

בעניין:

1. איסמעילוף מארק שלמה שמחה, ת.ז. 011920642
  2. שושנה בן דוד, ת.ז. 303512
  3. רות לוי, ת.ז. 381071
  4. שלמה שמואלי, ת.ז. 5196254
- ע"י ב"כ עוה"ד עמיר פישר מ.ר. 35208
מרחה המלך דוד 8 ירושלים 94101
טל: 02-6223676; פקס: 02-6288824
amir@fisher-law.co.il

העותרים

נ ג ד

1. הרשות לאכיפה במקרקעין
2. הרשות לפיתוח והתיישבות הבדואים בנגב
3. הועדה המחוזית לתכנון ובניה – מחוז דרום
באמצעות פרקליטות מחוז דרום אזרחי
קריית הממשלה (קומה 6), רח' התקווה 4, באר-שבע
טל: 08-6264670; פקס: 02-6467058
4. עלי אבו קוידר
באמצעות עו"ד נואף אבו קוידר
רחוב דוד וולפסון 18 באר שבע
טל: 08-6450890; פקס: 08-6270374

המשיבים

עתירה מנהלית

בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת להורות למשיבים 1-3 (להלן: "המשיבים" או "המדינה") לעשות שימוש בסמכותם לפי הוראות פרק י' לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה – 1965 (להלן: "חוק התכנון והבניה" או "החוק") ולפעול לנקיטת הליכים להוצאת צווי הריסה שיפוטיים כנגד כלל המבנים הקיימים בחלקה הפרטית, שהמחזיקים בהם לא חתמו על הסכם מול רשות מקרקעי ישראל ו/או הרשות לפיתוח והתיישבות הבדואים בנגב, המסדיר את פינויים מהחלקה הפרטית.

כן יתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבים לפעול לנקיטה ומימוש של צווי הריסה מנהליים ביחס לכל בניה חדשה בחלקה הפרטית של העותרים, הנבנית תוך הסגת גבול וגזל אדמה פרטית.

בנוסף יתבקש בית המשפט הנכבד ליתן כל צו או סעד הנראה לו נכון בנסיבות העניין.

כן יתבקש בית המשפט לחייב את המשיבים בהוצאות משפט ובשכר טרחת עו"ד כחוק.

ואלה נימוקי העתירה:

א. הצדדים לעתירה

1. העותר 1, מר מארק איסמעילוף, הנו הבעלים הרשום של 300/5232 חלקים במקרקעין בשטח של כ 654 דונם, המצויים בסמוך ליישוב נבטים ורשומים על שמו בלשכת רישום המקרקעין בבאר שבע, בפנקס השטרות ספר 504, דף 5 (להלן: "החלקה הפרטית").

נסח טאבו וכן מפת מדידה מאושרת של החלקה הפרטית, מצ"ב כנספח 1/ע

2. העותרים 2-4, הינם ילדיו של מר יהודה שמואלי ז"ל, ת.ז 003035110, והזכאים מכוח צו ירושה להירשם כבעלים של 300/5232 חלקים נוספים בחלקה הפרטית.

העתק צוואת המנוח יהודה שמואלי ז"ל וצו קיום צוואה, מצ"ב כנספח 2/ע

3. זכויותיהם של העותרים בחלקה הפרטית נרכשו מבעלים פרטיים על ידי סבו של העותר 1 וסבם של העותרים 2-4, ביום 22 ביוני 1935.

4. משיב 1, הרשות לאכיפת מקרקעין, הינה הרשות המנהלית לה מוקנות סמכויות הפיקוח והאכיפה כנגד הבניה הבלתי חוקית באדמה הפרטית.

5. משיבה 2, הרשות לפיתוח והתיישבות הבדואים בנגב (להלן גם: "רשות ההסדרה"), הוקמה בשנת 2007 כדי להתמודד עם בעיית ההשתלטות על אדמות והבניה הבלתי חוקית של האוכלוסייה הבדואית בנגב. עם הקמתה הוכפפה המשיבה 2 למשרד השיכון, בשנת 2020 עברה למשרד החקלאות, בשנת 2021 עברה למשרד הרווחה, בשנת 2023 עברה למשרד לשוויון חברתי ועוד היד נטויה.

6. משיבה 3, הועדה המחוזית לתכנון ובניה מחוז דרום, היא הרשות התכנונית האחראית על החלקה הפרטית וכן על קידום התוכניות לפיתוח השכונה בדרום רהט שיועדה לפינוי הפולשים לחלקה הפרטית.

7. משיב 4, מר עלי אבו קווידר, הינו נציג חמולת אבו קווידר אשר פלשה לאדמה הפרטית והקימה עליה מבנים ללא היתרי בניה. משיב 6 הגיש בעבר עתירות לבג"ץ כנגד המדינה בשם כלל העבריינים המתגוררים באדמה הפרטית (בג"ץ 10747/03; בג"ץ 745/08), היה המשיב בעתירה הקודמת שהגישו העותרים באותו עניין (עת"מ 12-05-35692) ובערעור שנדון בבית משפט זה (עע"מ 247/13) ויוצג ע"י בא כוחו כמפורט לעיל. משיב 4 צורף כמשיב לעתירה כנציג חמולת אבו קווידר, זאת בהתאם להוראות סעי' 6א' לתקנות בית המשפט לעניינים מנהליים (סדרי דין), התשס"א – 2000. העותרים מצהירים על נכונותם לצרף לעתירה כל משיב מטעם הפולשים לחלקה הפרטית שיבקש לעשות כן.

ב. תמצית העובדות הצריכות לעניין

8. כאמור בסעיפים 1-3 לעיל, העותרים הינם בעלים רשומים בטאבו בחלקה פרטית בסמוך ליישוב נבטים, ששטחה כ 654 דונם.
9. במהלך השנים פלשו בני שבט אבו-קווידר לחלקה הפרטית המוסדרת והקימו עליהם מבנים ללא היתר. יודגש כי בני השבט אינם חולקים על כך שמדובר בחלקה פרטית ואינם טוענים לזכויות בחלקה.
10. בשנת 2006 פלשה גם המדינה עצמה לחלקה הפרטית והקימה עבור הפולשים ארבעה עשר מבני חינוך בתוך החלקה הפרטית וללא היתרי בניה כחוק.
11. בשנת 2012 פנו העותרים לבית המשפט בדרישה לפעול להוצאה ומימוש של צווי הריסה כנגד המבנים המצויים בחלקה הפרטית (עת"מ 35692-05-12 – להלן: "העתירה הקודמת"). כן נתבקש צו ביניים וצו ארעי שיאסור על המשיבים, המדינה והפולשים, להמשיך את הבניה ללא היתר בחלקה הפרטית.

העתירה הקודמת (עת"מ 35692-05-12), מצורפת כנספח ע/3
הבקשה לצו ביניים וצו ארעי במסגרת העתירה הקודמת, מצורפת כנספח ע/4
תגובת המדינה לצו ארעי, מצורפת כנספח ע/5
תגובת המדינה המורחבת לצו ביניים, מצורפת כנספח ע/6

12. בדיון שהתקיים בבקשה למתן צו ביניים ביום 1.7.12 **הצהירה המדינה בפני בית המשפט כי היא אינה מאפשרת לבצע בניה חדשה בחלקה הפרטית וכל בניה חדשה נהרסת**. להלן ציטוט ב"כ המדינה מתוך פרוטוקול הדיון:

15 לגבי בניה חדשה שמתבצעת בעת האחרונה, לפי מיטב ידיעתי היא מטופלת מיידית ולפי מיטב
16 ידיעתי נהרסת וזאת המדיניות המוצהרת של המדינה. אין שום כוונה להסכים לבניה חדשה להפרה
17 של חוק תכנון הבניה, לכן אנו סבורים שצו הביניים בוודאי כלפי המדינה מיותר לחלוטין
18 מלכתחילה.

פרוטוקול הדיון בבקשה לצו ביניים מיום 1.7.12, מצורף כנספח ע/7

13. **לאור הצהרה ברורה זו הסכימו העותרים למשוך את הבקשה למתן צו ביניים שיאסור על המשיבים להמשיך את הבניה בחלקה הפרטית**. להלן ציטוט מתוך החלטת ביהמ"ש בסיום הדיון:

~

4. ב"כ העותרים, ברוב הגינותו, ציין במהלך הדיון בפני כי יסתפק בהצהרת המדינה כי
5 המדינה לא תאפשר בניה חדשה במקום לצורך צו הביניים.

6

החלטת ביהמ"ש מיום 2.7.12, מצורף כנספח ע/8

14. בתשובתה לעתירה הקודמת טענה המדינה כי מאז שנות ה-80 היא מנהלת עם נציגי השבט משא ומתן בניסיון להעתיק את הפולשים למקום מוסדר. במהלך שנות התשעים אף הקצתה המדינה לבני השבט מגרשים ביישוב ערוער, אך בני השבט לא עברו אליהם.

15. בדצמבר 1998 הגיעו המדינה ונציגי השבט להסדר מוסכם על פינוי השבט ליישוב רהט. על ההסדר חתמו נציגי השבט וראשי המנהלה לקידום הבדואים בנגב (המשיבה 5 במתכונתה הראשונית). בפועל ההסדר לא מומש בשל התנגדותה הנחרצת של עיריית רהט למהלך ודרישתה להקצות את המגרשים בתחומה לצרכי הגידול הטבעי של תושביה.

16. בפרק זמן זה הגישו בני השבט שתי עתירות לבג"ץ (בשנת 2003 ובשנת 2008) בדרישה ליישם את ההסדר. המדינה מצידה טענה בתגובותיה לבג"ץ, כי ההסדר לא אושר במועצת מקרקעי ישראל ולכן אינו תקף וכי בשל הקשיים הנלווים ליישום המעבר לרהט, אשר תלוי בשיתוף פעולה מצד גורמים רבים, שחלקם אינם בשליטת המדינה, לא עלה בידי המדינה לבצע את ההסדר וקיים ספק באם הדבר יתאפשר גם בעתיד. המדינה הבהירה, כי לאור המצב שנוצר היא הציעה לבני השבט חלופות רבות ושונות להענקת מגוריהם למקומות חלופיים, אך בני השבט דחו בתוקף את כל ההצעות החלופיות והתעקשו על החלופה המקורית של המעבר לרהט חרף הבעיות הרבות הכרוכות ביישומה.

17. המדינה קיבלה את עמדת בני השבט ביחס לחלופה שנבחרה על ידם והבהירה לבית המשפט כי נוכח הבעייתיות הרבה הכרוכה ביישום חלופה זו לא ניתן להתחייב על מסגרת זמנים אך להערכת המדינה, כפי שניתנה לבית המשפט העליון ביוני 2009, ייקח לה כ-5 שנים לסיים את פיתוח המגרשים המיועדים לבני השבט בדרום רהט. בהמשך לכך ולהתחייבות המדינה לקדם חלופה זו נמחקו העתירות של בני השבט.

18. בהמשך לכך טענה המדינה בתשובתה לעתירה הקודמת, שהוגשה כ-3 שנים לאחר מכן, כי: "מאז ניתן פסק הדין בשנת 2009 ועד היום התנהלו ועדיין מתנהלות פעולות משמעותיות לצורך קידום מעברם של בני המשפחה לאזור שמדרום לרהט. הרשות פועלת על מנת לקדם את הסדרת ההתיישבות של בני השבט ועם השלמת הליכי התכנון והפיתוח יהיה על כלל התושבים החיים במתחם נשוא העתירה לפנות את המקום באופן מיידי". בהמשך הצהירה המדינה כי להערכתה הליכי התכנון לשכונה בדרום רהט יסתיימו בתוך 3 שנים.

תשובת המדינה לעתירה הקודמת, מצורפת כנספח ע/9
פרוטוקול הדיון בעתירה הקודמת מיום 4.12.12, מצורף כנספח ע/10

19. על יסוד הצהרות המדינה לאכיפה נחושה משולבת בהסדרה והערכתה כי פינוי החלקה הפרטית יושלם בתוך כ 6 שנים (סוף שנת 2018), ניתן ביום 7.1.13 פסק דינו של ביהמ"ש לעניינים מנהליים אשר דחה את העתירה. ביהמ"ש הורה מדינה לתת עדיפות לטיפול בבניה בתחומי החלקה הפרטית והוסיף כי אם המדינה לא תעמוד בלוח הזמנים המוצהר יוכלו העותרים לשוב ולעתור לביהמ"ש :

בהינתן האמור, לא מצאתי כל הצדקה להתערב בשיקול דעת המשיבים ולהורות למדינה לקדם פינויים לאלתר של בני השבט על דרך של הוצאת צווי הריסה לבניה הבלתי חוקית ובהתאם אכיפתם.

יחד עם זאת, מן הראוי שהמדינה תקדם, בקצב מוגבר, את הליך העתקת מקום התיישבותם של בני שבט אבו קוידר לשטח החלופי המוצע, תוך מתן עדיפות לפינוי בני השבט המחזיקים במקרקעין הפרטיים – נשוא העתירה – ולאחריה פינוי בני השבט ממקרקעין המדינה.

בהנחה שהליכי התכנון יסתיימו בתוך 3 שנים מהיום יש לעשות את כל המאמץ להשלים העתקת מקום מגורי בני השבט למקום החדש בתוך 3 שנים לאחר מכן.

אין באמור כדי לקבוע לוח זמנים נוקשה אולם, וככל שלא תעמוד המדינה בלוח הזמנים האמור וככל שיצדיקו הנסיבות יהיו העותרים רשאים לחזור ולפנות אל בית המשפט.

פסה"ד בעתירה הקודמת מיום 7.1.13, מצורף כנספח ע/11

20. העותרים ערערו על פסק הדין לביהמ"ש העליון (עע"מ 2847/13). במסגרת הדין בערעור שבו והדגישו השופטים, כי על המדינה לבצע אכיפה מוחלטת כלפי כל בניה חדשה בחלקה הפרטית. וכך נקבע בעניין זה בהחלטת בית המשפט בסיום הדין מיום 26.6.14 :

ג. נשהה הכרעתנו בערעור בשישה חודשים. עד 10.12.14 תדווח המדינה על ההתקדמות בהליכי התכנון, הראויים להאצה, וההתקדמות בועדת הגבולות. במהלך התקופה מצפים אנו כי יינקטו צעדי אכיפה ככל משפטים וחוקתם, לגבי כל בניה חדשה, בין אם צמודה ובין אם לאו, וגם לגבי זאת ידווח. המערערים ומשיב 3 יוכלו להגיב תוך 10 ימים לאחר קבלת העדכון.

ד. בעקבות זאת, ככל הנראה, יינתן פסק דינו.

החלטת ביהמ"ש העליון בערעור על העתירה הקודמת מיום 26.4.14, מצורפת כנספח ע/12

21. לאור הצהרות המדינה בדבר **בלימת המשך הבניה הבלתי חוקית בקרקע** והתקדמות הליכי התכנון וההסדרה, דחה ביהמ"ש העליון ביום 23.3.16 את הערעור על פסק דינו של ביהמ"ש לעניינים מנהליים:

סוף דבר

14. המערערים לא גילו עילה המצדיקה סטייה מהכלל המושרש לפיו בית המשפט לא יתערב בשיקול דעתן של הרשויות המוסמכות בקביעת סדרי העדיפויות במדיניות אכיפת החוק. בשלב זה, המדינה סיימה את שלב התכנון בפרק זמן של כשלוש שנים וכיום התוכנית עומדת לפני הפקדה, על פי משך הזמן המשווער כפי שצפה בית משפט קמא, כך שאין לומר כי המדינה יושבת בחיבוק ידיים. ביני לביני, וכפי שעולה מהודעות המדינה, פועלת המדינה במישור דיני התכנון והבנייה לבלימת המשך הבנייה הבלתי חוקית בקרקע.

פס"ד בערעור על העתירה הקודמת ע"מ 2847/13 מיום 23.3.16 מצורף כנספח ע/13

22. דא עקא, בניגוד להצהרותיה הברורות והחד משמעיות של המדינה לבית המשפט המחוזי והעליון, **אפשרה המדינה לפולשים להמשיך ולבנות בתים חדשים בתוך המרחב המבונה בחלקה הפרטית באין מפריע.**

23. כשנתיים וחצי לאחר פסה"ד של ביהמ"ש העליון, ביום 20.8.18, פנו העותרים למשיבים והציגו צילומי אויר המראים כי החל ממאי 2014, המועד בו הנחה בית המשפט העליון את המדינה לעמוד במילתה ולהקפיד לקיים אכיפה נחושה כנגד כל בניה חדשה או הרחבת בניה בחלקה הפרטית, ועד ליום 5.8.18, **הוקמו בחלקה הפרטית 186 מבנים חדשים.**

24. העותרים הטעו בפנייתם כי הנתונים שהוצגו מלמדים על הפרת התחייבותה של המדינה לבית המשפט, שאף עוגנה בהמשך בהחלטה ובפסק דין של ביהמ"ש העליון, שמחק את הערעור לאור התחייבות המדינה לבלום את המשך הבניה הבלתי חוקית.

25. העותרים הדגישו גם את האבסורד במדיניות המאפשרת לבנות מבנים חדשים בחלקה הפרטית בו בזמן שרשות ההסדרה מנסה, כך לפחות על פי הצהרתה, להגיע עם תושבי החלקה הפרטית להסכמי פינוי.

פניית העותרים למשיבים מיום 20.8.18, מצורפת כנספח ע/14

26. בתגובה נתקבלה תגובתם המשותפת של יועמ"ש היחידה הארצית לפיקוח (שהמשיבה 1 נכנסה בנעליה) ויועמ"ש רשות ההסדרה מיום 30.10.18. בתגובה מפורטים ההליכים לקידום התב"ע ונטען כי רשויות האכיפה פועלות לאכיפת החוק בחלקה הפרטית בהתאם לסדרי העדיפויות ויכולותיהם המוגבלות.

תגובת המשיבים מיום 30.10.18, מצורפת כנספח ע/15

27. במכתב התשובה מיום 8.11.18, הבהירו העותרים כי תגובת המשיבים נעדרת התייחסות לתורף פנייתם. עוד הובהר כי התירוצים הקבועים אודות מגבלות כוח אדם וסדרי עדיפויות אינם רלוונטיים במקרה זה בו מדובר בקרקע פרטית לגביה הצהירה המדינה לבית משפט כי תבלום את הבניה החדשה ובפרט שהצהרה זו עוגנה בהחלטה שיפוטית מחייבת.

28. יתרה מכך, מבלי לגרוע מחובתה של המדינה לקיים את התחייבותה בפני בית המשפט, אין גם כל היגיון לאפשר בניה חדשה ובהיקפים כה משמעותיים בחלקה הפרטית. התנהלות זו הרי חותרת כנגד האפשרות לפנות את המקבץ בהסכמה לדרום רהט, שכן הדעת נותנת כי אנשים שמצאו לנכון להשקיע בבניית בית חדש, לא ישושו להתפנות בהסכמה לשכונה ברהט מבתיים שזה עתה נבנו. בהמשך לכך, הציגו העותרים את הדרישות הבאות:

1. **למנוע לאלתר כל בניה חדשה נוספת בחלקה הפרטית.**

2. **להתחיל באופן מיידי בנקיטת פעולות תומכות הסדרה, כדלקמן:**

- 2.1 **לבצע מיפוי מסודר של כלל המחזיקים בכלל המבנים בחלקה הפרטית**
- 2.2 **להחתיים כבר עתה את הפולשים בשטח החלקה הפרטית על הסכם פינוי מרצון עם סיום עבודות הפיתוח.**
- 2.3 **לנקוט הליכי אכיפה משפטיים כנגד כל מחזיק שיסרב לחתום על הסכם פינוי מרצון.**

פניית העותרים מיום 8.11.18, מצורפת כנספח ע/16

29. רק כארבעה חודשים לאחר מכן, בעקבות פניית תזכורת נוספת, נתקבל מענה מאת היועצים המשפטיים של רשות ההסדרה והיחידה הארצית לפיקוח (מיום 14.3.19). במענה נטען כי רשות ההסדרה מקדמת תכנון מפורט לפיתוח המגרשים בדרום רהט ובכוונתה להמשיך בהדברות עם התושבים כדי להסדיר את פינוי המתחם בהסכמה.

30. ביחס לאדישות כלפי הבניה החדשה במתחם נטען כי רשויות האכיפה פועלות בכפוף למגבלות כוח האדם שברשותם ועפ"י סדרי עדיפויות. עוד נטען כי אין חריגה מגבולות המקבץ וכי מרבית הבניה הינה תוספת למבנים קיימים.

תגובת המשיבים מיום 14.3.19, מצורפת כנספח ע/17

31. ביום 18.8.19 שלחו העותרים פנייה נוספת במסגרתה הובהר כי ההמשיבים התעלמו בתגובתם מהטענות בדבר התחייבות המדינה לבתי המשפט שלא לאפשר כל בניה חדשה, התעלמו מהחלטת בית המשפט העליון המורה למדינה לבצע אכיפה נחושה כנגד כל בניה חדשה והסתפקו במענה הרגיל והסטנדרטי אודות בעיות משאבים וסדרי עדיפויות.

32. אך לא פחות חמור מכך, המענה שנתקבל לא כלל התייחסות כלשהי לתורף פניית העותרים - דרישתם להתחיל בפעולות תומכות הסדרה שעיקרם חתימת הסכמי פינוי מול כלל המחזיקים בחלקה הפרטית ונקיטת הליכי פינוי משפטיים כנגד פולשים שיסרבו לחתום. כפי שהבהירו העותרים בפנייתם מיום 14.3.19, אין כל סיבה עניינית מדוע לא להתחיל באופן מיידי בפעולות אלו כאשר ברור שמדובר בהליכים שייקחו זמן רב ובשים לב לעיכוב המתמשך בלוחות הזמנים לפינוי עליהם הצהירה המדינה בבתי המשפט. לאור האמור שבו העותרים על דרישתם כמפורט לעיל.

פניית העותרים מיום 18.8.19, מצורפת כנספח ע/18

33. בתגובת המשיבים מיום 26.9.19 נטען בהתייחס לבניה החדשה בחלקה הפרטית, כי: **"אין חריגה מגבולות המקבץ וככל שקיימת בניה הרי שאין אלה מבנים חדשים אלא בעיקר תוספות למבנים קיימים"**.

34. במענה לדרישת העותרים להתחיל באופן מיידי בפעולות תומכות הסדרה ובכלל זה לבצע מיפוי מסודר של כלל המחזיקים בכלל המבנים בחלקה הפרטית ובהמשך לכך לפנות לכ"א מהמחזיקים, להציע לו לחתום על הסכם פינוי מרצון המותנה בסיום עבודות הפיתוח וככל שיסרב לחתום לנקוט נגדו בהליכי פינוי משפטיים אשר ממילא צפויים לקחת שנים ארוכות, נטען בתגובה כי נציגי הרשות: **"נפגשו עם נציגיהם של משפחות רבות המתגוררות באל זרנוג, ביצעו מיפוי למחוברים של חלקן והחלו בהכנת תיקי פינוי לתושבים המעוניינים במעבר"**.

תגובת המשיבים מיום 26.9.19, מצורפת כנספח ע/19

35. ביום 25.11.19 שבו ופנו העותרים למשיבים תוך התייחסות לטענות שנכללו בתגובה.

36. לעניין הטענה כי אין חריגה מגבולות המקבץ הטעימו העותרים, כי כשמדובר בבניה בתוך חלקה פרטית האמורה להתפנות אין משמעות לשאלה אם הבניה החדשה נבנית בצמוד לבניה הקיימת או במרחק ממנה, **שכן תורף הבעיה אינה התפשטות הבניה במרחב, אלא הוספת מבנים חדשים בתא השטח תוך מתן אפשרות לאוכלוסיה נוספת להיכנס לחלקה ותוך השקעת משאבים נוספים שיסכלו כל אפשרות עתידית לפינוי מרצון**.

37. לעניין הטענה כי הרשות נפגשה עם מספר משפחות והכינה תיקי פינוי למי שמעוניין במעבר, טענו העותרים כי המטרה של פעולות תומכות הסדרה אינה "הכנת תיקי פינוי" אלא, וזאת עיקר, חתימה על הסכמי פינוי **ונקיטה בהליכים משפטיים כנגד כל פולש שמסרב לחתום**. העותרים הבהירו בפנייתם כי אם המדינה תעבוד בטור, תחילה תסיים את עבודות הפיתוח, רק אז תפנה לפולשים לחתום על הסכמי פינוי ורק לאחר מכן תתחיל לנקוט בהליכי פינוי כנגד מי שיסרב לחתום – ייקח עוד שנים ארוכות מאד עד לפינוי החלקה הפרטית, אם בכלל.

38. העותרים הזכירו כי בינואר 2013 קצב בית המשפט למדינה 6 שנים לסיום הליכי הפינוי כטווח זמן סביר בהתבסס על הצהרות המדינה בהליך לפינוי. תקופה ארוכה זו הסתיימה בסוף שנת 2018. מדיניות שמשמעותה דחיית פינוי החלקה בפועל רק לעוד שנים ארוכות מאד, אם בכלל, הינה התנערות בלתי סבירה מחובת המדינה לעמוד בהצהרותיה ולאכוף את החוק.

פניית העותרים מיום 25.11.19, מצורפת כנספח ע/20

39. בתגובת המשיבים מיום 9.1.20 נטען בכלליות, כי המדינה ממשיכה לפעול לבלימת הבניה כאשר בשנת 2019 נפתחו 12 תיקים חדשים ע"י היחידה הארצית בכל מתחם אבו קווידר שהחלקה הפרטית כוללת רק חלק ממנו.

40. בהתייחס לדרישה הברורה והמנומקת לפעול "במקביל" ולא "בטור", דהיינו להתחיל לנקוט הליכי אכיפה משפטיים כנגד כל משפחה שמסרבת לחתום על הסכם פינוי, נטען באופן סתמי כי הדרישה "אינה ברורה".

תגובת המשיבים מיום 9.1.20, מצורפת כנספח ע/21

41. העותרים שבו ופנו למשיבים ביום 6.2.20 והבהירו כי פתיחת 12 תיקי אכיפה בשנה בכל מתחם אבו קווידר (ודוק, הנתון התייחס לפתיחת תיק ולא להריסת המבנה) כאשר רק בחלקה הפרטית נבנים כל שנה עשרות מבנים חדשים, מעידה על מדיניות אי אכיפה מוחלטת ובוודאי שלא על בלימת הבניה הבלתי חוקית כפי שהצהירה המדינה וכפי שנקבע ע"י ביהמ"ש העליון.

42. בהתייחס לדרישה לנקוט בהליכים משפטיים תומכי הסדרה הבהירו העותרים, כי אם המדינה תפעל באופן מידי להחתים את הפולשים המוכנים למעבר על הסכמי פינוי ולמצער על מסמך שבו הם מאשרים את נכונותם להתפנות במסגרת הסכם פינוי סופי ותתחיל לנקוט בהליכים משפטיים לפינוי הפולשים שאינם מוכנים לכך, יהיה בכך כדי להצביע על כוונה אמיתית לפנות את החלקה הפרטית, תמריץ לכלל הפולשים לחתום על הסכמי פינוי **ומעל הכול – במועד הפינוי העתידי יהיו בידי המדינה צווי הריסה שיפוטיים שיאפשרו להרוס את כלל המבנים שלא הסכימו להתפנות בהסדר.**

43. העותרים הדגישו כי בחינה אמיתית של התנהלות המדינה מגלה, כי פעולותיה אינן מכוונות לפינוי החלקה, אלא הלכה למעשה היא מקיימת "תוכנית כבקשתך" במסגרתה מאפשרת המדינה למי שרצונו בכך מבין הפולשים להעתיק את מגוריהם למגרשים מפותחים אותם היא מכינה עבורם ברהט כאשר במקביל, כל פולש

שיעדיף להישאר בחלקה, פשוט יישאר בה, כמו שאר עמיתיו ברחבי הפזורה, והמדינה אף הקימה עבורו בית ספר חדש בצמוד לבית.

44. האבסורד גדול שבעתיים כאשר במקביל מאפשרת המדינה למאות פולשים חדשים להיכנס לחלקה. כך שלאחר השלמת הליכי הפיתוח של שכונה 11 בדרום רהט, ואף בהנחה האופטימית (שמסתמנת כבלתי ריאלית) שחלק מהפולשים יבחרו מטעמיהם לעבור לרהט, מספר הפולשים בחלקה לאחר המעבר יהיה גבוה ממספרם בשנת 2012, מועד הגשת העתירה הראשונה (טרם החלה המדינה בפעולות הנטענות להסדרת החלקה ופינויה תוך שהיא מאפשרת במקביל למאות פולשים חדשים להקים את ביתם בחלקה).

45. העותרים הוסיפו כי אם מתווה רהט לא יצא אל הפועל, בין אם בשל התנגדותה הנחרצת של עיריית רהט למעבר ובין **מסיבות הקשורות באינטרסים של הפולשים עצמם**, צפויים העותרים למצוא עצמם עם מספר כפול של פולשים בחלקתם הפרטית ביחס למספר הפולשים ערב פנייתם לבית המשפט בעניין.

46. כן הדגישו העותרים בפנייתם, כי **ההליכים המשפטיים להוצאת צווי הריסה שיפוטיים כנגד בניה ישנה אורכים שנים רבות** כך שהמשמעות המעשית של המדיניות הנוכחית היא שגם בהנחה האופטימית ביותר ייקח עוד שנים רבות מאד עד שניתן יהיה, ולו תיאורטית, לפנות את החלקה הפרטית מהפולשים.

פניית העותרים מיום 6.2.20, מצורפת כנספח ע/22

47. בתגובת המשיבים מיום 26.4.20 נטען שוב כי היחידה הארצית פועלת לפי סדרי עדיפויות, ממקדת את פעילותה בבניה חדשה וכי בתקופה שבין מאי 2014 ועד אוגוסט 2018 במהלכה הוקמו 186 המבנים בחלקה הפרטית נהרסו 46 מבנים בצווי הריסה מנהליים. בהתייחס לדרישה לנקוט בהליכי אכיפה משפטיים כנגד המשפחות שמסרבות לחתום על הסכמי פינוי נטען באופן סתמי, כי המדינה פועלת בעניין אבו קווידר "בכל המישורים".

תגובת המשיבים מיום 26.4.20, מצורפת כנספח ע/23

48. בהמשך לחלופת התכתובות שתוארה לעיל, ביום 21.9.22 פנו העותרים למשיבים **בקדם עתירה מסכם** במסגרתו מיקדו המשיבים את תמצית טענותיהם, כדלקמן:

סיכום חלופות המכתבים במהלך 4 השנים האחרונות

49. העותרים הבהירו כי במהלך 4 השנים האחרונות הם פעלו, שוב ושוב, מול גורמי המדינה הרלוונטיים בניסיון להביא את המדינה לקיים את התחייבותה ואת החלטת בהיה"ש העליון ולמנוע את המשך הבניה החדשה בחלקה הפרטית.

50. במקביל דרשו העותרים להתחיל בפעולות תומכות הסדרה, כלומר לדרוש מכ"א מהפולשים המתגוררים בחלקה הפרטית לחתום על הסכם פינוי וככל שיסרבו להתחיל לנקוט נגדם בהליכי אכיפה להוצאת צווי הריסה שיפוטיים, שהוצאתם לפועל אורכת זמן רב.

51. פניות העותרים בנוגע לבניה החדשה נענו בטענות הרגילות על "סדרי עדיפויות" תוך התעלמות מכך שמדובר בחלקה פרטית, מהתחייבות המדינה לבית המשפט ומהחלטת ביהמ"ש העליון.

52. טענות העותרים בדרישה להתחיל בפעולות תומכות הסדרה ולפתוח בהליכי אכיפה להוצאת צווי הריסה שיפוטיים כנגד פולשים שמסרבים לחתום על הסכם פינוי לא נענו או שנענו במילים ריקות.

תיאור המצב העובדתי העדכני:

סטטוס מתחם 11 ברהט

53. נכון לסמוך לפני הוצאת קדם העתירה, עבודות העפר ברהט במתחם המיועד לאכלס את בני שבט אבו-קווידר הסתיימו והחלו עבודות הפיתוח אשר צפויות להסתיים בתוך חודשים ספורים (ובאיחור ניכר של למעלה מ-4 שנים לעומת המועד המוצהר לסיום העבודות שעוגן בפסה"ד בעת"מ 12-05-35692).

להלן צילום מתחם 11 ברהט מיום 9.6.22:

54. העותרים הבהירו כי המשמעות היא שבתוך חודשים ספורים ניתן יהיה להעתיק את כלל הפולשים לתוך המתחם.

סטטוס הבניה החדשה במתחם

55. העותרים שבו והבהירו, כפי שהוסבר לעיל, שבמהלך 4 שנים, החל ממאי 2014 בסמוך למועד החלטת בית המשפט העליון שהורתה למדינה לבצע אכיפה נחושה כנגד כל בניה חדשה בחלקה הפרטית ועד לתחילת אוגוסט 2018, בסמוך לפני פניית העותרים בעניין, הוקמו בחלקה הפרטית 186 מבנים חדשים.

56. מנתונים עדכניים שאספו העותרים באמצעות ניתוח והשוואת צילומי אוויר עולה כי במהלך התקופה של פחות משלוש שנים שקדמו למועד משלוח קדם העתירה (בין 8.8.19 ועד ליום 30.6.22) הוקמו בחלקה הפרטית 133 מבנים חדשים נוספים (מתוכם 83 מבנים עצמאיים ו- 50 מבנים הצמודים לבניה קיימת).

57. מכאן שבמהלך 8 השנים שחלפו ממועד החלטת בית המשפט העליון בשנת 2014, שהורתה למדינה לנקוט "צעדי אכיפה ככל משפטם וחוקתם כנגד כל בניה חדשה בין אם צמודה ובין אם לאו" ועד למועד משלוח קדם העתירה הוקמו בחלקה הפרטית קרוב לארבע מאות מבנים חדשים (מתוכם 319 מבנים מתועדים חדשים שנבנו עד אוגוסט 2018 ומאוגוסט 2019).

58. כלומר מספר המבנים בחלקה הפרטית במהלך תקופה זו יותר מהוכפל!.

סטטוס הסכמי הפינוי עם הפולשים לחלקה הפרטית

59. בעניין זה טענו העותרים כי מתגובה עדכנית מיום 18.8.22, שנתקבלה מרשות ההסדרה במענה לפניית חופש מידע בעניין, עולה כי: "מרביית התושבים המתגוררים בתחום החלקה הפרטית מתנגדים למעבר לרהט ומבקשים הסדרה במקום". עוד עולה מהמענה כי עד היום נחתמו למעלה מ- 130 הסכמים עם תושבי אבו קווידר אולם רק כ 20-12 מהחוזים נחתמו עם פולשים היושבים בחלקה הפרטית.

סיכום

60. העותרים סיכמו את פנייתם והבהירו כי המשמעות של חלופת התכתובות ושל הנתונים העדכניים, כפי שהוצגו לעיל, ברורה.

61. כפי שטענו העותרים כבר במסגרת העתירה הקודמת (עת"מ 12-05-35692) ובמהלך כל העשור האחרון – המדינה לא התכוונה לפעול והיא אינה פועלת לפינוי החלקה

הפרטית, אלא לכל היותר מספקת למספר זניח של פולשים שחפצים בכך חלופת מגורים ברהט.

62. העותרים ציטטו מתוך העתירה הקודמת שהגישו העותרים לפני למעלה מעשור, במאי 2012, המתייחסת לחלופה של פינוי הפולשים למתחם 11 ברהט, כביכול בהסכמה עימם (ההדגשות במקור):

"בחינה מושכלת של המצב מבהירה, כי מדיניות אי האכיפה הובילה לביסוס השתקעותם של חמולת אבו קוידר באדמה הפרטית, להעמקת החיבור הרגשי לקרקע, להרחבת היקף הפלישה ואופי הבניה ולשיפור משמעותי באיכות החיים במקום כתוצאה מבניית מבני הציבור. כלל הגורמים הללו הובילו את הפולשים להחלטה לבחור בחלופת הפינוי השלישית, המעורפלת, הערטילאית והבלתי מוגדרת בזמן, חלופה אשר מאפשרת להם להמשיך ליהנות עוד שנים רבות ממדיניות אי האכיפה מבלי שהם נדרשים לספק דבר בתמורה. אין צורך לומר כי גם אם יעלה בידי המדינה ביום מן הימים להביא את חלופת הפינוי לידי היתכנות ריאלית היא צפויה לגלות, כי האינטרסים של הפולשים ימנעו את מימוש ההתחייבות הערטילאית, שניתנה בידי "נציגיהם" של העבריינים במסגרת הסכם, שהמדינה מתכחשת באופן רשמי לתוקפו".

63. ואכן במהלך העשור שלקח להכין את חלופת המגורים במתחם 11 ברהט אפשרה המדינה למאות רבות של פולשים חדשים להיכנס לחלקה הפרטית ולבנות בה את ביתם ובכך הביאה להכפלת מספר המבנים ומספר הפולשים המתגוררים כיום בחלקה הפרטית.

64. התעקשות המדינה שלא למנוע את הבניה החדשה בחלקה הפרטית, למרות התחייבותה והצהרותיה כלפי בית המשפט, למרות החלטת בית המשפט העליון ולמרות שזו הפעולה ההגיונית והמתבקשת בנסיבות העניין – מבהירה כי המדינה פעלה בחוסר תום לב כבד ובמודעות ברורה לכך שהחלקה הפרטית לא תפונה.

65. העובדה שהמדינה לא התכוונה ואינה מתכוונת לפנות את החלקה הפרטית עולה בבהירות גם מהתעקשותה כיום שלא לבצע את הפעולות המשלימות המתחייבות ולפתוח בהליכי אכיפה משפטיים כנגד הפולשים המסרבים לחתום על הסכמי פינוי, גם כאשר העבודות במתחם 11 ברהט נמצאות בשלבי סיום וברור כי פינוי הפולשים מהחלקה הפרטית באמצעות צווים שיפוטיים ייקח שנים רבות נוספות (והמגרשים המפותחים כמובן שלא יישארו ריקים כשעירית רהט נלחמת לקבל אותם לצרכי גידול טבעי).

66. העותרים הבהירו בפנייתם כי אם המדינה לא תודיע כי בכוונתה לבצע את המובן מאיליו ולקיים את החלטת בית המשפט העליון למנוע כל בניה חדשה בחלקה הפרטית, בין אם צמודה ובין אם לאו, וכן לפעול באופן מידי להוצאת צווי פינוי שיפוטיים כנגד כל פולש בחלקה הפרטית שמסרב לחתום על הסכם פינוי למתחם 11 ברהט, הם יאלצו לעתור לבית המשפט.

קדם העתירה מיום 21.9.22, מצורפת כנספח ע/24

67. בתגובה לפניית קדם העתירה המפורטת והמנומקת ששלחו העותרים, לא נתקבל עד למועד זה מענה ענייני מטעם המשיבים. תחת זאת ביום 24.12.22 נתקבל מענה קצרצר ולקוני מאת מ"מ סמנכ"ל הסדרה ברשות לפיתוח והתיישבות הבדואים בנגב. בפתח התגובה הובהר כי התגובה אינה מתייחסת לנושא האכיפה שכן "מענה בנוגע להליכי האכיפה בוודאי יתקבל מהגורמים הרלוונטיים".

68. בהמשך לכך נטען כדלקמן:

2. כידוע, רשות הבדואים עושה ככל שביכולתה על מנת לעודד הסדרת התיישבות בכל המרחב הבדואי בנגב, לרבות בתחומי אבו קווידר ובוודאי של מי שמתגוררים בתחומי המקרקעין הפרטיים.
3. זאת ועוד, הרי שהרשות גם עושה ככל שיש בידה על מנת להכשיר את פתרונות ההסדרה בתחומי מתחם 11 ברהט, ובהקדם האפשרי.
4. עד כה אושרו בוועדת פשרות ברשות 297 בקשות לפינוי מתחומי אבו קווידר והסדרה במתחם 11 ברהט. מתוך אלה, ל-110 בקשות כבר אושרה עסקה ברמי"י.
5. אנו מקווים כי במהלך הזמן נצליח לעודד תושבים נוספים לחתום על הסכמי הסדרה ולבצע מעבר.

תגובת רשות הבדואים מיום 24.12.22, מצורפת כנספח ע/25

69. כפי שניתן להיווכח, הנתון שהוצג בתגובה מתייחס לכלל בני השבט ולא לפולשים שמתגוררים בחלקה הפרטית. זאת למרות שבקדם העתירה הודגש, כי מהנתונים שנמסרו עולה **כי רק כ-10-15% מהחוזים מתייחסים לפולשים לחלקה הפרטית**. ההתעקשות לנקוב במספר חוזים כללי, למרות חוסר הרלוונטיות לסוגיית פינוי החלקה הפרטית, מדברת בעד עצמה ומבהירה את חוסר תום ליבם של המשיבים.

70. כמובן שניתוח ענייני של הנתון שהוצג במענה תוך התאמתו לחלקה הפרטית מבהיר כי מדובר בלא יותר מטיפה בים. כפי שהוסבר בקדם העתירה, בכל שנה נבנים בחלקה הפרטית בממוצע כ-50 מבנים חדשים כך שמספר הפולשים הכולל שהודיעו עד היום על **מוכנות תיאורטית** להתפנות נמוך משמעותית ממספר הפולשים שמתווספים לחלקה הפרטית **בשנה אחת**.

71. למותר לציין, כי מדיניות הרשות, המבוססת על "תקווה" לעודד פולשים נוספים לחתום על הסכמי פינוי, היא לא יותר מאשר טענת סרק, מנותקת מהמציאות, שכל מטרתה למשוך זמן. כאשר את הזמן שניתן להם מנצלים הפולשים להעמקת הפלישה בחלקה הפרטית.

72. הרחבת הפלישה מבוצעת בהתאמה למדיניות הרשות לאכיפת מקרקעין שמאפשרת פלישה ובניית מבנים במרחב המבונה בתחום החלקה הפרטית ללא כל הפרעה (וכמובן שאינה פועלת לנקיטת הליכים להוצאת צווי הריסה שיפוטיים כנגד הבניה הקיימת בחלקה הפרטית). מדיניות זו עומדת בניגוד להצהרות המשיבים לבית המשפט ובניגוד מוחלט להחלטת בית המשפט העליון והמשמעות המעשית שלה ביחס לאפשרות לקיים מדיניות הסדרה של פינוי החלקה הפרטית - ברורה.

73. "לזכות" הרשות לאכיפת מקרקעין ניתן רק לזקוף את העובדה, שלמרות שהובטח כי יימסר מענה לקדם העתירה, המתייחס לטענות במישור האכיפה, החליטה הרשות לאכיפת מקרקעין להימנע מכך ולא העבירה את התייחסותה לקדם העתירה עד למועד הגשת עתירה זו. ניתן רק לכבד את ההחלטה שלא לנסות להגן במלל מיותר על מדיניות אכיפה בלתי סבירה באופן כה קיצוני.

74. לסיכום החלק העובדתי ראוי להבהיר גם את הברור מאליו. להבהיר את שהיה ברור כבר לפני עשור ועלה בצורה הבהירה ביותר מהתנהלותם העקבית של המשיבים. **המשיבים מעולם לא התכוונו לפנות את הפולשים מהחלקה הפרטית וממילא לא פעלו להגשים מטרה זו. מטרתם של המשיבים הייתה לאפשר למי מהפולשים שיהיה במעוניין בכך לעבור לדרום רהט ובמקביל ליצור מראית עין של תהליך הסדרה ופינוי כדי להתמודד עם טענות העותרים בבית המשפט.**

75. לכן המשיבים המשיכו לאפשר במשך כל השנים לפולשים להמשיך ולפלוש ללא הפרעה לחלקה הפרטית ונמנעו מלבצע אכיפה תומכת הסדרה במקום. כעת, כשהפיתוח בדרום רהט עומד להסתיים ומתברר שהפולשים, שניצלו את התהליך כדי להכפיל את מספר הבתים בחלקה הפרטית, אינם מתכוונים לעבור לשם כפי שהיה ברור מראש, לא ניתן עוד להסתיר את האבסורד שבמדיניות האכיפה הקיימת ולא נותר לרשות לאכיפה במקרקעין אלא להחריש.

ג. הטיעון המשפטי:

76. העותרים הרחיבו בחלק העובדתי כדי שניתן יהיה לקצר בחלק המשפטי ו"לאחוז את השור בקרניו".

77. כפי שנפסק לא אחת:

"התערבות בסדרי העדיפויות במדיניות אכיפה של רשות מוסמכת עשויה להתרחש במקום בו הוכחה התנערות מלאה או הימנעות בלתי סבירה מאכיפת החוק, או כאשר סדרי העדיפויות שגיבשה הרשות לצורך האכיפה נגועים בפגם של אי סבירות קיצוני, או בפגם אחר הפוגם בחוקיותם"

בג"ץ 1161/06 תנועת "אנחנו על המפה" נגד שר הבטחון ואח', פורסם במאגרים.

78. העותרים מודעים היטב לכך שבעיית הבנייה הבלתי חוקית של האוכלוסייה הבדואית בנגב היא בעיה סבוכה ומורכבת שבית המשפט נמנע, ככל האפשר, מלהתערב בה. העותרים מודעים היטב לכך שבשים לב למורכבות הבעיה והיקפה בית המשפט נותן למדינה "חבל ארוך" כדי להתמודד עם הבעיה ונמנע ככלל מלהתערב בהחלטות המשיבים להימנע מלאכוף את דיני התכנון והבניה בהתאם למדיניות האכיפה שבוחרת המדינה לקיים במרחב.

79. עם זאת יטענו העותרים בראש ובראשונה, כי יש לבצע אבחנה בין מדיניות האכיפה של המשיבים לגבי פלישה ובניה ללא היתר לאדמות מדינה ובין מדיניות האכיפה ביחס לפלישה ובניה ללא היתר לקרקע פרטית, כפי שהורו להם לעשות ביהמ"ש בפסק הדין בעתירה הקודמת וכן ביהמ"ש העליון בהחלטתו מיום 26.4.14.

80. לאור מורכבות בעיית הפלישות והבניה הבלתי חוקית במגזר הבדואי בנגב, וכשמדובר באדמות מדינה, ניתן, אולי, להבין ולקבל מדיניות אשר נמנעת מלהגן על אדמות המדינה מפני פלישה ונמנעת מלאכוף את דיני התכנון והבניה כנגד הפולשים.

81. כשמדובר באדמות מדינה ניתן, אולי, להבין ולקבל את החלטת המדינה לטמון את הראש בחול, להתעלם מהבעיה, ולהתעלם ממסקנות דו"ח הועדה שהקימה המדינה בראשות שופט ביהמ"ש העליון בדימוס, אליעזר גולדברג, שישבה על המדוכה וקבעה בדו"ח המסכם משנת 2009 בצורה ברורה, כי לא ניתן יהיה לעולם לפתור את הבעיה מבלי לבצע אכיפה נחושה כנגד כל בניה חדשה: "..שונים הדברים לחלוטין בכל הנוגע לאכיפת החוק בעתיד על מבנים בלתי חוקיים שניבנו לאחר הקמתה של הוועדה. מכאן ואילך חייבת להיות אכיפה נחושה ונמרצת, שבלעדיה אין כל טעם להמלצותינו". וכן: "אין עוד מקום לעצימת עיניים בכל הנוגע לאכיפת החוק. האכיפה חייבת להיעשות בנחישות ובנמרצות, כדי להעביר מסר ברור כי הנגב אינו חצר אחורית של המדינה, וכי חוקיה אינם בגדר המלצה בלבד".

82. כשמדובר באדמות מדינה ניתן, אולי, להבין ולקבל את החלטת המדינה לשגות באשליה שהיא מתמודדת עם הבעיה באמצעות הקמת רשות הסדרה, שתפקידה המוצהר לכנס את הפזורה ליישובים מוסדרים, אולם בפועל עוסקת בעיקר בפיתוח מגרשים רחבים, שברובם המכריע אינם משמשים לייעודם המקורי, אלא לצרכי התרחבות טבעית של תושבי היישובים המוסדרים. זאת כשבמקביל הבניה בפזורה צומחת בקצב מעריכי.

83. את כל זאת ניתן, אולי, להבין ולקבל לאור ההבנה שלעיתים קצרה ידו של בית המשפט מלהושיע ולפתור בעיות מורכבות ורחבות היקף, שהרשות המחוקקת והמבצעת נכשלות מלהתמודד מולן.

84. עם זאת, שונים הם הדברים כשמדובר בפלישה לקרקע פרטית. הן מהטעם שמדובר בבעיה ממוקדת ומצומצמת עשרת מונים, שניתן להתמודד איתה, והן מהטעם, שעל כף המאזניים במקרה זה עומדת הפגיעה הקשה בזכות הקניין.

85. זכותם של העותרים להגנה על קניינם הפרטי מוסדרת בסעיף 3 לחוק יסוד כבוד האדם וחירותו שקובע בצורה ברורה כי: "**אין פוגעים בקניינו של אדם**". ההגנה על קניינו של אדם היא אבן הבסיס עליה עומדת הדמוקרטיה הישראלית וכל שיטת משפט מקובלת ואין צורך להרחיב בציטטות ומובאות משפטיות בעניין.

86. לא ניתן לחלוק על כך שהעותרים אינם יכולים לעשות שימוש בכלים מהמשפט האזרחי כדי להתמודד באופן מעשי עם הפלישה לאדמתם. קצרה ידו של המשפט האזרחי מלהושיע אזרח כנגד פלישה נרחבת לקניינו במציאות שבה מדינת ישראל מקיימת הלכה למעשה במרחבי הפזורה בנגב מדיניות של "אקס טריטוריה". עובדה ברורה זו עמדה ביסוד פסק הדין שניתן בעתירה הקודמת וכן בערעור שנדון בפני בית המשפט העליון.

87. במציאות שיצרה המדינה בשטח, האפשרות המעשית היחידה להגן על קניינם של העותרים מפני גזל והסגת גבול היא באמצעות אכיפה מדינתית של דיני התכנון והבניה כנגד הפולשים.

88. בניסיון להתמודד עם טענות העותרים בעתירה הקודמת הציגו המשיבים **מצג שווא** לפיו הם פועלים כדי להעתיק את הפולשים מהחלקה הפרטית לדרום רהט תוך שהם נאחזים בפעולות שאכן בוצעו ע"י רשות ההסדרה כדי לקדם תוכנית לפיתוח שכונה בדרום רהט.

89. כבר בעתירה הקודמת ובהליך הערעור שהוגש על פסה"ד היה ברור שלאור התנגדותה הנחרצת של עיריית רהט למהלך ודרישתה שהשטח ישמש להתפתחות טבעית של בני המקום, מדובר לכל היותר ב"תקווה" או משאלת לב ולא בפתרון מעשי.

90. כבר בעתירה הקודמת ובהליך הערעור שהוגש על פסה"ד היה ברור שכדי לשמר אפשרות זו, ולו כאפשרות תיאורטית, להעתקת הפולשים מהחלקה הפרטית, חובה על המדינה לנקוט בהליכי אכיפה הרמטיים ולמצער למנוע כל בניה חדשה בחלקה הפרטית עד להשלמת עבודות פיתוח המגרשים בדרום רהט. **כאמור כך הצהירו המשיבים עצמם בפני בית המשפט וכך הורה להם בית המשפט העליון לעשות.**

91. והמשיבים יודעים היטב **שלא מדיניות אכיפה נחרצת תומכת הסדרה, מרבית הפולשים יעדיפו להישאר במיקומם הנוכחי**. במציאות שבה אין דין ואין דיין; בחיים מחוץ למרשם תושבים מוניציפאלי מסודר ומחוץ להישג ידו של השלטון המרכזי; במציאות שבה ניתן לבנות ללא היתרי בניה וללא מגבלות, מבלי לשלם היטלים ומיסי ארנונה. המשיבים מכירים היטב את האוכלוסייה הבדואית בפזורה ואת הכישלון המתמשך וארוך השנים של הניסיונות לפנותה מבלי לבצע אכיפה תומכת הסדרה באופן נחרץ.

92. כמו במכתבם האחרון, במקום לפעול בצורה מושכלת כדי להתמודד עם הבעיה כפי שהתחייבו לעשות וכפי שדרש מהם ביהמ"ש, המשיבים מפריחים סיסמאות שווא בדבר "תקווה" שיעלה בידם "לעודד" את הפולשים להתפנות מרצון מהבתים שבנו, **תוך שבמקביל הם מאפשרים להם להמשיך ולבנות, בימים אלו ממש, בתים נוספים.**

93. בצר להם, נאלצו העותרים בגילם המתקדם, ארבעתם אזרחים ותיקים, לעמוד מנגד במהלך העשור האחרון ולצפות במשיבים מהתלים בהם ודוחים את פניותיהם בקש.

94. בצר להם נאלצו העותרים לראות את המשיבים מפריס את הצהרתם כפי שניתנה לבית משפט נכבד זה למנוע בניה חדשה, נמנעים מלקיים את החלטת בית המשפט העליון שהורתה להם לקיים אכיפה נחרצת כנגד כל בניה חדשה ובמקביל מייצרים מצג שווא לפיו הם פועלים כביכול לפינוי החלקה הפרטית באמצעות העתקת הפולשים לדרום רהט.

95. וזאת להדגיש, **מקרה זה ייחודי שכן בני שבט אבו קווידר מכירים בכך שפלשו לחלקה פרטית, הנציגים מטעמם הביעו נכונות להסדרה ואף ניתנה לנציגי השבט הפריבילגיה לבחור את מיקום ההסדרה המועדף עליהם. בהמשך לכך השקיעה המדינה הון עתק בפיתוח המגרשים בהתאם למתווה שנבחר ע"י הפולשים עצמם. הנה כי כן, כל שהיה נדרש כדי לממש את הפיתרון המוסכם ולהביא להסדרת הפולשים היה לפעול בהיגיון ולבצע מדיניות אכיפה תומכת הסדרה כפי שהצהירו המשיבים שיעשו וכפי שהורה להם בית המשפט. אך את זאת נמנעו המשיבים מלעשות ובמקום זאת הציגו בפני העותרים מצג שווא כאילו עם השלמת העבודות לפיתוח המגרשים בדרום רהט צפויים הפולשים לפנות מרצונם הטוב את החלקה הפרטית.**

96. ועל כן רק כעת, כאשר המגרשים בדרום רהט עומדים מוכנים והמשיבים אינם יכולים עוד להיאחז בתהליכים בירוקרטיים כדי לחפות על מחדלם וחוסר תום ליבם, כאשר אפילו המשיבים עצמם נאלמים דום אל מול טענותיהם הענייניות של העותרים, לא נותר לעותרים, אלא לפנות לבית המשפט הנכבד בתקווה שיושיט להם את ההגנה הבסיסית שלה זכאי כל אזרח במדינה דמוקרטית, יורה לשלטון להגן על קניינם, לפעול בהתאם להתחייבותו ולהחלטת בית המשפט העליון, לנקוט במדיניות הגיונית ומדודה כדי להתמודד עם הבעיה ולחדול מלאחז את עיני העותרים ועיני מערכת המשפט במצגי שווא כאילו ניתן במדיניות הקיימת לפנות את החלקה הפרטית מהפולשים.

97. ומכאן פנייתם של העותרים לבית המשפט בבקשה להורות את המובן מאיליו כדי לקדם את פינוי הפלישה – מניעת המשך הבניה החדשה בחלקה הפרטית ונקיטה בפעולות אכיפה תומכות הסדרה כנגד המבנים הקיימים באמצעות פתיחת תיקים והוצאת צווי הריסה שיפוטיים כנגד כלל הבניה הקיימת בחלקה הפרטית.

98. וזאת להדגיש, להבדיל מהעתירה הקודמת במסגרתה דרשו העותרים את הריסת כלל המבנים בחלקה הפרטית ולנוכח העמדה שהובאה בפסיקה, הגבילו עצמם העותרים בעתירה זו לסעדים מתונים באופן משמעותי. העותרים אינם דורשים מבית המשפט להורות על הריסתו של אף מבנה קיים, אלא רק לקיים מדיניות המונעת את המשך הבניה החדשה, כפי שהצהירו זה מכבר שיעשו וכפי שהורה להם בית המשפט העליון לעשות, ולקיים מדיניות אכיפה תומכת הסדרה שתאפשר למשיבים להרוס את המבנים הקיימים ותסייע בהפעלת הלחץ הנדרש כדי לפנות את הפולשים.

99. למותר לציין שהוצאת צווי הריסה שיפוטיים כנגד כלל המבנים הינה תהליך ממושך, שייקח שנים רבות, כך שגם בהנחה שביהמ"ש הנכבד יושיט לעותרים את הסעדים המבוקשים באופן מיידי, לא יעלה בידי העותרים לממש את קניינם בטווח הזמן הנראה לעין.

100. עם זאת, העותרים מייחלים לכך שיעלה בידם ולו לשנות את מדיניות המשיבים ולהתחיל להניע את הגלגל לכיוון של פתרון מעשי להגנה על קניינם, ועל כן הם פונים לבית המשפט להתחשב בגילם המתקדם ולקדם את הדיון בעתירתם באופן יעיל ומהיר ככל הניתן.

101. העובדות המפורטות בעתירה זו נסמכות על תצהירו של העותר 1.

אשר על כן, ובגין כ"א מהטעמים המפורטים לעיל, יתבקש ביהמ"ש הנכבד להורות כמבוקש.

כן יתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את המשיבים בהוצאות משפט ובשכר טרחת עו"ד כחוק.

עמיר פישר, עו"ד
ב"כ העותרים

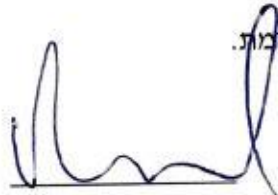
היום, 2 במרץ 2022, ירושלים

תצהיר

אני הח"מ איסמעילוף מארק שלמה שמחה, ת.ז. 011920642, לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אם לא אעשה כן אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר בזאת כדלקמן:

1. אני עושה תצהירי זה בתמיכה לעתירה מנהלית שהוגשה מטעמי לביהמ"ש לעניינים מנהליים בבאר שבע בעניין בנייה ללא היתר על מקרקעין פרטיים, הרשומים בלשכת רישום המקרקעין בבאר שבע, בפנקס השטרות ספר 504, דף 5.
2. אני מצהיר כי כל העובדות המפורטות בעתירה נכונות והן ידועות לי בידיעתי האישית או על סמך מסמכים שברשותי או שהוצגו לי.
3. כל שאר הטענות הכלולות בעתירה זו נכונות למיטב ידיעתי ומתבססות על ייעוץ משפטי שקיבלתי.

הריני לאשר כי זהו שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי זה אמת.

איסמעילוף מארק שלמה שמחה

הריני לאשר בזאת כי ביום 22.2.23 בשעה 9:30 התייצב בפני, עו"ד פישר עמיר מ.ר. 35208, במשרדי שברח' המלך דוד 8 בירושלים, מר איסמעילוף מארק שלמה שמחה שזוהה על-ידי לאחר שקיבלתי בדוא"ל אימות של זהות הלקוח מאת מערכת ההזדהות הממשלתית של ממשל זמין. ההופעה לפניי בוצעה באמצעות היוועדות חזותית אשר מתועדת אצלי, כאשר המצהיר מופיע לפניי על גבי הצג, עת הצהרתו מושא האימות לפניי והוא מצהיר בפניי כי הוא מצוי במדינת-ישראל בזמן החתימה והאימות והוא מסכים לתיעוד החזותי ועשיית השימוש בו. לאחר שהוזהרתי את המצהיר, כי עליו להצהיר את האמת, וכי הוא צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר הנ"ל את נכונות הצהרתו אשר הוצגה לי במלואה במסגרת ההיוועדות החזותית וחתם עליה מולי.

~~עמיר פישר, עו"ד~~

~~מ.ר. 35208~~

~~פישר עמיר, עו"ד~~

י י פ ו י - כ ו ח

אני הח"מ:

1. איסמעילוף מארק שלמה שמחה, ת.ז. 011920642
2. שושנה בן דוד, ת.ז. 303512
3. רות לוי, ת.ז. 381071
4. שלמה שמואלי, ת.ז. 5196254

ממנים בזה את עוה"ד עמיר פישר, מרח' המלך דוד 8, ירושלים, להיות בא כוחי בעניינים הבאים:

עתירה מנהלית בעניין החלקה הפרטית ליד נבטים בהמשך לקדם עתירה מיום 21.9.22

מבלי לפגוע בכלליות המינוי הנ"ל, יהיו באי כוחי רשאים לעשות ולפעול בשמי ובמקומי בכל הפעולות הבאות, כולן או מקצתן, הכל בקשר לעניין הנ"ל והנובע ממנו כדלקמן:

1. לחתום ולהגיש כל בקשה, הגנה, התנגדות, בקשה למתן רשות לערער, ערעור, הודעה, טענה, תובענה, או כל הליך אחר הנוגע או הנובע מההליך הנ"ל ללא יוצא מן הכלל.
2. להופיע בקשר לכל אחד מהפעולות הנ"ל בפני כל בתי דין ובתי המשפט למיניהם או מוסדות אחרים.
3. להתפשר בכל עניין הנוגע או הנובע מהעניינים האמורים לעיל לפי שיקול דעתם של באי כוחי ולחתום על פשרה, הסדר ו/או טיעון כזה בבית המשפט או מחוצה לו ובכל ערכאה משפטית אחרת.
4. לגבות את סכום התביעה או כל סכום אחר בכל עניין מהעניינים הנ"ל לרבות הוצאות בית משפט ושכר טרחת עו"ד, לקבל, לצלם, להעתיק בשמי כל מסמך וחפץ ולתת קבלות ושחרורים כפי שבאי כוחי ימצאו לנכון ולמתאים.
5. להוציא לפועל כל פסק דין או החלטה או צו, לדרוש צווי מכירה או פקודות מאסר, לעשות כל הפעולות המותרות על פי חוק ההוצאה לפועל ועל פי כל חוק אחר.
6. לנקוט בכל הפעולות ולחתום על כל מסמך או כתב בלי יוצא מן הכלל אשר באי כוחי ימצאו לנכון בכל עניין הנובע מהעניין הנ"ל.
7. להעביר ייפוי כוח זה על כל הסמכויות שבו או חלק מהם לעו"ד אחר עם זכות העברה לאחרים, לפטרם ולמנות אחרים במקומם ולנהל את ענייני הנ"ל לפי ראות עיניהם ובכלל לעשות את כל הצעדים שימצאו לנכון ולמועיל בקשר עם המשפט או ענייני הנ"ל ואני מאשר את מעשיו או מעשי ממלאי המקום בתקוף יפוי כוח זה מראש. המילים הבאות בלשון יחיד תכלולנה את הרבים ולהיפך.

ולראיה באתי/באנו על החתום, היום יום __ לחודש ינואר שנת 2023

חתימה

חתימה

הנני מאשר את חתימת מרשי הנ"ל.

עמיר פישר, עו"ד
מ.ר. 35208

חתימת עורך-הדין

י י פ ו י - כ ו ח

אני הח"מ:

1. איסמעילוף מארק שלמה שמחה, ת.ז. 011920642

2. שושנה בן דוד, ת.ז. 303512

3. רות לוי, ת.ז. 381071

4. X שלמה שמואלי, ת.ז. 5196254

ממנים בזה את עוה"ד עמיר פישר, מרח' המלך דוד 8, ירושלים, להיות בא כוחי בעניינים הבאים:

עתירה מנהלית בעניין החלקה הפרטית ליד נבטים בהמשך לקדם עתירה מיום 21.9.22

מבלי לפגוע בכלליות המינוי הנ"ל, יהיו באי כוחי רשאים לעשות ולפעול בשמי ובמקומי בכל הפעולות הבאות, כולן או מקצתן, הכל בקשר לעניין הנ"ל והנובע ממנו כדלקמן:

1. לחתום ולהגיש כל בקשה, הגנה, התנגדות, בקשה למתן רשות לערער, ערעור, הודעה, טענה, תובענה, או כל הליך אחר הנוגע או הנובע מההליך הנ"ל ללא יוצא מן הכלל.
2. להופיע בקשר לכל אחד מהפעולות הנ"ל בפני כל בתי דין ובתי המשפט למיניהם או מוסדות אחרים.
3. להתפשר בכל עניין הנוגע או הנובע מהעניינים האמורים לעיל לפי שיקול דעתם של באי כוחי ולחתום על פשרה, הסדר ו/או טיעון כזה בבית המשפט או מחוצה לו ובכל ערכאה משפטית אחרת.
4. לגבות את סכום התביעה או כל סכום אחר בכל עניין מהעניינים הנ"ל לרבות הוצאות בית משפט ושכר טרחת עו"ד, לקבל, לצלם, להעתיק בשמי כל מסמך וחפץ ולתת קבלות ושחרורים כפי שבאי כוחי ימצאו לנכון ולמתאים.
5. להוציא לפועל כל פסק דין או החלטה או צו, לדרוש צווי מכירה או פקודות מאסר, לעשות כל הפעולות המותרות על פי חוק ההוצאה לפועל ועל פי כל חוק אחר.
6. לנקוט בכל הפעולות ולחתום על כל מסמך או כתב בלי יוצא מן הכלל אשר באי כוחי ימצאו לנכון בכל עניין הנובע מהעניין הנ"ל.
7. להעביר ייפוי כוח זה על כל הסמכויות שבו או חלק מהם לעו"ד אחר עם זכות העברה לאחרים, לפטרם ולמנות אחרים במקומם ולנהל את ענייני הנ"ל לפי ראות עיניהם ובכלל לעשות את כל הצעדים שימצאו לנכון ולמועיל בקשר עם המשפט או ענייני הנ"ל ואני מאשר את מעשיו או מעשי ממלאי המקום בתקוף יפוי כוח זה מראש. **המילים הבאות בלשון יחיד תכלולנה את הרבים ולהיפך.**

ולראיה באתי/באנו על החתום, היום יום __ לחודש ינואר שנת 2023

חתימה

חתימה

הנני מאשר את חתימת מרשי הנ"ל.

עמיר פישר, עו"ד
מ.ר. 35208
חתימת עורך-הדין

י פ ו י - כ ו ח

אני הח"מ:

1. איסמעילוף מארק שלמה שמחה, ת.ז. 011920642
2. שושנה בן דוד, ת.ז. 303512
3. רות לוי, ת.ז. 381071
4. שלמה שמואלי, ת.ז. 5196254

ממנים בזה את עו"ד עמיר פישר, מרח' המלך דוד 8, ירושלים, להיות בא כוחי בעניינים הבאים:

עתירה מנהלית בעניין החלקה הפרטית ליד נבטים בהמשך לקדם עתירה מיום 21.9.22

מבלי לפגוע בכלליות המינוי הנייל, יהיו באי כוחי רשאים לעשות ולפעול בשמי ובמקומי בכל הפעולות הבאות, כולן או מקצתן, הכל בקשר לעניין הנייל והנובע ממנו כדלקמן:

1. לחתום ולהגיש כל בקשה, הגנה, התנגדות, בקשה למתן רשות לערער, ערעור, הודעה, טענה, תובענה, או כל הליך אחר הנוגע או הנובע מההליך הנייל ללא יוצא מן הכלל.
2. להופיע בקשר לכל אחד מהפעולות הנייל בפני כל בתי דין ובתי המשפט למיניהם או מוסדות אחרים.
3. להתפשר בכל עניין הנוגע או הנובע מהעניינים האמורים לעיל לפי שיקול דעתם של באי כוחי ולחתום על פשרה, הסדר ו/או טיעון כזה בבית המשפט או מחוצה לו ובכל ערכאה משפטית אחרת.
4. לגבות את סכום התביעה או כל סכום אחר בכל עניין מהעניינים הנייל לרבות הוצאות בית משפט ושכר טרחת עו"ד, לקבל, לצלם, להעתיק בשמי כל מסמך וחפץ ולתת קבלות ושחרורים כפי שבאי כוחי ימצאו לנכון ולמתאים.
5. להוציא לפועל כל פסק דין או החלטה או צו, לדרוש צווי מכירה או פקודות מאסר, לעשות כל הפעולות המותרות על פי חוק ההוצאה לפועל ועל פי כל חוק אחר.
6. לנקוט בכל הפעולות ולחתום על כל מסמך או כתב בלי יוצא מן הכלל אשר באי כוחי ימצאו לנכון בכל עניין הנובע מהעניין הנייל.
7. להעביר יפוי כוח זה על כל הסמכויות שבו או חלק מהם לעו"ד אחר עם זכות העברה לאחרים, לפטרם ולמנות אחרים במקומם ולנהל את ענייני הנייל לפי ראות עיניהם ובכלל לעשות את כל הצעדים שימצאו לנכון ולמועיל בקשר עם המשפט או ענייני הנייל ואני מאשר את מעשיו או מעשי ממלאי המקום בתקוף יפוי כוח זה מראש. המילים הבאות בלשון יחיד תכלולנה את הרבים ולהיפך.

ולראיה באתי/באנו על החתום, היום יום __ לחודש ינואר שנת 2023

ח ת י מ ה

עמיר פישר
ח ת י מ ה

הנני מאשר את חתימת מרשי הנייל.

עמיר פישר, עו"ד
מ.ר. | 35208

חתימת עורך-הדין

י פ ו י - כ ו ח

אני הח"מ:

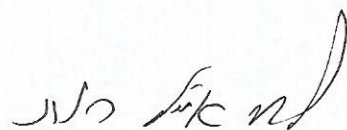
1. איסמעילוף מארק שלמה שמחה, ת.ז. 011920642
2. שושנה בן דוד, ת.ז. 303512
3. רות לוי, ת.ז. 381071
4. שלמה שמואלי, ת.ז. 5196254

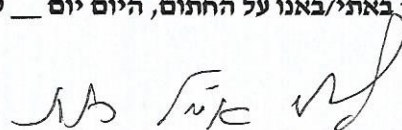
ממנים בזה את עוה"ד עמיר פישר, מרח' המלך דוד 8, ירושלים, להיות בא כוחי בעניינים הבאים:

עתירה מנהלית בעניין החלקה הפרטית ליד נבטים בהמשך לקדם עתירה מיום 21.9.22

- מבלי לפגוע בכלליות המינוי הנ"ל, יהיו באי כוחי רשאים לעשות ולפעול בשמי ובמקומי בכל הפעולות הבאות, כולן או מקצתן, הכל בקשר לעניין הנ"ל והנובע ממנו כדלקמן:
1. לחתום ולהגיש כל בקשה, הגנה, התנגדות, בקשה למתן רשות לערער, ערעור, הודעה, טענה, תובענה, או כל הליך אחר הנוגע או הנובע מההליך הנ"ל ללא יוצא מן הכלל.
  2. להופיע בקשר לכל אחד מהפעולות הנ"ל בפני כל בתי דין ובתי המשפט למיניהם או מוסדות אחרים.
  3. להתפשר בכל עניין הנוגע או הנובע מהעניינים האמורים לעיל לפי שיקול דעתם של באי כוחי ולחתום על פשרה, הסדר ו/או טיעון כזה בבית המשפט או מחוצה לו ובכל ערכאה משפטית אחרת.
  4. לגבות את סכום התביעה או כל סכום אחר בכל עניין מהעניינים הנ"ל לרבות הוצאות בית משפט ושכר טרחת עו"ד, לקבל, לצלם, להעתיק בשמי כל מסמך וחפץ ולתת קבלות ושחרורים כפי שבאי כוחי ימצאו לנכון ולמתאים.
  5. להוציא לפועל כל פסק דין או החלטה או צו, לדרוש צווי מכירה או פקודות מאסר, לעשות כל הפעולות המותרות על פי חוק ההוצאה לפועל ועל פי כל חוק אחר.
  6. לנקוט בכל הפעולות ולחתום על כל מסמך או כתב בלי יוצא מן הכלל אשר באי כוחי ימצאו לנכון בכל עניין הנובע מהעניין הנ"ל.
  7. להעביר יפוי כוח זה על כל הסמכויות שבו או חלק מהם לעו"ד אחר עם זכות העברה לאחרים, לפטרם ולמנות אחרים במקומם ולנהל את ענייני הנ"ל לפי ראות עיניהם ובכלל לעשות את כל הצעדים שימצאו לנכון ולמועיל בקשר עם המשפט או ענייני הנ"ל ואני מאשר את מעשיו או מעשי ממלאי המקום בתקוף יפוי כוח זה מראש. המילים הבאות בלשון יחיד תכלולנה את הרבים ולהיפך.

ולראיה באתי/באנו על החתום, היום יום __ לחודש ינואר שנת 2023

ח ת י מ ה

ח ת י מ ה

הנני מאשר את חתימת מרשי הנ"ל.

עמיר פישר, עו"ד
מ.ר. 35208

חתימת עורך-הדין

תוכן נספחים

עמוד	פירוט	נספח
28	נסח טאבו וכן מפת מזידה מאושרת של החלקה הפרטית	1/ע
35	העתק צוואת המנוח יהודה שמואלי ז"ל וצו קיום צוואה	2/ע
39	העתירה הקודמת (עת"מ 35692-05-12)	3/ע
51	הבקשה לצו ביניים וצו ארעי במסגרת העתירה הקודמת	4/ע
55	תגובת המדינה לצו ארעי	5/ע
58	תגובת המדינה המורחבת לצו ביניים	6/ע
72	פרוטוקול הדיון בבקשה לצו ביניים מיום 1.7.12	7/ע
77	החלטת ביהמ"ש בעתירה הקודמת מיום 2.7.12	8/ע
80	תשובת המדינה לעתירה הקודמת	9/ע
86	פרוטוקול הדיון בעתירה הקודמת מיום 4.12.12	10/ע
96	פסה"ד בעתירה הקודמת מיום 7.1.13	11/ע
107	החלטת ביהמ"ש העליון בערעור על העתירה הקודמת מיום 26.4.14	12/ע
114	פס"ד בערעור על העתירה הקודמת עע"מ 2847/13 מיום 23.3.16	13/ע
127	פניית העותרים למשיבים מיום 20.8.18	14/ע
133	תגובת המשיבים מיום 30.10.18	15/ע
137	פניית העותרים מיום 8.11.18	16/ע
140	תגובת המשיבים מיום 14.3.19	17/ע
144	פניית העותרים מיום 18.8.19	18/ע
149	תגובת המשיבים מיום 26.9.19	19/ע

153	פניית העותרים מיום 25.11.19	20/ע
164	תגובת המשיבים מיום 9.1.20	21/ע
167	פניית העותרים מיום 6.2.20	22/ע
173	תגובת המשיבים מיום 26.4.20	23/ע
177	קדם העתירה מיום 21.9.22	24/ע
195	תגובת רשות הבדואים מיום 24.12.22	25/ע

נספח ע/1

נסח טאבו וכן מפת מדידה מאושרת של החלקה
הפרטית

1/ע

תאריך 1
כ' באלול
דף 1 שעה 11:48
נסח מס. 656

לשכת רישום מקרקעין באר שבע
העתק רישום מפנקס השטרות
=====

מדינת ישראל
משרד המשפטים
אגף רישום והסדר מקרקעין

ישוב : קודירת אל עסם ספר : 504 דף : 5
=====

זיהויים נוספים:
ספר 504/5 ( )
*****

ה נ כ ס מ ו ק פ א ל ה ס ד ר * * * *

מחוז הדרום רשות מקומית שטח החלקה במ"ר סוג מקרקעין מירי
654,562.00

גבולות:

צפון: ואדי אל סבע וסלים אבו כף
דרום: אחמד מנסור אל ג' בלי, יורשי דאוד עטאלה טרזי וסלמה אבו ריקאיק
מזרח: מוסטפה אל עיש וסלים אבו כף
מערב: סלמה אבו הדובה ועלי אבו ג' נימה

כתובת:
קודירת אל עסם

הערות רשם המקרקעין:
שכ' אל מדבח, מגרש מס' 1
הנכס בהליכי הסדר וההעברה טעונה הרשאה
תל"ר מס' 399/35 מתיק 10/35 ש"י

המספרים הישנים של החלקה:
1/10,26-29,31 (קודירת אל עסם)

ב ע ל ו י ו ת
=====

החלק בנכס	הבעלים	מהות הפעולה	תאריך	סדר
225/5232	שמואלי יהודה	ירושה	25/02/1951	000002
	ת"א תיקים 362/50			
1/1308	שורץ טיבור	מכר	20/12/1964	000196
	ת.ז. 8464			
1/1308	שורץ שושנה			
	ת.ז. 882972			
1/654	קלינלרר יהושע זב	מכר	20/12/1964	000197
	ת.ז. 14134/1			
1/654	כופר ברכה	מכר	20/12/1964	000198
	ת.ז. 798121			
1/654	שפר ישראל	מכר	20/12/1964	000199
	ת.ז. 767206			
5/1308	גבירר שלום	מכר	31/10/1965	000024
	ת.ז. 881458			ש"י

--- המשך בדף 2 ---

תאריך 19/09/2011
 כ' באלול תשע"א
 דף 2 שעה 11:48
 נסח מס. 656

לשכת רישום מקרקעין באר שבע
 העתק רישום מפנקס השטרות
 =====

מדינת ישראל
 משרד המשפטים
 אגף רישום והסדר מקרקעין

ישוב : קודירת אל עסם ספר : 504 דף : 5

***** להסדר בעלות *****

החלק בנכס	הבעלים	מהות הפעולה	שטר המשך לשטר 0/00	תאריך
5/1308	גבירר בלהה ת.ז. 852999			הערות: מס' בקשה 23/65
1/1308	קליין שמואל ת.ז. 185560		מכר 06/01/1965 000001	י-ם ש"י
1/1308	קליין אורילה ת.ז. 29812/1			
1/1308	ולדמן מרדכי E 163057 דרכון		מכר 06/01/1965 000002	י-ם ש"י
1/1308	ולדמן יהודית E 176650 דרכון			הערות: דרכון ארה"ב
1/1308	ימפל פישל ת.ז. 897315		מכר 06/01/1965 000003	י-ם ש"י
1/1308	ימפל יטל ת.ז. 897316			
1/654	אורדמנס נחום 910448 דרכון		מכר 16/03/1965 000024	י-ם ש"י הערות: דרכון בריטי
8/654	רוז שמואל יעקב ת.ז. 2612715		מכר 24/01/1966 000004	
3/654	טברדוביץ יעקב ת.ז. 192859		מכר 10/02/1966 000015	הערות: מס' בקשה 20/66
5/654	פלוסברג יצחק ת.ז. 852192		מכר 28/03/1966 000046	הערות: מס' בקשה 6/66
4/654	סורוצקין ברוך C.539188 דרכון		מכר 28/05/1966 000060	הערות: מס' בקשה 14/66
10/654	סורוצקין אליעזר		מכר 13/06/1966 000072	הערות: מס' בקשה 16/66

--- המשך בדף 3 ---

תאריך 19/09/2011
 כ' באלול תשע"א
 דף 3 שעה 11:48
 נסח מס. 656

לשכת רישום מקרקעין באר שבע
 העתק רישום מפנקס השטרות
 =====

מדינת ישראל
 משרד המשפטים
 אנף רישום והסדר מקרקעין

ישוב : קודירת אל עסם ספר : 504 דף : 5

*****
 ה נ כ ס מ ו ק פ א ל ה ס ד ר
 ב ע ל ו י ו ת
 =====

החלק בנכס	הבעלים דיסלדורף שמעון ת.ז. 6970844	מהות הפעולה	שטר תאריך 000092 18/10/1966 מכר
1/654		הערות: מס' בקשה 34/65	
1/654	בויאר ירחמיאל ת.ז. 738528	מכר	000012 13/03/1967
		הערות: מס' בקשה 7/65	
5/654	קליינר יוסף ת.ז. 175421	עודף	000013 13/03/1967
		הערות: מס' בקשה 7/65	
3/654	איזנשטדט חיים שאול ת.ז. 852998	מכר ללא תמורה	000023 27/01/1970
		הערות: מס' בקשה 398/69	
10/1962	מוזר מירה ת.ז. 6531378	מכר	000089 26/01/1972
		הערות: מס' בקשה 394/71	
10/654	גרובר חיה ת.ז. 5062504	מכר	000688 31/03/1974
		הערות: מס' בקשה 541/74	
75/5232	שמואלי יהודה ת.ז. 303510	צוואה	000984 11/11/1979 0001
72/654	אמינוף אברהם דרכון B.583576	ירושה	001520 21/12/1981 0001
		הערות: דרכון בריטי	
72/654	אמינוף ג'ק דרכון C.615371		
		הערות: דרכון בריטי	
72/654	שכנר מרגריט לבית אמינוף ת.ז. 6556732		
72/654	בכיוף טובה לבית אמינוף ת.ז. 4627971		
72/654	אמינוף ריי דרכון B.562650		
		הערות: דרכון בריטי	
72/654	שלומיוף אנטוני פיליפ דרכון C.629103		
		הערות: דרכון בריטי	

תאריך 19/09/2011
כ' באלול תשע"א
דף 4 שעה 11:48
נסח מס. 656

לשכת רישום מקרקעין באר שבע
העתק רישום מפנקס השטרות
=====

מדינת ישראל
משרד המשפטים
אגף רישום והסדר מקרקעין

ישוב : קודירת אל עסם ספר : 504 דף : 5

***** ה נ כ ס מ ו ק פ א ל ה ס ד ר * * * *
ב ע ל ו י ו ת
=====

החלק בנכס	הבעלים	מהות הפעולה	תאריך	שטר
1/654	מנדלזון נחמיה ת.ז. 0036681	מכר	23/03/1986	000697 0001
20/1962	מוזר סלמה ת.ז. 6531377	איחוד	19/05/1987	001563 0001
4/109	ג'ק אמינוף דרכון C 615371	ירושה	21/06/2000	006676 0001
2/109	טובה בביוף לבית אמינוף ת.ז. 4627971	הערות: דרכון בריטי		
2/109	ריי אמינוף דרכון B 562650	הערות: דרכון בריטי		
2/109	מיכאל אמינוף דרכון B 583576	הערות: דרכון בריטי		
2/109	אנטוני פיליפ שלומויף דרכון C 629103	הערות: דרכון בריטי		
1/2616	אפשטיין בנימין ת.ז. 008049710	ירושה	28/03/2001	002651 0001
1/2616	רוט אנה ת.ז. 010232114			
1/2616	אפשטיין בנימין ת.ז. 008049710	ירושה	28/03/2001	002651 0002
1/2616	רוט אנה ת.ז. 010232114			
300/5232	איסמעילוף מארק שלמה שמחה ת.ז. 011920642	צוואה	07/02/2008	002188 0001

--- ס ו ף נ ת ו נ י ס ---

***** ה נ כ ס מ ו ק פ א ל ה ס ד ר * * * *

הרישום בפנקסים לגבי מקרקעין לא מוסדרים, מהווה ראיה לכאורה לתוכנו.

--- המשך בדף 5 ---

תאריך 19/09/2011
כ' באלול תשע"א
דף 5 שעה 11:48
נסח מס. 656

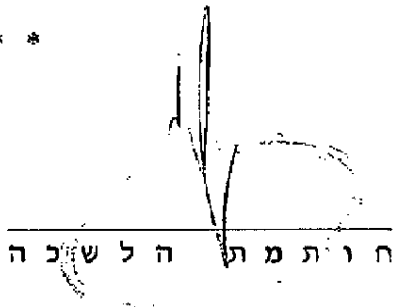
לשכת רישום מקרקעין באר שבע
העתק רישום מפנקס השטרות
=====

מדינת ישראל
משרד המשפטים
אגף רישום והסדר מקרקעין

ישוב : קוזיראת אל עסם
ספר : 504 זף : 5
=====

נסח זה בתוקף רק אם אושר בחותמת הלשכה וחתימת הפקיד

***

חותמת הלשכה

שולמה אגרה
בסך 67.00 ש"ח

1762

100067/2
אלקנה ל

10/935/BC

SERIAL No. 419 L.Z. מספר סדורי: 419

Ref. my map No 418 L.Z.
dated: 21-IX-1934.

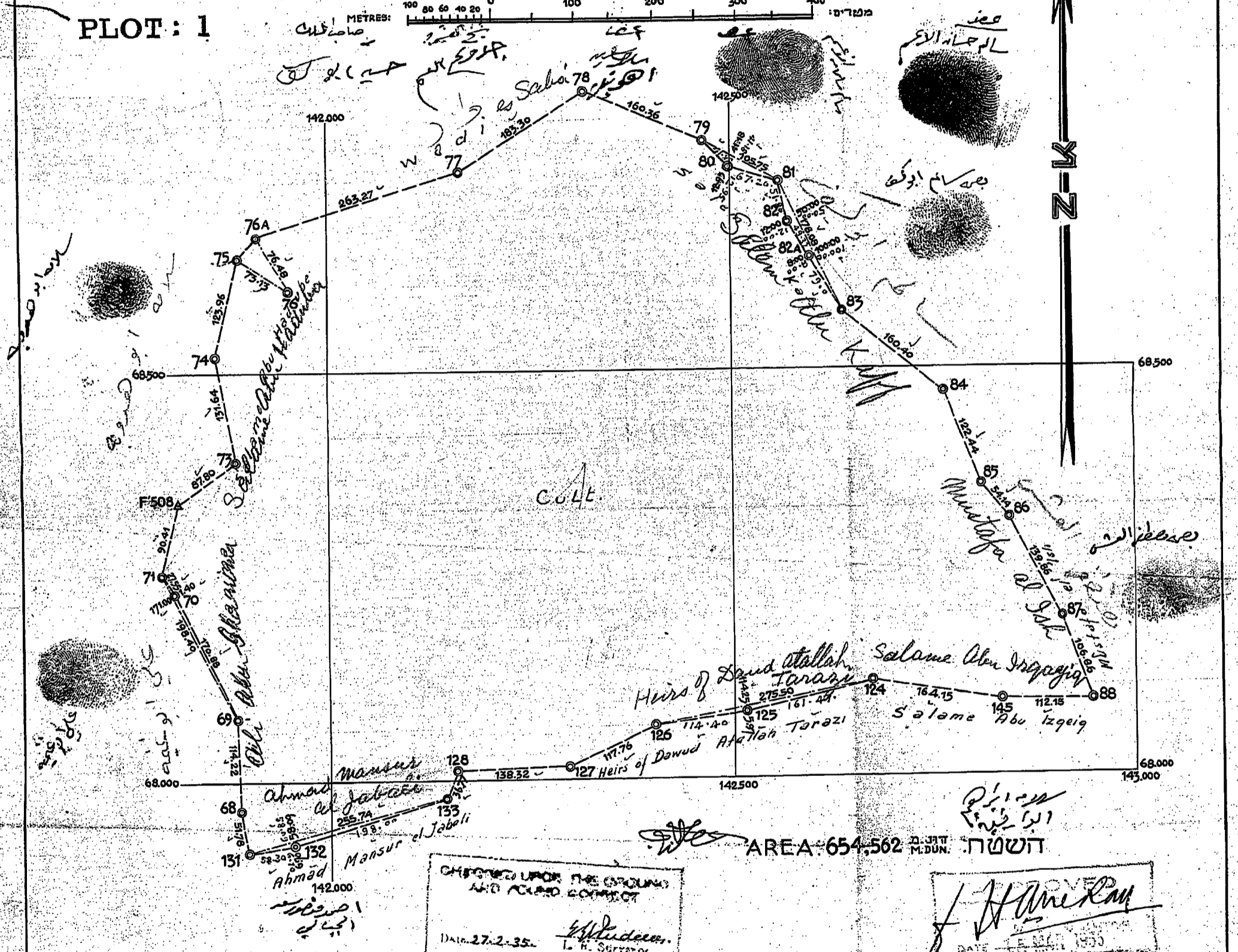
DISTRICT: SOUTHERN המחוז: הדרום
SUB-/DISTR: BEERSHEBA הנפה: באר-שבע
TRIBE: השבט:
LOCALITY: MADBAH המקום:
Prepared for: P.L.D.C. הוכן עבור: חברת הכשרת הישוב בא"ב בע"מ.

399/35

PLOT: 1

1/5000

METRES: 0 20 40 60 80 100 200 300 400

CHECKED UPON THE GROUND AND FOUND CORRECT
Date: 27.2.35
L. R. Sergeyev

APPROVE
H. H. H. H.
DATE: 21. IX. 1934

הערה:
א. כל הנבילות אשר לא הוגדרו באופן ברור הם כגבולות ברוורים.
ב. כל המינים אשר לא הוגדרו באופן ברור הם כגבולות ברוורים.

NOTE:
1. All boundaries not otherwise described are undefined.
2. All marks not otherwise described are I Irens.

"I hereby certify that this is a true copy of the plan of the survey executed by me on 10. VIII. in the year 1934 and that it correctly represents the position and boundaries of immovable property at the aforesaid date, as pointed out and claimed on the ground."
[Date] 21. IX. 1934.
[Place] TEL-AVIV

אני מעיד בזה שזהו העתקה נכונה של תוכנית המדידה שנעשתה על ידי ביום 10. VIII. בשנת 1934 ושנראה בדיוק את מצבם ונבילותיהם של נכסי ר"א ניירי בזמן הניל כפי שהוגדרו והוצהרו על הקרקע.
(התאריך) 21 בספטמבר 1934
(המקום) תל-אביב

"Licensed Surveyor"

Handwritten signature of the surveyor.

מועד בעל רישון

POOR ORIGINAL

נספח ע/2

**העתק צוואת המנוח יהודה שמואלי ז"ל וצו קיום
צוואה**

2/ע

צוואה

בהיות ואין האדם יודע את קצוות חייו ואין הראוי שידאג בעוד מועד לטידור ענייניו וגורל עזבונו אחריו, אי לכך אני הח"מ יהודה שמואלי ת"ז 303510 מהרצליה רח' העליה השניה 13, בדעה צלולה ובלי כל אונס וכפיה,

מצווה בזה כדלקמן:

1. הנני מצהיר בזה כי זוהי צוואתי.
2. זוהי צוואתי האחרונה והנני מבטל בזה כל צוואה קודמת.
3. אני נשוי לגב' לאה שמואלי ת"ז 303511 ויש לי שלושה ילדים:-
  - א. שושנה בן דוד (שמואלי) ת"ז 303512 מתל אביב רח' בן יהודה 252.
  - ב. רות לוי (שמואלי) ת"ז 381071 מירושלים, גבעת מרדכי רח' ישעיהו אביעד 3.
  - ג. שלמה שמואלי ת"ז 5196254 מהרצליה רח' העליה השניה 9.

עיקר רכושי מהווה היום:-

- א. מלוא זכויות הבעלות בחלקה 390 בגוש 6536 הכולל את בית מגורי להלן - "הבית".
- ב. פקדונות שונים בבנק אמריקאי בע"מ בהרצליה, להלן - "הפקדונות".
- ג. זכויות הבעלות במחצית החזיתית של חלקה 389 בגוש 6536 כולל בית מגורים השייך לבני שלמה - להלן - "בית שלמה".
- ד. תכולת הבית - להלן - "התכולה".

ה. זכויות בעלות בחלק ממגרש בבאר שבע הידוע כדף 10 בכרך 1 קודיראת אל עטס, להלן - "המגרש בבאר שבע".

א. את מלוא זכויות הבעלות "בבית" ואת כל "הפקדונות" ו"התכולה" אני מצווה בזה לאשתי לאה שמואלי בשלמות.

ב. כהוראת "יורש אחר יורש", הנני מצווה כי אם בעת פטירתה של אשתי יהיו על שמה הזכויות "בבית", כולן או מקצתן, כי אז לאחר פטירתה, יעברו הזכויות "בבית" לשתי בנותי בלבד, שושנה ורות בחלקים שווים ביניהן. לבני שלמה לא תהיה כל דרישה ביחס לנכס זה מאחר וקיבל ממני את הזכויות במחצית חלקה 389 הסמוכה.

ג. במקרה חו"ח ואני ואשתי נלך לעולמינו חד - כי אז יעברו הזכויות "בבית" לשתי בנותי בלבד, שושנה ורות - בחלקים שווים ביניהן; "הפקדונות" ו"התכולה" יעברו לשלושת ילדי בחלקים שווים.

יהודה שמואלי

יהודה שמואלי

אני

59

6. את "המגרש בבאר שבע" הנני מצווה לשלושת ילדי בחלקים שונים ביניהם.

7. "בית שלמה" שייך בלעדית לבני שלמה, והנני מצווה לו את מלוא הזכויות בו. הבית הישן חד קומתי אשר היה על הנכס, הורחב ונבנה מחדש ע"י בני שלמה.

8. כל רכוש אחר מקב סוג שהוא שיהיה שייך לי בעת פטירת הנני מצווה לאשתי לאה שמואלי.

9. הנני מבקש מילדי כי יטפלו בענייניה של אשתי כפי יכולתם וכי לא יבואו אליה בכל דרישה בקין הרכוש אשר צויתי לה בצוואה זו.

10. הנני רשאי בכל עת שארצה לשנות צוואה זו לבטלה או לעשות אחרת במקומה.

נעשתה בהרצליה, היום יום 27 לחודש אלול... 1989

יהודה שמואלי
יהודה שמואלי

אנו הח"מ עו"ד קדרון ו - עידית קדרון מאשרים בזה כי מר יהודה שמואלי חתם בפנינו על צוואתו זו לאחר שהצהיר כי זוהי צוואתו הננו לאשר כי כל אחד מאתנו הינו למעלה מגיל 18 שנה וכי אין לנו כל טובת הנאה ברכוש שביחס אליו נעשתה הצוואה ואין לנו שום יחסי קרבה עם המצווה.

ולראיה באנו על החתום

הרצליה, היום יום 27 לחודש אלול... 1989

עידית קדרון
עד

דב קדרון עו"ד
עד

מדינת ישראל

תיק מס' 39593

בפני הרשם לענייני ירושה
בתל-אביב

צו קיום צוואה

בעניין עיזבון המנוח יהודה שמואלי ז"ל, מס' ת"ז 00303510-2, שנפטר ביום 20/09/2000 ומענו היה הרצליה.

הנני מצהיר כי צוואתו של המנוח מיום 23/10/1989, שהעתק ממנה מצורף בזה, היא בת תוקף.

צו זה ניתן היום: ט"ז בחשוון תשס"ג
(22/10/2002)

יוסף זילביגר
רשם לענייני ירושה

הרשם לענייני ירושה בתל-אביב והמונו
אני מאשר
שהעתק זה נכון ומתאים למקור
24/10/02
מזכיר תאריך

נספח ע/3

העתירה הקודמת (עת"מ 12-05-35692)

בעניין:

1. איסמעילוף מארק שלמה שמחה, ת.ז. 011920642
2. שושנה בן דוד, ת.ז. 303512
3. רות לוי, ת.ז. 381071
4. שלמה שמואלי, ת.ז. 5196254
5. רגבים, ע.ר. 580460319

ע"י ב"כ עוה"ד עמיר פישר
בראונר, גלפרין, פישר – משרד עורכי דין
מרח' המלך דוד 8 ירושלים 94101
טל: 6223676; פקס: 5378241

העותרים**נ ג ד**

1. ראש ממשלת ישראל, מר בנימין נתניהו
2. שר הפנים, מר אלי ישי
3. הועדה המחוזית לתכנון ובניה – מחוז דרום
4. משרד הפנים – היחידה הארצית לפיקוח על הבניה
5. הרשות להסדרת ההתיישבות הבדואית בנגב

באמצעות פרקליטות מחוז דרום אזרחי
קריית הממשלה (קומה 6), רח' התקווה 4, באר-שבע
טל: 08-6264670; פקס: 02-6467058

6. עלי אבו קוידר

באמצעות עו"ד אלי אלקלעי
רחוב אגריפס 42 ירושלים
טל: 02-6236453; פקס: 02-6236778

המשיבים**עתירה מנהלית**

בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת להורות למשיבים לעשות שימוש בסמכותם לפי הוראות פרק י' לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה – 1965 (להלן: "חוק התכנון והבניה" או "החוק") ולפעול להוצאה ומימוש של צווי הריסה ביחס לכלל המבנים אשר הוקמו ע"י עבריינים אשר פלשו לאדמה הפרטית, השייכת לעותרים 1-4, והקימו עליה מבנים ללא היתר כדין תוך הסגת גבול וגזל אדמה פרטית.

כן מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את המשיבים בהוצאות משפט ובשכ"ט עו"ד כדין.

ואלה נימוקי העתירה:

א. הצדדים לעתירה

1. העותר 1, מר מארק איסמעילוף, הנו הבעלים הרשום של 300/5232 חלקים במקרקעין בשטח של כ 654 דונם, המצויים בסמוך ליישוב נבטים ורשומים על שמו בלשכת רישום המקרקעין בבאר שבע, בפנקס השטרות ספר 504, דף 5 (להלן: "האדמה הפרטית").

נסח טאבו וכן מפת מדידה מאושרת של האדמה הפרטית, מצ"ב כנספח א'

2. העותרים 2-4, הינם ילדיו של מר יהודה שמואלי ז"ל, ת.ז. 003035110, והזכאים מכוח צו ירושה להירשם כבעלים של 300/5232 חלקים נוספים באדמה הפרטית.

העתק צוואת המנוח יהודה שמואלי ז"ל וצו קיום צוואה, מצ"ב כנספח ב'

3. חלקם של העותרים באדמה הפרטית נרכש מבעלים פרטיים על ידי סבו של העותר 1 וסבם של העותרים 2-4, ביום 22 ביוני 1935.

4. העותרת 5, תנועת רגבים, הינה תנועה ציבורית אשר שמה לה למטרה לפעול לשמירה על אדמות ונכסי המדינה, למנוע השתלטות בלתי חוקית של גורמים שונים על משאבי הקרקע הלאומיים, ולבקר את פעולות הרשויות המנהליות בטיפולן בנושא כך שיפעלו בהתאם לחוק ולכללי מנהל תקין.

5. משיב 1, ראש ממשלת ישראל, נושא מתוקף תפקידו באחריות הכוללת לתפקודה של הרשות המבצעת. משיב 2, שר הפנים וסגן ראש הממשלה, הינו השר האחראי מטעם הרשות המבצעת על תפקודן של המשיבות 3 ו-4, הנושאות בסמכויות האכיפה כמפורט להלן. משיבה 3, הוועדה המחוזית לתכנון ובניה מחוז דרום (להלן: "הוועדה המחוזית") ומשיבה 4, היחידה הארצית לפיקוח על הבניה במשרד הפנים (להלן: "היחידה הארצית לפיקוח") הינן הרשויות המנהליות להן מוקנות סמכויות פיקוח ואכיפה כנגד הבניה הבלתי חוקית באדמה הפרטית.

6. משיבה 5, הרשות להסדרת ההתיישבות הבדואית בנגב (להלן: "רשות ההסדרה") הוקמה מכוח החלטת ממשלה מס' 1999 מיום 15.7.2007 כדי להתמודד עם בעיית ההשתלטות על אדמות והבניה הבלתי חוקית של האוכלוסייה הבדואית בנגב. רשות ההסדרה נכנסה בנעליה של ה"מינהלה לקידום הבדואים בנגב" אשר התקשרה בהסכם שערורייתי ובלתי חוקי עם נציגי הפולשים אשר מונע את הריסת המבנים ופינוי הפולשים מהאדמה הפרטית.

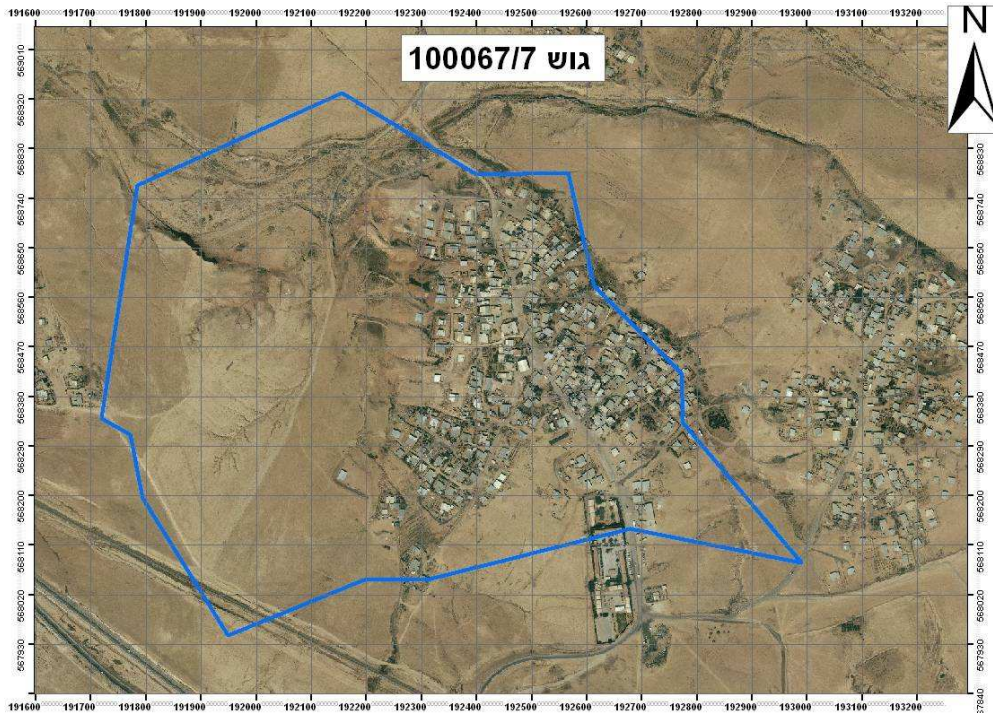
7. משיב 6, מר עלי אבו קווידר, הינו נציג חמולת אבו קווידר אשר פלשה לאדמה הפרטית והקימה עליה מבנים ללא היתרי בניה. משיב 6 הגיש בעבר עתירות לבג"ץ כנגד המדינה בשם כלל העבריינים המתגוררים באדמה הפרטית (בג"ץ 10747/03; בג"ץ 745/08) ויוצג ע"י בא כוחו כמפורט לעיל. משיב 6 צורף כמשיב לעתירה כנציג חמולת אבו קווידר, זאת בהתאם להוראות סעי' 6א' לתקנות בית המשפט לעניינים מנהליים (סדרי דין), התשס"א - 2000.

ב. העובדות הצריכות לעניין

8. במהלך השנים השתלטו פורעי חוק מחמולת אבו-קווידר על האדמה הפרטית השייכת לעותרים ובנו עליה מאחז בלתי חוקי שלם, המכונה "אלזרנוג". המאחז הבלתי חוקי כולל כ 300 מבנים אשר נבנו כולם תוך הסגת גבול, גזל אדמות פרטיות וללא היתרים כדין.

9. להלן תצלום אוויר עליו סומן שטח האדמה הפרטית:

10. להלן צילום של חלק מהמבנים, שנבנו ללא היתר בשטח האדמה הפרטית:

11. חרף ההשתלטות העבריינית על האדמה הפרטית ולמרות הצהרות המדינה לפיהן בניה מסוג זה, הפוגעת בזכות הקניין של הפרט, עומדת בראש סדרי העדיפויות של רשויות האכיפה - נמנעו הועדה המחוזית ויחידת הפיקוח הארצית, הגורמים האחראים על אכיפת דיני התכנון והבניה באזור, מלממש את סמכויותיהם ולפעול להריסת המבנים, שנבנו כולם ללא היתר.

12. אך אם בכך לא די, לאחרונה התבררה לעותרים מסכת עובדתית מדהימה ממש ביחס להתנהלותם של המשיבים. כפי שהתברר, תחת לבצע את תפקידה היסודי ולפעול לאכיפת החוק ופינוי הגזלנים, חברה המדינה לעבריינים והפכה לשותפה במעשה הגזל.

13. כפי שנודע לעותרים, בשנות השמונים החלה המנהלה לקידום הבדואים בנגב (להלן: "המנהלה") לנהל מטעם המדינה משא ומתן עם הפולשים במטרה להעבירם למקום יישוב קבע. בהמשך לכך, בתחילת שנות התשעים, אף הוקצו לחלק מהפולשים מגרשים ללא תמורה ביישוב הבדואי הסמוך ערוער. עם זאת הפולשים מחמולת אבו קווידר סירבו להתפנות ודרשו לעבור לרהט.

14. המנהלה נכנעה ללחץ וביום 17.12.1998 חתמה על "הסכם מסגרת" חשאי, שערורייתי ובלתי חוקי בעליל, עם נציגי הפולשים מחמולת אבו קווידר (להלן: "ההסכם") מתוך כוונה להסדיר את פינויים להרחבת היישוב רהט.

העתק ההסכם מיום 17.12.98 בין המינהל וחמולת אבו קווידר, מצ"ב כנספח ג'

15. ההסכם נפתח בהצהרת בני משפחת אבו קווידר לפיה הם יושבים על האדמות נשוא ההסכם ובכלל זה האדמה הפרטית עוד מלפני קום המדינה, הצהרה שאין לה כל שחר. בהמשך להצהרה שקרית זו התחייבה המנהלה להעביר לכ"א מהעבריינים הפולשים אשר "יסכים" להתפנות מהאדמה הפרטית של הטבות, הכולל מגרש לבניה בחינם, מענק כספי של עד 100,000 ₪, פטור מתשלום בגין רכישת מגרשים באזורי תעשייה, מענק נוסף בסך 35,000 ₪ ל- 30 משפחות שאת שמותיהם ימסרו הפולשים וכן הטבות נרחבות נוספות בהווה ובעתיד, הכול כמפורט בהסכם.

16. יודגש כי להבדיל ממקומות אחרים בהם הגישו הבדואים תביעות בעלות בקרקע בטענות שונות הרי שחמולת אבו-קווידר לא טענה מעולם לזכויות בקרקע הפרטית אליה פלשה. סל ההטבות שהוצע לבני חמולת אבו קווידר היה אפוא בבחינת תשלום כופר מוצהר ומשודרג תמורת הסכמתם לחדול מגזילת האדמות הפרטיות.

17. אך כפי שמסתבר "גולת הכותרת" של ההסכם לא היה סל ההטבות המפליג, אלא דווקא הצהרת המנהלה בסעי' 8 להסכם לפיה: "מוסכם בין הצדדים כי עם חתימת נציגי המשפחות על הסכם זה (תפנה) המנהלה ליחידת הפיקוח במשרד הפנים על מנת שזו תעכב/תדחה ביצוע צווי ההריסה כנגד מבנים בשטח מגורי השבט עד למועד שתקבע המנהלה למעבר על פי הסכם זה".

18. הנה כי כן, במקום לאכוף את החוק כנגד העבריינים אשר פלשו לאדמה הפרטית שבבעלות העותרים, ולפעול להריסת המבנים, שנבנו כולם תוך הסגת גבול וללא היתרי בניה כדין - הגיעו נציגי המדינה **להסכם אי אכיפה לא מוגבל בזמן** עם העבריינים אשר אפשר לעבריינים להמשיך ולהשתלט על האדמה הפרטית ולבנות עוד ועוד מבנים בידיעה שהמדינה לא תנקוט נגדם בצעדי אכיפה ולא תהרוס את המבנים.
19. יודגש, כי אין מדובר במצב בו המדינה פעלה בחוסר ידיעה לגבי מעמד הקרקע, אלא בהסכם שהושג כאשר בראש ההסכם מובהר ב"רחל בתך הקטנה" כי הפולשים מחמולת אבו קווידר עימם נחתם ההסכם יושבים על **אדמות בבעלות פרטית**.
20. כפי שהסתבר אפוא, במקביל להתפרקות המדינה מחובתה לאכוף את החוק כנגד הבניה ללא היתר על האדמה הפרטית, **קשרה המדינה קשר עם העבריינים במסגרתו הפכה המדינה לשותפה במעשה הפלישה**, הסגת הגבול והבניה ללא היתר.
21. יתרה מכך, כפי שהתחוויר לעותרים המדינה אף הגדילה לעשות ו**הקימה בעצמה מבנים על גבי האדמה הפרטית, תוך פלישה והסגת גבולם של העותרים**, וזאת במטרה להעניק לפולשים העבריינים שירותים ציבוריים נגישים במקום הפלישה עצמו.
22. כך התחלפו להן היוצרות והמדינה הפכה מאוכפת החוק לשותפה פעילה בגזל האדמות הפרטיות מידי בעליהם וברמיסת שלטון החוק.
23. מטבע הדברים במצב שנוצר לעבריינים ממשפחת אבו-קווידר לא נותר כל תמריץ לקיים את הסכם ועל כן כשהתגלו בהמשך קשיים בביצוע הפינוי למקום שהוגדר והועמדו לרשותם 3 חלופות לבחירת מקום מגורים חלופי – בחרו העבריינים מבני חמולת אבו קווידר דווקא בחלופה השלישית, אותה הגדירה המדינה כדלקמן:

"חלופה זו הינה הקשה ביותר לביצוע. הליך ביצועה מותנה בהתקיימות מספר תנאים הן במישור המוניציפאלי והן במישור התכנוני. כשאי התקיימות התנאים עלול להביא לסיכולה. משך הזמן הצפוי למימושה של חלופה זו ארוך וממושך ביותר ועתיד להתפרש על פני מספר שנים"

(ראה סע' 18 לתגובת המדינה לבג"ץ 745/08).

תגובת המדינה לבג"ץ 745/08, מצ"ב כנספח ד'

24. בשל הבעייתיות הרבה הנלווית לחלופה אותה בחרה חמולת אבו קווידר, אף הצהירה המדינה כי:

"אין בידי המנהלה להתחייב כי אפשרות זו תצא לבסוף מהכוח אל הפועל"

(ראה סע' 24 לתגובה הנ"ל).

25. כך נוצר מצב אבסורדי. במקום לאכוף את החוק ולמנוע את גזל האדמה הפרטית, המדינה הקצתה לעבריינים מגרשים ביישוב סמוך ללא תמורה. לאחר שהעבריינים סירבו לקבל את ההקצאה הגיעה עימם המדינה להסכם אי אכיפה בלתי מוגדר בזמן תמורת הסכמה ערטילאית להתפנות מהשטח שלא עוגנה בזמן, בשמות ספציפיים או בביטחונות כלשהם. בהמשך העמידה המדינה לעבריינים מקומות מעבר חלופיים לבחירה משל היה מדובר בחלוצים שנשלחו ע"י המדינה להקים ישובים בקו החזית ולא בפולשים מסיגי גבול לאדמות פרטיות. בהמשך המדינה עצמה החלה לבנות על האדמה הפרטית מבני ציבור ולבסוף אפשרה המדינה לפולשים לבחור בחלופת מעבר שלא ניתן ליישמה בשנים הקרובות אם בכלל. במקביל עומד כל העת הסכם אי האכיפה בעינו והפולשים ממשיכים בכל רגע נתון להרחיב את הבניה ולבסס את פלישתם באדמה הפרטית.

26. ביום 22.1.12 פנו העותרים למשיבים 4-2 בדרישה להורות לאלתר על הוצאת צווי הריסה ומימוש הצווים כנגד כלל הבניה הבלתי חוקית באדמה הפרטית.

פניית העותרים מיום 22.1.12, מצ"ב כנספח ה'

27. העותרים הדגישו בפנייתם כי מדיניות הממשלה וכן פסיקת בית המשפט העליון מנחות בצורה ברורה, כי יש להעמיד את הריסת המבנים, שנבנו ללא היתר על קרקע פרטית, בראש סדרי העדיפויות של רשויות האכיפה וזאת לאור החומרה הנלווית לפגיעה בזכויות הקניין של הפרט ובשים לב לכך שבנייה מסוג זה אינה ניתנת להכשרה עתידית.

28. כן ביקשו העותרים לראות בפנייתם כפנייה בהתאם להוראות סעי' 2 לחוק לתיקון סדרי מינהל (החלטות והנמקות) תשי"ט – 1958, תוך שהם מדגישים כי בהיעדר מענה ענייני ומספק לפנייה, לא תיוותר בידם הברירה, אלא לעתור בעניין לבית המשפט.

29. ביום 2.2.12 נתקבלה תגובת שר הפנים וסגן ראש הממשלה לפנייה במסגרתה הובהר, כי:

"הטיפול בפניה הועבר למחלקת פיקוח על הבניה ארצית אשר ישיבך במישרין".

תגובת שר הפנים מיום 2.2.12, מצ"ב כנספח ו'

30. ביום 19.2.12 נתקבלה תגובת מנהל היחידה הארצית לפיקוח על הבניה. בתגובה נטען לקונית, כי:

"הפניה תיבדק ע"י הגורמים השונים ולאחר הבדיקה תקבל מענה".

תגובת מנהל היחידה הארצית לפיקוח על הבניה מיום 19.2.12, מצ"ב כנספח ז'

31. ביום 27.2.12 נתקבל מכתב תגובה נוסף והפעם מטעם מנהל תחום פיקוח מחוז דרום ביחידה לפיקוח על הבניה. במכתב שוב הובהר לקונית, כי:

"ייערך דיון עם כלל הגורמים הנוגעים בדבר ולאחריו תינתן תשובתנו".

תגובת מנהל מחוז דרום ביחידה לפיקוח על הבניה מיום 27.2.12, מצ"ב כנספח ח

32. **עד למועד זה, כארבעה חודשים לאחר פניית העותרים, לא נתקבלה כל תגובה עניינית לפנייה.** לא ניתן אלא להניח, כי עד למועד זה טרם מצאו המשיבים פנאי לקיים את הדיון עם "כלל הגורמים" לשם גיבוש המענה לפנייה כמוצאהר על ידם.

33. במקביל פנו העותרים למשיבה 5 בבקשה לפי חוק חופש המידע. הפנייה זכתה בינתיים למענה חלקי ומתחמק, אך די בעובדות שהתבררו לעותרים עד לרגע זה, כמפורט לעיל, כדי להצביע על התנהלות בלתי סבירה בצורה קיצונית מצד המשיבים, המחייבת את התערבותו של בית המשפט הנכבד בגדרי עתירה זו.

ג. הטיעון המשפטי:

34. כפי שנפסק לא אחת:

"התערבות בסדרי העדיפויות במדיניות אכיפה של רשות מוסמכת עשויה להתרחש במקום בו הוכחה התנערות מלאה או הימנעות בלתי סבירה מאכיפת החוק, או כאשר סדרי העדיפויות שגיבשה הרשות לצורך האכיפה נגועים בפגם של אי סבירות קיצוני, או בפגם אחר הפוגם בחוקיותם"

בג"ץ 1161/06 תנועת "אנחנו על המפה" נגד שר הבטחון ואח', פורסם במאגרים.

35. העותרים יטענו כי התנהלות המשיבים 1-5 (להלן: "המדינה") בכל הקשור בטיפול בפלישה ובבניה ללא היתר על האדמה הפרטית הייתה והינה בגדר "הימנעות בלתי סבירה מאכיפת החוק".

36. כן יטענו העותרים, כי מהעובדות שפורטו לעיל עולה, כי המדינה עצמה התנהלה באי חוקיות ובחוסר סבירות קיצוני.

37. העותרים יטענו, כי על המדינה היה להעמיד את הריסת המבנים שנבנו ללא היתר על האדמה הפרטית תוך הסגת גבול וגזל, בראש סדרי העדיפויות של רשויות האכיפה ולפעול כבר לפני שנים רבות להוצאה ומימוש של צווי הריסה ביחס לכלל המבנים במקום.

38. העותרים יטענו, כי מדובר בפולשים ומסיגי גבול שאין ולא היו להם טענות לבעלות בקרקע ובפלישה לקרקע פרטית ועל כן לא היה מקום לנהל עם הפולשים כל משא ומתן, בוודאי שלא לתת להם הטבות שונות מהקופה הציבורית תמורת התחייבויות ערטילאיות של קבוצה בלתי מוגדרת ובוודאי שלא להסכים למדיניות אי אכיפה של חוקי התכנון והבניה לפרק זמן בלתי מוגדר כנגד כלל הבניה באדמה הפרטית.

39. העותרים יטענו, כי במגעה מול חמולת אבו קווידר מתנהלת המדינה כמי שיוצאת מנקודת הנחה אבסורדית, לפיה כ"א מהעבריינים אשר פלש במרוצת השנים לאדמה הפרטית והקים עליה מבנה ללא היתר ניכס לעצמו בכך זכות לקבל קרקע היכן שרק ירצה וכן הטבות מפליגות בכסף ושווה כסף בתמורה לנכונותו להשיב את הגזילה אשר גזל. בהמשך לקו חשיבה מעוותת זה נמנעת המדינה מלבצע את תפקידה היסודי ולהרוס את המבנים, שנבנו ללא היתר תוך גזל אדמה פרטית, שנרכשה בכסף מלא.

40. העותרים יטענו, כי ההסכם אליו הגיעה המדינה עם העבריינים מחמולת אבו קווידר הינו הסכם פסול, שדינו בטלות, בהיותו בלתי חוקי, בלתי מוסרי, וחותר תחת תקנת הציבור. לחלופין יטענו העותרים כי סעיף 8 להסכם בטל מעיקרא ולחלופי חילופין דינו להתבטל.

41. העותרים יטענו, כי מצד אחד המדינה טוענת, כי ההסכם שנחתם ע"י המנהלת ונציגי אבו קווידר לא אושר בידי הגורמים המוסמכים, אך מצד שני המדינה פועלת הלכה למעשה בהתאם להוראות ההסכם ונמנעת מלאכוף את החוק כנגד הבניה הבלתי חוקית באדמה הפרטית.

42. התנהלות המדינה מצביעה על חוסר תום לב כבד ועל קיומו של "דיבור כפול". העותרים יטענו כי הסכם המסגרת מבטא את הסכמת המדינה שלא לאכוף את החוק כנגד הפולשים גם אם עמדת המדינה ה"רשמית" אינה מכירה בתוקפו של ההסכם.

43. העותרים יטענו כי מלכתחילה היה ברור למדינה כי מדובר בהסכם פסול ובלתי חוקי הסותר את תקנת הציבור ועל כן הותנה ההסכם כביכול באישור הנהלת מינהל מקרקעי ישראל. עם זאת בפועל מדובר היה בתנאי בהסכם, שהוכנס "למראית עין בלבד" במובן זה שהמדינה התעלמה מהצורך באישור והיא מקיימת את התחייבותה שלא לאכוף את החוק כנגד הבניה הבלתי חוקית באדמה הפרטית, הגם שברור לה שמדובר בתנאי בלתי חוקי בעליל, הסותר את תקנת הציבור.

44. העותרים יטענו כי התפרקות המוחלטת מחובתה של המדינה לאכוף את החוק עולה גם מהחלטה התמוהה לבנות מבני ציבור עבור הפולשים על האדמה הפרטית תוך הסגת גבול וגזל אדמה פרטית מצד המדינה, שאמונה על אכיפת החוק.

45. כלל העובדות שפורטו לעיל מצביעות על "ליקוי מאורות" כולל בקרב דרג מקבלי ההחלטות במדינה ועל התנהלות בלתי סבירה ותמוהה בצורה קיצונית.

46. כך מלבד חוסר החוקיות שבהתנהלות המדינה ומלבד הנזק שנגרם לזכויות הקניין של הפרט והנזק לשלטון החוק – יש לתהות תמיהה רבתי על שיקול הדעת שהוביל להתנהלות המבישה של המדינה מול חמולת אבו קווידר. כך עד לרגע זה השקיעה המדינה משאבים בלתי נתפסים על פני תקופה של כשלושים שנה בפרשה, נמנעה מלאכוף את החוק כנגד העבריינים, הקימה לפולשים מבני ציבור וסייעה בפועל להתרחבות הפלישה לאדמה הפרטית, כאשר מנגד לא קיבלה המדינה שום דבר בתמורה.

47. **בחינה מושכלת של המצב מבהירה, כי מדיניות אי האכיפה הובילה לביסוס השתקעותם של חמולת אבו קווידר באדמה הפרטית, להעמקת החיבור הרגשי לקרקע, להרחבת היקף הפלישה ואופי הבניה ולשיפור משמעותי באיכות החיים במקום כתוצאה מבניית מבני הציבור. כלל הגורמים הללו הובילו את הפולשים להחלטה לבחור בחלופת הפינוי השלישית, המעורפלת, הערטילאית והבלתי מוגדרת בזמן, חלופה אשר מאפשרת להם להמשיך ליהנות עוד שנים רבות ממדיניות אי האכיפה מבלי שהם נדרשים לספק דבר בתמורה. אין צורך לומר כי גם אם יעלה בידי המדינה ביום מן הימים להביא את חלופת הפינוי לידי היתכנות ריאלית היא צפויה לגלות, כי האינטרסים של הפולשים ימנעו את מימוש ההתחייבות הערטילאית, שניתנה בידי "נציגיהם" של העבריינים במסגרת הסכם, שהמדינה מתכחשת באופן רשמי לתוקפן.**

48. העותרים יוסיפו ויטענו, כי רק לאחרונה ניתן פסק דינו של בית המשפט העליון במסגרתו הורה בית המשפט לפנות יישוב שלם על יסוד מדיניות הממשלה כפי שהוצהרה בפניו ולאור עמדת בית המשפט לפיה:

“הקו המנחה ובעל המשקל המכריע בהכרעותינו השיפוטיות הוא כי על רשויות המדינה לפעול לקיום החוק ולאכיפתו באזור, במיוחד כאשר הפרת החוק פוגעת בזכויות הקניין”.

בג"ץ 8887/06 יוסף מוסא ואח' נגד שר הביטחון ואח', פורסם במאגרים.

49. העותרים יטענו, כי עמדת המדינה ועמדת בית המשפט לפיה על רשויות האכיפה להעמיד בראש סדרי העדיפויות את הטיפול בעבירות בניה, שבוצעו תוך פלישה לקרקע פרטית, הינה עמדה המושרשת בתגובות המדינה לבג"ץ, בפסיקת בית המשפט וכמובן בשכל הישר.

50. בנייה תוך פלישה לקרקע פרטית מתאפיינת בכך שלפגיעה החמורה בשלטון החוק, הנלווית לכל בניה ללא היתר, מתווספים אלמנטים חמורים נוספים - גזל, הסגת גבול, פגיעה בזכויות קנייניות ופוטנציאל להפרות סדר. בנוסף בניה על קרקע פרטית אינה ניתנת להכשרה בעתיד.

51. מכלול המאפיינים החמורים הללו מובילים למסקנה המתבקשת לפיה יש להעמיד את הבנייה תוך פלישה לקרקע פרטית בראש סדרי העדיפויות של רשויות האכיפה.

52. העותרים יטענו, כי מדיניות אי האכיפה מתנהלת מזה שנים רבות ויהיה זה בלתי סביר לחלוטין להמשיך במדיניות אי האכיפה עוד שנים ארוכות, על הנזקים הכבדים שנגרמים בכך לבעלי הקרקע ולשלטון החוק, רק מתוך ציפייה מופרכת ובלתי מבוססת בעליל, לפיה ביום מן הימים יסכימו הפולשים להתפנות ברצון מן הקרקע.

53. כן יטענו העותרים כי היות והמדינה נמנעה מלהשיב עניינית לפנייתם, שנשמכה על סעי' 2 לחוק לתיקון סדרי מנהל, יתבקש בית המשפט הנכבד להורות על היפוך נטל הראיה ולקבוע, בהתאם להוראות סעי' 6(א) לחוק לתיקון סדרי המנהל, כי על המדינה מוטל הנטל להוכיח, כי פעלה כדין ובסבירות בכל הקשור להתנהלותה ביחס לבניה הבלתי חוקית, שנבנתה באדמה הפרטית.

ד. בקשה להעברת הדין לבג"ץ:

54. בית המשפט הנכבד יתבקש לעשות שימוש בסמכותו לפי סעיף 6 לחוק בתי משפט לעניינים מנהליים תש"ס – 2000 ולהורות על העברת הדין בעתירה לביהמ"ש העליון בשבתו כבג"ץ. להלן סעיף 6, כלשונו:

6. מצא בית משפט לעניינים מינהליים, לבקשת בעל דין, היועץ המשפטי לממשלה, או מיוזמתו, כי עתירה מינהלית שבפניו מעלה ענין בעל חשיבות, רגישות או דחיפות מיוחדת, רשאי הוא, לאחר שקיבל את תגובת בעלי הדין, להורות על העברת הדין בעתירה לבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק.

55. העותרים סבורים, כי העתירה דנא אכן מעלה לדין עניין בעל חשיבות ורגישות מיוחדת וזאת בשים לב למשקלם הסגולי של טענות העותרים אל מול הסעד המבוקש, שמשמעותו הריסת מאחז בלתי חוק שנבנה על קרקע פרטית וכולל מאות מבנים בלתי חוקיים.

ה. סיכום:

56. העובדות המפורטות בעתירה זו נסמכות על תצהירו של העותר 1.
57. אשר על כן, ובגין כ"א מהטעמים המפורטים לעיל, יתבקש ביהמ"ש הנכבד להורות כמבוקש.
58. כן יתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את המשיבים בהוצאות משפט ובשכר טרחת עו"ד כחוק.

עמיר פישר, יו"ד
בי"כ העותרים

נספח ע/4

**הבקשה לצו ביניים וצו ארעי במסגרת העתירה
הקודמת**

בעניין:

1. איסמעילוף מארק שלמה שמחה, ת.ז. 011920642
2. שושנה בן דוד, ת.ז. 303512
3. רות לוי, ת.ז. 381071
4. שלמה שמואלי, ת.ז. 5196254
5. רגבים, ע.ר. 580460319

ע"י ב"כ עוה"ד עמיר פישר
בראונר, גלפרין, פישר – משרד עורכי דין
מרח' המלך דוד 8 ירושלים 94101
טל: 6223676; פקס: 5378241

המבקשים**נ ג ד**

1. ראש ממשלת ישראל, מר בנימין נתניהו
2. שר הפנים, מר אלי ישי
3. הועדה המחוזית לתכנון ובניה – מחוז דרום
4. משרד הפנים – היחידה הארצית לפיקוח על הבניה
5. הרשות להסדרת ההתיישבות הבדואית בנגב

באמצעות פרקליטות מחוז דרום אזרחי
קריית הממשלה (קומה 6), רח' התקווה 4, באר-שבע
טל: 08-6264670; פקס: 02-6467058

6. עלי אבו קוידר

באמצעות עו"ד אלי אלקלעי
רחוב אגריפס 42 ירושלים
טל: 02-6236453; פקס: 02-6236778

המשיבים**בקשה למתן צו ביניים וצו ארעי**

בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת ליתן צו ביניים האוסר על המשיבים ו/או מי מטעמם לבצע בניה ללא היתר בשטח האדמה הפרטית, הרשומה בלשכת רישום המקרקעין בבאר שבע, בפנקס השטרות ספר 504, דף 5.

כן מתבקש ביהמ"ש ליתן צו ארעי כנ"ל, המופנה כנגד המשיב 6 בלבד, וזאת עד להכרעה בבקשה למתן צו ביניים.

בנוסף מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את המשיבים בהוצאות משפט ובשכ"ט עו"ד כדין.

ואלה נימוקי הבקשה למתן צו ביניים:

1. בהתאם להוראות סעיף 9 לתקנות בתי משפט לעניינים מנהליים (סדרי דין) תשס"א – 2000 וכדי להימנע מסרבול מיותר, יתכבדו המבקשים להפנות את בית המשפט לעובדות ולנימוקים, המפורטים בגוף העתירה, עליהם נסמכת גם בקשה זו.
2. במסגרת הבקשה דנא מתבקש ביהמ"ש הנכבד להקפיא את המצב הקיים בשטח ולמנוע את המשך הבניה ללא היתר באדמה הפרטית, השייכת לעותרים 1-4.
3. כפי שעולה מנספחי העתירה, לרבות תגובת המדינה לבג"ץ 745/08, המשיבים כולם אינם חולקים על כך שהאדמה נשוא העתירה הינה אדמה פרטית, שאינה שייכת למדינה ו/או למשיב 6 ומשפחתו, וכן אין מחלוקת על כך שכלל הבניה במקום מבוצעת ללא היתרי בניה כדין.
4. בנסיבות אלה מאזן הנוחות נוטה במובהק לטובת המבקשים. המבקשים הינם בעלי הזכויות במקרקעין, כפי שעולה מנסח הרישום שצורף כנספח א' לעתירה, ולהם אינטרס ברור ומוגן למנוע את המשך הבניה ללא היתר ובניגוד לחוק על אדמתם.
5. המשיבים מאידך נעדרי זכויות בקרקע וכלל הבניה במקום בוצעה ללא היתרי בניה כדין. למשיבים כמובן שאין זכות מוגנת להמשיך ולבנות ללא היתר תוך הסגת גבול, גזל אדמה פרטית והפרת דיני התכנון והבניה.
6. כאמור העותרים פנו למשיבים 1-5 ביום 22.1.12 בדרישה להרוס את כלל המבנים שנבנו ללא היתר על האדמה הפרטית. המשיבים 1-5 הודיעו על כוונתם "לבדוק את העניין" ו"לכנס דיון בעניין", אולם עד למועד זה לא נתקבלה כל תגובה עניינית לפניה. עובדה זו אף היא מבהירה כי אין בנמצא כל צידוק חוקי להפרת החוק הקולוסאלי, המבוצעת על אדמתם הפרטית של המבקשים 1-5.
7. בנסיבות אלה יהא זה מן הדין ומן הצדק למנוע את המשך ההשתלטות וגזל האדמה הפרטית באמצעות מתן צו ביניים, שלכל הפחות יקפיא את המצב הקיים וימנע את המשך גזל האדמה הפרטית עד להכרעה בעתירה.

ואלה נימוקי הבקשה למתן צו ארעי:

8. היות והמשיב 6 מייצג חמולה אשר הוכיחה במעשים, כי היא אינה נרתעת מלבנות בצורה גורפת על אדמה פרטית והיות ומדובר בחמולה שבנקל יכולה להקים עשרות מבנים קלים בתוך ימים ספורים במטרה לסכל את העתירה ככלל ואת צו הביניים בפרט – יתבקש בית המשפט הנכבד ליתן צו ארעי עד להכרעה בבקשה למתן צו ביניים.
9. למשיב 6 ו/או מי מטעמו לא תגרם כל פגיעה באינטרס מוגן שלהם בשל הוצאת צו הארעי.

סיכום:

10. בקשה זו נסמכת על תצהירו של המבקש 1.
11. על יסוד האמור לעיל ובהסתמך על העובדות והנימוקים שפורטו בהרחבה בגוף העתירה, יתבקש בית המשפט להוציא מלפניו צו ביניים וצו ארעי כמבוקש.

עמיר פישר, י"ד
ב"כ המבקשים

נספח ע/5

תגובת המדינה לצו ארעי

5/ע

בבית משפט לעניינים מינהליים בבאר-שבע עתמ 12 / 3569205

קבוע ליום 24.5.12 בשעה 10:00 לדיון
למתן צו ביניים בפני כבוד השופטת
ברקאי.

בבקשה

המבקשים:

1. מארק שלמה שמחה איסמעילוף

ת.ז. 01192064-2

2. שושנה בן דוד

ת.ז. 00303512-

3. רות לוי

ת.ז. 00381071-

4. שלמה שמואלי

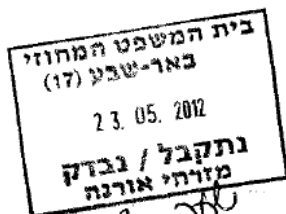
ת.ז. 05196254-

5. עמותת רגבים

ע"י ב"כ עו"ד עמיר פישר המלך דוד 8

ירושלים 94101 טל': 6223676 פקס: 5378241

- נ ג ד -

המשיבים:

1. מר בנימין נתניהו ראש ממשלת ישראל

2. מר אלי ישי שר הפנים

3. הועדה המחוזית לתכנון ובניה מחוז דרום

4. היחידה הארצית לפיקוח - משרד הפנים

5. הרשות להסדרת ההתיישבות הבדואית בנגב

כולם ע"י עו"ד יערי רואש מפרקליטות מחוז דרום אזרחי

התקווה 10309 4 ב"ש מיקוד 84105

טל': 08-6264670 פקס: 02-6467058

6. עלי אבו קוידר

ע"י ב"כ עו"ד אלי אלקלעי

אגריפס 42 ירושלים

טל': 02-6236453 פקס: 02-2636778

תגובת המדינה לבקשה למתן צו ביניים וצו ארעי

מדינת ישראל, המשיבה 2 המיוצגת ע"י פרקליטות מחוז דרום - אזרחי מתכבדת בזאת להגיש תגובתה לבקשה שעניינה מתן צו ארעי לאסור על המשיבים ו/או מי מטעמם לבצע בניה ללא היתר בשטח האדמה הפרטית הנזכר בעתירה.

1. תחילה וראש, תציין המדינה כי בניגוד להחלטת בית המשפט הנכבד עד למועד כתיבת שורות אלה לא ביצעו העותרים המצאה כדין של כתב העתירה והבקשה למתן צו ארעי. החומר נשוא העתירה הושג ע"י מזכירות הפרקליטות רק אתמול בשעות הצהריים ובאמצעות שימוש במערכת נט- המשפט.
2. מטבע הדברים, בסד זמנים כה קצר ומשפטי העתירה הגיעו לידיעת הפרקליטות רק אתמול בשעות הצהריים לא תוכל המדינה להתייחס לגוף הטענות בעתירה.
3. יחד עם זאת בהתייחס לצו הביניים תטען המדינה, כי מדובר בבקשה תמוהה לצו כוללני ומיותר (ראה לעניין זה בג"ץ 1901/94 לנדאו נ' עיריית ירושלים – פסקה 10).
4. מהבקשה לא עולה כל תשתית ולו לכאורית ולפיה קיימת כוונה מצד המשיבים 1-5 לבצע בניה ללא היתר ולכן הסעד המבוקש כלפי משיבים 1-5 תמוה ולא ברור.
5. מיותר לציין כי בניה ללא היתר מנוגדת לחוק ואין כל טעם או צורך מיוחד בבקשה לסעד ביניים כלפי המדינה המורה על קיום החוק. זאת ועוד, כפי שהתברר מבידיקה ראשונית עולה שהוועדה המחוזית פתחה עשרות תיקים כנגד בניה בלתי חוקית במקום וכן הינה פועלת לאתר בניה בלתי חוקית חדשה ולטפל בה באמצעות צווי הריסה מינהליים.
6. בהתייחס לבקשה המופנית כלפי משיב 6 תבהיר המדינה, כי המשיב 6 כמו כל אזרחי המדינה כפוף לחוקי התכנון והבניה ולפיכך אין המדינה סבורה כי מתפקידו של בית המשפט להוציא צווים המורים לו באופן מיוחד כי עליו לכבד את החוק.
7. אשר על כן מתבקש בזאת בית המשפט לדחות הבקשה ולחייב את העותרים בהוצאות ההליך ובשכ"ט עו"ד כחוק.

יערי רוזנש, עו"ד
סגן בכיר א' לפרקליט מחוז דרום - אזרחי

באר-שבע ב' בסיון תשע"ב
23 במאי 2012
פמ"ד עתמ/40935/12
י.ר. 373160

נספח ע/6

תגובת המדינה המורחבת לצו ביניים

קבוע ליום 1/7/12 בשעה 10:00 לדיון
 בבקשה למתן צו ביניים בפני כבוד הש' ברקאי.

- המבקשים:**
1. מארק שלמה שמחה איסמעילוף
 ת.ז. 01192064-2
  2. שושונה בן דוד
 ת.ז. 00303512-
  3. רות לוי
 ת.ז. 00381071-
  4. שלמה שמואלי
 ת.ז. 05196254-
  5. עמותת רגבים
- ע"י ב"כ עו"ד עמיר פישר המלך דוד 8
 ירושלים 94101 טל': 6223676 פקס: 5378241

- נ ג ד -

- המשיבים:**
1. מר בנימין נתניהו ראש ממשלת ישראל
  2. מר אלי ישי שר הפנים
  3. הועדה המחוזית לתכנון ובניה מחוז דרום
  4. היחידה הארצית לפיקוח – משרד הפנים
  5. הרשות להסדרת ההתיישבות הבדואית בנגב
- כולם ע"י עו"ד יערי רואש מפרקליטות מחוז דרום אזרחי
 התקווה 10309 4 ב"ש מיקוד 84105
 טל': 08-6264670 פקס: 02-6467058
6. עלי אבו קוידר
 ע"י ב"כ עו"ד אלי אלקלעי
 אגריפס 42 ירושלים
 טל': 02-6236453 פקס: 02-2636778

תגובת מורחבת מטעם המדינה

מדינת ישראל (משיבים 1-5) המיוצגת ע"י פרקליטות מחוז דרום-אזרחי מתכבדת בזאת להגיש תגובתה לבקשה שעניינה מתן צו ארעי לאסור על המשיבים ו/או מי מטעמם לבצע בניה ללא היתר בשטח האדמה הפרטית הנזכר בעתירה. בתגובה זו תרחיב המדינה ותוסיף על תגובתה הראשונית (שנמסרה לקראת הדיון שהתקיים בתאריך 24/5/12). ברם, המדינה שומרת על זכותה להשלים התייחסותה לקראת דיון בעתירה גופה ככל שיהיה בכך צורך.

ההדגשות אינן במקור אלא אם נאמר אחרת.

פתח דבר:

1. עסקינן בעתירה להורות למשיבים לפעול להוצאה ומימוש צווי הריסה ביחס למבנים, אשר הוקמו על אדמה פרטית של העותרים, בהם מתגורר שבט "אבו קווידר".

2. בגדרה של העתירה, בקשה לצו ביניים האוסר על המשיבים (לרבות המשיבים 5-1!) לבצע בניה ללא היתר בשטח אדמה הפרטית.

טענות סף:

3. **כטענת סף ראשונה** לסילוקה של הבקשה לצו ביניים תטען המדינה, כי מבקשת העותרים לא עולה כל תשתית ולו לכאורית ולפיה קיימת כוונה מצד המשיבים 5-1 בפרט או מצד מי מגורמי המדינה בכלל (שאינם משיבים בעתירה זו) לבצע בניה ללא היתר.

4. מיותר לציין כי בניה ללא היתר **מנוגדת לחוק** ואין כל טעם או צורך מיוחד בבקשה לסעד ביניים כלפי המדינה המורה על קיום החוק.

5. לפיכך מדובר בבקשה לסעד כוללני **ומיותר** שיש לדחותה על הסף.

6. יפים לעניין זה הדברים שנאמרו בבג"ץ 1901/94 לנדאו נ' עיריית ירושלים – פסקה 10:

"הדברים יפים, בשינויים המחויבים, גם למקרה שלפנינו. וכי מה מבקשים העותרים מבית-משפט זה? בעיקרו של דבר הם מבקשים, כאמור, שהמשיבים יבואו לבית המשפט וייתנו טעם "מדוע לא יבצעו את כל צווי ההריסה להריסת בניה או חלק ממנה שהוצאו על ידי בתי משפט... והנוגעים לבניה במזרח ירושלים". בקשה זאת יכולה להתפרש באחת משתי דרכים. לפי הדרך האחת, העותרים מבקשים כי בסוף ההתדיינות בית המשפט יצהיר שהמשיבים חייבים לבצע צווי הריסה שהוצאו על-ידי בית המשפט. צריך לפרש כי העותרים, המדברים בשם שלטון החוק, אינם מתכוונים אלא לביצוע אותם צווי הריסה שהמשיבים חייבים, או לפחות מוסמכים, לבצע על-פי החוק. זאת להבדיל, למשל, מביצוע צווי הריסה שאין המשיבים מוסמכים לבצעם, כגון, צווי להריסת מבנים שלאחר זמן ניתן להם היתר בנייה כדין או צווי הריסה שביצועם לא הוטל על מי מן המשיבים אלא על מי שבנה אותם. הצהרה כזאת כמוה, למעשה, כהצהרה שעל המשיבים לקיים את חוק התכנון והבניה, ובכלל זה למלא את החובות שחוק זה מטיל עליהם. אך הצהרה כזאת, האומרת את המובן מאליו, מיותרת לחלוטין. וכי המשיבים טוענים שהם פטורים מעולו של החוק? וכי העותרים סבורים שהצהרה של בית המשפט כי יש לקיים את החוק תוסיף לחוק תוקף או משקל? בית המשפט אינו נותן הצהרות מעין אלה, שאין בהן צורך, תועלת או כבוד."

7. זאת ועוד, כפי שעולה מבדיקה ראשונית, הוועדה המחוזית פתחה במהלך השנים עשרות תיקים כנגד בניה בלתי חוקית במתחם אבו קווידר וכן הינה פועלת לביצוע פיקוח שוטף

ואכיפה, לאתר בניה בלתי חוקית חדשה ולטפל בה באמצעות צווי הריסה מינהליים והליכים אחרים.

8. בשולי הדברים ובהתייחס לבקשה המופנית כלפי משיב 6 תבהיר המדינה, כי המשיב 6 כמו כל אזרחי המדינה כפוף לחוקי התכנון והבניה ולפיכך אין המדינה סבורה כי מתפקידו של בית המשפט להוציא צווים המורים לו באופן מיוחד כי עליו לכבד את החוק.
9. **טענת סף נוספת**, המצדיקה סילוק על אתר נעוצה בכך שהעותרים נוקטים בשיטת שב ואל תעשה בכל הנוגע לנקיטת הליכים משפטיים אזרחיים מצידם כלפי שבט אבו קווידר אך מבקשים כי המדינה תנקוט בהליכים משפטיים שיובילו בפועל לפינוי שבט אבו קווידר.
10. העותרים לא עשו בעבר ואף אינם עושים היום מאומה כדי לממש את בעלותם הנטענת במקרקעין ולפעול כבעלי הקרקע בהליכים משפטיים מתבקשים כנגד המחזיקים במקרקעין.
11. ראוי כי צעד של הגשת עתירה כדוגמת זו שלפנינו יינקט כצעד אחרון ורק לאחר מיצוי אפשרויות משפטיות אחרות.
12. בנוסף וכאמור קיים טעם לפגם בכך שהמבקשים מוצאים דופי במחדלים כביכול של המדינה בעוד הם עצמם לא פעלו כלל כלפי המחזיקים במקרקעין.
13. המדינה תטען עוד כי דין העתירה להדחות אף לגופה באשר היא מבקשת מבית המשפט להתערב במדיניות אכיפה. מדיניות שבית המשפט אינו נוהג להתערב בה כל עוד אינה נגועה בחוסר סבירות קיצוני.
14. במקרה דנן, מדיניות האכיפה היא סבירה ולגיטימית שכן היא מתמקדת בטיפול בתופעות של בניה חדשה ומבכרת קידום פתרון התיישבותי עבור בני השבט (ובפרט לנוכח החלטת בג"צ בעניינם) תוך בחינת הנסיבות המשתנות מעת לעת.
- רקע כללי עובדתי**
15. שבט אבו קווידר (להלן: אבו קווידר) מתגורר על ציר כביש באר-שבע-דימונה מס' 25 מצפון לו ומזרח למושב נבטים החל משנות ה-60.
16. חלק מהשטח עליו יושבים בני השבט הינו קרקע בבעלות פרטית. **מפה המתארת את מיקום מגוריהם של בני השבט בשני מקבצים – מסומנת מש' 1.**
17. בשנת 1998 נחתם הסכם מסגרת לפינוי השבט לישוב רהט: "הסכם מסגרת לפינוי משפחות אבו קווידר ונילוויהם מאיזור משוב (צ.ל. "מושב") נבטים דרום ומאיזור נבטים מזרח". צורף כנספח ג' לעתירה.

18. על המסמך שמצויין עליו: "לצרכי מו"מ בלבד" חתמו מטעם המדינה מר דודי שושני ראש מינהלת הבדואים בנגב ומר אלי עצמון אז ס. יו"ר המינהלת. מטעם בני משפחת אבו קווידר חתמו שלושה נציגים.
19. לטענת המדינה מסמך זה נעדר כל תוקף של הסכם מחייב משנקבע בסיפא שלו כי: "הסכם זה ייכנס לתוקף רק לאחר אישורו על ידי הנהלת מינהל מקרקעי ישראל" ואישור שכזה לא ניתן להסכם מעולם.
20. אף בפני ב"כ אבו קווידר, עו"ד אלי אלקלעי הובהר העניין וצויין בפניו מפורשות, כי במידה ובני השבט יתפנו למגרשי קבע, יתבצע הפינוי בהתאם להחלטת מועצת מקרקעי ישראל כפי שתהיה בתוקף במועד הקובע. מצ"ב מכתבה של עו"ד זינה סקורטרו מיום 22.06.2009 לעו"ד אלי אלקלעי – מסומן מש' 2.
21. עם זאת סברה המדינה, כי מציאית פתרון אכלוס של קבע הינה חיונית ובהתאם ראוי לפעול לשם מימוש פתרון זה.
22. בתחילה נבחן פתרון של פינוי השבט לעיר רהט. פינוי זה התעכב על רקע הקושי בהקצאת מגרשים זמינים בישוב עבור כלל בני השבט המונים כ - 3000 איש ולשם כך יש להקצות כ - 400 מגרשים).
23. קושי נוסף ביישום הפתרון בעיר רהט הוא התנגדות עיריית רהט שטענה מגוריהם של בני השבט לרהט תגרום לסכסוך בין המשפחות. ראה למשל מכתב התנגדות של רהט מחודש 01.2011 מסומן מש' 3.
24. בשנת 2003, עתרו אבו קווידר לבגץ (10747/03) כנגד המדינה וכנגד עיריית רהט על מנת לאכוף את מימוש הסכם המסגרת. המדינה הודיעה בתגובתה כי להסכם המסגרת אין כל תוקף מחייב כמפורט מעלה וכי במסגרת הרחבת רהט יינתן פתרון לבני השבט. העתירה ותגובת המשיבים מסומנים מש' 4
25. בהתאם התקבל פסק דינו של בית המשפט העליון ביום 01.11.2004 שאישר את ההסדר שהציעה המדינה לעותרים בדבר תכנון והקמת שכונות ברהט המיועדות לעותרים. עוד קבע בית המשפט כי חרף התנגדותה של עיריית רהט להסדר המוצע, יהא עליה לקבל את התוכניות הנותנות מענה גם לצרכי העותרים (נוכח קביעה זו משכו העותרים את עתירתם והעתירה נמחקה). פסק הדין מסומן מש' 5.
26. בשל הביקוש העצום למגרשים בהרחבת רהט על-ידי זוגות צעירים מחוסרי דיור תושבי רהט לא מומש הפתרון הנזכר לעיל. פירוט אודות ההתפתחויות שלאחר מתן פסק-הדין בבגצ 10747/03 ניתן לקרוא בתגובת המדינה לבג"צ 2008, המצורפת לעתירה כנספח ד'.

27. בתמצית יצויין, כי בשלב שיווק הקרקע ברהט, התברר כי אין מספיק מגרשים להקצאה עבור כל בני השבט הזכאים.
28. בשנת 2008 שבו ופנו אבו קווידר בבג"צ 745/08 בבקשה כי בית המשפט יורה למדינה ולעיריית רהט לקיים את התחייבויותיהן להסדרת פתרון אכלוס של קבע ברהט.
29. במהלך הדיון הוצגו בפני העותרים 3 חלופות לפתרון.
30. בית המשפט קבע בפסק דינו מיום 10.12.2009, (פסק הדין מסומן מש' 6), כי בפני העותרים הוצגו שלוש חלופות לפתרון בעיית הקצאת קרקעות לצורך יישובם, וכי מבין שלוש החלופות שהוצגו, בחרו העותרים את החלופה השלישית והמדינה מצידה התחייבה לקדם את הפעלתה של חלופה זו וליישמה בשטח, בנסיבות הללו התייתרה העתירה.
31. נקבע כי מבין החלופות בחרו העותרים את החלופה המורכבת מבין החלופות שהוצעו לעותרים הן מהבחינה המוניציפאלית והן מהבחינה התכנונית.
32. החלופה שעוגנה בפסק הדין האמור של בג"צ הינה, כאמור, חלופה מורכבת. מדובר בתא שטח בין השכונות הדרומיות של רהט לרצועה הצפונית לכביש 31, בתחום שטח לא מתוכנן, מחוץ לקו הכחול של העיר רהט והנמצא בתחום שיפוטה של מועצה אזורית בני שמעון. חלופה זו כפי שהובהר אף בפני בית המשפט העליון, הינה הקשה ביותר ליישום והארוכה ביותר מבחינת מועד המעבר. עוד הובהר לאורך כל הדרך, כי מתן פתרון אכלוס בשטח שנבחר, כרוך בשיתוף פעולה מלא, בהסכמתם ובביצוע תיאומים רבים מול משרד הפנים, מועצה אזורית בני שמעון, עיריית רהט ומינהל מקרקעי ישראל.
33. בחודש יוני 2009 הוצג אומדן זמנים משוער של כ- 5 שנים לביצוע שלבי הטיפול הנדרשים לצורך תכנון ופיתוח השטח הנבחר וכך תוארו השלבים אף במסגרת תגובת המדינה בבג"צ משנת 2008:
- קיים צורך בהסכמה מפורשת מאת כל הגורמים הרלבנטיים לעניין, לרבות משרד הפנים, מועצה אזורית בני שמעון, עיריית רהט ומינהל מקרקעי ישראל.
  - קיים צורך בהקמת ועדת גבולות (העברת השטח מתחום השיפוט של המועצה האזורית בני שמעון לתחום השיפוט של העיר רהט).
  - הרשאה לתכנון והעסקת חברה מתכננת לצורך הכנת תוכנית מתאר ותוכנית מפורטות-הכנת כל התוכניות כאמור לעיל ואישורן במוסדות התכנון.
  - בניית תיק שיווק (באמצעות חברה מנהלת או באמצעות משרד השיכון או אחרים בהתאם לנהלים אשר יהיו בתוקף).
  - פיתוח תשתיות על ולאחר מכן פיתוח המגרשים.

- שיווק המגרשים לזכאים.

34. הליכי קידום החלופה לאור פסק הדין בבג"צ ופתרון האכלוס של אבו קווידר החלו עוד בשנת 2009.
35. ביום 22.09.09 פנו המינהל – (מינהלת הבדואים דאז) לגבי סיגל מורן ראש מועצה אזורית בני שמעון, לקבלת הסכמתה למהלך המתוכנן (כאמור לעיל, האיתור המוצע, אינו נכלל בתוכנית המתאר הנוכחית של רהט ומכאן הצורך בתוכנית מתאר כוללת להרחבת רהט והרחבת תחומי השיפוט שלה). הסכמה ראשונית מצד ראש המועצה ניתנה כמבוקש. **מכתבו של מר אילן ישורון מ"מ מנכ"ל הרשות דאז מיום 22.10.2009 מסומן מש' 7.**
36. עוד בחודש נובמבר 2009 נעשתה פנייה למר אבי הלר הממונה על המחוז במשרד הפנים בבקשת המלצתו להקמת ועדה לחקירת גבולות. **מכתבו של מר אילן ישורון למר אבי הלר מיום 24.11.2009 מסומן מש' 8.** מר הלר מסר, כי הפנייה נמצאת בתהליך של בדיקת היתכנות ולאחר שוועדת הגבולות תסיים את עבודתה ובהנחה שיוחלט על העברת השטח יחלו בהליכי התכנון.
37. בחודש דצמבר 2009 פנה מנכ"ל הרשות להסדרת התיישבות הבדואים (להלן גם: הרשות) לראש עיריית רהט בדצמבר לשם קידום הנושא ושיתוף הפעולה עימה. **מכתב מנכ"ל הרשות לראש עיריית רהט מיום 28.12.2009, מסומן נספח מש' 9.** וזאת בהמשך למכתבו של ראש עיריית רהט, למר יהודה בכר מיום 16.12.2009 מסומן נספח מש' 10.
38. ביום 13.01.2010, שלח מנכ"ל הרשות, מר יהודה בכר מכתב למר אבי הלר הממונה על מחוז דרום במשרד הפנים, במסגרתו נתבקש לפעול למען קידום הקמת ועדה לחקר גבולות. **מכתב מיום 13.01.2010, מסומן כנספח מש' 11.**
39. ביום 16.06.2010 התקיים דיון במשרד הפנים בנושא הרחבת תחום שיפוט רהט בנוכחות נציגי משרד הפנים, עיריית רהט והרשות, במסגרתו סוכם כי מהנדס עיריית רהט יכין מסמך לגבי הצרכים לגידול האוכלוסייה של רהט על בסיס תוכנית המתאר הקיימת וההרחבה הדרושה. עוד נקבע בסיכום הישיבה כי על עיריית רהט לקבל החלטה חיובית בדבר צרוף משפחת אבו קווידר לתחום השיפוט של העיר **פרוטוקול ישיבה מיום 13.06.2010, מצ"ב כנספח מש' 12. מהנדס העירייה לא העביר לרשות מסמך כפי שנתבקש.**
40. ביום 01.12.2010 התקיימה ישיבה- במשרד הפנים בה נכחו מר אבי הלר הממונה על המחוז- משרד הפנים, נציגי עיריית רהט ונציגי הרשות, זאת לצורך קידום נושא התכנון וקבלת הנחיות לשכת התכנון. בישיבה זו הביעה עיריית רהט הסתייגותה מהעתקת מקום מגוריהם של אבו קווידר לרהט, על רקע טענתה, כי קיים מחסור בשטח בעיר לריבוי טבעי. בסיכום הדיון נקבע כך:

1. עפ"י נתוני תוכנית המתאר כפי שהוצגו ע"י הרשות יש מענה להתפתחות רהט אין שום בעייה להתפתחות של רהט ב- 20 השנים הבאות.
2. על העירייה להתמודד עם תביעות הבעלות על מנת שתוכל לנצל את שטח השיפוט במלואו וכן להגדיל את הצפיפות לקיבולת המקסימאלית האפשרית.
3. המענה התכנוני להרחבות הנדונות עבור אוכלוסיות השוכנות מסביב לעיר רהט (כגון: שבט זיידנה, שבט אבו קווידר ועוד) יש לראותם כחלק אינטגרלי מהעיר רהט.
4. על העירייה להביא את הנושא שוב לשיבת המועצה ולהסביר את הצורך שבקליטת השבט לתחום השיפוט ושהדבר לא יפגע באפשרויות של אכלוס לצעירי רהט.
5. יתקיים דיון מקצועי בלשכת התכנון בהשתתפות: ..... (נציגי משרד הפנים, הרשות והעירייה) - " מצ"ב כנספח מש' 13.

41. בתאריך 13.12.2010, התקיימה ישיבה נוספת במשרד הפנים בנוכחות נציגי משרד הפנים, הרשות ועיריית רהט ובה הוחלט על תחילת מהלך של הליך תכנוני, במסגרתו תיבחן האפשרות להרחבת רהט בדרומה. **סיכום ישיבה מיום -13.12.10 מסומן נספח מש' 14.**

42. בהמשך לדיון האחרון התקיימה פגישה נוספת ביום 24.6.12 בלשכת הממונה על המחוז-מר אבי הלר, בה נכחו נציגי משרד הפנים - לשכת התכנון, מר יהודה בכר מנכ"ל הרשות ונציגים נוספים מהרשות, במסגרתה ציין מר הלר ציין כי רשות התכנון מחוייבת להסדרת פתרון האכלוס, בהתאם הנחה מר הלר, כי הרשות תפעל לצורך קידום תוכנית מפורטת לבני השבט אבו קווידר, בחלקה הדרומי של העיר רהט. מר הלר ציין ברקע הדברים את מדיניות הסדרת התיישבות הבדואים בנגב בהתאם לדו"ח צוות היישום וכי הסדרת פתרון מגוריהם של בני השבט במסגרת העיר רהט, הינה חלק בלתי נפרד ממדיניות ההסדרה הכוללת.

43. במקביל פועלת הרשות להסדרת התיישבות הבדואים בשנה האחרונה לצורך פרסומו של מכרז למתן שירותי תכנון עבור כלל ישובי הבדואים בנגב והפזורה, לרבות מרחב רהט. לאור התמשכות ההליך הכללי, והצורך הדחוף לפעול בענין הקונקרטי החליטה הרשות לקדם מהלך של תכנון מפורט דחוף למשפחת אבו קווידר במנגנון נפרד מהמכרז הכללי האמור. בנסיבות הללו ונוכח ההכרה בצורך המידי בתכנון פתרון האכלוס, ולאחר מספר דיונים שהתקיימו בנושא, הוגשה לאחרונה בקשה לועדת מכרזים של משהב"ש לצורך התקשרות עם צוות מתכננים ייעודי שיעסוק בנושא. בכפוף לאישור הבקשה וסיום הליך ההתקשרות עם המתכננים (תהליך שאורך כשלושה חודשים) ניתן יהיה להפעיל את צוות המתכננים.

44. עוד יצויין, כי עוד בטרם החלה הרשות בבדיקות תכנוניות של האיתור המיועד, התברר בישיבה ברשות המים, בנושא שכונת מגורים בדרום רהט שהרשות מקדמת, כי בשטח זה מיועד להיות מאגר מים בהתאם לתוכנית מתאר ארצית בתוקף (תמ"מ 34) משנת 2003. הנושא ייבחן לעומקו במסגרת הליך התכנון והוא אינו מונע את קידום הנושא.

45. במהלך התקופה האמורה ערכה הרשות, אף מספר פגישות עם נציגי שבט אבו קווידר, בין היתר התקיימה ישיבה רבת משתתפים ביום 04.03.2012, בראשותו של מנכ"ל הרשות, מר יהודה בכר, נציגי הרשות ונציגי השבט, במסגרתה הנחה מנכ"ל הרשות על ביצוע פעולות לצורך קידום הטיפול בתכנון.

46. לאחרונה, ביום 15 מאי 2012 התקיימה פגישה נוספת במשרדי הרשות בנוכחות מנכ"ל הרשות, עם נציגים נוספים מהרשות ונציגי שבט אבו קווידר אשר עסקה בקידום הסדרת פתרון ההתיישבות לבני השבט. בפגישה זו הוצג פתרון האכלוס והשלבים לביצועו, כן הודגשה החשיבות במתן פתרון התיישבותי למשפחה. עוד הוחלט בסיכום הישיבה על קיום ישיבות המשך בנושא עם הממונה על המחוז במשרד הפנים – מר אבי הלר ולאחר מכן פגישה עם ראש עיריית רהט ופגישות עדכון שוטפות עם נציגי המשפחה.

47. כאמור, מאז ניתן פסק הדין בשנת 2009 ועד היום התנהלו ועדיין מתנהלות פעולות משמעותיות לצורך קידום מעברם של בני המשפחה לאזור שמדרום לרהט. הרשות פועלת על מנת לקדם את הסדרת ההתיישבות של בני השבט ועם השלמת הליכי התכנון והפיתוח יהיה על כלל התושבים החיים במתחם נשוא העתירה לפנות את המקום באופן מיידי.

אכיפת דיני התכנון והבניה - כללי :

48. עבירות תכנון ובניה הינן עבירות פליליות, אשר עיקרן עבירות של ביצוע עבודות שלא כדין ועבירות של שימוש במקרקעין שלא כדין. בנייה ללא היתר כדין הינה עבירה מסוג עוון. על פי סעיף 59 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן - החסד"פ) עברות מסוג עוון הן עברות שלגורמי החקירה יש סמכות להחליט אם לחקור בהן (הנחיות היועץ המשפטי לממשלה הנחייה 4.1002).

49. תפיסת החוק היא, כי הליך האכיפה העיקרי נגד בניה שנעשתה שלא כדין או שימוש בבניה שלא כדין, הוא ההליך הפלילי. סעיף 204 לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965 (להלן: "החוק"), הקבוע בראשיתו של פרק י' לחוק, קובע את מסגרת העבירות הפליליות לביצוע עבודות או שימושים שלא כדין. ממילא אכיפתן נעשית בהתאם לכללי המשפט הפלילי, ולרבות סדרי הדין הפליליים, במבנה המערכתי הנוהג במדינת ישראל לאכיפה פלילית.

50. חוק התכנון והבניה הטיל על הוועדה המקומית את החובה להבטיח את קיומן של הוראות החוק במרחב התכנון שלה (סעיף 27 לחוק). הוראת סעיף 258 לחוק מסמיכה את הוועדות המקומיות לפתוח בהליכים, ובכלל זה להאשים בפלילים עברייני בניה, כחריג לכלל שהמדינה היא המאשימה (ע"פ 928/80 גוב ארי בע"מ נ' ועדה מקומית לתכנון

ולבניה נתניה, פ"ד לה(4), 764; רע"פ 252/04 רון שדות ואח' נ' הועדה במקומית לתכנון ובניה לודים, פ"ד נח(5), 871, בעמ' 875.

51. בהתאם להוראת סעיף 12 לחוק הרי שלמדינה יש סמכות לפעול ביחס לאותם שטחים שאינם בתחומי מרחב תכנון מקומי, היינו שאינם בסמכות של וועדה מקומית (להלן: "שטחים גליליים"). בשטחים אלו פועלת המדינה, באמצעות היחידה הארצית לפיקוח על הבנייה במשרד הפנים (להלן גם: "יחידת הפיקוח") כוועדה מקומית בכל הקשור לאכיפת דיני התכנון והבנייה.

52. כאשר מתקיימים התנאים לנקיטת הליכים מינהליים או משפטיים, נוקטים בצעדים אלו לרבות הוצאת צו הפסקה מינהלי, צו הריסה מנהלי או בקשה לצו הפסקה שיפוטי, הכל בהתאם להוראות החוק, ובפרט פרק י' שעניינו עבירות ועונשין.

התערבות בתי המשפט ברמת האכיפה:

53. מדיניות אכיפה וקביעת סדרי הקדימויות בה היא עניין המסור לשיקול דעת הרשויות הנוגעות בדבר, המתחשב במכלול הנסיבות הקיימות כמו גם בתקציביהן ובכוח האדם העומד לרשות הרשויות בהתמודדות עם עבירות מתחום התכנון והבנייה. בתי המשפט נוקטים משנה זהירות עת בוחנים הם את אופן הפעלת שיקול דעת הרשויות בתחום האכיפה, מתוך הנחה ברורה שלא ניתן לבצע אכיפה מלאה של כל החוקים בכל עת.

54. יפים לעניין זה דברי בית המשפט בבג"ץ 551/99 - שקם בע"מ נ' מנהל המכס והמע"מ ו-4 אח' תק-על(1)2000, 419, עמ' 425.

"...התפקיד של אכיפת החוק מוטל על הרשויות המוסמכות של המינהל הציבורי, ולא על בית המשפט. בידי הרשויות המוסמכות מופקדים המשאבים הנדרשים לאכיפת החוק. משאבים אלה לעולם אינם מספיקים לצורך אכיפה מלאה של כל החוקים. לכן שומה על הרשויות המוסמכות לכלכל את צעדי האכיפה במסגרת המשאבים, בהתאם למדיניות אכיפה ולפי סדרי עדיפות המשתנים עם הנסיבות. תפקידו של בית המשפט בתחום זה מוגבל. הוא אינו אמור לבוא במקום הרשות המוסמכת ולקבוע עבורה תכנית פעולה לאכיפת החוק."

וכן, בבג"צ 4475/09, נדמי ואח' נגד שר הבטחון ואח' (מצוי במאגר נבו), בו נקבע, בין היתר, כך:

"נקודת מוצא נוספת בשיטתנו היא, כי אכיפת דיני התכנון והבנייה, הלכה למעשה, אינה ניתנת, ככלל, למימוש מיידית בכל החזיתות הקיימות, והכל בעת ובעונה אחת.

מדובר בפעולות מורכבות, הצורכות תקציבים, כח אדם, היערכות, ותכנון דקדקני. אין פלא, אפוא, כי הרשות המוסמכת מציבה סדרי עדיפויות לאכיפת דיני התכנון על פי אמות מידה של הראוי והנכון להקדים או לאחר, על פי הענין. הרשות מחליטה מה העיקר מול הטפל, מה החיוני והדחוף לעומת השולי בחשיבותו ובדחיפותו." פסקה 14 לפסה"ד).

55. בית המשפט הנכבד פסק לא אחת, כי במקום בו לא מתנערות הרשויות מחובתן לאכוף את החוק, לא יתערב בית המשפט ברמת האכיפה של חוק זה או אחר. לא כל שכן, בסדרי העדיפויות, באופן ובלוח הזמנים לאכיפה. לעניין זה ראו למשל, בג"ץ 6579/99, עמיחי פילבר נ' ממשלת ישראל 41 אח', תק-על 399(3), 425, כדלקמן:

"אכן, כדי שבית המשפט יתערב ברמת האכיפה של חוק זה או אחר, צריך שהרשויות המוסמכות יתנערו לחלוטין מחובתן לאכוף את החוק, דבר שאינו קיים במקרה זה, או יימנעו ממילוי חובתן באופן בלתי-סביר, דבר שלא הוכח במקרה זה"

56. גם בבג"צ 1555/06 קינג' נ' עיריית ים ואח', נדונה עתירה שעסקה אף היא במדיניות האכיפה במזרח י-ם. בית המשפט דחה את העתירה תוך קבלת עמדת המדינה לפיה אין היא מתנערת מאחריות בעניין אלא פועלת במידת יכולתה:

"עלינו להביא בחשבון כי המשאבים הנדרשים למילוי המשימה הם בידי הרשות המבצעת ומדיניות האכיפה נקבעת על-פי סדרי העדיפויות שהיא מציבה לעצמה; זאת על-פי מוקדי הפרת החוק, האמצעים שבידי הרשויות השונות, ועל-פי היכולת המעשית והמבצעית. בכל אלה, לא נראה להתערב כל עוד אין הרשות מתנערת מחובתה לאכוף חוק."

ראו גם: בג"צ 1161/06 תנועת "אנחנו על המפה" ואח' נ' שר הבטחון ואח' (מצוי במאגר נבו).

57. כן יפים לענייננו דברי בית המשפט העליון, ביחס לעתירה שהגישה העותרת דגן לאכיפת דיני התכנון, בג"צ 433/09 רגבים ואח' נ' שר הביטחון (מצוי במאגר נבו):

"כלל מושרש הוא בפסיקה, שאין בית המשפט נוהג להתערב בשיקול הדעת של הרשות בנוגע לסדרי העדיפויות שהיא קובעת לעצמה באכיפת החוק (ראו בג"ץ 6288/09 סלימאן עראעה נ' יואב מרדכי (2.3.10)), בג"צ 1161/06 תנועת "אנחנו על המפה" ואח' נ' שר הבטחון (14.10.07)). גישת אי-ההתערבות בכגון דא נשענת על שלושה שיקולים. האחד, הרשות בעלת משאבים מוגבלים, המלאכה רבה ומתרבה ומכאן הצורך לקבוע סדרי עדיפויות. השני, מלאכת האכיפה מעוררת לעתים קשיים. לא פעם, אין להסתפק בפעולה חד-פעמית כדי להביא לאכיפה יעילה, אלא מדובר בתהליך. השלישי, שיקולי

הרשות בעניין זה אינם אריתמטיים או חד-ממדיים. מערכת השיקולים בנושא הרגיש של אכיפת דיני תכנון ובנייה בכלל, ובאזור יהודה ושומרון בפרט, טומנת בחובה ראייה כוללת, שמביאה לידי ביטוי לא רק את מידת הפרת החוק, אלא גם את "המרקם החברתי הרלבנטי... היבט הסיכון הביטחוני; משך הזמן שחלף מאז בניית המבנה הבלתי-חוקי עשוי אף הוא לשמש שיקול בתעדוף האכיפה; רגישותו של האתר מבחינות שונות..." (דברי השופטת פרוקצ'יה בבג"ץ 6243/08 התנועה לשמירת אדמות הלאום ואח' נ' שר הבטחון (2.2.10)), קיימים גם שיקולים של מדיניות, ביטחון, אופיים של אזורים מסוימים ועוד. המדינה בתגובתה הדגישה כי סוגיית הבנייה בשטחים הפכה לסוגיית ליבה בשיח המדיני בין ישראל לרשות הפלסטינית ובמגעים עם ארצות הברית ומדינות נוספות, ועל כן המדינה שוקלת גם אינטרסים לאומיים רחבים בשיקולי האכיפה. שיקולים אלו ונוספים משפיעים על הרשויות בפעולות האכיפה, ומעניקים מענה לשאלה מדוע בתי המשפט אינם נוטים להתערב בשיקולי האכיפה בכגון דא. מהצד האחר, במקום בו הוכח כי הרשות מתנערת לחלוטין באופן בלתי-סביר מאכיפת החוק, בית המשפט יפעל במסגרת הביקורת השיפוטית על פי כללי המשפט המנהלי (וראו בג"ץ 1555/06 קינג נ' עריית ירושלים ואח' (15.5.06)). ודוק: נימוקים אלה מובילים לביקורת שיפוטית מרוסנת שחלה לגבי בנייה בלתי-חוקית מסוגים שונים באזורים שונים וממניעים שאינם בהכרח דומים. נדמה כי ברי ששיקולי אכיפה מעין אלה רלוונטיים לא רק לסוג הבנייה שנידון בענייננו.

בל נשכח שבית המשפט אינו אמון על ביצוע אכיפת החוק. זהו תפקידה של הרשות המבצעת. תפקידו של בית המשפט בעניין זה מוגבל, לנוכח קשת השיקולים הלגיטימיים שעשויה להשפיע על קביעת סדר העדיפויות. גישה זו אינה חדשה. כפי שנפסק על ידי השופט י' זמיר לפני למעלה מעשור (בג"ץ 551/99 שקס בע"מ נ' מנהל המכס והמע"מ (11.1.00)): "...

58. ולעניין נשוא עתירה זו - מדיניות האכיפה הנוהגת לעת הזו והנבחנת מפעם לפעם בהתאם לנסיבות, בעקבות המלצת דו"ח גולדברג, מתמקדת בבלימת הבניה הבלתי חוקית במקבצים השונים ברחבי הפזורה הבדואית ובאכיפה של בנייה בלתי חוקית חדשה.

59. בעקבות זאת הוצאו צווי הריסה מינהליים רבים ברחבי הפזורה לרבות במתחם אבו קווידר נשוא עתירה זו.

60. זאת ועוד, כאמור, חלופות לפתרון מגורים עבור מקבץ אבו קווידר נדונו במסגרת בג"צ (וכאמור, הוקדשו לכך שתי עתירות ומספר דיונים) ובסופו של היום נבחר בחסות בג"ץ פתרון מגורים עבור המקבץ שיישמו מורכב מבחינה מוניציפלית ותכנונית. בשלב זה עסקות הרשויות השונות בניסיון להתגבר על מכשולים שונים ולקדם פתרון מגורים ודומה כי זוהי הדרך הראויה לנוכח החלטת בג"ץ.

61. המדינה תטען כי התמקדות באכיפה כלפי בניה חדשה במקבץ וזאת בעת שהרשויות עסוקות בקידום פתרון מגורי קבע למקבץ הינה מדיניות סבירה שאין להתערב בה.
62. המדינה תטען כי הדרך בה היא נוקטת היא המדיניות הנראית כסבירה בנסיבות הקיימות ולעת הזו.
63. למען הסר ספק יודגש כי המדינה אינה רואה עצמה כבולה למדיניות אכיפה מסוימת כלפי כלל האוכלוסיה באופן כללי וכלפי מקבץ אבו קווידר בפרט והיא תשקול את מדיניותה, מעת לעת.
64. זאת בשים לב, בין היתר, למדיניות האכיפה בפזורה הבדואית, להתקדמות הסדרת התיישבות הבדואים, לקצב ההתקדמות של החלופה כפי שנקבע בבג"צ ולכל נסיבה משמעותית אחרת.
65. אשר על כן תטען המדינה כי העותרים לא הצביעו על העדר סבירות קיצוני בהתנהלות המשיבים או במדיניות האכיפה הנוהגת כלפי שבט אבו קווידר ולפיכך דין העתירה להדחות.
- התייחסות לסעיפים ספציפים בעתירה**
66. למעלה מן הצורך תשלים המדינה התייחסותה באשר לטענות נקודתיות המועלות בעתירה. למען הסר ספק - המדינה מכחישה כל טענה שאין היא מודה בה באופן מפורש.
67. **סעיף 13** – בערוער גרות מספר משפחות קטן (ארבע משפחות) משבט אבו קווידר, אשר רכשו בכספן את המגרשים בראשית שנות ה-90. לא ידוע על הקצאת מגרשים ללא תמורה לבני השבט בישוב ערוער.
68. **סעיף 25** – ככל שב"כ העותרים מתייחס למגרשים שהוקצו בערוער, הרי שכאמור לא ידוע על הקצאת מגרשים בישוב ערוער.
69. **סעיף 33** – מצ"ב תגובת הרשות לפניית העותרים לפי חוק חופש המידע, **כנספת מש' 15**. תגובת הרשות נתנה מענה ברור לפניית העותרים במכתבם. ככל שהרשות נתבקשה להציג מידע שיש לקבלו מגורמים אחרים נתבקשו הפונים לפנות לגורמים המוסמכים שברשותם המידע.
70. **ס' 54 וס' 55** – המדינה סבורה כי לנוכח כל המפורט לעיל העתירה אינה מצביעה על עילה או טעם מיוחדים שיכולים להצדיק שהדיון בה בערכאה ראשונה יתנהל דווקא בבג"צ. ממילא לעותרים שמורה הזכות לערער על החלטת בית המשפט ככל שלא יהיה מרוצים

מהתוצאה ולהביא את עניינם בפני בית המשפט העליון. לכן המדינה מתנגדת להעביר הדיון לבג"צ מכח ס' 6 לחוק בתי משפט מינהליים.

סוף דבר:

71. נוכח האמור לעיל מתבקש בית המשפט הנכבד לדחות העתירה והבקשה לצו ביניים על הסף ולחילופין לגופה.
72. כן מתבקש בית המשפט הנכבד להשית על העותרים הוצאות ההליך.

יערי רואש, עו"ד
ממונה בפרקליטות מחוז דרום - אזרחי

באר-שבע ב' בסיון תשע"ב

23 במאי 2012

פמ"ד עתמ/40935/12

י.ר. 373160

נספח ע/7

פרוטוקול הדיון בבקשה לצו ביניים מיום

1.7.12

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

עת"מ 35692-05-12
01 יולי 2012

בית משפט מחוזי באר שבע
בפני כב' השופטת רחל ברקאי

1

- בעניין:
1. מארק שלמה שמחה איסמעילוף
  2. שושנה בן דוד
  3. שלמה שמואלי
  4. עמותת רגבים, ע.ר. 580460319

העותרים

נגד

המשיבים

1. ראש ממשלת ישראל, מר בנימין נתניהו
2. שר הפנים, מר אלי ישי
3. הועדה המחוזית לתכנון ובניה – מחוז דרום
4. משרד הפנים – היחידה הארצית לפיקוח על הבניה
5. הרשות להסדרת ההתיישבות הבדואית בנגב
6. עלי אבו קוידר

<#2#>

נוכחים:

- ב"כ העותרים עו"ד עמיר פישר
ב"כ המשיבים 1-5 עו"ד רואש
ב"כ המשיב 6 עו"ד אבו קוידר

פרוטוקול

עו"ד פישר:

אני קיבלתי את תגובת המדינה רק הבוקר אבל הספקתי לקרוא את התגובה ואני ערוך לדיון.
לשאלת ביתה משפט גם אם לעותרים עילת תביעה במישור האזרחי, עילת פינוי, אני סבור שעדיין
עומדת להם עילת תביעה במישור המנהלי כנגד המדינה ורשויות האכיפה שאינן ממלאות את
תפקידן במובן זה שאינן אוכפות את חוקי תוכניות הבניה ויתרה מכך לא רק שהן לא אוכפות אלא
הן אף מגיעות איתם להסכמים של אי אכיפה והם בונות בעצמן על הקרקע.

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

עת"מ 35692-05-12
01 יולי 2012

בית משפט מחוזי באר שבע
בפני כב' השופטת רחל ברקאי

1 תמצית העתירה שהרשות המדינה איננה אוכפת את חוקי התכנון והבניה במונח הזה שעל הקרקע
2 קיימת בניה בלתי חוקית.
3 תחילתה של הבניה הבלתי חוקית, מדובר לפני בכמה עשרות שנים, מדובר בבניה מסוג של אוהלים
4 אוכלוסיה נוודית, בכל מקרה לאחר קום המדינה, כאשר לאט לאט עוד קצת אוהלים, ובהמשך
5 התחילה בניה מחומרי בניה כבדים יותר. מדובר על סדר גודל של כ-25-20 שנה להערכתי.
6 העותרים לא ידעו על הבניה הבלתי חוקית עד לפני תקופה קצרה ביותר לפני שהוגשה העתירה
7 הזאת. מדובר בקרקע שעברה בירושה.
8 לא הגשנו עד היום תביעת פינוי.
9 אנחנו ראינו לנכון להגיש את העתירה המנהלית לאחר שהתבררו לנו העובדות, זמן קצר לפני הגשת
10 העתירה התברר לעותרים שעל הקרקע שלהם יש בניה של בדואים, הם לא ידעו את זה, הם ידעו
11 שיש להם קרקע שקיבלו בירושה בדרום אבל לא ידעו בדיוק היכן הקרקע ולא ידעו שיש עליה
12 מישהו. כשהתברר להם שיש עליה פולשים, פנינו מיד למדינה וביקשנו לקבל מידע שנוגע למעורבות
13 של המדינה בנושא הזה, היות והתברר לנו שיש מבנים של המדינה הבנויים על הקרקע הפרטית
14 הזאת.
15 בעקבות הפניה לחוק חופש המידע, כשהתקבלה תשובה, בתשובה נחשפנו לעובדות לקיומו של
16 ההסכם משנת 98 נחשפנו לעובדה שהמדינה מאשרת שהוקם במקום בית ספר על ידה. נחשפנו לכך
17 שהמדינה טוענת שהיא מגבשת 15 שנה הליכים כלשהם עם הפולשים כדי לנסות ולהביא אותם
18 לפינוי הקרקע, כאשר במקביל היא התחייבה בפניהם שהיא לא נוקטת בהליכי אכיפה ולא מפנה
19 אותם.
20 לשאלת בית המשפט מדוע לא תוגש תביעת פינוי, אני משיב כי להגיש תביעת פינוי אזרחית, כנגד כל
21 מי שיושב על הקרקע, זה לא פרקטי היות ולא נוכל לאסוף את הנתונים ולדעת מי האנשים היושבים
22 על הקרקע, אין תיעוד ושמות של אותם אנשים שמחזיקים בקרקע, לא נוכל לבצע המצאה כלפי
23 אותם אנשים בשל הבעיות הביטחוניות שגם המדינה מודעת להם.
24 לעותרים יש זכות שהמדינה תפעל לפינוי הקרקע. אני חרד לעובדה שהבניה ממשיכה להתבצע
25 בקרקע הפרטית ולכן חשוב לי גם שינתן צו ביניים שיוורה למדינה למנוע בניה בלתי חוקית ולנציג של
26 החמולה.

עו"ד רואש:

27
28 נתחיל באותו הסכם משנת 98 שמפנה אליו חברי, צרפתי גם את כל תגובות המדינה לבג"צ בבג"צ של
29 אבוקוידר נגד המדינה. המדינה לא רואה בהסכם הזה שהוא הסכם שלא נתתם על ידי הגורמים
30 הרשמיים, הסכם מחייב ולכן עמדת המדינה לאורך כל הדרך היתה בצורה נוקבת וחד משמעית
31 שההסכם לא מחייב אותה.
32

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

עת"מ 35692-05-12
01 יולי 2012

בית משפט מחוזי באר שבע
בפני כב' השופטת רחל ברקאי

1 מה כן יש בו, אותו פיתרון שהוזכר, שזה חלופה קיימת לאחר שנבחנו 3 חלופות במהלך הדיון בבית
2 המשפט העליון במסגרת הבג"צ שנדון שם. נבחרה בסופו של יום חלופה שכבר באותו בג"צ היה ידוע
3 לכל, זה נאמר ונכתב גם על ידי המדינה, שמדובר בחלופה המורכבת מבין השלוש. המדובר ב חלופה
4 שמצריכה שינוי גבולות סיפוח של בני שמעון לרהט. בסופו של דבר הפיתרון הזה הוא הפיתרון
5 שנבחר והרשויות פועלות לקידומו.
6 לגבי הקרקע נשוא העתירה, מדובר בבניה בהיקף מאוד רחב.
7 אנחנו מדברים על פינוי של כל שבת אבו קוידר לקרקע שנמצאת דרומית לישוב רהט. הפינוי אמור
8 להתבצע תוך 5 שנים. אני אומר את הדברים באופן משוער.
9 הפינוי הוא פונקציה של הבניה שתבצע בקרקע החלופית שלגביה צריך לקיים הליכי תכנון ובניה.
10 בהליך בבג"צ העתירה התייתרה לאור ההסדר שהוצג בפני בית המשפט העליון. המדובר בעתירה
11 שהגישו בני שבת אבו קוידר כנגד המדינה למתן פתרון עבור בני השבת.
12 באשר למדיניות אכיפה, אנו סבורים לצו ביניים היא מיותרת הן לאור פסיקה שהגשנו.
13 יש אכיפה שוטפת במקום, המדיניות שיש בניה חדשה היא מטופלת, המדיניות של המדינה גם במצב
14 של היום אין שום הסכמה להפרה של חוקיה תכנון והבניה.
15 לגבי בניה חדשה שמתבצעת בעת האחרונה, לפי מיטב ידיעתי היא מטופלת מיידית ולפי מיטב
16 ידיעתי נהרסת וזאת המדיניות המוצהרת של המדינה. אין שום כוונה להסכים לבניה חדשה להפרה
17 של חוק תכנון הבניה, לכן אנו סבורים שצו הביניים בוודאי כלפי המדינה מיותר לחלוטין
18 מלכתחילה.

עו"ד פישר:

19 במידה וחברי, ב"כ המדינה, יצהיר שהמדינה לא תאפשר בניה חדשה במקום אני מודיע שאני לא
20 אעמוד על צו הביניים.
21 לגבי העתירה עצמה, אנחנו מבקשים שהיא תישאר תלויה ועומדת עד אשר ינתן מועד קונקרטי
22 שהמדינה מתחייבת עד אליו להרוס את כל המבנים שנבנו ללא היתר על האדמה הפרטית של
23 העותרים.
24 אנחנו חושבים שהמקרה הזה אינו שונה מהמקרה שנדון לאחרונה בנושא מגרון או בנושא גבעת
25 האולפנה בבית אל. בשני המקרים מדובר היה באדמות פרטיות שנבנו עליהן ללא היתר לפני שנים
26 רבות בשניהם לאחר שהוגשו העתירות המדינה טענה שהיא מתכוונת לפנות את המבנים כפי שהיא
27 עשתה במקרה של העתירה שלנו. בשתיהן החליט בית המשפט להשאיר את העתירות תלויות
28 ועומדות, כדי לוודא שהמדינה אכן מבצעת את תפקידה בפרק זמן סביר, כאשר התברר לבית
29 המשפט שהמדינה איננה מבצעת את תפקידה, ואינה הורסת את המבנים, בית המשפט הורה למדינה
30 להרוס את המבנים, ומיד לאחר ההוראה הזאת המדינה פעלה בקצב הנכון והרסה ופועלת בימים
31 אלה ממש בהריסת המבנים.
32

33

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

עת"מ 12-05-35692
01 יולי 2012

בית משפט מחוזי באר שבע
בפני כב' השופטת רחל ברקאי

עו"ד רואש:

לגבי צו הביניים אני רוצה להפנות לדברים מפורשים שנטענו בתגובה בסעיף 3.
אני מפנה לסעיף 4, ובמיוחד לדברים שאמר בית המשפט העליון כמפורט בסעיף 6.

עו"ד פישר:

לעניין העתירה גופה, אנחנו עומדים על כך שתוגש תגובה מלאה מטעם המדינה המגובה בתצהיר ולא
אוכל להסכים שפסק הדין בעתירה ינתן על בסיס התגובה המקדמית שהגישה המדינה.

עו"ד אבו קוידר:

המשיב 6 אינו נציג של המשפחה.
אין כעת נציג רשמי של המשפחה. בהליכים שהיו בבית המשפט העליון היה המשיב 6 והוא סיים את
תפקידו. היום יש כמה נציגים שהם לא רשמיים. גם המשיב 6 לא גר במתחם שאליו מתייחסת
העתירה אלא הוא גר במתחם השני ששם מדובר באדמת מדינה. כך שאין כל קשר בין העתירה לבין
המשיב 6.
אני קיבלתי את תגובת המדינה רק ביום חמישי בשעות אחר הצהריים המאוחרות.
אני מייצג כאן רק את המשיב 6 וכעת הוא לא מייצג באופן פורמאלי.
לעניין העתירה, יש הרבה טעויות, אני יודע שמבצעים צווי הריסות ויש משפטים שמתנהלים נגד
הרבה אנשים שגרים באזור.

עו"ד פישר:

לעניין דברי חברי עו"ד אבו קוידר, היות ולא הוגשה תגובה המגובה בתצהיר, כל הדברים שנאמרו
מפי חברי, אני עומד על הגשת תצהיר. בהעדר תגובה אני מבקש צו ביניים.
אני מפנה את בית המשפט לסעיף 54 לעתירה.

החלטה

נדחה לעיון ולמתן החלטה לעניין צו הביניים.
החלטה תינתן בימים הקרובים.
לאור עמדת העותרים אני קובעת את התיק לדיון בעתירה גופה ליום 4.12.2012 שעה 11:00.
עד 21 יום עובר למועד יגישו המשיבים תגובה מטעמם.

נספח ע/8

החלטת ביהמ"ש בעתירה הקודמת מיום 2.7.12

8/ע

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

עת"מ 12-05-35692
02 יולי 2012

בית משפט מחוזי באר-שבע
בפני כב' השופטת רחל ברקאי

בעניין:

- העותרים
1. מארק שלמה שמחה איסמעילוף, ת.ז. 011920642
  2. שושנה בן דוד
  3. רות לוי
  4. שלמה שמואלי
  5. רגבים

ע"י ב"כ עו"ד עמיר פישר

נגד

- המשיבים
1. ראש ממשלת ישראל, מר בנימין נתניהו
  2. שר הפנים, מר אלי ישי
  3. הועדה המחוזית לתכנון ובניה
  4. משרד הפנים – היחידה הארצית לפיקוח על הבניה
  5. הרשות להסדרת ההתיישבות הבדואית בנגב
  6. עלי אבו קוידר

1-5 ע"י ב"כ עו"ד רואש

6 ע"י ב"כ עו"ד אבו קוידר

החלטה

- 1
  - 2
  - 3
  - 4
  - 5
  - 6
  - 7
  - 8
  - 9
  - 10
  - 11
1. העותרים הגישו בקשה למתן צו ביניים האוסר על המשיבים או מי מטעמם לבצע בניה ללא היתר בשטח אדמה פרטית הרשומה בלשכת רישום המקרקעין בבאר-שבע.
  2. הצו המבוקש הופנה בעיקרו כנגד המשיבים 1-5 אשר לטענת המבקשים אינם מונעים בניה בלתי חוקית בקרקע הפרטית האמורה ובפועל קרקע זו מאוכלסת על ידי שבת אבו קוידר, מבלי שהמדינה עשתה דבר כדי לאכוף את חוקי הבניה ולמנוע בניה בלתי חוקית זו על קרקע פרטית השייכת לעותרים.
  3. המשיבה מסרה תגובה מקדמית ובה התייחסה לאמור כשהיא מציינת כי בשנים האחרונות נקטה הוועדה המחוזית לתכנון ובניה בהליכי אכיפה שונים כנגד בניה בלתי חוקית וכן

1 מתוך 2

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

עת"מ 35692-05-12
02 יולי 2012

בית משפט מחוזי באר-שבע
בפני כב' השופטת רחל ברקאי

- 1 פועלת לביצוע פיקוח שוטף ואכיפה לאיתור בניה בלתי חוקית חדשה ולטפל בה באמצעות
2 צווי הריסה מנהליים והליכים אחרים.
3
- 4 .4. ב"כ העותרים, ברוב הגינותו, ציין במהלך הדיון בפני כי יסתפק בהצהרת המדינה כי
5 המדינה לא תאפשר בניה חדשה במקום לצורך צו הביניים.
6
- 7 .5. בהתחשב בעובדה כי חלק משבט אבו קוידר מחזיק בקרקע האמורה מזה שנים ארוכות,
8 ולאור עמדת ב"כ העותרים כאמור לעיל, ולאור האמור בתגובת המדינה ודברי בא כוחה
9 במהלך הדיון שבפני, כי המדינה פועלת לביצוע פיקוח שוטף ואכיפה לאתר בניה בלתי
10 חוקית חדשה ולטפל בה, מתייטר הדיון בבקשה זו.
11
- 12 .6. התיק קבוע לדיון בעתירה גופה ליום 4.12.2012 שעה 11:00.
13
14
15
16
17 ניתנה היום, י"ב תמוז תשע"ב, 02 יולי 2012, בהעדר הצדדים.
18

רחל ברקאי, שופטת

- 19
20
21
22
23
24

נספח ע/9

תשובת המדינה לעתירה הקודמת

9/ע

בבית משפט לעניינים מינהליים בבאר-שבע עתמ 12 / 3569205

קבוע לדיון בעתירה בתאריך 4/2/13

- המבקשים: 1. מארק שלמה שמחה איסמעילוף
ת.ז. 01192064-2
2. שושנה בן דוד
ת.ז. 00303512-00
3. רות לוי
ת.ז. 00381071-00
4. שלמה שמואלי
ת.ז. 05196254-05
5. עמותת רגבים
- בית משפט המחוזי
באר שבע (61)
- 21-11-2012
- נתקבל / נבדק
חתימה:
- ע"י ב"כ עו"ד עמיר פישר המלך דוד 8
ירושלים 94101 טל': 6223676 פקס: 5378241

- נ ג ד -

- המשיבים: 1. מר בנימין נתניהו ראש ממשלת ישראל
2. מר אלי ישי שר הפנים
3. הועדה המחוזית לתכנון ובניה מחוז דרום
4. היחידה הארצית לפיקוח – משרד הפנים
5. הרשות להסדרת ההתיישבות הבדואית בנגב
- כולם ע"י עו"ד יערי רואש מפרקליטות מחוז דרום אורחי
- התקווה 10309 4 ב"ש מיקוד 84105
- טל': 02-6467058 פקס: 08-6264670
6. עלי אבו קוידר
- ע"י ב"כ עו"ד אלי אלקלעי
- אגריפס 42 ירושלים
- טל': 02-2636778 פקס: 02-6236453

תגובת משלימה ומעדכנת מטעם המדינה

מדינת ישראל (משיבים 1-5) המיוצגת ע"י פרקליטות מחוז דרום-אזרחי מתכבדת בזאת להגיש השלמת תגובתה לעתירה שעניינה בקשה להורות למדינה לפעול להוצאה ומימוש של צווי הריסה ביחס לכ- 300 מבנים המצויים בסמוך ליישוב נבטים (כמפורט בתשריט המצורף לעתירה) ובהם מתגוררים בדואים משבט אבו קוידר על אדמה בבעלות העותרים.

ההדגשות אינן במקור אלא אם נאמר אחרת.

פתח דבר:

1. עסקינן בעתירה להורות למשיבים לפעול להוצאה ומימוש צווי הריסה ביחס למבנים, אשר הוקמו על אדמה פרטית של העותרים, בהם מתגורר שבט "אבו קוידר".
  2. המדינה הגישה עד כה תגובה מקדמית ותגובה מורחבת.
  3. האמור בתגובה זו בא כהשלמה ועדכון לנטען בתגובות הקודמות.
- סטטוס הטיפול במעבר שבט אבו קוידר (בהתאם להחלטת בג"ץ):**
4. לגבי הרקע העובדתי בנוגע לשבט אבו קוידר, החלטת בג"ץ והפעולות לצורך קידום מעבר השבט לאזור שמדרום לרהט – ראה "תגובה מורחבת מטעם המדינה" (סי' 47-15).
  5. כאמור, הסדרת ההתיישבותם של אנשי שבט אבו-קוידר נידונה מספר פעמים על ידי הרשות להסדרת ההתיישבות הבדואים בנגב ומשרד הפנים, וזאת במגמה לבחון חלופות ישימות הנותנות מענה לאוכלוסייה, עומדות בתנאי/דרישות קידום תוכנית בניין עיר בהתאם לדרישות חוק התכנון והבניה, וכמובן בעלות מענה מוניציפאלי לאפשר מתן שירותים לאוכלוסייה.
  6. מבין 3 החלופות שהוצעו למשפחה, החלופה שנבחרה על ידי נציגי המשפחה הינה כ- 1000 דונם כפי שמפורט בהחלטת בג"ץ.
  7. השטח המיועד נמצא דרומית לקו השיפוט של העיר רהט ואמור להתווסף לשטחה המוניציפאלי לאחר גריעתו משטחה של המועצה האזורית בני-שמעון.
  8. לאחרונה בוצעה התקשרות לצורך תכנון שכונה דרומית לרהט, עם צוות מתכננים בראשותו של האדריכל עמוס ברנדייס, וזאת בפיקוח הרשות להסדרת ההתיישבות הבדואים בנגב.
  9. בשלב זה, נחתמו זה מכבר חווי התקשרות מול כלל הגורמים השייכים לצוות המתכננים לרבות מודד ("חב' קוטר מדידות").
  10. בתאריך 11/9/12 מייד לאחר בחירת צוות התכנון נערכה פגישת היכרות בשטח בין גורמים בשבט "אבו קוידר" לבין נציגי הרשות והאדריכל ברנדייס.
  11. בחודשיים הקרובים צפוי, כי יגובשו סקיצות שונות של חלופות התכנון על-ידי צוות התכנון והן יוצגו לגורמים בשבט כחלק מהליך שיתוף הציבור בתכנון.

12. חשוב לציין כי קידום תוכנית מסוג זה, מצריך גיוס משותף של כל הגורמים העוסקים בכך, ובמיוחד היא מחייבת נכונות לשיתוף פעולה מצד האוכלוסייה, המחווה מרכיב מרכזי בקידום מהיר של התוכנית. סירוב של אוכלוסיית היעד לשתף פעולה עלול לגרום לעיכובים בקידום ויישום התוכנית.

13. בנוסף לכך, התנגדות של עיריית רהט למהלך, עלולה אף היא לגרום לעיכוב משמעותי.

14. הערכת צוות התכנון הינה, כי השלמת התכנית וקידומה במוסדות התכנון תארך כ- 3 שנים. פרק זמן זה יכול להתקצר או להתארך בהתאם למידת שיתוף הפעולה לה יזכו הנוגעים בדבר.

עדכון בנוגע לטיפול האכיפתי במתחם אבו קווידר

15. כאמור בתגובה המורחבת מטעם המדינה בשנים האחרונות בוצעו פעולות אכיפה כנגד מבנים לא חוקיים שהוקמו במתחם נושא ההליך, לרבות הוצאת צווי הריסה מינהליים.

16. להלן עדכון בנוגע לפעילות האכיפה לשנים 2011 ו- 2012.

17. בשנת 2011 נפתחו 20 תיקים כנגד בניה בלתי חוקית ומתחילת שנת 2012 נפתחו 21 תיקים כנגד בניה בלתי חוקית להלן פירוט:

- א. בוצעו 24 הריסות במסגרת צוים מינהליים.
- ב. לאחרונה הוגשו 4 כתבי אישום כנגד בניה בלתי חוקית.
- ג. קיימים 6 תיקים בשלבי חקירה אצל היחידה לפיקוח על הבניה במשרד הפנים.
- ד. מבנה אחד מתוכנן להריסה במהלך השבוע הבא.
- ה. 4 תיקים כנגד מבני תחנות דלק הועברו לפרקליטות, עם המלצה לטיפול לפי ס' 212 (הריסה ללא הרשעה) והוחזרו להשלמת חקירה.
- ו. 2 תיקים חדשים בהליכי הוצאת צווי הריסה מינהליים.

18. למען הסר ספק, המדינה, באמצעות היחידה לפיקוח על הבניה במשרד הפנים תמשיך בעבודת הפיקוח וינקטו הליכי אכיפה במקרים המתאימים.

עדכון בנוגע לפינוי בית ספר שנבנה המצוי במתחם

19. בתאריך 13.9.12 הוגשה נגד המדינה תביעה בבית משפט שלום לפינוי וסילוק יד וזאת בנוגע לחלק ממבני בית ספר המצויים לפי פנקס השטרות בבעלות התובעים.

20. לאחר בדיקת הטענות נמצא, כי המועצה המקומית אבו בסמה אשר על פי חוזה ההתקשרות בין משרד החינוך לבין המועצה האזורית אבו בסמה אמורה לספק שירותי חינוך בפזורה הבדואית לרבות הצבת מבנים יבילים לצרכי חינוך, אך הקימה לפני מספר שנים במסגרת הרחבת בית הספר מספר מבנים, על אדמה המצויה בבעלות התובעים. נסיבות הקמת בית הספר עדיין אינן ברורות.
21. משכך שוקדים הגורמים הרלוונטיים במשרד החינוך, במועצת אבו בסמה במינהלת הבדואים ובמשרד הפנים על תכנית לתיקון המצב ולפינוי המבנים הנזכרים.
22. יובהר כי מדובר במשימה מורכבת שכן מדובר בבית ספר בו לומדים 964 תלמידים.
- סיכום:**
23. ככלל, הטיפול האכיפתי בעבירות בנייה בפזורה הבדואית, לרבות בעניינם של מקבצי בנייה, נעשה מכוחה של מדיניות האכיפה הכוללת בפזורה, המביאה בחשבון את כלל נסיבותיו המיוחדות של כל מקבץ ומקבץ. לעת הזו, בעקבות המלצת דו"ח גולדברג, מתמקדת האכיפה בבלימת הבניה הבלתי חוקית באמצעות מיקוד מאמצי אכיפה כנגד בנייה בלתי חוקית חדשה. כחלק מיישום המדיניות האמורה, הוצאו צווי הריסה מינהליים רבים, ובכלל זה נגד בניה חדשה במתחם אבו קווידר נשוא עתירה זו.
24. בכלל נסיבותיו של המקרה הנדון, בשים לב לכך שעיקר הבנייה במתחם הינה בנייה ישנה ושחלופות לפתרון מגורים עבור משפחות אבו קווידר נדונו במסגרת בג"צ (וכאמור, הוקדשו לכך שתי עתירות ומספר דיונים) ובסופו של היום נבחר **בחסות בג"צ** פתרון מגורים שישומו מורכב מבחינה מוניציפלית ותכנונית. בשלב זה כפי שהוצג לעיל פועלות הרשויות באופן נמרץ על מנת לקדם פתרון מגורים בהתאם לחלופה המועדפת על ידי בני המשפחות. דומה כי זוהי הדרך הראויה והמתחייבת גם נוכח החלטת הבג"ץ.
25. המדינה תטען, כי מדיניות המשלבת התמקדות באכיפה כנגד בניה חדשה, לצד קידום פתרון מגורי קבע, הינה סבירה לעת הזו ואין להתערב בה.
26. כאמור, ננקטו וננקטים הליכי אכיפה נגד בניה חדשה והכל בהתאם לשיקולי אכיפה ועניין לציבור. ראוי לציין כי ממילא, ככל שיהיו תלויות שבעניין יוחלט שלא לחקור או שלא להעמיד לדין רשאים המתלוננים, ובכללם העותרים, לערוך בפני פרקליטות המדינה בהליך של ערר לפי סי' 64 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982.
27. למען הסר ספק יודגש כי המדינה אינה רואה עצמה כבולה למדיניות אכיפה מסוימת כלפי כלל האוכלוסייה באופן כללי וכלפי מקבץ אבו קווידר בפרט והיא תשקול את מדיניותה, מעת לעת.

28. זאת בשים לב, בין היתר, למדיניות האכיפה בפוררה הבדואית, להתקדמות הסדרת התיישבות הבדואים, לקצב ההתקדמות של החלופה כפי שנקבע בבג"צ ולכל נסיבה משמעותית אחרת.

בעניין בית המשפט הנכבד מופנה לפסיקה שעניינה אי התערבות בית משפט במדיניות אכיפה טבירה ר' תגובת המדינה המורחבת (החל מסי' 53)

29. אשר על כן תטען המדינה, כי העותרים לא הצביעו על העדר סבירות קיצוני בהתנהלות המשיבים או במדיניות האכיפה הנוהגת כלפי מקבץ שבת אבו קווידר ולפיכך דין העתירה להדחות.

סוף דבר:

30. נוכח האמור לעיל מתבקש בית המשפט הנכבד לדחות העתירה.

31. כן מתבקש בית המשפט הנכבד לחשית על העותרים הוצאות ההליך.

יערי ראש, עו"ד

ממונה בפרקליטות מחוז דרום - אורחי

נספח ע/10

פרוטוקול הדין בעתירה הקודמת מיום 4.12.12

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

בית משפט מחוזי באר שבע
בפני כב' השופטת רחל ברקאי

עת"מ 12-05-35692
04 דצמבר 2012

1

- בעניין:
1. מארק שלמה שמחה איסמעילוף
  2. שושנה בן דוד
  3. שלמה שמואלי
  4. עמותת רגבים, ע.ר. 580460319

העותרים

נגד

המשיבים

1. ראש ממשלת ישראל, מר בנימין נתניהו
2. שר הפנים, מר אלי ישי
3. הועדה המחוזית לתכנון ובניה – מחוז דרום
4. משרד הפנים – היחידה הארצית לפיקוח על הבניה
5. הרשות להסדרת ההתיישבות הבדואית בנגב
6. עלי אבו קוידר

2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13

נוכחים:

- ב"כ העותרים עו"ד עמיר פישר
העותר 1
ב"כ המשיבים 1-5 עו"ד רואש
ב"כ המשיב 6 עו"ד אבו קוידר

פרוטוקול

עו"ד רואש:

מעבר לאמור בטיעון המשלים שהגשנו לבית המשפט המשקף פעולות אשר נעשות כיום בשטח ו אשר עתידות להתבצע במהלך השנים הקרובות, אני מבקש להוסיף ולציין על צפי פעולות קרובות כפי

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

עת"מ 12-05-35692
04 דצמבר 2012

**בית משפט מחוזי באר שבע
בפני כב' השופטת רחל ברקאי**

1 שהתקבלו ב-1.7. אושרו מתכננים בוועדת הזמנות במשרד הבינוי והשיכון, ב-11.9.12 התקיימה
2 גגישה עם נציגי השבט בשטח עם המתכננים, ב-10.12.12 מתוכנן השלמה ועיבוד מזידה, ב-31.12.12
3 ישיבה עם רשות צוות המתכננים, ב-5.2.13, ישיבה, יש מתכנן ויש כיוון.
4 יש התנגדות של עיריית רהט, אנו לא מנסים להסתיר את הקשיים, אבל יש כוונה מצד הגורמים
5 הממסדיים לעשות מה שאפשר על מנת להתגבר על הקשיים ולהגיע לפתרון שבסופו של דבר יהיה
6 מעשי ופרקטי.

עו"ד פישר:

7 אנחנו עומדים בצורה נחרצת על כך שיינתן פסק דין בעתירה.
8 אנו לא רואים שום סיבה למשוך את העתירה.
9 אנחנו עומדים על הגשת כתב תשובה מטעם המדינה.
10
11

לאחר הפסקה

עו"ד פישר:

12 במחשבה נוספת אנחנו מסכימים כי בית המשפט יתן פסק דין על סמך כתבי הטענות הקיימים
13 בתיק. אני אבקש להוסיף מספר דברים בעל פה.
14
15

16 אני מפנה את ביתה משפט לאמור בעיקרי הטיעון ואני מבקש להדגיש את הדברים החשובים ביותר
17 מבחינת העותרים.
18

19 הנקודה הראשונה והחשובה היא שהיכולת היחידה של העותרים לממש את זכותם הקניינית זה אם
20 המדינה תפעל כחוק ותאכוף את חוקי התכנון והבניה כנגד הבניה הבלתי חוקית במקרקעין הפרטית
21 שלהם, בלי זה הזכויות הקנייניות של העותרים תלויים באוויר ובמציאות שהמדינה יצרה אין שום
22 דרך לממש אותה.
23

24 חשוב להדגיש כי העותרים לא פנו עד היום למדינה מכיוון שהם לא ידעו שהם הבעלים בקרקע.
25 מדובר בקרקע שעברה בירושה, העותרים גם לא ידעו באופן מדויק היכן עוברים גבולות הקרקע הם
26 ידעו שזה נמצא סמוך לנבטים בנגב. העותרים מגלים את זה שלושה חודשים לפני שפנינו למדינה.
27 העותרים פנו לתנועת רגבים שעוסקת בתחום הזה ודרכה הם הצליחו למידע ולגבולות של הקרקע
28 שלהם. לאחר שהיה בידיהם הגבולות של הקרקע הם גילו שעל הקרקע יושבים חודשים שלמה של
29 בדואים ונבנו מבני ציבור שהמדינה בנתה ללא היתר. בהמשך לזה העותרים גם פנו למדינה ודרשו
30

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

עת"מ 12-05-35692
04 דצמבר 2012

בית משפט מחוזי באר שבע
בפני כב' השופטת רחל ברקאי

1 לפנות את המקרקעין ודרשו לפנות את המקרקעין, כשהדרישה לא נענתה הגישו תביעת פינוי
2 שמתבררת בפני בית משפט זה וכן הגישו את העתירה הזו בדרישה שהמדינה תממש את חובתה
3 לאכוף את החוק כנגד כלל הבניה במתחם.
4 העותרים לא חיים באספמיה, גם לעותרים ברור ו לא מבקשים מביתה משפט הנכבד שיורה למדינה
5 לפנות את כל המבנים מחר בבוקר. העותרים מודעים לכך שמדובר במשהו שיכול שיקח פרק זמן
6 מסוים, אבל ברור שפרק הזמן הזה חייב להיות מוגדר, סביר ולא ייתכן שהמדינה תראה עצמה
7 משוחררת מלמלא את חובתה לאכוף את החוק אך ורק על בסיס הצהרות אמורפיות ללא תאריך
8 יעד, כאשר אותן הצהרות מסתובבות 30 שנה באוויר מבלי שהמדינה עשתה שום דבר מעשי כדי
9 לקדם אותם. לו המדינה היתה אומרת שהיא מתחייבת לפנות את כל המבנים בתוך שנה לדוגמא כפי
10 שהודיעה על נכונותה על המבנים שהיא בעצמה בנתה, הרי שאז העותרים היו רואים בכך עמדה
11 סבירה ומושכים את עתירתם. כאשר המדינה נוקטת בעמדה שברור לחלוטין גם מי שקורא את
12 העמדה עצמה בטווח של שנים רבות אין בכוננתה לאכוף את חוק הבניה ואין בכוננתה לקדם את
13 זכויותם של העותרים לממש את זכויותם בקרקע, ברור שעמדה זו לא סבירה ואנחנו מבקשים מבית
14 המשפט להתערב ולהורות למדינה לפנות את המקרקעין בתוך פרק זמן סביר שבית המשפט יקבע.
15 אני מבקש להתייחס לעמדת המדינה: כל ההתנהלות של המדינה סביב שבט אבו קוידר היא
16 התנהלות אבסורדית ומדהימה. מדובר בשבט שהתיישב על אדמות פרטיות הוא מודע לכך שמדובר
17 באדמות פרטיות, אין לו תביעות בעלות לגבי המקרקעין, וכבר לפני כ-25 שנה טוענת המדינה כי
18 הקצתה למרבית בני השבט מגרשים בערוער.
19 את הסיפור של אבו קוידר היה צריך לסיים כבר אז. אני טוען שהמדינה ידעה לאורך כל הדרך
20 ובוודאי בהסכמים משנת 1998, שם כתוב במפורש כי מדובר בקרקע שחלקה פרטית. כאשר המדינה
21 יודעת שהם יושבים על קרקע פרטית, המדינה מקצה להם מגרשים ובני השבט מסרבים לעבור
22 לאותם מגרשים, המדינה היתה צריכה לפנות אותם ולהעביר אותם.
23 חזקה על בני השבט שאם היו מפנים אותם הם היו עוברים לאדמות החלופיות שהוצעו להם.
24 המדינה למעשה במשך 25 שנה אפשרה לבני השבט לנהל תוכנית כבקשתך כאשר כל הצעה, והיו 5
25 הצעות שונות, שהוצעו לבני השבט נדחתה על ידי בני השבט. המדינה יצאה במסגרת המו"מ עם בני
26 השבט עם נקודת הנחה שבני השבט יכולים לבחור לעצמם היכן לגור גם כאשר מדובר במיקום
27 שברור למדינה כי הייתכנות לממש אותו בפועל היא הייתכנות מעורפלת בעייתית ביותר כמו במקרה
28 של דרום רהט כאשר המדינה עצמה מבהירה שעיריית רהט מתנגדת למהלך באופן נחרץ והמדינה
29 עצמה היא זו שכותבת לבית המשפט העליון כי לא ניתן לממש את הפיתרון אלא בכפוף להסכמת
30 עיריית רהט. בצד ההתנהלות הזאת גם לו יצויין שהיום עיריית רהט היתה מודיעה לבית המשפט כי

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

עת"מ 12-05-35692
04 דצמבר 2012

בית משפט מחוזי באר שבע
בפני כב' השופטת רחל ברקאי

1 היא תומכת ברעיון, הרי כדי להביא אותו לפועל צריך להקים וועדת גבולות צריך להעביר את השטח
2 מהמועצה בני שמעון לעיריית רהט, צריך לתכנן את השטח לייצר תוכנית מתאר מפורטת, צריך
3 לבצע עבודות פיתוח, מדובר בתהליכים שלוקחים שנים ארוכות. המדינה עצמה מצהירה היום שרק
4 שלב התכנון ייקח לפחות 3 שנים כאשר היא מתנה את זה בזה שהרשויות ישתפו עימה פעולה, כאשר
5 שיתוף פעולה כזה לא קיים היום.
6 נושא של וועדת הגבולות במסגרת התגובות שהמדינה הגישה לבג"ץ השלב הראשון לכנס את וועדת
7 הגבולות עם מועצה אזורית בני שמעון למועצה מקומית רהט. בפועל עד היום שנים רבות אחרי
8 שהמדינה כביכול מנסה לקדם את התוכנית שלה, לא כונסה אותה וועדה ולא בוצע השלב הראשון
9 לתוכנית החלופה שהמדינה מנסה כביכול לקדם.
10 לכן גם בתגובת המדינה אין ולו תאריך יעד רחוק שבו המדינה מוכנה להתחייב להעברת המבנים.
11 גם למדינה ברור שמה שהיא לא ביצעה ב-25 השנים האחרונות והיא לא ביצעה עד היום ולו שלב
12 אחד מבין השלבים הנדרשים לא יבוצע עד לטווח זמן הנראה לעיין. מהסיבה הזו פונים העותרים
13 לבית המשפט ומבקשים שבית המשפט יקבע שהמדינה לא יכולה ואין זה סביר שהיא תמנע
14 מהעותרים מלממש את זכותם ותימנע לאכוף את החוק על בסיס תוכנית כל כך אמורפית, כל כך
15 בלתי ריאלית וכל כך רחוקה ממימוש בפרק זמן סביר.
16 אנו מבקשים שבית המשפט יקבע שני דברים שהמדינה תמנע באופן מוחלט כל בניה חדשה בתחום
17 המקרקעין.
18 אנחנו מבקשים שהמדינה תמנע כל בניה חדשה במקרקעין שעל אף ההצהרה שניתנה במסגרת אחת
19 הישיבות בפועל ממשיכה להתבצע בניה בשטח.
20 אשר לפרק הזמן הסביר, אנו חושבים ששנה או מקסימום שנתיים של פרק זמן סביר.
21 אנחנו מבקשים שבית המשפט יקבע את פרק הזמן הסביר.
22 בתוך פרק הזמן שצינתי להרוס את כל הבניה, כאשר בני השבט יבינו שחרב ההריסה ריאלית
23 וממשית הם בעצמם יקדמו את המעבר.
24 לא תפקידם של העותרים להציע ולא ביכולתם להציע למדינה פתרונות. הוצעו להם מספר חלופות
25 והם לא יושמו. כל אותן חלופות לא בוצעו בגלל התנגדותם של בני השבט.
26 חברי מנסה להציג שהפתרון של דרום רהט הוא פתרון בגצי, מדובר במצג מטעה שאין מאחוריו
27 כלום. בג"צ דחה על הסף את העתירה של בני השבט שלאחר שהודיעו למדינה שהם נכונים לפתרון
28 הבלתי ישים הגישו עתירה מדוע היא אינה מיישמת אותו בצורה מיידית.
29 העותרים סבורים שכל ההתנהלות בבג"צ נולדה אך ורק כדי ללחוץ את המדינה לקיר, לגרום לה
30 להמשיך ולעמוד בהסכם משנת 1998 ולא לנקוט בהליכי אכיפה כנגד המבנים ולהמשיך לקבע את

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

עת"מ 12-05-35692
04 דצמבר 2012

בית משפט מחוזי באר שבע
בפני כב' השופטת רחל ברקאי

1 אחיזתם בקרקע, אך אנו לא מוצאים את עצמנו לקבוע מסמרות בעניין הזה. ההתנהלות שלה מדינה
2 לכשעצמה היא בלתי סבירה וברור לחלוטין שהמדינה תמצא את עצמה בעוד 10 שנים עם יותר
3 מבנים ואז הפינוי יהיה יותר קשה ומסובך.
4 אני חוזר ומציין כי הגשנו לאחרונה תביעת פינוי כנגד המדינה, תביעה הנוגעת לפיצוי מבנים
5 ציבוריים שהמדינה בנתה ללא היתר בתוך השטח של העותרים.
6 תגובת המדינה שהיא מסכימה לפינוי תוך שנה בכפוף לכך שינתנו לה כל האישורים שצריכים לעניין.
7 אנו פנינו לבית המשפט וביקשנו לקבל פסק דין.
8 לא הגשנו תביעת פינוי אחרות מכיוון שאין באפשרותנו לדעת מי מתגורר בכל בית מאחר והמדינה
9 לא ביצעה כל רישום מדובר באנשים שלא משלמים ארנונה ובנוסף מבחינה ביטחונית ברור שלא
10 ניתן להמציא כתבי בית דין של פינוי לאנשים שמתגוררים במקום הזה.
11 אני מנהל הליכים אחרים כנגד מועצות מקומיות בנגב ואותן מועצות אומרות לבית המשפט
12 שהפקחים לא יכולים להיכנס לישושים בלי לזווי של כח מג"ב דבר שהופך כל דבר ללא פרקטי.
13 העובדה שפנינו לא להסדרה ולפינוי עולה בצורה הכי טובה שבניה חדשה כל הזמן נמשכת. אם אכן
14 המדינה ואבו קוידר שבהם תלוי הדבר היו סבורים שהפתרון של חלופת הפינוי הוא פינוי שהולך
15 להתבצע בטווח זמן סביר, חזקה על בני שבט אבו קוידר שלא היו מבצעים בניה חדשה של מבנים
16 בתי קבע כפי שעולה מהתמונות. חזקה על המדינה שהיתה מממשת את החוק ואת התחייבותה כפי
17 שניתנה לבית המשפט הנכבד הזה בדיון בצו הביניים והיתה הורסת כל בניה חדשה.

עו"ד רואש:

18
19
20 אני מבקש לחזור על הדברים שנאמרו בתגובות המדינה. אני רוצה להדגיש ביחס לדברים שאמר
21 חברי מספר היבטים:
22 יש עתירה לאכוף את חוקי התכנון והבניה הסעד שהתבקש הוא סעד מאוד נרחב וכוללני וכבר
23 בדבריו של חברי אנו רואים שיש הסתייגות, דבר שממחיש ביתר שאת את הקושי בסעד המבוקש.
24 המדינה פועלת לקידום לא בלי קשיים, אבל נרתמת לקידום פיתרון שהוחלט עליו או התגבש בפני
25 בג"צ. לשם כרגע מופנים המשאבים.
26 קיים טיפול אכיפתי בהתאם למדיניות האכיפה כפי שפורטה בתגובת המדינה בהרחבה. בהינתן
27 הדברים האלה אני סבור וכפי שהפנינו לפסיקה בעניין, שאין עילה להתערבותו של בית המשפט
28 במדיניות האכיפה הנוהגת.
29 מעבר לכך, בהתייחס לטענות כאלה ואחרות לגבי מבנים כאלה ואחרים שחברי הזכיר, ראשית אני
30 מבקש להסתייג עובדתית מהדברים שנטענו שלא גובו באסמכתאות או בתצהיר, שנית אני לא חושב

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

עת"מ 12-05-35692
04 דצמבר 2012

בית משפט מחוזי באר שבע
בפני כב' השופטת רחל ברקאי

1 שזה ההליך לדון באופן פרטני בכל מבנה ומבנה. יש לחברי ואני מפנה בעניין הזה לסעיף 27 לתגובת
2 המדינה ככל שהעותרים סבורים שפעילות ספציפית לגבי מבנה ספציפי לא נעשית כפי שהם חושבים
3 שצריכה להתבצע הרי שסעיף 64 לחוק סדר הדין הפלילי מאפשר הליך של ערר שהדברים יכולים
4 להתברר ולהתבצע.
5 אכן לא מדובר במצב פשוט ולא מדובר במצב קל לפיתרון. זה לא אומר שהמדינה לא מתכוונת
6 לעשות מה שביכולתה על מנת שמתד ימצא פתרון למקבץ אבו קוידר ומאידך להמשיך בהליכי
7 האכיפה על פי מדיניות האכיפה.
8 קל מאוד לירות לכל הכיוונים ולהצביע על קשיים כאלה וקשיים אחרים והעותרים לא חוסכים
9 בעניין הזה מלהצביע על כל מיני אפשרויות וכל מיני פתרונות שלא הובאה כל אסמכתא שמדובר
10 בפתרון פרקטי נוקבים בזמנים ובמועדים שהאחריות לגביהם לא נבדקה מעולם, לא הובא שום
11 אסמכתא שבאמת מדובר בפתרון אפשרי. אני רואה בעייתיות רבה בטיעון הזה במיוחד כאשר
12 העותרים שסיפרו כאן שהחלו לפעול בעניין המקרקעין באיחור של עשרות שנים ולטענתם נודע להם
13 רק בחודשים האחרונים אפילו לא הגישו תביעת פינוי כנגד מקבץ אבו קוידר. עכשיו מפרט חברי על
14 קשיים כאלה ואחרים לעשות את זה, זה לא אומר שזה לא ניתן לביצוע, לא הוכח שניסו לעשות דבר
15 כזה, לכן אני חושב שיש בעייתיות בסיסית בעצם העובדה שבאים בטענות למדינה במגוון של עניינים
16 כאשר העותרים ניצבים והם אפילו את הדבר הבסיסי נקיטה בהליך של פינוי לא עושים וכנראה לא
17 מתכוונים לבצע כי יש להם קשיים לטענתם להיכנס לתוך המתחם.
18 לעניין המועדים אנו פרטנו את לוח הזמנים כפי שנמסר לנו על ידי הגורמים שעוסקים בעניין. לא
19 ניסינו לנקוב בלוח זמנים על מנת לרצות את בית המשפט או את הצד השני, אלא ניסינו להביא את
20 הדברים כהווייתם. כל עוד הפעילות נעשית בקצב סביר, אני לא רואה עילה להתערבות בעניין. ככל
21 שחברי היה מציג אסמכתא או בעתיד יציג אסמכתא שהדברים לא נעשים בקצב הרגיל ואפשר
22 לעשות את זה בקצב מהיר יותר או מזורז יותר שמורה לו הזכות לטעון בעניין הזה.
23 אני מפנה לתגובה שבה ציינתי לוחות זמנים.
24 כבר לפי המידע שיש בידי כבר בחודשים הקרובים יש סדרה של פגישות מתוכננות לקידום העניין עם
25 המתכנן שזכה במכרז עם בני השבט, אני חושב שכרגע יש התקדמות בעניין הזה.
26 אני מפנה לסעיף 14 את סטטוס הטיפול בעניין.
27 ברגע שקיים פתרון וכרגע הגורמים שעוסקים בדבר מאמינים שאפשר ליישם אותו. בנסיבות אלו אנו
28 לא רואים לנכון שלא לקדם מדיניות אכיפה מעבר למדיניות האכיפה הקיימת.
29 בהתאם גם להתקדמות וגם למידת שיתוף הפעולה של שבט אבו קוידר, אנחנו נשקול גם את
30 מדיניות האכיפה מעת לעת. יכול להיות שמדיניות האכיפה תשתנה בהתאם לנסיבות שיווצרו.

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

עת"מ 35692-05-12
04 דצמבר 2012

בית משפט מחוזי באר שבע
בפני כב' השופטת רחל ברקאי

יש פתרון ופועלים לקדם אותו.
כרגע קיים שיתוף פעולה עם מקבץ אבו קוידר.

עו"ד אבו קוידר:

הייתי מעורב בעניין של המו"מ עם המנהל בעניין ההתיישבות של השבט.
מבחינת התכנון והבניה והחוקים מבצעים את החוקים, עושים את זה באופן יותר דרסטי לצערי. רק לפני חודש ימים בוצע מבצע של הריסת מבנים וגם לפני שלושה חודשים בוצע צו הריסה. יש צווים חדשים שהוצאו לפני מספר ימים, לכן חוקי התכנון והבניה נאכפים בצורה אגרסיבית יותר ממה שהיה בעבר.
לעניין המסלול השני שהמדינה עושה כדי לקדם את הסדרת הפתרון של השבט, כל מה שאמר עו"ד רואש זה נכון, אני מבקש להוסיף שהמדינה עושה בצורה במהירות מאוד נמוכה, יש יותר מידי גורמים, השבט לא יכול להיות באמצע. אנחנו אמרנו לחברי שאנו רוצים פתרון יעיל. צריך להיות לוח זמנים מוגדר שאנו נדע איפה זה עומד.
לפי דברי צוות התכנון הליך התכנון יקח בין שנתיים לשלוש.
אנחנו בני השבט כשיהיה פתרון טוב ויעיל כול ס מוכנים לבוא ולעבור לאותו מקום שמוצע על ידי המדינה בכפוף להסכם שנחתם עם המדינה.
בעבר היו מספר מגרשים בודדים שהוצעו לבני השבט בשוב ערעור, אבל לא היה בזה פתרון מקיף לכל בני השבט ולא היו 5 חלופות כפי שחברי אמר היו 3 חלופות שהמדינה הציעה ובני השבט בחרו בחלופה מתוך השלושה שהמדינה הצהירה בתגובה שלה לבית המשפט העליון שזה אפשרי אבל יקח יותר זמן מאופציות 1 ו-2 ולכן בית המשפט העליון מחק את העתירה בהסכמה שיש הצהרה של המדינה שהיא הולכת לעשות את הדבר הזה תוך זמן מסוים שאנו חולקים על קצב העבודה שהמדינה פועלת כדי לקדם את העניין.
אין דבר כזה שאי אפשר לעשות מסירה אישית לכל אחד. אנו אזרחים שומרי חוק, יושבים 60 שנה על הקרקע ואנו נשמח לשתף פעולה עם כל פתרון שיהיה יעיל ואנו חלק מהבעיה הנפוצה. אין לנו תביעת בעלות על האדמה אלא אנו נמצאים בתוך מצב בעייתי שנוצר. לא היה כל אינדיקציה למשפחה שזה שטח פרטי אלא לאחורונה.
כל הזמן היה עסק עם חוזה חכירה מטעם המדינה, ובני השבט סברו כל השנים כי הם יושבים על קרקע מדינה ולא על קרקע פרטית.
לכן אנו מבקשים לוח זמנים מוגדר כאשר יהיה פתרון לא תהיה בעיה לפנות.

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

עת"מ 12-05-35692
04 דצמבר 2012

בית משפט מחוזי באר שבע
בפני כב' השופטת רחל ברקאי

עו"ד פישר:

1 המדינה יוצאת מתוך הנחה לפיה העותרים צריכים לספק פתרון למי שפלוש על אדמתם והקימו
2 מבנים שלא כדין. לא העותרים ולא המדינה צריכים לספק פתרון למי שפלוש לאדמה פרטית והקימו
3 מבנים ללא היתר. המדינה יכולה לספק פתרון, אבל לא יתכן להפוך את העותרים לבני ערובה לכך
4 שעד שלא ימצא פתרון למי שפלוש לאדמתם ללא היתר הם לא יוכלו לממש את זכותם הקניינית
5 בקרקע.

6
7 ביחס לטענת המדינה שמטילה את האחריות על העותרים, ראשית מדובר בשני מסלולים מקבילים
8 המדינה צריכה לאכוף את חוק התכנון והבניה, זכותם של העותרים לעתור כאשר המדינה לא
9 אוכפת את חוק התכנון והבניה.

10 במקרה הזה הדברים נכונים שבעתיים משום שאין התכנות פרקטית לתביעת פינוי. הייתכנות
11 היחידה הפרקטית היתה לנהל הליכי פינוי כנגד המדינה ואת זה העותרים עשו. לא ניתן לבצע פינוי
12 כלפי כל אדם ואדם.

13 לו היתה המדינה מציגה פתרון סביר והגיוני להעתקת החמולה מהשטח והיתה מפסיקה את הבניה
14 החדשה שקיימת בפועל כי אז היינו מושכים את העתירה. המדינה מצד אחד מצהירה שהיא תפסיק
15 את הבניה ומצד שני היא לא עושה את זה ובמקביל היא נותנת חלופת פתרון שהיא בלתי ניתנת
16 לביצוע וגם אם היא יכולה להתבצע יקח שנים רבות וארוכות עד שהיא תתבצע, בעניין הזה אני
17 מבקש להדגיש ה-3 שנים זה 3 שנים לסיום התכנון.

18 לגבי הליכי הפיקוח אומר חברי עו"ד אבו קוידר וטוען שנעשו מבצעי הריסה, מדובר בטענה ואין
19 מאחורי ולא כלום. הגשנו תכתובת לבית המשפט ביחס למבנים ספציפיים עם תמונות שנבנים עכשיו
20 לאתר שחברי אמר שלא יאפשר בניה חדשה, והמבנים עדיין עומדים, כאשר אומר חברי שהם לא
21 מתכוונים לשנות ממדיניות האכיפה הקיימת.

22 לא נעשתה שום פעולת האכיפה כנגד בניה חדשה ובעניין הזה הראיה שאני פניתי לחברי וביקשתי
23 דרישה לפרטים נוספים איפה אתם טוענים שמימשתם צווי הריסה לא קיבלתי שום תשובה עד לרגע
24 זה.

25 בתגובה האחרונה הטענה נטענת בלי תצהיר, כל העובדות הם בלי תצהיר בניגוד לחוק ובתגובה
26 שלהם נטען כביכול מומשו 20 צווי הריסה והראיה שאנחנו הצבענו על מבנים ספציפיים שנבנים.

27

עו"ד רואש:

28 חברי אומר דברים שלא מגובים באסמכתאות עם כל הכבוד אני חושב שהדברים המהותיים נאמרו
29 בתגובות, אני רוצה לומר שאני לא מוכן להסכים לקביעות של חברי שלא מגובות בתצהירים.
30

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

עת"מ 35692-05-12
04 דצמבר 2012

בית משפט מחוזי באר שבע
בפני כב' השופטת רחל ברקאי

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11

החלטה

נדחה לעיון ולמתן פסק דין שישלח בדואר לצדדים.

ניתנה והודעה היום כ' כסלו תשע"ג, 04/12/2012 במעמד הנוכחים.

רחל ברקאי, שופטת

12
13
14
15
16
17

נספח ע/11

פסה"ד בעתירה הקודמת מיום 7.1.13

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

עת"מ 35692-05-12

בפני כב' השופטת רחל ברקאי

7 ינואר 2013

בעניין:
העותרים

1. מארק שלמה שמחה איסמעילוף, ת.ז. 01192064-2
  2. שושנה בן דוד, ת.ז. 00303512
  3. רות לוי, ת.ז. 00381071
  4. שלמה שמואלי, ת.ז. 05196254
  5. עמותת רגבים
- ע"י ב"כ עו"ד עמיר פישר

נגד

המשיבים

1. מר בנימין נתניהו – ראש ממשלת ישראל
  2. מר אלי ישי – שר הפנים
  3. הועדה המחוזית לתכנון ובניה
  4. היחידה הארצית לפיקוח – משרד הפנים
  5. הרשות להסדרת ההתיישבות הבדואית בנגב
- ע"י ב"כ עו"ד יערי רואש – פמ"ד אזרחי דרום

6. עלי אבו קוידר
- ע"י ב"כ עו"ד אבו קוידר

פסק דין

- 1
  - 2
  - 3
  - 4
  - 5
  - 6
  - 7
  - 8
  - 9
  - 10
  - 11
  - 12
1. עניינה של עתירה זו בבקשת העותרים להורות למשיבים לעשות שימוש בסמכותם לפי הוראות פרק י' לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה – 1965 (להלן: "חוק התכנון והבניה") ולפעול להוצאה ומימוש של צווי הריסה ביחס לכלל המבנים אשר הוקמו על ידי בני שבט אבו קוידר (להלן: "שבט אבו קוידר"), אשר פלשו לאדמה פרטית השייכת לעותרים 1-4 (להלן: "המקרקעין") והקימו עליה מבנים ללא היתר כדין תוך השגת גבול וגזל אדמה פרטית.
2. יחד עם העתירה הוגשה בקשה לצו ביניים אשר יאסור על בני שבט אבו קוידר לבצע בניה ללא היתר בשטח האדמה הפרטית השייכת לעותרים.
- בדיון שהתקיים בפני בבקשה לסעד ביניים הסתפק ב"כ העותרים בהצהרת ב"כ המדינה לפיה המדינה לא תאפשר בניה חדשה במקרקעין נשוא העתירה.

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

עת"מ 12-05-35692

בפני כב' השופטת רחל ברקאי

7 ינואר 2013

העובדות שאינן שנויות במחלוקת

- 1
- 2 3. אין חולק כי העותרים הינם בעלים רשומים ו/או זכאים להירשם כבעלים, של חלקים
- 3 במקרקעין, בשטח של כ-654 דונם, המצויים בסמוך ליישוב נבטים ורשומים על שמם וכן על
- 4 שמם של אחרים בלשכת רישום המקרקעין בבאר-שבע, בפנקס השטרות ספר 504, דף
- 5 מספר 5.
- 6
- 7 4. שבט אבו קוידר מתגורר על ציר כביש מס' 25, באר-שבע דימונה, מצפון לו ומזרח למושב
- 8 נבטים, החל משנות ה-60 של המאה הקודמת. חלק מהשטח עליו יושבים בני השבט הינו
- 9 קרקע בבעלות פרטית, נשוא העתירה, עליה הקימו בני השבט מבנים ללא היתרי בניה.
- 10 המשיב 6 הינו נציג חמולת אבו קוידר.
- 11
- 12 5. בשנת 1998 נחתם הסכם מסגרת לפינוי שבט אבו קוידר ליישוב רהט אולם, לטענת המדינה,
- 13 מסמך זה נעדר כל תוקף של הסכם מחייב מאחר ונקבע בסיפא של אותו הסכם כי: **"הסכם**
- 14 **זה יכנס לתוקף רק לאחר אישורו על ידי הנהלת מנהלת מקרקעי ישראל"** ואישור שכוזה
- 15 לא ניתן להסכם מעולם.
- 16 יחד עם זאת, הובהר בפני ב"כ שבט אבו קוידר כי במידה ובני השבט יתפנו למגרשי קבע
- 17 יתבצע הפינוי בהתאם להחלטת מועצת מקרקעי ישראל כפי שתהיה בתוקף במועד הקובע.
- 18 לטענת המדינה, הפיתרון להעברת בני השבט לעיר רהט התעכב על רקע הקושי בהקצאת
- 19 מגרשים זמניים ביישוב עבור כלל בני השבט, המונים כ-3,000 איש, ולשם כך יש להקצות כ-
- 20 400 מגרשים. קושי נוסף ביישום הפיתרון בעיר רהט הוא התנגדות עיריית רהט שטענה כי
- 21 העתקת מגוריהם של בני השבט לעיר רהט עלול לעורר סכסוך בין המשפחות.
- 22
- 23 6. בשנת 2003 עתרו בני שבט אבו קוידר לבג"צ (בג"צ 10747/03) כנגד המדינה וכנגד עיריית
- 24 רהט על מנת לאכוף את מימוש הסכם המסגרת. המדינה הודיעה בתגובתה כי להסכם
- 25 המסגרת אין תוקף מחייב, כמפורט לעיל, וכי במסגרת הרחבת העיר רהט יינתן פתרון לבני
- 26 השבט. בהתאם, ניתן פסק דין של בית המשפט העליון, ביום 1.11.04, אשר אישר את
- 27 ההסדר שהציעה המדינה לעותרים בדבר תכנון והקמת שכונות ברהט המיועדות לעותרים.
- 28 עוד קבע בית המשפט העליון, כי חרף התנגדותה של עיריית רהט להסדר המוצע יהא עליה
- 29 לקבל את התוכניות הנותנות מענה גם לצרכי העותרים. נוכח קביעה זו משכו העותרים את
- 30 עתירתם והיא נמחקה.
- 31
- 32 7. אלא שהפיתרון דלעיל לא מומש בשל הביקוש העצום למגרשים ברהט ובפועל התברר כי אין
- 33 מספיק מגרשים להקצאה עבור כל בני השבט הזכאים. בשנת 2008 שבו ופנו בני שבט אבו

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

עת"מ 12-05-35692

בפני כב' השופטת רחל ברקאי

7 ינואר 2013

- 1 קוידר אל בית המשפט העליון, במסגרת בג"צ 745/08, בבקשה כי בית המשפט יורה למדינה
2 ולעיריית רהט לקיים את התחייבויותיהם להסדרת פתרון לאכלוס קבע בעיר רהט.
3 בדיון שהתקיים בבית המשפט העליון הוצגו בפני העותרים 3 חלופות לפיתרון. בפסק דין
4 שניתן על ידי בית המשפט העליון ביום 10.12.09, נקבע כי מבין שלוש החלופות שהוצגו בפני
5 העותרים בחרו העותרים את החלופה השלישית והמדינה מנגד התחייבה לקדם את
6 הפעלתה של חלופה זו וליישמה בשטח ולפיכך התייתרה העתירה.
7 החלופה, שעוגנה בפסק הדין של בג"צ, הינה חלופה המורכבת מהקצאת שטח בין השכונות
8 הדרומיות של רהט לרצועה הצפונית של כביש 31, בתחום שטח לא מתוכנן, מחוץ לקו
9 הכחול של העיר רהט והנמצא בתחום שיפוטה של מועצה אזורית בני שמעון. חלופה זו, כפי
10 שהובהר אף בפני בית המשפט העליון, הינה הקשה והארוכה ליישום והיא כרוכה בשיתוף
11 פעולה מלא, בהסכמתם ובביצוע תאומים רבים מול משרד הפנים, מועצה אזורית בני
12 שמעון, עיריית רהט ומנהל מקרקעי ישראל.
13
- 14 8. בחודש יוני 2009 הוצג אומדן זמנים משוער של כ-5 שנים לביצוע שלבי התפעול הנדרשים
15 לצורך תכנון ופיתוח השטח הנבחר. פרק זמן ארוך זה נדרש לצורך קבלת הסכמה מפורשת
16 של כל הגורמים הרלבנטיים לעניין לרבות משרד הפנים, המועצה האזורית בני שמעון,
17 עיריית רהט ומנהל מקרקעי ישראל; הקמת וועדת גבולות אשר תידרש להעביר השטח
18 המוקצה מתחום השיפוט של המועצה האזורית בני שמעון לתחום השיפוט של המועצה
19 האזורית רהט; הרשאה לתכנון והעסקת חברה מתכננת לצורך הכנת תוכנית מתאר
20 ותוכניות מפורטות לרבות אישורן במוסדות התכנון; בניית תיק שיווק בין באמצעות חברה
21 מנהלת או באמצעות משרד השיכון; פיתוח תשתיות, פיתוח המגרשים עצמם ושיווק
22 המגרשים לזכאים.
23
- 24 9. במהלך השנים 2009-2010, נעשו פניות לקדם את קבלת ההסכמות הגורמים הרלבנטיים
25 לרבות הרחבת תחום שיפוט העיר רהט. לאחר דיונים בנושא התקיימה ישיבה ביום
26 16.12.10 במשרד הפנים ובה הוחלט על תחילת מהלך תכנוני במסגרתו תבחן האפשרות
27 להרחבת העיר רהט בדרומה של העיר. ביום 24.6.12 התקיימה פגישה נוספת בלשכת
28 הממונה על המחוז בה נכחו נציגי משרד הפנים, לשכת התכנון ונציגים נוספים מן הרשות
29 להסדרת ההתיישבות הבדואית בנגב (להלן: "הרשות") בה הוצהר דבר הצורך בקידום דחוף
30 של תוכנית מפורטת לבני השבט אבו קודר בחלק הדרומי של העיר רהט. בהתאם, הוגשה
31 לאחרונה בקשה לוועדת המכרזים של משרד הבנוי והשיכון לצורך התקשרות עם צוות
32 מתכננים יעודי שיעסוק בנושא.
33

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

עת"מ 12-05-35692

בפני כב' השופטת רחל ברקאי

7 ינואר 2013

10. לאחרונה, ביום 15.5.12 התקיימה ישיבה בנוכחות מנכ"ל הרשות ונציגים נוספים מטעם הרשות וכן נציגים של בני שבט אבו קוידר, אשר עסקה בישום והסדרת פתרון התיישבותי לבני שבט אבו קוידר. הוצג פיתרון האכלוס והשלבים לביצועו. וביום 11.9.12 לאחר בחירת הצוות המתכנן נערכה פגישת הכירות בשטח בין גורמים בשבט אבו קוידר לבין נציגי הרשות והאדריכלים.

6

7

טענות העותרים

11. טוענים העותרים כי התנהלות המדינה אל מול בני שבט אבו קוידר היתה לאורך השנים וגם כיום בלתי סבירה עת עצמה עין לנוכח הבניה המורחבת שעשו בני השבט על אדמות פרטיות כשהמדינה, לא רק שלא עשתה דבר כדי למנוע זאת אלא, אף הוסיפה חטא על פשע ובנתה בעצמה על אדמה פרטית השייכת להם, מבני ציבור (בית ספר וגני ילדים) בניגוד לדין.

12

12. עוד הטעו העותרים וטענו כי גם היום לאחר שנים בהן מתנהל דיון ציבורי עם בני השבט להעתקת מקום מגוריהם למגורים מוסדרים מגלה המדינה אזלת יד ולא מקדמת באופן אינטנסיבי את פינוי בני השבט מן השטח בו הם מחזיקים ולפחות מן האדמה הפרטית השייכת להם. לטענתם, העובדה כי בעניין בני השבט התנהלו לאורך השנים משאים ומתנים ואף הוצעו פתרונות ישימים על דרך של הקצאת מגרשים לבניה בישובים שונים והם לא מצאו לנכון לאמצם מלמדים כי אין בני השבט חפצים בפתרון כלשהו ובהעתקת מקום מגוריהם. לטענתם, גם הפתרון האחרון אשר אושר בבג"צ ספק אם יישום לאור הקשיים הרבים העומדים בדרך.

20

13. עוד ומעבר לאמור, טענו העותרים כי בני שבט אבו קוידר מבינים כי תהליך העתקת מקום מגוריהם יקח שנים ארוכות לכן ממשיכים הם לרמוס ביד רמה את החוק וממשיכים בבניה בלתי חוקית על אדמות פרטיות השייכות לעותרים. כך הצביעו על כך כי רק לאחרונה בחודשים האחרונים הוקמו כ- 4 מבנים חדשים ועל אף שהתריאו על כך בפני המדינה לא נעשה דבר והבניה הבלתי חוקית נמשכת.

26

14. על רקע מצב עובדתי זה טענו העותרים כי התנהלות המדינה, בכל הקשור בטיפול בפלישה לאדמות פרטיות ובניה עליהן מצד בני שבט אבו קוידר, היתה והינה "הימנעות בלתי סבירה מאכיפת החוק" ולכן מצדיקה התערבות בית משפט זה. לטענתם, מדיניות אי האכיפה, בה נקטה המדינה, הובילה להשתקעותם של בני שבט אבו קוידר בקרקע, להעמקת החיבור הרגשי שלהם לקרקע, להרחבת הפלישה ואף שיפור משמעותי באיכות חייהם, על דרך של בניה רחבה, ואף קיומם של מבני ציבור שבנתה המדינה עצמה במקום. לפיכך, טענו כי גם החלופה העומדת היום על סדר היום הינה חלופה ערטילאית אשר ביצועה יקח שנים

34

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

עת"מ 12-05-35692

בפני כב' השופטת רחל ברקאי

7 ינואר 2013

- 1 ארוכות, באופן המנציח את המצב ופוגע בזכותם הקניינית, אם בכלל ניתן יהיה לבצעה,
2 לאור התנגדותה של עיריית רהט ואף חשש סביר כי בני השבט עצמו יסרבו לפנות את
3 המקרקעין.
4
- 5 15. העותרים טענו כי במציאות הקיימת אין בידיהם הכלים לפעול כנגד הפולשים במישור
6 האזרחי מאחר ומדובר במשפחות רבות המחזיקות בקרקע באופן בלתי חוקי ללא כל רישום
7 או תיעוד של הטוענים לחזקה, וכי סביר להניח כי מטעמים ביטחוניים יתקשו מלהמציא
8 להם תביעות פינוי, וגם אם יצליחו לעשות כן לא יעלה בידם לאכוף את פסקי הדין לפינוי
9 בשל אופי האוכלוסייה בה מדובר.
10
- 11 16. לטענת העותרים יש לקדם ולהעדיף את קדושת הציות לחוק ולאכוף את חוקי התכנון
12 והבניה כאשר מדובר בפגיעה קשה בזכויות קניין של אחר, כבמקרה דנן. כבסיס לטענתם
13 הפנו העותרים לפסקי דין שנתנו לאחרונה בבית המשפט העליון בפרשת פינוי "מאחז מגרון"
14 (בג"צ 8887/06 יוסף מוסא עבד א – ראזק אל נאבות נ' שר הביטחון (ניתן ביום 2.8.11))
15 ובעניין פינוי אתר "גבעת האולפנה" (בג"צ 9060/08 עבד אלג'אני יאסין חאלד עבדאללה נ'
16 שר הביטחון ואח' (ניתן ביום 7.5.12)) שם קבע בג"צ כי על הרשויות למלא אחר חובתם
17 לאכוף דיני תכנון ובניה וכי לא תעמוד כל טענה של סדרי עדיפויות במקום בו מדובר בפגיעה
18 בקניין הפרט.
19
- 20 17. לאור האמור בקשו העותרים את התערבותו של בית משפט אשר יורה למדינה לפעול
21 להוצאה ומימוש של צווי הריסה כנגד כל הבניה במקרקעין בתוך פרק זמן סביר שיקבע בית
22 משפט. העותרים לא ידעו למסור פרטים מדויקים בדבר היקף הבניה על שטח המקרקעין
23 השייך להם, בכמה מבנים ומשפחות המדובר.
24
- 25 18. לקראת הדיון בעתירה גופה הגישו העותרים תגובה משלימה בה טענו כי על אף הצהרת
26 המדינה כי תמנע בניה חדשה במקרקעין, נמצא כי בפועל מתבצעת בניה חדשה של מבנים
27 במקרקעין והמדינה אינה פועלת לעצור בניה זו וכי על אף פניות אל המדינה לא נתקבל כל
28 מענה בנדון.
29 עוד ציינו כי ביום 9.9.12, לאחר הגשת העתירה הנדונה, הגישו הם תביעות פינוי כנגד
30 המדינה, אשר בנתה מבני ציבור על המקרקעין, גני ילדים ובית ספר, ללא היתר. במסגרת
31 תביעת הפינוי הודיעה המדינה, ביום 20.11.12, כי מאחר ונמצא כי אין הצדקה להקמת
32 המבנים על קרקע פרטית המדינה תיערך לפינוי המבנים. יחד עם זאת, ביקשה המדינה
33 לעכב את הפינוי עד לתחילת שנת הלימודים הבאה על מנת שלא לפגוע בתושבים.

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

עת"מ 12-05-35692

בפני כב' השופטת רחל ברקאי

7 ינואר 2013

1 אין חולק כי העותרים לא פעלו להגיש תביעות פינוי כנגד המחזיקים במקרקעין, בני שבט
2 אבו קוידר, המחזיקים במקרקעין ללא רשות.

3

4

טענות המדינה

5 19. המדינה, כאמור, לא כפרה בעובדה כי בני שבט אבו קוידר תפסו חזקה בשטח אדמה פרטית
6 ולאורך השנים הרחיבו חזקתם בקרקע. יחד עם זאת, ביקשה המדינה בתמצית להוכיח כי
7 נוקטת היא במדיניות סבירה כנגד בני שבט אבו קוידר במגמה לפנותם מן הקרקע הפרטית
8 למקום קבע אחר, לשביעות רצונם של בני השבט.

9

10 20. בהתאם, טענה המדינה מאז ניתן פסק הדין בבית המשפט העליון, בשנת 2009, המקדם
11 הסדר התיישבותי לבני שבט אבו קוידר, התנהלו ועדיין מתנהלות פעולות משמעותיות
12 לצורך קידום מעברם של בני שבט אבו קוידר לשטח מקרקעין מדרום לישוב רהט. כן טענה
13 כי מדיניות האכיפה בעבירות בניה בפזורה הבדואית נעשה מכוחה של מדיניות האכיפה
14 הכוללת בפזורה, המביאה בחשבון את כלל נסיבותיו המיוחדות של כל מקבץ ומקבץ שבטי.
15 לעת הזו, טענה המדינה, כי בעקבות המלצת דו"ח גולדברג, מתמקדת האכיפה האקטיבית
16 בבלימת הבניה הבלתי חוקית החדשה וכי כחלק מיישום המדיניות האמורה הוצאו צווי
17 הריסה מנהליים רבים ובכלל זה כנגד בניה בלתי חוקית חדשה שנעשתה על ידי בני שבט
18 אבו קוידר.

19 כדי לסבר האוזן ציינה המדינה כי בשנת 2011 נפתחו 20 תיקים כנגד עברייני בניה בלתי
20 חוקית ובשנת 2012 נפתחו 21 תיקים, כי בוצעו כ- 24 צווי הריסה, כי לאחרונה הוגשו 6
21 כתבי אישום, 6 תיקים בשלבי חקירה, מבנה אחד עומד להריסה בימים הקרובים, 4 תיקים
22 הועברו לפרקליטות עם המלצה על צווי הריסה לפי סעיף 212 ועוד 2 תיקים בהליכי הוצאת
23 צווי הריסה.

24 אשר לבית הספר אשר נבנה על ידי המדינה על קרקע פרטית הודיע ב"כ המדינה כי על אף
25 שמדובר במשימה מורכבת, לנוכח העובדה כי מדובר בבית ספר הנותן מענה לכ- 964
26 תלמידים, שוקדים הממונים לתיקון המצב ופינוי המבנים.

27

28 21. לסיכום, טענה המדינה כי מדיניות אכיפה כנגד בניה חדשה בשילוב ולצד קידום פיתרון של
29 מגורי קבע לבני שבט אבו קוידר, הינה מדיניות סבירה לעת הזו ועל כן אין כל הצדקה
30 להתערבותו של בית המשפט.

31

32

טענות בני שבט אבו קוידר

33 22. נציג בני שבט אבו קוידר טען בתגובתו בפני כי המדינה מיישמת כנגדם מדיניות קשה של
34 אכיפה כנגד בניה בלתי חוקית חדשה המתבצעת על המקרקעין. עוד ציין כי בעבר ההצעות

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

עת"מ 12-05-35692

בפני כב' השופטת רחל ברקאי

7 ינואר 2013

1 אשר עמדו על סדר היום כפתרון מעבר לבני השבט היו בלתי ראויות מאחר ולא נתנו מענה
2 כולל לכל בני השבט וכי כיום התוכנית המדוברת נותנת מענה רחב וכולל וכי בבוא היום
3 מאמין הוא כי כל בני השבט יכבדו את המוצע ולא תהיה כל בעיה לפנות את המקרקעין.
4

5 **דין**
6 23. מדיניות אכיפה וקביעת סדרי הקדימויות בה הינה עניין המסור לשיקול דעת הרשויות
7 הנוגעות בדבר, הנדרשות לשכלל את מכלול הנסיבות הקיימות בהתחשב בתקציבים ובכוח
8 האדם העומדים לרשותם בהתמודדות עם עבירות מתחום התכנון והבניה.
9 לפיכך, ככלל אין בתי המשפט נוהגים להתערב בשיקול דעת הרשות בכל הנוגע לקביעת
10 סדרי העדיפויות שהיא קובעת לעצמה באכיפת החוק כי אם נוקטים משנה זהירות עת
11 בוחנים הם את אופן הפעלת שיקול דעת הרשויות בתחום האכיפה. עיקרון זה נעוץ בעובדה
12 כי לרשות משאבים מוגבלים, המלאכה רבה ועל כן יש צורך בקביעת סדרי עדיפויות; כי
13 לעיתים מלאכת האכיפה מעוררת קשיים; וכי מארג השיקולים של הרשות אינה נוסחה
14 מתמטית חד מימדית. לפיכך, רק נסיבות קיצוניות של חוסר סבירות על פניה של התנהלות
15 המנהל תביא להתערבותו של בית המשפט.

16 לעיתים, ובפרט כאשר מדובר באכיפת דיני התכנון והבניה בקרב הפזורה הבדואית, נדרשת
17 ראייה כוללת ולא דוקא נקודתית, הלוקחת בחשבון את המרקם האנושי, פרק הזמן שחלף
18 מאז מחזיקים הם בקרקע, מעברם מחיים בפזורה לחיי עיר ורגישויות אחרות הנוגעות
19 לאוכלוסיה זו. (ראה בנסיבות דומות דברי בית המשפט העליון בבג"צ 433/09 רגבים ואח' נ'
20 **שר הביטחון**) שם קובע בית המשפט: **"בל נשכח שבית המשפט אינו אמון על ביצוע**
21 **אכיפת החוק. זהו תפקידה של הרשות המבצעת. תפקידו של בית המשפט בעניין זה**
22 **מוגבל, לנוכח קשת השיקולים הלגיטימיים שעשויה להשפיע על קביעת סדר**
23 **העדיפויות..."**

24 לעניין צמצום התערבות בשיקול דעת הרשות ראה גם בג"צ 1161/06 **תנועת "אנחנו על**
25 **המפה" ואח' נ' שר הביטחון**

26
27 24. דברים אלה יפים גם בענייננו. העתקת מקום המגורים של שבט אבו קוידר הינו נושא
28 המטופל בשנים האחרונות על ידי המדינה. יתכן ובתחילת דרכה של המדינה לא נעשה כל
29 טיפול בנדון בשל סדרי עדיפויות שקבעה לעצמה המדינה, והבניה בשטח הפזורה, ללא כל
30 היתר או פיקוח, אכן מלמדת על אוירת הפקר שרווחה בקרב יושבי המקום, כי ניתן לבצע
31 בניה במקרקעין מבלי לקבל את רשות המדינה וכאשר גם המדינה עצמה נפלה לחטא
32 המחזיקים במקרקעין, משנמצא כי הוקמו במקום בתי ספר וגני ילדים ללא כל היתר כדין.
33 על אף האמור, ומבלי להמעיט מערכה של זכות הקניין והחובה להגן עליה, סבורה אני כי
34 לנוכח המדיניות הננקטת כיום בנדון אין בנסיבות דנן כדי להצדיק התערבותו של בית

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

עת"מ 12-05-35692

בפני כב' השופטת רחל ברקאי

7 ינואר 2013

1 משפט זה. בשנים האחרונות, שמה לעצמה המדינה על סדר היום, ברמת עדיפות עליונה,
2 הסדרת התיישבות הפזורה בנגב. המדינה נוקטת כיום במדיניות אכיפה כנגד בניה חדשה,
3 שאין חולק כי נעשית ללא היתר, וקידום פיתרון של העתקת מגורי בני השבט לבניה קבועה
4 בפאתי העיר רהט. מדיניות זו של אכיפה כנגד בניה חדשה הנעשית במקרקעין בשילוב
5 קידום פתרון לטווח ארוך, על דרך העתקת מקום מגורי בני השבט לקרקע חלופית הינה
6 מדיניות ראויה וסבירה שלא מצאתי לנכון להתערב בה.
7 אין הנסיבות של פסקי הדין בפרשת גבעת האולפנה ופרשת מאחז מגרון דומות לנסיבות
8 כאן. הן בנסיבות, הן במרקם האנושי המדובר, הן בהסטוריית ההתיישבות בקרקע, הן
9 בהסכמת התושבים להתפנות, הן בזמנים שניתנו להשלמת הפינוי והן בעמדת המדינה עצמה
10 בנוגע לפינוי.
11 להזכיר פרשת מגרון התייחסה לפינוי מאחז בלתי חוקי על קרקע פרטית פלסטינית. העתירה
12 הוגשה בשנת 2006 ועל אף שהמדינה הצהירה על קיומם של צווי הריסה בשנת 2006
13 והתחייבה לפינוי המאחז הדבר לא נעשה, על אף ארכות נוספות שניתנו וזאת בשל העדר
14 הסכמה ושיתוף פעולה מטעם המתדיינים. חמש שנים לאחר הגשת העתירה ניתן פסק דין
15 לפינוי תוך מתן ארכה עד ליום 31.3.12. בקשת ארכה נוספת לפינוי, שהוגשה מטעם
16 המדינה, ארכה בת 3 שנים ושמונה חודשים, נדחתה על ידי בית המשפט העליון, מן הטעם
17 כי הועמד פרק זמן ניכר להשלמת הפינוי וכי מתן ארכה נוספת תהווה פגיעה חריפה בזכות
18 הקניין ובשלטון החוק, בפרט כאשר מדובר בארכה בלתי סבירה בעליל. כך בדומה פרשת
19 פינוי גבעת האולפנה.
20 במקרה שבפני המדובר בפניה ראשונה של בעלי הקרקע אל בית המשפט ואין ספק כי הליך
21 הפינוי הננקט בחסות המדינה יארך שנים מספר. בשונה מפרשת מגרון הליכי הפינוי
22 מתואמים ומוסכמים על בני השבט ויש להניח כי ברגע האמת תתגבש הסכמה של מרבית
23 בני השבט להתפנות. על כך ניתן ללמוד מעצם פנייתם אל בג"צ בעתירה לקידום הסדרת
24 עניינם וכן מהצהרת בא כוחם בפני. גם אם בעת הפינוי יקומו מתנגדים מקרב בני השבט יש
25 להניח כי יהיה זה מיעוט נקודתי.
26
27 נמצא אפוא כי השאלה היחידה שנותרה לדיון הינה האם נכון לקבוע, כבר בשלב זה של
28 הדברים, את המועד להשלמת פינוי בני שבט אבו קוידר על דרך של אכיפת צווי הריסת מבני
29 המגורים הבלתי חוקיים שהוקמו במקרקעין.
30 המדינה התקשתה להציג לוח זמנים מסודר לביצוע השלמת מעברם של בני השבט לשטח
31 החלופי הקבוע והסתפקה בהצהרה זהירה לפיה, התוכניות תסתיימנה בתוך 3 שנים מהיום.
32 אין להתעלם מן העובדה כי העותרים החלו לגלות עניין במקרקעין הנדונים רק בעת
33 האחרונה ולא נקטו בשום הליך או בכל צעד כנגד הבניה שנעשתה לאורך השנים על
34 המקרקעין הנדונים. יתכן ורק לאחרונה נודע להם דבר בעלותם במקרקעין יתכן וידעו בעבר
35 אך לא גילו כל עניין במקרקעין בהעדר ערך כלכלי למקרקעין, על כך לא נמסר מידע מפי

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

עת"מ 12-05-35692

בפני כב' השופטת רחל ברקאי

7 ינואר 2013

1 העותרים. נמצא אפוא כי אין המדובר במקרקעין שפינוים מעורר שאלה של דחיפות מצד
2 העותרים, הגם זכות הקניין שאין חולק עליה, כי אם ניסיון לקדם אינטרס אחר, אחרת לא
3 ברור מדוע השתהו עד כה באכיפת זכותם בקרקע ואף בחרו בדרך זו של אכיפת חוקי הבניה
4 שיבוצע תחת פיקוח המדינה והיכן היו כל השנים כאשר בני שבט אבו קוידר הרחיבו בנייתם
5 במקרקעין.
6 בהינתן האמור, לא מצאתי כל הצדקה להתערב בשיקול דעת המשיבים ולהורות למדינה
7 לקדם פינויים לאלתר של בני השבט על דרך של הוצאת צווי הריסה לבניה הבלתי חוקית
8 ובהתאם אכיפתם.
9 יחד עם זאת, מן הראוי שהמדינה תקדם, בקצב מוגבר, את הליך העתקת מקום
10 התיישבותם של בני שבט אבו קוידר לשטח החלופי המוצע, תוך מתן עדיפות לפינוי בני
11 השבט המחזיקים במקרקעין הפרטיים – נשוא העתירה – ולאחריה פינוי בני השבט
12 ממקרקעין המדינה.
13 בהנחה שהליכי התכנון יסתיימו בתוך 3 שנים מהיום יש לעשות את כל המאמץ להשלים
14 העתקת מקום מגורי בני השבט למקום החדש בתוך 3 שנים לאחר מכן.
15 אין באמור כדי לקבוע לוח זמנים נוקשה אולם, וככל שלא תעמוד המדינה בלוח הזמנים
16 האמור וככל שיצדיקו הנסיבות יהיו העותרים רשאים לחזור ולפנות אל בית המשפט.
17 אין באמור כדי לחסום את דרכם של העותרים לקדם הליכים אזרחיים אחרים, ככל שימצאו
18 בכך טעם.

20 25. אין צו להוצאות.

26 ניתן היום כ"ה טבת תשע"ג, 7 ינואר 2013 בהעדר הצדדים.

29
30 רחל ברקאי, שופטת

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

עת"מ 35692-05-12

בפני כב' השופטת רחל ברקאי

7 ינואר 2013

- 1
- 2
- 3

נספח ע/12

**החלטת ביהמ"ש העליון בערעור על העתירה הקודמת
מיום 26.4.14**

לפני : כבוד השופט א' רובינשטיין
כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט א' שהם

המערערים : מארק איסמעילוף ואחי

נ ג ד

המשיבים : 1. ראש ממשלת ישראל ואחי
2. עלי אבו קוידר

ערעור על פסק הדין של בית המשפט לעניינים מינהליים בבאר שבע מיום 7.1.13 בעת"מ 35692-05-12 שניתן על ידי השופטת רחל ברקאי

תאריך הישיבה : כ"ח בסיון התשע"ד (26.06.14)

מזכירת הרכב : שלומית גרינפילד גילת
קלדנית : מיטל

בשם : עו"ד עמיר פישר
המערערים :

בשם המשיב 1 : עו"ד אבינעם סגל אלעד

בשם המשיב 2 : עו"ד נועם אבו קוידר

פרוטוקול

- 1
2 כבוד השופט א' רובינשטיין : מה יהיה הסוף? העניין הוא, בעצם גדר המחלוקת הוא יחסית
3 מצומצם לנו. בעצם השופטת קבעה 3 שנים ועוד 3 שנים אבל זה קצת לוח היווני.
4
5 עו"ד סגל : אנחנו נראה שיש התקדמות ואפילו התקדמות ממשית.
6
7 כבוד השופט א' שהם : אפשר לקבוע לוח זמנים?
8
9 עו"ד סגל : הוגשה תוכנית מפורטת ואנחנו גם ציינו את העובדה הזאת במסגרת הסיכומים.
10 התוכנית המפורטת תוגש ככל הנראה עד סוף יולי. היכן הדברים עומדים, יש שלושה אתרי
11 עתיקות בשטח הזה. נדרשים לעשות חפירות במקום הזה, במקום החלופי. אני מדבר על טרום

1 רהט. הדבר הזה זה סדר גודל של שבועיים. במסגרת ביצוע העבודות האלה יגישו את התוכנית
2 למשרד הפנים. הצפי הוא שהתוכנית תוגש עד סוף יולי 2014.

3
4 כבוד השופט א' שהם: זה נעשה בתיאום עם כל הגורמים?

5
6 עו"ד סגל: חברי מתנועת רגבים העלה שורה של חסמים שיתקעו את ההליך או לא יאפשרו את
7 קיומו, מדובר על ועדת גבולות. הרעיון זה להעביר את השטח הזה משטח מועצה איזורית.
8 הישיבה הראשונה תתכנס ב- 30.6. כל הדיונים בוועדה המחוזית יכולים להמשיך ולהתקדם.
9 הוועדה המחוזית מוסמכת לדון בתוכנית. ברקע הדברים יש הסכמה למהלך הזה. העובדה הזאת
10 זו לא חסם שאנחנו רואים אותו לנגד עינינו, דבר נוסף שהועלה על ידי חברי זה בני שבט אל
11 עמרני. בני המשפחה כלולים בהסדר. האיזור הזה בדרום רהט, המשולב באותו איזור הוא גם
12 שבת אל עמרני, הם ייושבו כאשר הדבר הזה יעשה בתיאום עם. מדובר על למעשה פעילות
13 משולבת, הסדרה כוללת של בני השופט אבו קוידר וגם משפחת אל עמרני. בהיבט זה אנחנו
14 סבורים שלא מדובר בחסם משמעותי מאוד.

15
16 כבוד השופט א' שהם: מי מתנגד להסדר הזה?

17
18 עו"ד סגל: עיריית רהט הביעה הסתייגות לבני השבט. רהט יכולים להתנגד והמדינה יכולה
19 לכפות את ההסדר הזה. מבחינת מעבר השטחים.

20
21 כבוד השופט א' רובינשטיין: אז למה הם מתנגדים בדיוק?

22
23 עו"ד סגל: רהט, ייתכן, אם אני צריך לשער מה יכולה להיות הבעיה, רהט יכול להגיד שהוא
24 צריך את המקום הזה לבני המקום והם לא מעוניינים בהכנסת בני משפחה אחרים. מבחינת
25 הדברים המהותיים אז לא כך הם פני הדברים. מעבר לכך חשוב לציין שהחשיבות ידועה ונעשית
26 עבודה בעניין הזה, ברור שהנושא הזה הוא מורכב ואי אפשר להגיד שהוא נקי, והכל מתנהל
27 בצורה חלקה ומהירה. הדברים ידועים וברורים, אני לא בא להציג תמונה ורודה. הנושא השני
28 של העדכון זה במישור ההסדרה. הטענה היא שיש אכיפת יתר, הטענה מנגד היא שלא אוכפים
29 בכלל. כנראה שהאמת היא איפה שהוא באמצע, אנחנו עומדים על הנתונים. לפי מה שציינו
30 האכיפה מتركזת במבנים חדשים. המבנים שציין חברי בתגובה שלו, הם מבנים שבצמוד
31 למבנים קיימים.

32
33 כבוד השופט א' רובינשטיין: לגבי ההשכרה, שכר דירה או מה שמשלמים,

34
35 עו"ד סגל: זה הגיעו שם להסכמה וחתמו על הסכם תשלום טובת השימוש בבית הספר.

36

עו"ד פישר: אני מבקש לחלק את הטיעון שלי לשניים, להתייחס למה שחברי אמר ואז לטעון לגופו של עניין. לגבי טענות חברי, עם כל הכבוד, המדינה עצמה במסגרת העתירה שהוגשה על ידי המדינה, המדינה עצמה הבהירה לבית המשפט שעירית רהט מתנגדת להסכם ובלי התמיכה של עירית רהט להסכם הזה, לא ניתן. המדינה עצמה אמרה שלא יהיה ניתן להשלים את המהלך הזה של ניהול הגבולות. אנחנו שומעים פה מפי חברי.

כבוד השופט א' רובינשטיין: בעניין הזה של ועדת גבולות, אין מחלוקת לגבי זה.

עו"ד סגל: ועדת גבולות תכריע. אם רהט לא תקבל את ההכרעה של ועדת הגבולות אז יש מגוונים אחרים.

עו"ד פישר: המדינה עצמה אמרה בלי תמיכה של עירית רהט לא ניתן יהיה לבצע את המהלך הזה. אנחנו נמצאים היום 16 שנה אחרי הסדר שהגיעו אליו בשנת '98. עד היום לא נעשה דבר. מה שנעשה בפועל, השטח לא עבר לעירית רהט, התוכנית לא קויימה. אנחנו שומעים את זה מבית המשפט המחוזי, התוכנית לא קויימה. בפועל שום דבר לא נעשה. מסתבר לנו לאחרונה שהמדינה לא ציינה את זה. עם כל הכבוד למדינה אנחנו מבינים איפה היא נמצאת היום. אנחנו יודעים שהמדינה משקיעה משאבים ניכרים כדי למצות.

כבוד השופט א' שהם: גם לכם ברור שבלי פתרון לאוכלוסיה הזאת לא יפנו את השטח.

עו"ד פישר: אנחנו חושבים הפוך. הם עומדים על כך שיש פתרון שהם רוצים אותו, וזה פתרון בעייתי מאוד, הציעו להם חמישה פתרונות לאורך השנים והם עמדו על זה שהם רוצים את אותו פתרון שהוא בלתי ישיים. התמיכה של רהט והיא מתנגדת כל הזמן. צריך שיהיו שינויים תכנוניים. בית המשפט הזה באופן תדיר, יש פה לא מעט עתירות שנוגעות לבנייה בחברות פרטיות. בית המשפט מחייב את המדינה לתת מועדים לפינוי. הוא משאיר את העתירות תלויות ועומדות עד שהמדינה מבצעת ומפנה את המבנים ואז היא צריכה לתת מבנים חלופיים. המדינה אמרה שהיא מתכוונת לפעול. אם בית המשפט היה מוחק את העתירות האלה אז לא היינו במצב שאנחנו היום. אנחנו מבקשים פה, אם בית המשפט המחוזי סובר לכאורה מפסק הדין יוצאים מנקודת הנחה שתוך 3 שנים יסתיימו הליכי התכנון. אנחנו שנה וחצי אחרי ושום דבר לא קרה.

כבוד השופט א' רובינשטיין: למה אדוני אומר שום דבר לא קרה. יש דיון בוועדת הגבולות והגישו את התוכנית.

עו"ד פישר: יש התנגדות של המועצה וההתנגדות עדיין נותרה בעינה.

כבוד השופט א' שהם: אין התנגדות של רהט לקבל את השטח.

1
 2 עו"ד פישר: ההתנגדות של רהט היא לקבל את השטח במסגרת הפתרון. עיריית רהט מבינה
 3 שועדת הגבולות הזאת היא בשביל זה. המדינה הבינה שזה תקוע עד שעיריית רהט לא תשנה את
 4 החלטתה. יש שם שבט אחר שנמצא שם. אומר חברי שהוא יפנה אותו. טוענים שיש הסדר ויש
 5 כוונה, לפחות שלא ימשיכו את הבנייה הנוכחית. המדינה התייצבה בדיון ואמרה שאין צורך
 6 שיהיה צו ביניים שיאסור את הבנייה כי המדינה תעמוד עליהם שלא תהיה בנייה. אומר חברי
 7 שלא מדובר בבתיים חדשים, אלא בבתיים שהוצמדו לבתיים ישנים. ככה אפשר להכפיל ברגע את
 8 כל מה שנעשה. לפני מספר חודשים התחילו לסלול כבישים, אנחנו רואים באגרים כבדים שם
 9 לסלול כבישים. פנינו למשטרת ישראל ואמרנו שסוללים כבישים ובונים מבנים חדשים. ככה
 10 מתנהלת אוכלוסיה שמתכוונת להתפנות עוד שלוש שנים. בסוף אנחנו נגיע עוד שש שנים והליכי
 11 התכנון לא יסתיימו. יש עוד מקומות כאלה שפעלו והסדירו את המקומות, והאנשים פשוט לא
 12 נכנסים. אם בית המשפט היה קוצב זמן וזה מה שאנחנו מבקשים. אני לא אומר מחר ולא
 13 מחרתיים. אפילו את הטוות זמן המאוד רחוק. אפילו אם בית המשפט היה בא ואומר 6 שנים,
 14 לא היינו מגישים את העתירה הזאת. אבל בית המשפט לא עשה את זה. בית המשפט נתן פה
 15 טווח של שש שנים שנראה איך בונים לנו על הקרקע.

16
 17 עו"ד קוידר: אנחנו באמת נפלנו קורבן לבין טענות המערער ומחדלי המדינה שהיו בעבר
 18 בעניינינו, היתה התרשלות בעבר לגבי יישום ההסכם. מצד השני זה לא מדויק מה שאומר חברי.
 19 לצערי שם ההתקדמות היא שלילית. אין שם בניה ואין כבישים ואין התקדמות בשטח. כולם
 20 נמצאים שם יותר משישים שנה. אפשר לבוא אחרי שישים שנה ולהגיד שאתם מתיישבים על
 21 השטח שלנו. אנחנו לא עושים בנייה חדשה.

22
 23 כבוד השופט י' עמית: אני רוצה לוודא, אדוני מייצג כאן את השבט. התוכנית עצמה של העברה
 24 בהנחה שהיא תמומש כפי שמצפים וכו', מקובלת עליכם? כי חברך חושש שגם אחרי שיעשו את
 25 כל המאמצים תהיה בעיה עם השבט.

26
 27 עו"ד אבו קוידר: יש קושי ויש לוח זמנים שהוא בעייתי. עיריית רהט מתנגדת בתוקף לעניין הזה.
 28 לכן אני לא אומר שיש בעיה רצינית עם העניין הזה אבל יש בעיה מסויימת. אנחנו אומרים
 29 שיהיה לנו פתרון טוב שמקובל על בני השבט.

30
 31 כבוד השופט י' עמית: הפתרון הקונקרטי שמדברים עליו כעת מקובל עליכם?

32
 33 עו"ד אבו קוידר: כן.

34
 35 כבוד השופט י' עמית: זה מעוגן בכתב?

36
 37 עו"ד אבו קוידר: המדינה לא הסכימה להעלות את כל זה על הכתב.

1
2 כבוד השופט יי עמית : אם יהיה הסכם בכתב אז המשיבים מוכנים לתתום עליו?
3

4 עו"ד אבו קוידר : כן. עד היום, אחרי העתירה האחרונה שהיתה בבית המשפט הזה ב- 2009,
5 המדינה לא הסכימה לתתום על הסכם עם בני השבט. המדינה מסרבת לתתום על הסכם בכתב
6 ואני לא יודע מה הסיבה.
7

8 כבוד השופט אי' שהם : אתה אומר שהמכשול העיקרי זה עירית רהט?
9

10 כבוד השופט יי עמית : אתם נמצאים מול אנשים פרטיים, זה צריך להיות אינטרס ראשוני
11 במעלה שלכם לא להיות בסיטואציה הקשה הזאת.
12

13 עו"ד אבו קוידר : אנחנו מחזיקים מכח הסכם עם המדינה, הסכם חקלאי, 3000 דונם שמתוכם
14 הקטע.
15

16 כבוד השופט יי עמית : המדינה נתנה לכם סחורה שלא שלה.
17

18 עו"ד אבו קוידר : נכון. מלפני שישים שנה בערך.
19

20 כבוד השופט אי' שהם : אם מסירים את ההתנגדות שלהם.
21

22 עו"ד אבו קוידר : זה יתרון של המדינה.
23

24 עו"ד סגל : ההסכם הזה נולד בעתירה שנולדה על ידי בני המשפחה. הוצעו מספר חלופות, 3
25 חלופות וזה מפורט בפסק הדין. אז דובר על לוח זמנים של כחמש שנים. אני אומר את זה כי זה
26 לא כל כך סוטה ממה שהמדינה אמרה לגבי היתכנות האפשרות הזאת. זאת למעשה המסגרת.
27 אני לא יודע על הסכם חתום.
28

29 כבוד השופט יי עמית : אחת הטענות של חברך זה אחרי שתעברו את הכל בסוף יגידו לא רוצים
30 להתפנות. מה שאפשר להבטיח בתחילת הדרך זה למסמר ולהבטיח.
31

32 עו"ד סגל : אנחנו רואים נכונות ושומעים מכח בני השבט, לעשות את המעבר של הנתונים. אם
33 וכאשר ניקח לדוגמא בעוד שנתיים, הכל יהיה מוכן למעבר ויגידו בני השבט שאנחנו חוזרים
34 לאמירות בבג"ץ. כאן השיקולים יהיו שונים, קרקע פרטית. תהיה לנו תשובה לאן הם יעברו.
35 הכל קשור לנסיבות. אם הנסיבות בעוד שנתיים יהיו כאלה שיש את השטח והכל קרה והמכשול
36 האחרון זה הוראת המעבר. בוודאי שהמדינה צריכה לפעול בצורה אחרת.
37

כבוד השופט א' שהם: יש לכם איך לכפות על רהט את הדבר הזה?

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30

עו"ד סגל: התשובה היא כן. אנחנו בהליך של ניווד בהסכמה. שלא בדרך של הסכמה ההליכים ארוכים יותר ומסובכים יותר. אם יגיע בסוף רגע האמת שהמדינה תגיד לרהט שהשטח עובר. וכך יהיה

עו"ד פישר: ההסכם הזה והמעבר לרהט נחתם לפני 16 שנה. ששום דבר לא נעשה. מדובר על משך שנים, האנשים שגרים שם יסתכלו איך הם בונים להם כבישים.

עו"ד סגל: לעניין הכבישים אנחנו ערכנו שיחה עם יחידת הפיקוח, לעומת המבנים שטענו שנבנו שם, התמונות שצורפו ואותם אנחנו כן מכירים, ראינו את התמונות עם הטרקטורים. תיאור של כלים כבדים, התמונה הזאת לא מוכרת לפקח, וזאת משיחה איתו היום בבוקר. העובדות כמו שאנחנו מכירים זה יותר כפי שמציג חברי.

עו"ד פישר: יש תמונות ברורות שיש שם באגרים. המדינה עמדה במחוזי ואמרה שלא תהיה בניה חדשה. רק אם בית המשפט יתן מועד, אם יהיה מועד קבוע שעד אליו המדינה מחוייבת להרוס את המבנים, רק אז בעצם ניתן להאמין שהדבר הזה יקרה. המדינה אומרת שיש לשר כח לכפות על עיריית רהט. כאשר היא עצמה אמרה שהדבר הזה לא ניתן יהיה לקדם אותו בלי עיריית רהט. אנחנו שומעים ישר ושומעים הפוך. הדבר להתמודד עם זה היא רק לקבוע לזו קשוח. המדינה תעשה לעצמה חישובים. אם היא חושבת שהיא מסוגלת להשית את הפתרון הזה אז בבקשה אם היא לא חושבת שהיא יכולה אז שתמצא פתרון אחר. צריך לצאת מנקודת הנחה שהזכויות של המערערים בקרקע אינם הפקר. המערערים מבקש שבית המשפט גם במקרה הזה יקבע משהו קשיח.

ניתנה החלטה.

קלדנית: מיטל

נספח ע/13

**פס"ד בערעור על העתירה הקודמת ע"מ 2847/13
מיום 23.3.16**

עע"מ 2847/13

לפני:

כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט א' שהם
כבוד השופט מ' מזוז

המערערים:

1. מארק שלמה שמחה איסמעילוף
2. שושנה בן דוד
3. רות לוי
4. שלמה שמואלי
5. רגבים

נגד

המשיבים:

1. ראש ממשלת ישראל
2. שר הפנים
3. הועדה המחוזית לתכנון ובניה, מחוז דרום
4. משרד הפנים, היחידה הארצית לפיקוח על הבניה
5. הרשות להסדרת ההתיישבות הבדואית בנגב
6. עלי אבו קוידר
7. עיריית רהט

ערעור על פסק דינו של בית המשפט לעניינים מינהליים באר שבע בתיק עתמ 035692-05-12 שניתן ביום 07.01.2013 על ידי כבוד השופטת רחל ברקאי

תאריך הישיבה: כ"ג בשבט התשע"ו (02.02.2016)

בשם המערער: עו"ד עמיר פירש
בשם המשיבים 1-5: עו"ד אבינעם סגל-אלעד
בשם המשיב 6: עו"ד נואף אבו קוידר
בשם המשיבה 7: עו"ד חיים שרביט ועו"ד שרון שטיין

פסק-דין

השופט י' עמית:

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע בשבתו כבית המשפט לעניינים מינהליים בעת"מ (ב"ש) 35692-05-12 (כב' השופטת ר' ברקאי) מיום 7.1.2013, בגדרו דחה בית המשפט את עתירת המערערים להורות למשיבים לפעול למימוש צווי הריסה ביחס לכלל המבנים שהוקמו על-ידי בני השבט אבו קוידר על המקרקעין שבבעלות המערערים.

רקע, הליכים קודמים ופסק דינו של בית משפט קמא

1. המערערים הינם הבעלים של 12.5% בלתי מסויימים מחלקת מקרקעין בשטח של 654 דונם, המצויה בסמוך ליישוב נבטים, ממזרח לבאר שבע (להלן: הקרקע).

שבט אבו קוידר (להלן: השבט) הינו שבט בדואי המונה כ-3,000 נפש, המתגוררים מצפון וממזרח לנבטים עוד משנות השישים, ולכל המאוחר משנות השמונים של המאה הקודמת. חלק מבני השבט יושבים על הקרקע, שכאמור, חלק בלתי מסויים ממנה נמצא בבעלותם הפרטית של המערערים, ועליו הקימו בני השבט מבנים ללא היתרי בניה.

בשנת 1998 נחתם הסכם בין נציגי השבט לבין המשיבה 5, הרשות להסדרת ההתיישבות הבדואית בנגב (להלן: הרשות), במסגרתו הוסכם כי תיבנה שכונה חדשה בעיר רהט, המיועדת למגורי קבע עבור בני השבט (להלן: ההסכם). בהסכם נקבע כי הוא יכנס לתוקפו רק לאחר אישור רשות מקרקעי ישראל (להלן: רמ"י), אישור שלא נתקבל. סיבה מרכזית לעיכוב בקבלת האישור של רמ"י הייתה התנגדותה הנחרצת של המשיבה 7, עיריית רהט (להלן: רהט), הטוענת כי ההסכם מקפח את זכויותיהם של תושבי העיר רהט, וכי העברת השבט לעיר עלולה לעורר סכסוך משפחות.

בחלוף מספר שנים מחתימת ההסכם, ולאחר שהרשות לא פעלה ליישום, השבט עתר לבית משפט זה פעמיים בדרישה כי בית המשפט יורה על זירוז הטיפול ביישום ההסכם (בג"ץ 10747/03 עלי אבו קוידר נ' ממשלת ישראל (1.11.2004); בג"ץ 745/08 עלי אבו קוידר נ' ממשלת ישראל (10.12.2009)). בשתי העתירות, המדינה התחייבה לפעול ליישום ההסכם, והעתירות נמחקו. במסגרת העתירה השנייה, הציעה המדינה לשבט שלוש חלופות ליישום ההסכם, והשבט בחר בחלופה השלישית, והמורכבת ביותר, הכוללת הרחבת תחום השיפוט של עיריית רהט ובניית שכונה חדשה על קרקע לא מתוכננת, הנמצאת כיום בתחום השיפוט של המועצה האזורית בני שמעון. בחודש יוני 2009 העריכה המדינה כי נדרשות כחמש שנים לביצוע ההסכם על פי החלופה השלישית, וזאת בשל המספר הרב של הגורמים הקשורים למתווה, והצורך לפתח את התשתיות בשטח הרלוונטי. למותר לציין כי המדינה לא עמדה בלוח זמנים זה.

2. המערערים פנו בעתירה מינהלית לבית משפט קמא, במסגרתה התבקש בית המשפט להורות למשיבים 1-5 (להלן: המדינה) לפעול להוצאה ולמימוש של צווי

הריסה ביחס לכלל המבנים שהוקמו על הקרקע על-ידי בני השבט. המערערים טענו כי התנהלותה של המדינה אל מול השבט הייתה בלתי-סבירה תוך עצימת עיניים לבנייה רחבת ההיקף המתבצעת על קרקע פרטית. המדינה אף העצימה בעצמה את השתקעותם של בני השבט בקרקע, בכך שבנתה בניגוד לדין בית ספר וגני ילדים על הקרקע. נטען כי גם כיום, המדינה אינה מקדמת את יישום התכנית בקצב ראוי וכי השבט מגלה בהתנהגותו כי אינו מעוניין להעתיק את מקומו, וממשיך לבנות באופן בלתי חוקי. המערערים טענו כי הם עומדים חסרי-אונים נוכח הפלישה למקרקעין שבבעלותם, וכי תביעה לסילוק-יד או כל סעד אזרחי אחר אינו ניתן לאכיפה, בהתחשב באופן התנהלות האוכלוסייה הבדואית מול מערכת המשפט. לטענתם, התנהלות המדינה עולה כדי הימנעות בלתי-סבירה מאכיפת החוק, המצדיקה התערבות שיפוטית.

מנגד, טענה המדינה כי היא פועלת באופן סביר, ואף נמרץ, כנגד בנייה בלתי-חוקית חדשה בקרקע, וכי נפתחו עשרות תיקים כנגד עברייני בניה ובוצעו למעלה מעשרים צווי הריסה. במקביל, המדינה פועלת באופן משמעותי לקידום מעברם של בני השבט ליישוב רהט וליישום ההסכם באופן סביר.

השבט טען כי המדינה מיישמת מדיניות אכיפה נוקשה כנגד הבנייה בקרקע, וכי בבוא היום, כאשר המתווה למעבר בני השבט למגורי קבע יצא אל הפועל, ממילא לא תהא כל בעיה בפינוי הקרקע.

3. פסק הדין: בית משפט קמא עמד בפסק דינו על כך שמדיניות אכיפה וקביעת סדרי העדיפויות באכיפה מסורה לשיקול דעת הרשויות, וכי אין בתי המשפט נוהגים להתערב בכך. לעיתים נדרשת ראייה כוללת של הנושאים שברקע הסכסוך הקונקרטי, והדברים נכונים במיוחד בנושאים סבוכים כגון מצב הבדואים בפזורה. גם אם בעבר הייתה אווירת הפקר בנוגע לבנייה בקרקע, הרי שכיום המדינה שמה בראש סדר העדיפויות את הנושא של הסדרת ההתיישבות בפזורה, והיא פועלת לאכיפת דיני התכנון והבנייה וליישום ההסכם. בית המשפט דחה את ההשוואה שביקשו העותרים לעשות בין פינוי יישובים יהודיים מקרקע בבעלות פרטית של פלסטינים ביהודה ושומרון, לבין המקרה דנן, ולסופו של יום, לא מצא להתערב בשיקול דעתה של המדינה.

לצד זאת, הדגיש בית משפט קמא כי "בהנחה שהליכי התכנון יסתיימו בתוך 3 שנים מהיום יש לעשות את כל המאמץ להשלים העתקת מקום מגורי בני השבט למקום החדש בתוך 3 שנים לאחר מכן". כל זאת, מבלי לקבוע לוח זמנים נוקשה, ומבלי

לחסום דרכם של המערערים לחזור ולפנות אל בית המשפט ככל שהמדינה לא תעמוד בלוח הזמנים האמור, ומבלי לחסום דרכם מלקדם הליכים אזרחיים אחרים, ככל שימצאו לנכון.

מכאן הערעור שלפנינו.

טענות הצדדים בערעור

4. לטענת המערערים, טעה בית משפט קמא בקבעו כי יש להתייחס לקרקע בראייה כוללת, הלוקחת בחשבון את מורכבות המצב ואת זכויותיהם של בני השבט נוכח משך הזמן בו השבט יושב במקום. לטענתם, מדובר בקרקע פרטית שהשבט פלש אליה ללא זכות, ודווקא משך הזמן הארוך במהלכו רומס השבט את זכויותיהם של הבעלים במקרקעין צריך לעמוד לחובתו של השבט, ולא לזכותו. נטען כי שגה בית המשפט בהבחינו בין המקרה דנן לבין פסקי הדין שניתנו בבג"ץ 8887/06 אל נאבות נ' שר הביטחון (2.8.2011) (להלן: עניין מגרון) ובבג"ץ 9060/08 עבדאללה נ' שר הביטחון (7.5.2012) (להלן: עניין גבעת האולפנה), שם נקבע כי אכיפת זכויות קנייניות לגבי בעלות פרטית בקרקע צריכה להיות בראש סדר העדיפויות של מדיניות האכיפה.

עוד נטען כי המדינה אף תרמה להשתקעותו של השבט בקרקע; כי השקעת משאבי ציבור לרווחת פולשים וגזלנים הינה בלתי-סבירה באופן קיצוני; וכי חרף הצהרותיה של המדינה כי תאכוף את חוקי התכנון והבנייה בקרקע, הבנייה ממשיכה מבלי שהמדינה פועלת להרוס את המבנים החדשים.

המערערים הצביעו על כך שהמדינה לא הציבה תאריך יעד לפינוי השבט מהקרקע, וכי ברי שתכנית ההסדרה על-פי ההסכם אינה ישימה, לאור הקשיים הטכניים ולאור התנגדותה של עיריית רהט. השבט הוכיח כי אינו מעוניין בפתרון ישים ואינו מציית לשלטון החוק, ועל כן אין מקום שהמדינה תמשיך לנהל איתו משא-ומתן. המערערים הביעו חשש כי ככל שיחלפו השנים, השבט יחזור בו מהסכמתו להעתיק את מקום מושבו.

המערערים ציינו כי נאלצו להגיש תביעה לפינוי המבנים שהמדינה בנתה על הקרקע (תא"ק (ב"ש) 21013-09-12 איסמעילוף נ' מדינת ישראל (21.4.2013) (להלן: התביעה האזרחית)). במסגרת ההתדיינות בתביעה זו, העלתה המדינה טענה "פנטסטית", כלשונם של המערערים, לפיה אין להרוס בית ספר וגני ילדים למאות ילדי

השבט ללא מקום חלופי, ובכל מקרה לא ניתן לעשות זאת במהלך שנת הלימודים. בפסק דינו מיום 21.4.2013, חייב בית משפט השלום את המדינה להשלים את ההריסה והפינוי בסוף שנת הלימודים, ועד ליום 10.7.2013. לאחר מתן פסק הדין, הצדדים הגיעו להסכם הדוחה את המועד שנקבע להריסת המבנים בתמורה לתשלום דמי שימוש ראויים שהמדינה משלמת למערערים.

לבסוף, ציינו המערערים כי אין סעד אזרחי חלופי שיכול לפתור את בעיותיהם מאחר שאין דרך להמציא לשבט כתבי בי דין או פסקי דין, ואין דרך לממש צווי פינוי והריסה ללא שיתוף פעולה מצד המדינה. המערערים עתרו אפוא להורות למדינה לפעול למימוש צווי הריסה ביחס לכלל המבנים שהוקמו על הקרקע. עם זאת, המערערים הדגישו כי אינם מבקשים לפנות את בני השבט "מהיום למחר" וכי יסתפקו בכך שלוח הזמנים של שש שנים שנקבע על ידי בית משפט קמא, ייקבע כמועד קשיח לפינוי הקרקע.

5. המדינה טענה, בין היתר, כי פסק דינו של בית משפט קמא מתיישב עם ההלכה הפסוקה לגבי מידת ההתערבות בשיקול דעתן של רשויות האכיפה. נטען כי המדינה פועלת נמרצות להסדיר את נושא התיישבותם של הבדואים בנגב בכלל, ושל השבט בפרט, ואוכפת את חוקי התכנון והבנייה בשטח באופן אפקטיבי. כך, במהלך השנים, המדינה קידמה מהלך של תכנון ליישום המתווה של העתקת השבט, צוות המתכננים סיים את סבב הבדיקות הנדרשות מול יועצי התנועה, הביוב והמים, והתכנית להרחבת שטח השיפוט של רהט אמורה להיות מופקדת להתנגדויות בחודשים הקרובים. המדינה הדגישה כי אינה רואה את עצמה כבולה למדיניות אכיפה מסוימת כלפי השבט, כך שאם תתעורר התנגדות מצד השבט ליישום ההסכם בעתיד, היא מוכנה לאכוף פתרון הולם בכל דרך חוקית אחרת.

6. בני השבט, מצידם, טענו כי הם גרים מזה עשרות רבות של שנים בקרקע בתנאים קשים, ללא חיבור לתשתיות, ותנאים אלו הפכו לקשים עוד יותר לאחר שהמדינה החלה לאכוף את דיני התכנון והבנייה "ביד קשה". לטענתם, בני השבט חפצים ביישום ההסכם, והעיכובים ביישומם אינם באשמתם, אלא בניגוד לרצונם, והכל נובע מהתנהלותה הכושלת של המדינה. השבט הדגיש כי אין לו מחלוקת עם המערערים, וגם בני השבט, כמו המערערים, מעוניינים בלוח זמנים קשיח ליישום ההסכם.

7. קיימנו מספר דיונים במטרה לעקוב אחר ההתקדמות ביישום מתווה ההסכם. במהלך הדיונים רשמנו לפנינו את הצהרת בא כוח השבט כי הוא מייצג את עניינם של בני השבט, וכי השבט מעוניין באמת ובתמים במציאת פתרון של קבע ולשם כך נכון הוא להעתיק את מקומו מהקרקע. זאת, כפי שעולה גם מהתנהלותו של השבט לאורך השנים ומהעתירות שהגיש לבג"ץ.

הורינו על צירופה של עיריית רהט כמשיבה לערעור, על מנת לעמוד על עמדתה לגבי המתווה המוסכם, ושמענו גם את דבריו הנרגשים של ראש העיר, מר קירנאווי. עיריית רהט הבהירה כי אין לה כל יריבות עם המערערים או עם השבט, אך הפתרון לבעיה אינו צריך לבוא על חשבונם ומצוקתם של תושבי רהט. עיריית רהט הדגישה כי אחד מהתנאים שהמדינה הציבה ליישום התכנית במסגרת בג"ץ 745/08 הנ"ל היה הסכמתה לתכנית, אלא שרהט לא הסכימה לתכנית שהמדינה מקדמת, ואין בכוונתה להסכים, כל עוד המדינה ממשיכה להתעלם מצרכיהם של תושבי העיר. נטען כי כבר כיום קיימת מצוקת דיור וקרקעות חמורה בעיר, ואין לעשות שימוש בעתודות הקרקע האחרונות על מנת "לייבא" תושבים נוספים, שרק יחמירו את המצוקה הקיימת ויביאו להכבדה נוספת על שירותי הרווחה והחינוך ועל קופת העירייה. עוד נטען כי התכנית מנוגדת למגמות הנוכחיות של העיר כיום, הנוטשות את המבנה "החמולתי" המסורתי. לאור זאת, ביקשה רהט כי בית המשפט יורה למדינה לבחון ולקדם תכניות חלופיות אחרות לפתרון הנושא.

דיון והכרעה

8. נקודת המוצא ונקודת הסיום, היא כי בית המשפט יתערב בשיקול דעתן של רשויות האכיפה רק מקום בו אלו מתנערות כליל מחובתן לאכוף את החוק, או פועלות באופן בררני או בחוסר סבירות, או כשנפל פגם מהותי אחר בתהליך קבלת ההחלטות. יפים לענייננו דברי השופטת א' פרוקצ'יה:

"הלכה מושרשת היא כי בית המשפט לא יתערב על נקלה בשיקול דעתן של הרשויות המוסמכות בקביעת מדיניות אכיפת החוק שגיבשו, ובסדרי העדיפות שנקבעו לצורך כך. הביקורת השיפוטית מצטמצמת, בדרך כלל, למצבים בהם הוכחה התנערות מלאה, או הימנעות בלתי סבירה מאכיפת החוק, או כאשר סדרי העדיפות שעיצבו הרשויות נגועים בחוסר סבירות קיצוני, או בפגם אחר שנתגלע בחוקיותם" (בג"ץ

6243/08 התנועה לשמירת אדמות הלאום נ' שר הבטחון
פס' 24 והאסמכתאות שם (2.12.2010).

ראו גם: יצחק זמיר הסמכות המינהלית כרך א 275 (ה"ש 114) (מהדורה שנייה,
2010).

סיבות רבות עומדות בבסיס כלל זה, וביניהן: ההכרה כי רשויות המדינה פועלות במציאות של משאבים מוגבלים, הן אמונות על חלוקת המשאבים הנדרשים לאכיפת החוק ועליהן לכלכל את צעדי האכיפה "בהתאם למדיניות אכיפה ולפי סדרי עדיפות המשתנים עם הנסיבות" (ראו: בג"ץ 551/99 שקם בע"מ נ' מנהל המכס והמע"מ, פ"ד נד(1) 112, 125 (2000); בג"ץ 1555/06 קינג נ' עיריית ירושלים, פס' 4 (15.05.2006)); לצד ההכרה במטלות הרבות הנוספות שהרשויות מופקדות על ביצוען, בית המשפט מתקשה לערוך בירור עובדתי ככל שמדובר בעתירה הנוגעת לתופעה רחבת היקף (בג"ץ 10202/01 ארגון סוכנים ובעלי תחנות הדלק בישראל נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד נז(5) 713, 719 (2003)); התערבות בית המשפט בבעיה ספציפית העומדת להכרעתו עלולה להיות בעלת השלכות רוחב על נושאים שלא הובאו בפניו, כגון אינטרסים לאומיים רחבים אותם רשאית המדינה להביא בחשבון במסגרת שיקולי האכיפה (בג"ץ 72/09 רגבים נ' שר הביטחון, פס' 5 (13.11.2011) (להלן: עניין רגבים)); לבסוף, יש לזכור כי קיים מתחם של סבירות, בו הרשות מוסמכת לבחור איך לפעול במקרה קונקרטי מתוך מספר אופציות סבירות, ורשאית הרשות לשקול שיקולי יעילות או שיקולים אחרים במקרה קונקרטי (השוו בג"ץ 10440/08 בסרגליק נ' הממונה על הגנת הצרכן במשרד המסחר והתעשייה, פס' י"ד (15.2.2009)).

9. בענייננו, אין חולק כי תהליך יישום ההסכם נמשך זמן רב, וייתכן כי יחלוף פרק זמן לא מבוטל עד שהתכנית תתממש בפועל. עם זאת, לוח הזמנים שהעריך בית משפט קמא, עומד נכון להיום בעינו. כזכור, בית משפט קמא העריך את משך הליכי התכנון בשלוש שנים. ואכן, במהלך שלוש השנים האחרונות, המדינה פעלה לקידום המתווה שנבחר על ידי בני השבט במסגרת עתירתם השנייה לבג"ץ, בתיאום עם הגורמים המעורבים, כולל עיריית רהט, המועצה האזורית בני שמעון, משרד הפנים והרשות. כפי שעולה מתגובת המדינה, בשנת 2012 פרסמה הרשות מכרז למתן שירותי תכנון עבור יישובי הבדואים בנגב, וקידמה מהלך של תכנון מפורט לשבט. במהלך השנים 2012-2013, נבחר צוות מתכננים בראשות אדריכל, מונתה ועדת חקירה לבחינת האפשרות להעברת שטחים בתחום השיפוט של המועצה האזורית בני שמעון לתחום השיפוט של עיריית רהט, ונמשכו הליכי התכנון. לקראת סוף שנת 2014, השלים צוות

המתכננים את סבב הבדיקות הנדרשות מול יועצי התנועה, הביוב והמים, והתכנית להרחבת שטח השיפוט של רהט אמורה להיות מופקדת להתנגדויות בחודשים הקרובים.

מכאן, שהמדינה אינה שוקטת על השמרים והיא פועלת ליישום ההסכם באופן שיענה לסעדים המתבקשים על ידי המערערים והתואמים למעשה את רצונו של השבט.

במישור אכיפת דיני התכנון והבנייה, נחה דעתנו כי המדינה פועלת לבלימת בנייה חדשה על הקרקע. כפי שעולה מהודעות העדכון של המדינה, במהלך השנים 2002-2015 נפתחו 116 תיקים כנגד בנייה בלתי-חוקית בקרקע, בוצעו 66 הריסות במסגרת צווים מינהליים, והוגשו 46 כתבי אישום.

10. העולה מן המקובץ, שהמדינה פועלת הן במישור התכנוני ליישום מתווה העתקת השבט והן במישור האכיפתי. לכן, אין לקבל טענת המערערים כי המדינה מתנערת לחלוטין מתפקידה ואין מקום להתערבותנו.

אף איני רואה להיעתר לבקשת המערערים לקצוב למדינה מסגרת זמנים נוקשה ליישום ההסכם. זאת, נוכח הקשיים הצפויים בביצוע ההסכם, ובעיקר נוכח התנגדותה הנוכחית של רהט למתווה המוצע. במצב דברים זה, קביעת לוח זמנים קשיח ליישום ההסכם, הוא בבחינת התערבות בליבת סדרי העדיפויות של רשויות האכיפה, ואין מקום כי "בית המשפט זה יתערב בסדרי העדיפויות של רשויות האכיפה ויהפוך את עצמו לרשות המבצעת" (עניין רגבים, פס' 6. ראו גם, לדוגמה, בג"צ 8806/10 רגבים נ' ראש הממשלה (4.9.2011); בג"ץ 2223/15 רגבים נ' שר הביטחון (22.7.2015) שם עתרה העותרת, שהיא המערערת 5 דכאן, כנגד בנייה בלתי חוקית על קרקע פלסטינית פרטית; בג"ץ 7891/07 תנועת שלום עכשיו – ש.ע.ל מפעלים חינוכיים נ' שר הביטחון (7.12.2014); בג"ץ 5790/10 רגבים נ' שר הביטחון (11.5.2014); בג"ץ 7969/13 כפר אדומים כפר שיתופי להתיישבות קהילתית בע"מ נ' שר הביטחון (13.5.2014)).

11. המערערים הפנו לפסקי הדין בעניין מגרון ובעניין גבעת האולפנה אשר, לטענתם, מלמדים כי "אין לקבל מציאות של בניה ללא היתר על מקרקעי הזולת ויש להעמיד את אכיפת הבניה על קרקע פרטית בראש סדרי העדיפויות של גורמי האכיפה".

אין חולק כי לזכות הקניין מעמד רם בשיטתנו המשפטית, עוד מימים ימימה. כבר נפסק לפני כמעט 40 שנה כי "לפי שיטת המשפט שלנו זכות הקניין של הפרט היא

ערך משפטי חשוב המוגן בדין האזרחי והפלילי כאחד, ואין נפקא מינה, במה שנוגע לזכותו של בעל האדמה להגנה על רכושו על-פי דין, אם האדמה היא אדמה מעובדת או אדמת טרשים" (בג"ץ 390/79 דויקאט נ' ממשלת ישראל, פ"ד לד(1) 1, 16 (1979)). ראו גם: ע"א 377/79 פייצר נ' הוועדה המקומית לתכנון ולבניה רמת-גן, פ"ד לה(3) 645, 656 (1981) והאסמכתאות שם). מעמדה החוקתי של זכות זו עוגנה בסעיף 3 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, ולפיו "אין פוגעים בקנינו של אדם". פשיטא, אם כן, כי למדינה חובה לכבד את זכותם של המערערים לקנינם, ולא להמשיך ולהעמיק את הפגיעה בקנינם על דרך המעשה, בהקמת מבנים על קרקע פרטית, או על דרך המחדל, באי-אכיפת הדינים הרלוונטיים לשמירה על קנינם מפני פולשים.

עם זאת, לצד חובתה של המדינה להגן על קנינם של המערערים, חלות על המדינה חובות נוספות, לרבות מתן מענה לצרכי בני השבט, ועל רשויות האכיפה לאזן בין החובות המוטלות עליה, שהרי "זכות הקניין - כשאר הזכויות הקבועות בחוק היסוד - אינה מוחלטת" (ע"א 6821/93 בנק המזרחי המאוחד בע"מ נ' מגדל כפר שיתופי פ"ד מט(4) 221, 431 (1995)). האיזון הראוי בין הזכויות והאינטרסים המתנגשים משתנה ממקרה למקרה. במקרה דנן, יש משקל לטענתה של המדינה כי אין לפנות את בית הספר וגני ילדים המשרתים את מאות ילדי השבט, קודם למציאת פתרון חלופי. לצד זכותם החשובה של המערערים לקניין, על המדינה לקחת בחשבון במסגרת סדרי העדיפויות לאכיפה גם את זכותם של בני השבט לכבוד, לתנאי קיום מינימלי, לחינוך וכיוצא באלו (לנושא החינוך במגזר הבדווי בדרום ראו בג"ץ 6671/03 אבו גנאם נ' משרד החינוך, פ"ד נט(5) 577, 584 (2005); לנושא אספקת המים במגזר הבדווי בדרום ראו ע"א 9535/06 עבדאללה אבו מסאעד נ' נציב המים (5.6.2011)). הדברים נכונים במיוחד בהינתן העובדה שהם יושבים על הקרקע עשרות שנים ללא מחאה מצד המערערים, כך שנדרש איזון בין זכות הקניין של המערערים לבין זכויות שונות העומדות לבני השבט (לאיזון בין זכות הקניין לזכות אחרת, זכות הפולחן, ראו בג"ץ 10356/02 הס נ' מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית, פ"ד נח(3) 443, 467 (2004); והשוו ל-City of Johannesburg Metropolitan Municipality v Blue Moonlight [2011] ZACC 33 (Pty) Ltd and Another (CC) Properties 39, בו בית המשפט החוקתי הדרום-אפריקאי איזן בין הזכות לקניין של בעלי דירות מגורים לבין זכותם של מסיגי-גבול לדיור ראוי על פי סעיף 26 לחוקת דרום-אפריקה).

קיצורו של דבר, שאין מקום להורות למדינה לפעול לסילוק ידם של בני השבט מהקרקע מבלי לשקול שיקולים נוספים ולאזן בין זכות הקניין של המערערים לזכויותיהם של בני השבט.

12. איני רואה להקיש מעניין מגרון וגבעת האולפנה לעניינינו, הן בשל הסביבה הנורמטיבית השונה החלה על אזור יהודה ושומרון, והן נוכח ההבדלים הבולטים בין המקרים. כך, בעניין מגרון, חלפו חמש שנים מיום הקמת המאחז עד להגשת העתירה לבג"ץ וזאת לאחר שבעלי הקרקע מחו פעמים מספר בפני המינהל האזרחי בנושא; תושבי מגרון ידעו או היו צריכים לדעת כי הקרקע היא בבעלות פרטית, ולמצער, ידעו מלכתחילה כי המאחז אינו חוקי, והמשיכו להקים ולהרחיב המבנים חרף אי-חוקיותו; ובעת הגשת העתירה התגוררו במקום כ-250 נפשות. במקרה שלפנינו, חלפו, לכל הפחות, כ-35 שנים, אם לא למעלה מכך, מאז התיישב השבט על הקרקע; בני השבט לא היו מודעים לכך שמדובר בקרקע פרטית ואפילו המערערים עצמם – הבעלים של 12.5% בלתי מסויימים של הקרקע – סברו משך שנים רבות כי הקרקע חסרת ערך, לא התעניינו בגורלה, לא היו מודעים לכך שבני השבט תפסו חזקה בקרקע וממילא לא מחו על תפיסת החזקה בשטח; כיום, השבט מונה קרוב ל-3,000 נפשות, חלק מהם, שמא חלקם הגדול, נולד במקום ופתרון הקבע אינו יכול להיעשות "מהיום למחר".

מכאן שאין המערערים יכולים להיבנות מעניין מגרון, קל וחומר שלא מעניין גבעת האולפנה בנסיבותיו, כפי שפורטו בהחלטה שם.

הערה לפני סיום

13. המדינה ניצבת בפני בעיה סבוכה וקשה בכל הנוגע להסדרת ההתיישבות בפזורה הבדואית. הבעייתיות ידועה. איני רואה להרחיב בנושא והדברים נאמרו לא אחת בפסיקה - "סוגיית הקרקעות בנגב וזכויות המדינה מזה וזכויות האזרחים הבדואים מזה, היא מן הקשות המאתגרות את מערכת הממשל, ומעורבת ברגשות טעונים ובויכוחים פוליטיים" (רע"א 3094/11 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל, פס' כ (5.5.2015) (להלן: עניין אבו אלקיעאן). בצדק ציין בית משפט קמא את המובן מאליו, כי בכל הנוגע לסוגיית מעמדם של הבדואים הגרים בפזורה, העוסקים בעניין נדרשים לפעול מתוך ראייה כוללת, המתחשבת בשלל המשתנים האנושיים והפרקטיים הקשורים בהסדרתה.

עם זאת, דומה כי המקרה שבפנינו אך מדגים עד כמה נכוחים הדברים שנאמרו בפתח דוח גולדברג משנת 2007, ואביא מקצת הדברים:

“עניינה של הוועדה בנושא לאומי מן המעלה הראשונה. מי שעתיד הנגב יקר לו, אינו יכול להישאר שווה נפש למתרחש בו. המציאות חותרת תחת טובת המדינה וטובת הבדווים, כאחד. גורם הזמן אינו נייטרלי, הוא דוחק ויש לו משמעות קריטית. ככל שחולף הזמן כן קשה הפתרון. פתרון כולל ומהיר שיסדיר את התיישבות הבדווים בנגב הוא, על כן, צו השעה.”

46. לא נימנה את כל הוועדות שהציעו בעבר פתרונות ליישוב הבדווים בנגב. ריבוי הוועדות לא הביא לשינוי של ממש בנושא שלשמו הוקמו, הן לא השאירו את רישומיהן וכמעט שלא נשתנה דבר בעיקבותיהן. המאבקים על הקרקע ועל התיישבות לא רק שלא נחלשו אלא אף, התעצמו במשך השנים, מטעמים שונים הקשורים גם בתהליך מואץ של תמורה העובר על החברה הבדווית.

145. לא רק הממשלה אלא גם הציבור הבדווי חייב להפנים כי הזמן הולך ואוזל ודחייה נוספת בפתרון התיישבות הבדווים בנגב עלולה להיות בכייה לדורות. במדיניות המוצעת בדו"ח יש, נקודת מפגש הוגנת בין עמדת המדינה ועמדת הבדווים. על המדינה לשים לה יעד לממש את המדיניות המוצעת תוך 5-7 שנים, כשראשי המגזר הבדווי, נכבדיו ומנהיגיו מטים אף הם שכם לקידומה.

148. אין עוד מקום לעצימת עיניים בכל הנוגע לאכיפת החוק. האכיפה חייבת להיעשות בנחישות ובנמרצות, כדי להעביר מסר ברור כי הנגב אינו חצר אחורית של המדינה, וכי חוקיה אינם בגדר המלצה בלבד.”

כל מילה נוספת מיותרת, ומאז ועדת גולדברג והוועדות שקדמו לה, זכינו למתווה פראוור ולדו"ח בגין (ראו ענין אלקיאען פס' כ"א- כ"ד).

13. כאמור, המדינה הדגישה כי היא פועלת נמרצות להסדיר את נושא התיישבותם של הבדואים בנגב בכלל, ושל השבט בפרט. צא ולמד כי לפנינו מקרה קל, במובן זה שבני השבט נכונים להעתיק את מקום מגוריהם ומעוניינים בפתרון של קבע. בני השבט הצהירו על כך שוב ושוב ואף נחתם עמם הסכם בשנת 1998, דהיינו, לפני 18 שנה (!!!). אם זה הקצב בו מתנהלים הדברים כאשר קיימת נכונות מצד התושבים הבדואים, קשה שלא להרהר אם הרשות המבצעת אכן הפנימה את המלצתה-אזהרתה של ועדת גולדברג כי “פתרון כולל ומהיר שיסדיר את התיישבות הבדווים בנגב הוא, על כן, צו השעה.”

14. המערערים לא גילו עילה המצדיקה סטייה מהכלל המושרש לפיו בית המשפט לא יתערב בשיקול דעתן של הרשויות המוסמכות בקביעת סדרי העדיפויות במדיניות אכיפת החוק. בשלב זה, המדינה סיימה את שלב התכנון בפרק זמן של כשלוש שנים וכיום התוכנית עומדת לפני הפקדה, על פי משך הזמן המשוער כפי שצפה בית משפט קמא, כך שאין לומר כי המדינה יושבת בחיבוק ידיים. ביני לביני, וכפי שעולה מהודעות המדינה, פועלת המדינה במישור דיני התכנון והבנייה לבלימת המשך הבנייה הבלתי חוקית בקרקע.

15. על פי התכנון המוצע, תחום שטח השיפוט של העיר רהט אמור להתרחב לצורך המתווה המוצע. רשמנו לפנינו את עמדתה של רהט ואת דבריו הנרגשים של ראש עיריית רהט. מצוקותיה ובעיותיה של רהט אינם מושא העתירה שבפנינו, כך שאיננו נדרשים לנושאים אלה, אך חזקה על המדינה כי תעשה כמיטב יכולתה לקבל הסכמתה של רהט למתווה.

16. אשר על כן, הערעור נדחה ובנסיבות העניין, אין צו להוצאות.

ש ו פ ט

השופט א' שהם:

אני מסכים.

ש ו פ ט

השופט מ' מזוז:

אני מסכים.

ש ו פ ט

הוחלט כאמור בפסק דינו של השופט י' עמית.

ניתן היום, י"ג באדר ב' התשע"ו (23.3.2016).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט

נספח ע/14

פניית העותרים למשיבים מיום 20.8.18

Amir Fisher, Adv, LL.B
Felix Galperin, Adv, LL.M
Roei Brauner, Adv, LL.B

8 King David St.
Jerusalem, 94101
Tel: 02 - 6223676
Fax: 02 - 6288824
amir@fisher-law.co.il

עמיר פישר, עו"ד
פליקס גלפרין, עו"ד
רועי בראונר, עו"ד

רחוב דוד המלך 8
יחשלים, מיקוד 94101
טלפון: 02-6223676
פקס: 02-6288824
amir@fisher-law.co.il

כב' טבת תשע"ח, 20 אוגוסט, 2018

לכבוד

שר האוצר, מר משה כחלון

שר החקלאות, מר אורי אריאל

מנהל היחידה הארצית לפיקוח על הבניה, מר אבי כהן

שלום רב,

הנדון: המשך בניה תוך פלישה לחלקה פרטית בסמוך לנבטים – קדם עתירה

בשם מרשיי, ה"ה מארק איסמעילוף, שושנה בן דוד, רות לוי ושלמה שמואלי, ועל יסוד הוראות סעי' 2 לחוק לתיקון סדרי מינהל (החלטות והנמקות) תשי"ט – 1958, הריני מתכבד לפנות אליכם כדלקמן:

1. מרשיי הינם חלק מהבעלים הרשומים של מקרקעין בשטח של כ 654 דונם, המצויים בסמוך ליישוב נבטים ורשומים על שםם בלשכת רישום המקרקעין בבאר שבע, בפנקס השטרות ספר 504, דף 5 (להלן: "החלקה הפרטית").

2. במהלך השנים פלשו בני שבט אבו-קווידר לחלקה הפרטית והקימו עליהם מבנים ללא היתר.

3. בעקבות עתירת מרשיי לביהמ"ש לעניינים מנהליים בבאר שבע בדרישה לממש את צווי ההריסה כנגד המבנים המצויים בחלקה (עת"מ 12-05-35692), הצהירה המדינה בפני ביהמ"ש

BRAUNER, GALPERIN, FISHER – LAW OFFICE
בראונר, גלפרין, פישר - משרד עורכי דין

ביום 1.7.12, כי המדינה אינה מאפשרת לבצע בניה חדשה בשטח החלקה הפרטית. להלן
ציטוט מתוך פרוטוקול הדיון:

ד

15 לגבי בניה חדשה שמתבצעת בעת האחרונה, לפי מיטב ידיעתי היא מטופלת מיידית ולפי מיטב
16 ידיעתי נהרסת וזאת המדיניות המוצהרת של המדינה. אין שום כוונה להסכים לבניה חדשה להפרה
17 של חוק תכנון הבניה, לכן אנו סבורים שצו הביניים בוודאי כלפי המדינה מיותר לחלוטין
18 מלכתחילה.

4. כן הצהירה המדינה כי היא מקדמת תוכנית להענקת הפולשים לשכונה בדרום רהט וכי
התכנון יסתיים בתוך 3 שנים.

5. על יסוד הצהרות המדינה לאכיפה נחושה משולבת בהסדרה, ניתן ביום 7.1.13 פסק דינו של
ביהמ"ש לעניינים מנהליים אשר דחה את העתירה:

בהינתן האמור, לא מצאתי כל הצדקה להתערב בשיקול דעת המשיבים ולהורות למדינה
לקדם פינויים לאלתר של בני השבט על דרך של הוצאת צווי הריסה לבניה הבלתי חוקית
ובהתאם אכיפתם.

יחד עם זאת, מן הראוי שהמדינה תקדם, בקצב מוגבר, את הליך הענקת מקום
התיישבותם של בני שבט אבו קוידר לשטח החלופי המוצע, תוך מתן עדיפות לפינוי בני
השבט המחזיקים במקרקעין הפרטיים – נשוא העתירה – ולאחריה פינוי בני השבט
ממקרקעין המדינה.

בהנחה שהליכי התכנון יסתיימו בתוך 3 שנים מהיום יש לעשות את כל המאמץ להשלים
הענקת מקום מגורי בני השבט למקום החדש בתוך 3 שנים לאחר מכן.

אין באמור כדי לקבוע לוח זמנים נוקשה אולם, וככל שלא תעמוד המדינה בלוח הזמנים
האמור וככל שיצדיקו הנסיבות יהיו העותרים רשאים לחזור ולפנות אל בית המשפט.

6. מרשיי הגישו ערעור על פסק הדין לביהמ"ש העליון (עע"מ 247/13). במסגרת הדיון בערעור
שבו והדגישו השופטים, כי על המדינה לבצע אכיפה מוחלטת כלפי כל בניה חדשה בחלקה
הפרטית.

BRAUNER, GALPERIN, FISHER – LAW OFFICE
בראונר, גלפרין, פישר - משרד עורכי דין

7. ראו בעניין זה החלטת בית המשפט בסיום הדיון מיום 26.6.14 :

ג. נשהה הכרעתנו בערעור בשישה חודשים. עד 10.12.14 תדווח המדינה על ההתקדמות בהליכי התכנון, הראויים להאצה, וההתקדמות בועדת הגבולות. במהלך התקופה מצפים אנו כי יינקטו צעדי אכיפה ככל משפטים וחוקתם, לגבי כל בניה חדשה, בין אם צמודה ובין אם לאו, וגם לגבי זאת ידווח. המערערים ומשיב 3 יוכלו להגיב תוך 10 ימים לאחר קבלת העדכון.

ד. בעקבות זאת, ככל הנראה, יינתן פסק דיננו.

8. במקביל דיווחה המדינה לבית המשפט במסגרת הליכי הערעור, כי הליכי התכנון הסתיימו והתוכנית המפורטת להעתקת הפולשים למתחם 11 בדרום רהט תופקד בתוך ימים ספורים.

9. לאור הצהרות המדינה בדבר **בלימת המשך הבניה הבלתי חוקית בקרקע** והתקדמות הליכי התכנון וההסדרה, דחה ביהמ"ש העליון ביום 23.3.16 את הערעור על פסק דינו של ביהמ"ש לעניינים מנהליים:

סוף דבר

14. המערערים לא גילו עילה המצדיקה סטייה מהכלל המושרש לפיו בית המשפט לא יתערב בשיקול דעתן של הרשויות המוסמכות בקביעת סדרי העדיפויות במדיניות אכיפת החוק. בשלב זה, המדינה סיימה את שלב התכנון בפרק זמן של כשלוש שנים וכיום התוכנית עומדת לפני הפקדה, על פי משך הזמן המשוער כפי שצפה בית משפט קמא, כך שאין לומר כי המדינה יושבת בחיבוק ידיים. ביני לביני, וכפי שעולה מהודעות המדינה, פועלת המדינה במישור דיני התכנון והבנייה לבלימת המשך הבנייה הבלתי חוקית בקרקע.

10. כשנתיים וחצי חלפו ממועד פסק הדין בערעור ובעוד כ- 4 חודשים עומד להסתיים פרק הזמן של 6 שנים ממועד פסק הדין במחוזי, אותו ציין בית המשפט כפרק זמן סביר להשלמת ההליכים לפינוי הפולשים מהחלקה הפרטית.

11. דא עקא, לא זו בלבד שהפינוי לא התממש, אלא שבניגוד להצהרות שהשמיעה המדינה לפני 6 שנים בבית המשפט המחוזי ולהצהרות שהשמיעה לפני 3 שנים בבית המשפט העליון, בפועל הליכי התכנון נתקעו ואין צפי לפינוי החלקה הפרטית בשנים הקרובות.

12. לא זו אף זו, בניגוד להצהרותיה הברורות וחד משמעיות לבית המשפט המחוזי והעליון, מאפשרת המדינה לפולשים להמשיך ולבנות בתים חדשים בחלקה הפרטית באין מפריע.

13. מפענוח תצלום האויר שמוצג להלן עולה, כי החל מהמועד בו הנחה בית המשפט העליון את המדינה לעמוד במילתה ולהקפיד לקיים אכיפה נחושה כנגד כל בניה חדשה או הרחבת בניה בחלקה הפרטית, ועד ליום 5.8.18, הוקמו בחלקה הפרטית **186 מבנים חדשים!**

חלקה פרטית - אבו קווידר (צילום מיום 5/8/18)

14. למותר לציין, כי כלל 186 המבנים החדשים שהוקמו בחלקה הפרטית, הוקמו ע"י הפולשים מתוך מודעות ברורה לגבולות החלקה הפרטית, לעמדת המדינה כפי שהוצגה לבתי המשפט ולהנחיית בית המשפט העליון בדבר חובת המדינה לבצע אכיפה נחושה כנגד כל בניה חדשה בחלקה הפרטית.

15. יתרה מכך, בני השבט יושבים גם על אדמות מדינה סמוכות, אולם כאמור כלל המבנים הנ"ל הוקמו בכוונת מכוון דווקא בתוך החלקה הפרטית תוך התעלמות מזכויות הקניין של מרשיי בחלקה.

16. על יסוד העובדות המפורטות לעיל, אי אכיפת דיני התכנון והבניה כנגד הבניה החדשה בחלקה הפרטית עולה לכדי התנערות מוחלטת ובלתי סבירה מחובתה של המדינה לאכוף את החוק כנגד כלל הבניה הנ"ל.

17. לאור האמור הנכם נדרשים כדלקמן:

16.1 לפעול להריסה מיידית של כלל הבניה החדשה שבוצעה בחלקה הפרטית כמפורט במכתבי זה.

16.2 לקצוב לוח זמנים סופי ומחייב להריסת כלל הבניה בחלקה הפרטית.

בכבוד רב,

עמיר פישר, עו"ד

נספח ע/15

תגובת המשיבים מיום 30.10.18

---

31 אוקטובר 2018
כ"ב חשון תשע"ט

מבלי לפגוע בזכויות

לכבוד:

מר עמיר פישר, עו"ד
בראונר, גלפרין, פישר-עורכי דין
רח' המלך דוד 8
ירושלים 94101
בפקס: 02-6288824

שלום רב,

הנדון: פנייתך מיום 26.8.2018 באשר למקרקעין המצויים בסמוך ליישוב נבטים

במענה לפנייתך בעניין זה, נשיבך כדלקמן:

1. כידוע לכם, המדינה פועלת בשנים האחרונות לקידום פתרון הסדרה לבני משפחת אבו קווידר, שבסופו נבחר, בחסות בית המשפט העליון (בג"ץ 745/08), פתרון מגורים הכולל מעבר של התושבים למתחם 11 ברהט (תא שטח המצוי בין השכונות הדרומיות של רהט, לבין כביש 31).
2. הרשויות פועלות כל העת על מנת לקדם את הפתרון שנבחר ודומה כי זוהי הדרך הראויה והמתחייבת גם לנוכח החלטת בג"ץ.
מן הכלל אל הפרט:
3. החל משנת 2012 החל תהליך התכנון מטעם הרשות לפיתוח והתיישבות הבדואים בנגב (להלן: "הרשות להסדרה") על ידי צוות מתכננים ששכר לשם כך. במקביל לתהליך התכנון, המליץ ביום 16.7.13 מנהל התכנון המקומי במשרד הפנים על הקמת ועדת חקירה לפי ס' 8 לפקודת העיריות (נוסח חדש), אשר תבחן את בקשתה של המועצה האזורית בני שמעון להעברת שטחים משיפוטה לתחום שיפוטה של עיריית רהט. ביום 7.11.13 ניתן ע"י מנכ"ל משרד הפנים כתב המינוי להקמת ועדת חקירה לגבולות עיריית רהט.
4. עיריית רהט התנגדה באופן נחרץ לקידום התכנית, כפי שעולה גם מפורשות מפרוטוקול הדיון בעע"מ 2847/13 (ר' פסקה 7 לפסק הדין). מובן כי התנגדות עיריית רהט הובילה לקשיים ועיכובים בטיפול וקידום המתווה הנבחר.
5. ביום 1.10.14 הגישה הרשות להסדרה למשרד הפנים חוות דעת לפיה השטחים המצויים תחת שיפוטה המוניציפלי של עיריית רהט, בהתאם למצב התכנוני הנוכחי, לרבות השטחים מושאי פועלה של ועדת הגבולות, עונים על צרכי העיר עד לשנת 2035. בהמשך

31 אוקטובר 2018
כ"ב חשוון תשע"ט

מבלי לפגוע בזכויות

לכך המליצה וועדת החקירה לאמץ את הסכמת עיריית רהט והמועצה האזורית בני שמעון כך שגם שטח ההתרחבות הדרומי, שבו מתוכנן פתרון ההסדרה לבני שבט אבו קווידר, ייכלל בתחום העיר רהט.

6. במסגרת שיתוף הציבור בתכנית שגובשה על ידי צוות המתכננים מטעם הרשות להסדרה, הוצגה ב-18.11.2014 לבני שבט אבו קווידר "תכנית מפורטת מס' 625-0191858 – מתחם 11 דרום רהט" (להלן: "התכנית"). במסגרת התכנית נקבע כי תא השטח למימוש החלופה שנבחרה, אשר במצב הנוכחי מצוי תחת שיפוטה המוניציפלי של מועצה אזורית בני שמעון, יהפוך לשכונה עתידית של העיר רהט.

7. ביום 29.2.2015 הוגשה התכנית לוועדה המחוזית לתכנון ולבניה מחוז דרום, כאשר כל תנאי הסף לאישור התכנית התקיימו ביום 24.6.2015.

8. ביום 3.9.18 נדונה התכנית בוועדה המחוזית לתכנון ולבניה והוחלט כדלקמן: "**התכנית בישורת האחרונה לקראת אישורה**. בתאריך 5.3.18 ועדת המשנה להתנגדויות החליטה לפרסם את התכנית להתנגדויות לפיי ס' 106 ב'. לצורך קידום אישורה של התכנית הועדה פונה ליו"ר המועצה הארצית בבקשה להאריך את התקופה לקבלת החלטה בתכנית עד לתאריך 31.3.2019".

9. נכון להיום, תם המועד האחרון להגשת ההתנגדויות לתכנית והתכנית קבועה לדיון בוועדת המשנה להתנגדויות לשם אישורה בתאריך 5.11.18, היות ולא הוגשו השגות והתנגדויות בהליך לפי סעיף 106 לחוק התכנון והבניה.

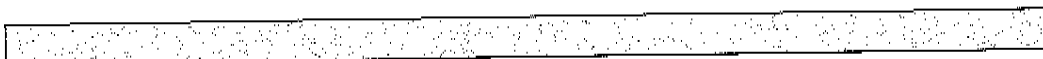
10. יודגש כי במקביל מקדמת הרשות להסדרה תכנון מפורט לביצוע הפיתוח, כאשר ככל שתאושר התכנית, יתלו ברשות בביצוע עבודות פיתוח למגרשים בשכונה החדשה. מובן כי ביצוע עבודות הפיתוח, מטבע הדברים, אורך זמן ותלוי במספר גורמים משתנים. מכל מקום הרשות להסדרה תמשיך בהידברות עם כלל הנושבים לשם הסדרת ההתיישבות בהתאם לתכנית.

לעניין פעולות האכיפה במתחם:

11. בשנים האחרונות בוצעו פעולות אכיפה כנגד מבנים לא חוקיים שהוקמו במתחם, לרבות הוצאת צווי הריסה מנהליים.

12. כך עולה כי מיום 1.4.14 ועד ליום 29.10.18, נפתחו במתחם 52 תיקים, אשר מתוכם נהרסו 41 מבנים, 5 תיקים הפכו לתיקים שיפוטיים, בהם הוגשו כתבי אישום והם מתנהלים בימים אלה, תיק אחד נסגר, תיק נוסף עדיין נמצא בבדיקה ו-4 תיקים נמצאים בהליכי הוצאת צו הריסה מינהלי.

13. ככלל, הטיפול האכיפתי בעבירות בנייה בפזורה הבדואית, נעשה מכוחם של סדרי עדיפויות, העוסקים בראש ובראשונה באכיפה מנהלית של בנייה חדשה. בהתאם לכך, לעת הזו במתחם הנדון, מתמקדת האכיפה במיקוד מאמצים כנגד בנייה בלתי חוקית

31 אוקטובר 2018
כ"ב חשון תשע"ט

מבלי לפגוע בזכויות

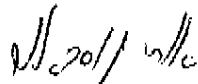
חדשה. כחלק מיישום המדיניות האמורה, הוצאו צווי הריסה מינהליים רבים כנגד בניה חדשה במתחם אבו קווידר.

14. סוגיית כוח האדם והמגבלות הייחודיות המאפיינות את הפעילות במרחב, בשילוב העובדה כי אכיפת בנייה חדשה אינה הרמטית, יכולים לחסביר את העובדה כי למרות התייעדוף הניתן לאיתור והוצאת צווים לגבי בנייה חדשה, לא ניתן, למרבה הצער, למנוע באופן מלא, בנייה חדשה בלתי חוקית במרחב.

15. למען הסר ספק, המדינה, באמצעות היחידה הארצית לפיקוח על הבניה, ותמשיך בעבודת הפיקוח בהתאם לסמכויותיה וינקטו הליכי אכיפה במקרים המתאימים.

16. המדינה פועלת באופן שוטף, ובמסגרת מגבלות כוח האדם והאמצעים העומדים לרשותה, ובמציאות של משאבים מוגבלים, כנגד בנייה בלתי חוקית חדשה בקרקע ובמקביל פועלת כל העת באופן משמעותי לקידום התכנית שעתידה להסדיר את מעבר בני השבט ליישוב רהט.

בברכה,

אורי נוסבאום, עו"ד

היועץ המשפטי

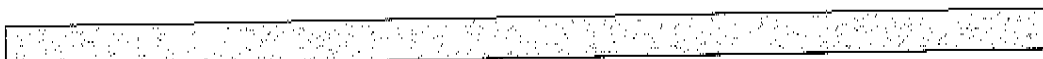
הרשות לפיתוח והתיישבות הבדואים בנגב

שי שנהר, עו"ד

היועץ המשפטי

היחידה הארצית לאכיפת דיני התכנון והבניה

נספח ע/16

פניית העותרים מיום 8.11.18

Amir Fisher, Adv, LL.B
Felix Galperin, Adv, LL.M
Roei Brauner, Adv, LL.B

8 King David St.
Jerusalem, 94101
Tel: 02 - 6223676
Fax: 02 - 6288824
amir@fisher-law.co.il

עמיר פישר, עו"ד
פליקס גלפרין, עו"ד
רועי בראונר, עו"ד

רחוב דוד המלך 8
ירושלים, מיקוד 94101
טלפון: 02-6223676
פקס: 02-6288824
amir@fisher-law.co.il

כב' טבת תשע"ח, 8 נובמבר, 2018

לכבוד

עו"ד שי שנהר, יועמ"ש היחידה הארצית לאכיפת דיני תו"ב
עו"ד אורי נוסבאום, יועמ"ש הרשות לפיתוח ולהתיישבות הבדואים בנגב

שלום רב,

הנדון: המשך בניה תוך פלישה לחלקה פרטית בסמוך לנבטים – קדם עתירה

בשם מרשיי, ה"ה מארק איסמעילוף, שושנה בן דוד, רות לוי ושלמה שמואלי, ובהמשך לפנייתי בעניין שבנדון מיום 20.8.18 ולתגובתכם מיום 31.10.18, הריני מתכבד לפנות אליכם כדלקמן:

1. תגובתכם הארוכה נעדרת התייחסות עניינית לתורף פנייתם של מרשיי - מחדלה של המדינה לעמוד מאחורי הצהרתה בפני בית המשפט המחוזי ובפני בית המשפט העליון, שלא לאפשר בניה חדשה בחלקה הפרטית. הצהרה שגם באה לידי ביטוי בהחלטת בית המשפט העליון מיום 26.6.14 וכן בפסק הדין שדחה את הערעור שהגישו מרשיי על בסיס הצהרת המדינה על בלימת המשך הבניה החדשה במקרקעין.

2. כפי שעלה מפניית מרשיי, החל ממועד החלטת בית המשפט העליון ועד ליום 5.8.18 נבנו בחלקה הפרטית 186 מבנים חדשים.

3. בתגובתכם הצגתם נתונים לפיהם בתקופה הנ"ל נפתחו 52 תיקים ב"מתחם", מבלי להגדיר אם מינוח זה מתייחס לחלקה הפרטית או לפזורת אלזרנוג כולה אשר יושבת גם על אדמות מדינה. מתוך 52 התיקים נהרסו עפ"י הנטען 41 מבנים כך שהם אינם נכללים כיום בתוך 186 המבנים החדשים שהוצגו בתצ"א. הנתונים שהצגתם על מספר התיקים שנפתחו בכל ה"מתחם" ממחישים את הפער בין הבניה בפועל ובין פעולות האכיפה ורק מחדדים את העובדה שהמדינה מתנערת מהצהרותיה בפני בית המשפט ואינה מונעת בניה חדשה בחלקה הפרטית.

4. דוק, התירוצים הקבועים אודות מגבלות כוח אדם וסדרי עדיפויות אינם רלוונטיים במקרה זה שבו מדובר בקרקע פרטית לגביה הצהירה המדינה לבית משפט כי תבלום את הבניה החדשה ובפרט שהצהרה זו עוגנה בפסק דין.

5. מבלי לגרוע מחובתה של המדינה לקיים את התחייבותה בפני בית המשפט, אין גם כל היגיון לאפשר בניה חדשה ובהיקפים כה משמעותיים בחלקה הפרטית. התנהלות זו הרי חותרת כנגד האפשרות לפנות את המקבץ בהסכמה לדרום רהט.

6. ובהתייחס לפעולות שבוצעו כדי לקדם את המעבר, בשים לב ללוחות הזמנים עליהם הצהירה המדינה לפני 6 שנים ולהחלטת ביהמ"ש המחוזי שקצבה 6 שנים כזמן סביר להשלמת המעבר בפועל – במכתבכם נטען כי ביום 29.2.15 הוגשה התוכנית בדרום רהט לוועדה המחוזית, ביום 24.6.15 הושלמו תנאי הסף לפרסום התוכנית, אולם רק ביום 3.9.18, למעלה משלוש שנים לאחר מכן, נדונה התוכנית בוועדה המחוזית.

7. נתון זה מעיד אף הוא על מחדלה של המדינה לבצע את התחייבותה בהתאם לקבועי הזמן עליהם הצהירה בפני בית המשפט בעת ניהול ההליך. על כל פנים, נכון להיום, עם אישור התוכנית, המשך הפעולות לקידום הפיתוח נתונות בידי רשות ההסדרה ואין סיבה שלא לקצוב ולפרסם לוח זמנים מחייב להריסת כלל המבנים בחלקה הפרטית.

8. סיכומו של דבר: רק הריסה מנהלית של כל בניה חדשה, הצבת יעד מוגדר לסיום עבודות הפיתוח והצהרה ברורה על מועד להריסת כלל המבנים בחלקה הפרטית יביאו להפסקת המשך הבניה המסיבית בחלקה, סיום העבודות בטווח זמן סביר וביצוע פינוי מוסכם.

9. לאור האמור הנכם שבים ונדרשים כדלקמן:

6.1 לפעול להריסה מיידי של כל בניה חדשה בחלקה הפרטית וכן של כלל הבניה החדשה שבוצעה החל ממועד החלטת בית המשפט העליון, כמפורט במכתבי מיום 20.8.18.

6.2 לקצוב לוח זמנים סופי ומחייב לסיום עבודות הפיתוח ולהריסת כלל הבניה בחלקה הפרטית.

בכבוד רב,

 עמיר פישר, עו"ד

נספח ע/17

תגובת המשיבים מיום 14.3.19

17/ע

1

ז' באדר ב' התשע"ט
14 במרץ 2019

לכבוד :

מר עמיר פישר, עו"ד
בראונר, גלפרין, פישר-עורכי דין
רח' המלך דוד 8
ירושלים 94101
בפקס : 02-3288824

שלום רב,

הנדון : פנייתך מיום 28.1.2019 באשר למקרקעין המצויים בסמוך ליישוב נבטים

במענה לפנייתך בעניין זה, נשיבך כדלקמן :

1. כאמור במכתב מיום 31.10.18, המדינה פועלת בשנים האחרונות ללא לאות לקידום פתרון הסדרה לבני משפחת אבו קויידר, שבסופו נבחר, בחסות בית המשפט העליון (בג"ץ 745/08), פתרון מגורים ראוי הכולל מעבר של התושבים למתחם 11 ברהט.

2. כידוע, מלאכת הסדרת ההתיישבות, של תושבי הפזורה בכלל ותושבי המקבץ נשוא מכתב זה בפרט, טומנת בחובה אתגרים רבים. אף בית המשפט העליון, במסגרת עע"מ 2847/13, עמד על הקושי והמורכבות הגלומים בקידום ההליך התכנוני תוך לוחות זמנים קצובים, וזאת בעיקר נוכח התמודדות המדינה עם הקשיים הצפויים ביישום ההסכם והתנגדות עיריית רהט לפתרון החסדרתי שהוצע. לעניין בקשת העותרים לקצוב למדינה מסגרת זמנים נוקשה נקבע זה מכבר על ידי בית המשפט העליון :

"המדינה פועלת הן במישור התכנוני ליישום מתווה העתקת השבט והן במישור האכיפתי. לכן אין לקבל את טענת המערערים כי המדינה מתנערת לחלוטין מתפקידה ואין מקום להתערבותנו.

אף איני רואה להיעתר לבקשת המערערים לקצוב למדינה מסגרת זמנים נוקשה ליישום ההסכם. זאת נוכח הקשיים הצפויים בניצוץ ההסכם, ובעיקר נוכח התנגדותה הנוכחית של רהט למתווה המוצע. במצב דברים זה, קביעת לוח זמנים קשיח ליישום ההסכם, הוא בבחינת התערבות בליבת סדרי העדיפויות של רשויות האכיפת..."

3. פירוט באשר להליכי התכנון השונים שקידמה הרשות לפיתוח והתיישבות הבדואים בנגב (להלן: **הרשות** /או **רשות הבדואים**) הועבר במכתבנו מיום 31.10.18. עם זאת, נעדכן כי ביום 14.2.19 התקיים דיון בוועדת המשנה לעררים שבמועצה הארצית לתכנון ולבנייה בערר שהוגש על ידי עיריית רהט והוועדה המקומית לתו"ב רהט על החלטת הוועדה המחוזית לתו"ב מחוז דרום בתכנית 625-0191858 : מתחם 11- דרום רהט. לפני מספר ימים פורסמה החלטת הוועדה ולפיה הוחלט פה אחד לדחות הערר, ולאמץ את עמדת המדינה. אין לנו אלא לקוות כי החלטת ועדת

המשנה לעררים תביא להסרת המכשולים שהציבה עיריית רהט ונוכל לקדם במהרה את הפתרון
ההסדרתי במתחם 11 ברהט.

מצ"ב החלטת ועדת המשנה לעררים.

4. יודגש כי במקביל לקידום התוכנית, מקדמות רשות הבדואים תכנון מפורט לביצוע הפיתוח במתחם
11 ברהט. מובן כי ביצוע עבודות הפיתוח, מטבע הדברים, אורך זמן ותלוי במספר גורמים
משתנים. מכל מקום, רשות הבדואים תמשיך בהידברות עם כלל התושבים לשם הסדרת
ההתיישבות בהתאם לתכנית. כאמור, נכון למועד כתיבת שורות אלה דחתה ועדת הערר את הערר
שהגישו העירייה והוועדה המקומית לתכנון ובניה – רהט ביחס לתכנית, יחד עם זאת, יתכנו
עיכובים נוספים במימוש התוכנית, כשהמדינה מצידה תמשיך לפעול נמרצות לקידום הפתרון
ההסדרה.

לעניין פעולות האכיפה במתחם:

5. בהתייחס לטענתך כי המדינה אפשרה בנייה חדשה בחלקה הפרטית, כאמור במכתבנו הקודם,
המדינה פועלת ותפעל באופן עקבי לאכיפה מנהלית של בניה חדשה. ככלל, הטיפול האכיפתי
בעבירות בנייה בפזורה הבדואית, נעשה בהתאם לסדרי עדיפויות ולמדיניות האכיפה של היחידה
הארצית לאכיפת דיני התכנון והבניה, העוסקים בראש ובראשונה בהוצאת צווי הריסה מנהליים
כנגד בניה חדשה, תוך מתן דגש על בניה מחוץ למקבצים. במקביל מתבצעת אכיפה גם כלפי בניה
ישנה יותר, בהתאם לשיקולי הסדרת התיישבות הבדואים בנגב ובהתאם לשיקולים נוספים כגון
מידת הפגיעה התכנונית, מידת הפגיעה בשלטון החוק וקיומם של סיכונים בטיחותיים.

יחד עם זאת, המשאבים הנדרשים לאכיפת החוק לעולם אינם מספיקים לצורך אכיפה מלאה של
העבירות בכל זמן נתון. אף בית המשפט העליון התייחס לסוגיה זו באומרו כי **"על הרשויות
המוסמכות לכלכל את צעדי האכיפה במסגרת המשאבים, בהתאם למדיניות אכיפה ולפי סדרי
עדיפויות המשתנים עם הנסיבות"** (ר' בג"צ 551/99 שקם בע"מ נ' מנהל המכס ומע"מ).

6. לגופו של עניין נשיבך כי בשנים האחרונות, בוצעו במתחם נשוא פניותך (אשר סומן בתצ"א אשר
צורפה למכתבתך מיום 20.8.2018), פעולות אכיפה רבות כנגד מבנים לא חוקיים שהוקמו במתחם,
לרבות הוצאת צווי הריסה מנהליים.

כך ביחס למתחם הקרקע הפרטית, בין התאריכים 1.4.14 עד 14.3.19, נפתחו על ידי המדינה 58
תיקים, אשר לגבי 51 מתוכם הוצאו צווי הריסה מנהליים והמבנים נשוא הצווים נהרסו. כמו כן
הוגשו 5 כתבי אישום אשר לגבי ארבעה מהם התקבלו פסקי דין הכוללים צווי הריסה.

7. בהתייחס לטענתך כי על הקרקע הפרטית של מרשיך נבנו בפועל 186 מבנים חדשים, נטען כי
מעין בתצלומי אוויר משנת 2014 ומשנת 2018, דומה כי מספר המבנים החדשים הקיימים במקום
אינו בהיקף הנטען בפנייתך. עיון בתצ"א מראה כי אין חריגה מגבולות המקבץ וכי מרבית הבניה
אינה של מבנים חדשים, אלא בעיקר תוספות למבנים הקיימים.

יצוין כי אף לשיטתך, כפי שעולה מהנתונים שהוצגו במכתבך מיום 20.8.18, מבלי להתייחס לנכונותם, עולה כי 133 מהפריטים המופיעים בתצ"א הם תוספות למבנים קיימים, ורק 53 מהפריטים הם בנייה חדשה.

8. למען הסר ספק, המדינה, באמצעות היחידה הארצית לפיקוח על הבניה, תמשיך בעבודת הפיקוח בהתאם לסמכויותיה ויינקטו הליכי אכיפה במקרים המתאימים ובהתאם לסדרי העדיפויות ולמדיניות האכיפה. יצוין בהקשר זה כי כל צו הריסה המוצא ביחס למתחם, מחייב כניסת מפקח ומטעמים ביטחוניים ליווי של כוחות משטרתיים.

9. המדינה פועלת באופן שוטף, ובמסגרת מגבלות כוח האדם והאמצעים העומדים לרשותה, ובמציאות של משאבים מוגבלים, כנגד בנייה בלתי חוקית חדשה בקרקע ובמקביל פועלת כל העת באופן משמעותי לקידום התכנית שעתידה להסדיר את מעבר בני השבט ליישוב רהט.

בברכה,

אילת אלון בוקר, עו"ד

לשכה משפטית

הרשות לפיתוח והתיישבות הבדואים בנגב

שי שנהר, עו"ד

היועץ המשפטי

היחידה הארצית לאכיפת דיני התכנון והבניה

נספח ע/18

פניית העותרים מיום 18.8.19

18/ע

B G F

BRAUNER, GALPERIN, FISHER – LAW OFFICE
בראונר, גלפרין, פישר – משרד עורכי דין

Amir Fisher, Adv, LL.B
Felix Galperin, Adv, LL.M
Roei Brauner, Adv, LL.B

8 King David St.
Jerusalem, 94101
Tel: 02 - 6223676
Fax: 02 - 6288824
amir@fisher-law.co.il

עמיר פישר, עו"ד
פליקס גלפרין, עו"ד
רועי בראונר, עו"ד

רחוב דוד המלך 8
יחשלים, מיקוד 94101
טלפון: 02-6223676
פקס: 02-6288824
amir@fisher-law.co.il

18 אוגוסט, 2019

לכבוד

שר האוצר, מר משה כחלון

שר החקלאות, מר אורי אריאל

שר החינוך, מר רפי פרץ

מנהל היחידה הארצית לפיקוח על הבניה, מר אבי כהן

מר יאיר מעיין, מנהל רשות ההסדרה

שלום רב,

הנדון: המשך בניה תוך פלישה לחלקה פרטית בסמוך לנבטים – קדם עתירה

סימוכין: פנייה מיום 20.8.18 ומיום 15.10.18, תגובה מיום 30.10.18

פנייה מיום 8.11.18 ומיום 28.1.19, תגובה מיום 14.3.19

בשם מרשיי, ה"ה מארק איסמעילוף, שושנה בן דוד, רות לוי ושלמה שמואלי, ובהמשך לתכתובת שבסמך, הריני מתכבד לשוב ולפנות אליכם כדלקמן:

1. בפנייתם האחרונה התריעו מרשיי על כך שפרק הזמן שקצב בית המשפט כמועד סביר לפינוי הפולשים מחלקתם הפרטית (6 שנים) חלף זה מכבר, אולם הליכי הפינוי אינם נראים באופק.

2. מרשיי התרעמו על השתהות המדינה במשך שנים ארוכות בקידום הליכי התוכנית במתחם 11 ברהט כשבמקביל, למרות הצהרות המדינה בפני בתי המשפט על **הריסת כל בניה חדשה בחלקה הפרטית** וחרף החלטת ביהמ"ש העליון מיום 26.6.14 (עע"מ 247/13) המורה למדינה לבצע **אכיפה נחושה כנגד כל בניה חדשה** – הוקמו 186 מבנים חדשים בחלקה הפרטית במהלך 4 השנים שחלפו ממועד החלטת ביהמ"ש העליון הנ"ל ועד ליום 5.8.18.

3. מרשיי הטעימו כי מבלי לגרוע מחובתה של המדינה לקיים את התחייבותה בפני בית המשפט, אין כל היגיון לאפשר בניה חדשה ובהיקפים כה משמעותיים בחלקה הפרטית. התנהלות זו חותרת כנגד האפשרות לפנות את המקבץ בהסכמה לדרום רהט, שכן גם אם יעלה בידי המדינה לפתח את המגרשים ולאפשר את העתקת הפולשים מהחלקה הפרטית, הדעת נותנת כי אנשים שמצאו לנכון לבנות בימים אלו בית חדש, לא ימהרו להתפנות בהסכמה לדרום רהט מבתיהם שזה עתה נבנו.

4. נוכח העיכובים המשמעותיים בלוח הזמנים שהוצג לבית המשפט במסגרת העתירה המנהלית ולאור הבניה המואצת בחלקה הפרטית – ברור כי לאחר סיום פיתוח המגרשים למצער חלק משמעותי מתוך מאות הפולשים לחלקה הפרטית, ובוודאי אלו שבנו ובונים את ביתם רק כעת או יבנו בעתיד, יסרבו להתפנות בהסכמה מהחלקה הפרטית.

5. לאור האמור, הציגו מרשיי את הדרישות הבאות:

1. למנוע לאלתר כל בניה חדשה נוספת בחלקה הפרטית.
2. להתחיל באופן מיידי בנקיטת פעולות תומכות הסדרה, כדלקמן:
  - 2.1 לבצע מיפוי מסודר של כלל המחזיקים בכלל המבנים בחלקה הפרטית
  - 2.2 להחתים כבר עתה את הפולשים בשטח החלקה הפרטית על הסכם פינוי מרצון עם סיום עבודות הפיתוח.
  - 2.3 לנקיטת הליכי אכיפה משפטיים כנגד כל מחזיק שיסרב לחתום על הסכם פינוי מרצון.

BRAUNER, GALPERIN, FISHER – LAW OFFICE
בראונר, גלפרין, פישר - משרד עורכי דין

6. ביום 14.3.19 נתקבל מענה לפנייה מאת היועצים המשפטיים של רשות ההסדרה והיחידה הארצית לפיקוח. בתגובה נטען כי לאחר אישור התוכנית למתחם 11 ברהט רשות ההסדרה מקדמת תכנון מפורט לפיתוח המגרשים ב ובכוונתה להמשיך בהדברות עם התושבים כדי להסדיר את פינוי המתחם בהסכמה.

7. ביחס לאדישות כלפי הבניה החדשה במתחם נטען כי רשויות האכיפה פועלות בכפוף למגבלות כוח האדם שברשותם ועפ"י סדרי עדיפויות. לגופו של עניין נטען כי ב- 5 השנים האחרונות נפתחו בחלקה הפרטית 58 תיקים כאשר 51 מתוכם נהרסו בצווים מנהליים. כן הוגשו 5 כתבי אישום כשבארבעה מההליכים ניתנו פסקי דין הכוללים צוו הריסה. עוד נטען כי אין חריגה מגבולות המקבץ וכי מרבית הבניה הינה תוספת למבנים קיימים.

8. כפי שניתן להיווכח, היועצים המשפטיים התעלמו בתגובתם מהטענות בדבר התחייבות המדינה לבתי המשפט שלא לאפשר כל בניה חדשה, התעלמו מהחלטת בית המשפט העליון המורה למדינה לבצע אכיפה נחושה כנגד כל בניה חדשה והסתפקו במענה הרגיל והסטנדרטי אודות בעיות משאבים, סדרי עדיפויות ופירוט פעולות אכיפה נטענות כנגד חלק קטן ביחס לכלל הבניה (פחות מרבע מכלל הבניה החדשה בחלקה הפרטית).

9. אך לא פחות חמור מכך, אין במענה התייחסות כלל לתורף פניית מרשיי ובכלל זה דרישתם להתחיל בפעולות תומכות הסדרה שעיקרם חתימת הסכמי פינוי מול כלל המחזיקים בחלקה הפרטית ונקיטת הליכי פינוי משפטיים כנד פולשים שיסרבו לחתום. כפי שהבהירו מרשיי, אין כל סיבה עניינית מדוע לא להתחיל כבר כעת בפעולות אלו כאשר ברור שמדובר בהליכים שייקחו זמן רב ובשים לב לעיכוב המתמשך בלוחות הזמנים לפינוי עליהם הצהירה המדינה בבתי המשפט.

10. ואם בכך לא די, בימים אלו התברר למרשיי כי מתבצעות ללא היתרי בניה כחוק עבודות להכשרת שטח ובניית בי"ס תיכון חדש עבור תושבי המקבץ בצמוד לחלקה הפרטית.

11. בניית ביי"ס תיכון חדש עבור תושבי המקבץ, שלומדים כיום בבי"ס המרוחק מס' דקות מהמקום, מצביעה על מודעות ברורה מצד כלל הגורמים העוסקים בכך, כי אין בכוונת תושבי המקבץ הפולשים להתפנות מהמקום.

12. לאור האמור הנכס מתבקשים לפעול בהתאם לאמור להלן:

12.1 למנוע באופן מוחלט כל בניה חדשה/תוספת בניה בחלקה הפרטית בהתאם להתחייבות הברורה שניתנה לבתי המשפט ולהחלטת ביהמ"ש העליון מיום 26.6.14.

12.2 לחדול לאלתר מבניית בית הספר התיכון המוקם ללא היתר בצמוד לחלקה הפרטית.

12.3 להתחיל באופן מיידי בעבודות לפיתוח המגרשים במתחם 11 ברהט ולמסור מועד צפוי לסיום העבודות. ככל שישנם חסמים המעכבים את הפיתוח נבקש לקבל הסבר מפורט על החסמים וכן לקבל את סטטוס הליכי התכנון המפורט וההכנות לביצוע הפיתוח (כולל מועדי מכרזים ככל שיצאו בקשר עם עבודות הפיתוח).

12.2 להתחיל באופן מיידי בנקיטת פעולות תומכות הסדרה, כדלקמן:

11.2.1 לבצע מיפוי מסודר של כלל המחזיקים בכלל המבנים בחלקה הפרטית.

11.2.2 להחתים כבר עתה את הפולשים בשטח החלקה הפרטית על הסכם פינוי מרצון עם סיום עבודות הפיתוח.

11.2.3 לנקיטת הליכי אכיפה משפטיים כנגד כל מחזיק שיסרב לחתום על הסכם פינוי מרצון.

13. הנכס מתבקשים לראות בפנייתי זו כפנייה בהתאם להוראות סעי' 2 לחוק לתיקון סדרי מינהל (החלטות והנמקות) תשי"ט – 1958. בהיעדר מענה ענייני ומספק לכלל הדרישות המפורטות לעיל, לא תיוותר בידי מרשיי הברירה, אלא לעתור בעניין לבית המשפט.

בכבוד רב,

עמיר פישר, עו"ד

נספח ע/19

תגובת המשיבים מיום 26.9.19

כ"ן באלול תשע"ט
26 בספטמבר 2019

לכבוד :

מר עמיר פישר, עו"ד
בראונר, גלפרין, פישר- עורכי דין
רח' המלך דוד 8
ירושלים 94101
בפקס : 02-3288824

שלום רב,

הנדון : פנייתך מיום 18.8.19 באשר למקרקעין המצויים בסמוך ליישוב נבטים

סימוכין : מכתבינו מיום 31.10.18 ומיום 14.3.19

במענה לפנייתך בעניין זה, נשיבך כדלקמן :

לעניין פתרון ההסדרה למשפחת אבו קוידר :

1. כאמור במכתבינו שבסימוכין, המדינה פועלת בשנים האחרונות ללא לאות לקידום פתרון הסדרה לבני משפחת אבו קוידר. הפתרון שנבחר, בהתאם להליך בבית המשפט העליון (בג"ץ 745/08) הוא פתרון מגורים ראוי הכולל מעבר של התושבים למתחם 11 ברהט.

2. כידוע, מלאכת הסדרת ההתיישבות של תושבי הפזורה בכלל ותושבי המקבץ נשוא מכתב זה בפרט, טומנת בחובה אתגרים רבים, הנובעים בין היתר מהתנגדות עיריית רהט לפתרון ההסדרתי שהוצע.

פירוט באשר להליכי התכנון השונים שקידמה הרשות לפיתוח והתיישבות הבדואים בנגב (להלן: **הרשות או רשות הבדואים**) הועבר במכתבנו מיום 31.10.18 שבסימוכין. כמו כן במכתבנו מיום 14.3.19, עדכנו אודות דחיית הערר שהגישו עיריית רהט והוועדה המקומית לתו"ב רהט על ידי ועדת המשנה לעררים. הרינו לעדכן כי על החלטת ועדת המשנה לעררים הוגשה עת"מ 42576-03-19, שנדחתה על ידי בית המשפט לעניינים מינהליים ביום 10.6.19.

מצ"ב החלטת בית המשפט מיום 10.6.19 בעת"מ 42576-03-19.

3. בהתייחס למבוקש בסעיף 5 למכתבך נעדכן, כי במסגרת הפעולות שמבצעים נציגיה המוסמכים של הרשות לקידום הסדרת התיישבותן של המשפחות המתגוררות באל זרנוג, הם נפגשו עם נציגיהם של משפחות רבות המתגוררות באל זרנוג, ביצעו מיפוי למחוזברים של חלקן והחלו בהכנת תיקי פינוי לתושבים המעוניינים במעבר. בהמשך יובאו תיקים אלה לדיון בפני ועדת פשרות ברשות.

4. בהתייחס לפיתוח מתחם 11, נעדכן כי התכנון המפורט לביצוע עבודות עפר במתחם הסתיים, תכנון מפורט לביצוע מערכות תת קרקעיות צפוי להסתיים לקראת סוף השנה וההערכה היא כי לקראת מחצית 2020 יחלו העבודות בשטח.

לעניין פעולות האכיפה במתחם :

5. בהתייחס לטענתך כי המדינה התעלמה במכתביה מהחלטת בית המשפט העליון, הרי שטענה זו אינה ברורה כלל ועיקר, שעה שבמכתבינו שבסימוכין קיימת התייחסות לאותה החלטה ממש (וראה סעיף 1 למכתבינו שבסימוכין). לעניין אכיפת דיני התכנון והבניה, נחזור ונפנה לפסק דינו של בית המשפט העליון מיום 23.3.16 בע"מ 2847/13, שם נקבע לעניין זה **"נחה דעתנו כי המדינה פועלת לבלימת בניה חדשה על הקרקע..."**. לא זו בלבד שפסקי הדין של בית המשפט העליון לא נעלמו מעיני המדינה, אלא המדינה ממשיכה לפעול לבלימת בניה חדשה על הקרקע ומטפלת באכיפת עבירות בנייה בפזורה הבדואית.
6. לגופה של טענתך בעניין פעילות אכיפה במתחם אבו קוידר, נשיבך כי בשנים האחרונות בוצעו במתחם פעולות אכיפה רבות כנגד מבנים לא חוקיים שהוקמו במתחם, לרבות הוצאת צווי הריסה מנהליים. מעבר לפעילויות האכיפה שפורטו במכתבנו הקודם, נעדכן כי מאז 14.3.19 עד 23.9.19 פתחה היחידה הארצית לאכיפת דיני התכנון והבניה במשרד האוצר 6 תיקים נוספים, ב- 3 מהם הוצאו צווי הריסה מנהליים והמבנים נשוא הצווים נהרסו. יצוין ביחס לשלושת התיקים הנוספים, כי אחד בתהליך של הטלת קנס מנהלי, השני בתהליך של הוצאת צו הריסה מנהלי והשלישי נוגע לבניית בית הספר התיכון המוזכר בס' 10 למכתבך, במקרה זה הוצא צו הפסקת עבודה, כאשר העבודה הופסקה עד לקבלת היתר.
7. בהתייחס לטענתך כי על הקרקע הפרטית של מרשייך נבנו מאז פסק דינו של בית המשפט העליון בע"מ 247/13 186 מבנים חדשים, כפי שהשבנו במכתבנו שבסימוכין, עמדת המדינה היא כי מספר המבנים החדשים הקיימים במקום אינו בהיקף הנטען בפנייתך, וזאת בהסתמך על תצלומי אוויר מהשנים 2014 ו-2018. עוד עולה מתצלומי אוויר אלה, כי אין חריגה מגבולות המקבץ, וכי ככל שקיימת בנייה, הרי שאין אלה מבנים חדשים, אלא בעיקר תוספות למבנים קיימים.
- אף לשיטתך וכפי שעולה מהנתונים שהוצגו במכתבך מיום 20.8.18, מבלי להודות בנכונותם, 133 מהפריטים המופיעים בתצ"א הם תוספות למבנים קיימים, ואילו 53 מהפריטים הם בנייה חדשה.
8. למען הסר ספק, המדינה, באמצעות היחידה הארצית לפיקוח על הבניה, תמשיך בעבודת הפיקוח בהתאם לסמכויותיה ותנקוט הליכי אכיפה במקרים המתאימים ובהתאם לסדרי העדיפויות ולמדיניות האכיפה.
9. המדינה פועלת באופן שוטף, במסגרת מגבלות כוח האדם והאמצעים העומדים לרשותה, כנגד בנייה בלתי חוקית חדשה במתחם, ובמקביל פועלת כל העת למימוש התכנית שעתידה להסדיר את מעבר בני המשפחה ליישוב רהט.

באשר להקמת בית ספר תיכון

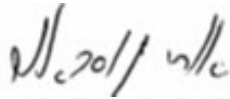
10. אכן, המדינה הכירה בצורך בהקמת בית ספר תיכון, בהמשך לבית הספר היסודי הקיים במתחם.
11. באוגוסט 2019 נחתם חוזה הרשאה בין רשות מקרקעי ישראל לבין המועצה האזורית נווה מדבר (להלן: "המועצה האזורית"), שמטרתו "בית ספר תיכון מבנים יבילים".

ההיתר ניתן על פי תכנית מתאר מחוזית מחוז דרום ת/מ/מ 4/14 (שינוי מספר 40) מבנים יבילים ארעיים לשירותים חיוניים. הוראות התכנית מאפשרות הקמת "מרכזי שירות" לשירותים חיוניים-חינוך, בריאות, שיטור באמצעות הצבת מבנים יבילים, בשורה של נקודות ציון, שאל זרנוג (אבו קווידר במועצה האזורית נווה מדבר), היא אחת מהן.

14. בהקשר זה, אף הטענה המובאת בסעיף 11 למכתבך, לפיה ההחלטה בדבר הקמת בית הספר מלמדת כי כלל הגורמים מודעים לכך שלא יתבצע פינוי של משפחת אבו קווידר, אינה נכונה.

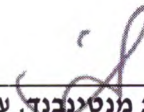
לעמדת המדינה, משפחת אבו קווידר מתגוררת במתחם בלתי חוקי שעתידי להתפנות בעוד כשנתיים עד שלוש שנים. זוהי גם ההנמקה לכך שתוקפו של היתר הבנייה שניתן לבית הספר, מוגבל לשלוש שנים בלבד, כאשר נכון למועד מתן ההיתר, פתרון ההסדרה וההתיישבות של בני המשפחה עדיין אינו בר ביצוע, כפי שתיארנו לעיל. לצד פעולותיה של המדינה, באמצעות רשות הבדואים, להסדרת התיישבות משפחת אבו קווידר, על המדינה לספק לילדי המתחם שירותי חינוך עד לפינויים ליישוב הקבע. עמדת המדינה היא כי הפעלת בית הספר לתקופה קצובה של שלוש שנים, מהווה מענה הולם בנסיבות שתוארו לעיל.

בברכה,

אורי נוסבאום, עו"ד
היועץ המשפטי

הרשות לפיתוח והתיישבות הבדואים בנגב

גילית מנסקינבנד, עו"ד
ס' היועץ המשפטי

היחידה הארצית לאכיפת דיני התכנון והבניה

סופי אורטקני, עו"ד
לשכה משפטית
משד החינוך

נספח ע/20

פניית העותרים מיום 25.11.19

20/ע

BRAUNER, GALPERIN, FISHER – LAW OFFICE
בראונר, גלפרין, פישר - משרד עורכי דין

Amir Fisher, Adv, LL.B
Felix Galperin, Adv, LL.M
Roei Brauner, Adv, LL.B

8 King David St.
Jerusalem, 94101
Tel: 02 - 6223676
Fax: 02 - 6288824
amir@fisher-law.co.il

עמיר פישר, עו"ד
פליקס גלפרין, עו"ד
רועי בראונר, עו"ד

רחוב דוד המלך 8
ירושלים, מיקוד 94101
טלפון: 02-6223676
פקס: 02-6288824
amir@fisher-law.co.il

25 נובמבר, 2019

לכבוד

שר החקלאות, מר בנימין נתניהו
שר האוצר, מר משה כחלון
מנהל היחידה הארצית לפיקוח על הבניה, מר אבי כהן
מר יאיר מעיין, מנהל רשות ההסדרה

שלום רב,

הנדון: המשך בניה תוך פלישה לחלקה פרטית בסמוך לנבטים – קדם עתירה

סימוכין: פנייה מיום 20.8.18 ומיום 15.10.18, תגובה מיום 30.10.18
פנייה מיום 8.11.18 ומיום 28.1.19, תגובה מיום 14.3.19
פניה מיום 18.8.19, תגובה מיום 26.9.19

בשם מרשיי, ה"ה מארק איסמעילוף, שושנה בן דוד, רות לוי ושלמה שמואלי, ובהמשך לתגובת היועמ"שים של רשות ההסדרה ויחידת הפיקוח מיום 26.9.19 (להלן: "התגובה"), הריני מתכבד לשוב ולפנות אליכם כדלקמן:

נקיטת הליכי אכיפה כנגד הבניה החדשה במתחם

1. בהתייחס לבניה החדשה בחלקה הפרטית נטען בתגובה כי: "אין חריגה מגבולות המקבץ וככל שקיימת בניה הרי שאין אלה מבנים חדשים אלא בעיקר תוספות למבנים קיימים".
2. ראשית, נחזור ונזכיר כי בעקבות עתירת מרשיי לביהמ"ש לעניינים מנהליים בבאר שבע בדרישה לממש את צווי ההריסה כנגד המבנים המצויים בחלקה (עת"מ 35692-05-12),

BRAUNER, GALPERIN, FISHER – LAW OFFICE
בראונר, גלפרין, פישר - משרד עורכי דין

הצהירה המדינה בפני ביהמ"ש ביום 1.7.12, כי המדינה אינה מאפשרת לבצע בניה חדשה בשטח החלקה הפרטית. להלן ציטוט מתוך פרוטוקול הדיון:

15 לגבי בניה חדשה שמהבצעת בעת האורונה, לפי מיטב ידיעתי היא מטופלת מייזית ולפי מיטב
16 ידיעתי נהרסת וזאת המדיניות המוצהרת של המדינה. אין שום כוונה להסכים לבניה חדשה לחפרה
17 של חוק תכנון הבניה, לכן אנו סבורים שצו הביניים בוודאי כלפי המדינה מיותר לחלוטין
18 מלכתחילה.

3. לאחר שהעתירה נדחתה בין היתר על בסיס הצהרת המדינה כי היא אינה מאפשרת לבצע בחלקה הפרטית בניה חדשה, ערערו מרשיי על פסק הדין לביהמ"ש העליון (עע"מ 247/13). במסגרת הדיון בערעור שבו והדגישו השופטים, כי על המדינה לבצע אכיפה מוחלטת כלפי כל בניה חדשה בחלקה הפרטית. ראו בעניין זה החלטת בית המשפט בסיום הדיון מיום 26.6.14:

ג. נשהה הכרעתנו בערעור בשישה חודשים. עד 10.12.14 תדווח המדינה על ההתקדמות בהליכי התכנון, הראויים להאצה, וההתקדמות בועדת הגבולות. במהלך התקופה מצפים אנו כי יינקטו צעדי אכיפה ככל משפטים וחוקתם, לגבי כל בניה חדשה, בין אם צמודה ובין אם לאו, וגם לגבי זאת ידווח. המערערים ומשיב 3 יוכלו להגיב תוך 10 ימים לאחר קבלת הערכון.

ד. בעקבות זאת, ככל הנראה, יינתן פסק דינו.

4. אך גם לגופו של עניין הטענה לפיה הבניה החדשה אינה כוללת מבנים חדשים אינה נכונה. בתצ"א שצורפה לפנייתם מיום 20.8.18 סימנו מרשיי 53 מבנים חדשים בנוסף ל 133 התוספות למבנים שנבנו במהלך 4 השנים שלאחר החלטת ביהמ"ש העליון הנ"ל.

5. כנספח לפנייה זו מצורפים עזרים הכוללים תצלומים של כלל 53 המבנים החדשים והנפרדים לחלוטין שהוקמו בחלקה הפרטית בין מאי 2014 לאוגוסט 2018, כאשר לגבי חלק מהבנים מצורפים גם צילומי תקריב.

6. מהאמור עולה כי העובדות הנטענות בתגובה אינן נכונות והן גם בלתי רלוונטיות, שכן המדינה הצהירה לבית המשפט כי היא הורסת כל בניה חדשה ובית המשפט אף הורה לעשות כן ביחס לכל בניה חדשה, לרבות בניה צמודה.

BRAUNER, GALPERIN, FISHER – LAW OFFICE
בראונר, גלפרין, פישר - משרד עורכי דין

7. לעניין זה נבחר: כאשר מדובר בבניה באדמות מדינה יש חשיבות לשאלת צמידות הדופן כדי למנוע את התפשטות המקבץ. אך כשמדובר בבניה בתוך חלקה פרטית אין משמעות לשאלה אם הבניה החדשה נבנית בצמוד לבניה הקיימת או במרחק ממנה, שכן תורף הבעיה אינה התפשטות הבניה במרחב, אלא הוספת מבנים חדשים בתא השטח תוך מתן אפשרות לאוכלוסיה נוספת להיכנס לחלקה ותוך השקעת משאבים נוספים שיסכלו כל אפשרות עתידית לפינוי מרצון.
8. למותר גם לציין, כי לפעולות האכיפה הספורדיות המצוינות בתגובה אין כל רלוונטיות כאשר הבניה נמשכת בהיקפים כה גדולים.
9. בשורה התחתונה, בניגוד להצהרת המדינה לבית המשפט ובניגוד להחלטת ביהמ"ש העליון, הבניה בחלקה הפרטית הולכת ומתרחבת בצורה משמעותית על ציר הזמן (כשבמקביל המדינה מקימה בית ספר במקום לילדי הפולשים). התנהלות זו מסכלת את האפשרות להגיע בעתיד להסדר פינוי מרצון עם הפולשים ורק בת יענה, המתעקשת לטמון את ראשה בחול, תתכחש לכך.

ביצוע פעולות תומכות הסדרה –

החתמה על הסכמי פינוי ונקיטה בהליכים משפטיים

10. במקביל לדרישתם לעצור את המשך הבניה בחלקה הפרטית, דרשו מרשיי להתחיל לעבוד במקביל, במקום בטור, דהיינו, להתחיל באופן מיידי בפעולות תומכות הסדרה ובכלל זה לבצע מיפוי מסודר של כלל המחזיקים בכלל המבנים בחלקה הפרטית ובהמשך לכך לפנות לכ"א מהמחזיקים, להציע לו לחתום על הסכם פינוי מרצון המותנה בסיום עבודות הפיתוח וככל שיסרב לחתום לנקוט נגדו בהליכי פינוי משפטיים אשר ממילא צפויים לקחת שנים ארוכות.
11. במענה לכך נטען בתגובה כי נציגי הרשות: **"נפגשו עם נציגיהם של משפחות רבות המתגוררות באל זרנוג, ביצעו מיפוי למחוברים של חלקן והחלו בהכנת תיקי פינוי לתושבים המעוניינים במעבר"**.
12. אמור מעתה, במקום לבצע עבודה מסודרת ואפקטיבית, הרשות פנתה לנציגים של חלק מהמשפחות, ביצעה מיפוי למחוברים של חלק מהם והחלה בהכנת תיקי פינוי למי שגילה התעניינות במעבר.
13. התגובה כמובן אינה כוללת נתונים מספריים וניתן רק להניח מהניסוח, שהרשות החלה בהכנת מספר זניח של תיקי פינוי וכי גם אותם תיקים לא הושלמו.
14. אך מבחינה מהותית – המטרה של פעולות תומכות הסדרה אינה **"הכנת תיקי פינוי"** אלא, וזאת עיקר, חתימה על הסכמי פינוי **ונקיטה בהליכים משפטיים כנגד כל פולש שמסרב לחתום**.

15. אם המדינה תעבוד בטור, תחילה תסיים את עבודות הפיתוח, רק אז תפנה לפולשים לחתום על הסכמי פינוי ורק לאחר מכן תתחיל לנקוט בהליכי פינוי כנגד מי שיסרב לחתום – ייקח עוד שנים ארוכות מאד עד לפינוי החלקה הפרטית, אם בכלל.

16. וזאת להזכיר, בינואר 2013 קצב בית המשפט למדינה 6 שנים לסיום הליכי הפינוי כטווח זמן סביר בהתבסס על הצהרות המדינה בהליך לפניו. תקופה ארוכה זו הסתיימה לפני כשנה. מדיניות שמשמעותה דחיית פינוי החלקה בפועל רק לעוד שנים ארוכות מהיום, מהווה התנערות בלתי סבירה מחובת המדינה לעמוד בהצהרותיה ולאכוף את החוק.

סיכום

17. התנהלות המדינה בכל הקשור לטיפול שני הנושאים השלובים שאוזכרו לעיל עומדת בסתירה להצהרותיה והתחייבויותיה בפני בית המשפט ולהחלטות שיפוטיות. בד בבד, וזאת העיקר, התנהלות זו עומדת בסתירה לשכל הישר ולרצון המדינה המוצהר לקדם פינוי מרצון.

18. במקום לפעול בצורה עניינית כדי לקדם פינוי מרצון של החלקה באמצעות מניעת בניה חדשה, החתמת הפולשים הקיימים על הסכמי פינוי מרצון ונקיטת הליכי פינוי משפטיים כנגד פולשים שיסרבו לחתום (ולמרשיי ידוע על רבים המצהירים על כך בריש גלי), מאפשרת המדינה לפולשים נוספים להיכנס לחלקה הפרטית, מקימה בית ספר חדש עבור הפולשים בצמוד למתחם ומאפשרת בניית מאות מבנים חדשים באופן שמסכל בצורה ברורה את האפשרות להגיע להסדר של פינוי מרצון עם כלל הפולשים, לרבות אלו שהביעו בעבר נכונות לכך.

19. מרשיי אינם צעירים והם מודעים היטב למורכבות הבעיה. לאחר שניהלו הליכים משפטיים ממושכים בפני בית המשפט לעניינים מנהליים ובית המשפט העליון בניסיון לקדם את פינוי החלקה, הם אינם ששים להוציא הוצאות נוספות ולהגיש עתירה חדשה בעניין. עם זאת, בהיעדר מענה ענייני ומספק לתוכן פניה זו, לא תיוותר בידיהם הברירה, אלא לשוב ולעתור לבית המשפט.

בכבוד רב,

 עמיר פישר, עו"ד

עזר 1: מבנים 2-4

צילום מיום 8.8.19
השוואה לתצ"א ממאי 2014

הרחבת מבנה קיים
מבנה חדש

עזר 2: מבנים 6-19

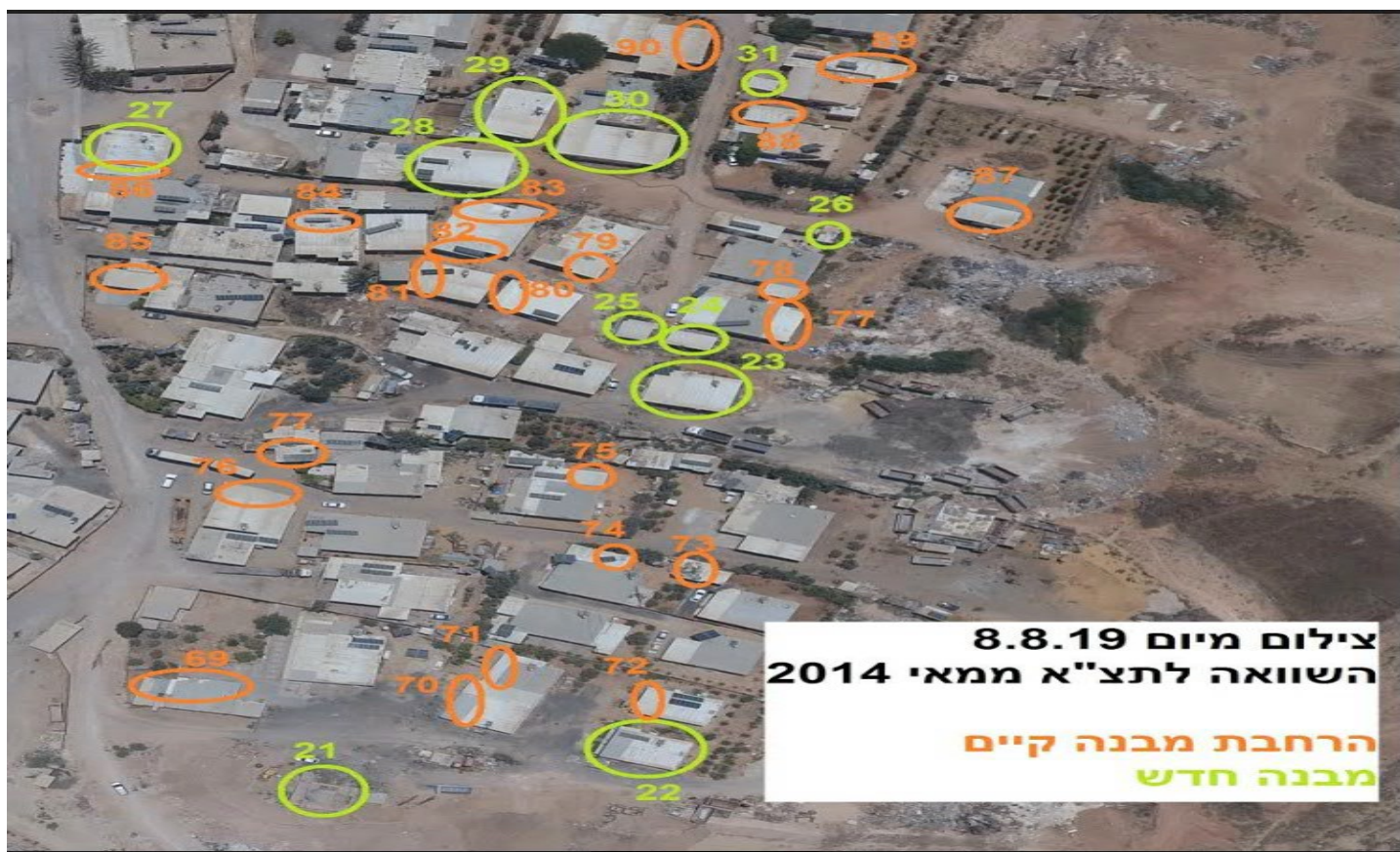
צילום מיום 8.8.19
השוואה לתצ"א ממאי 2014

הרחבת מבנה קיים
מבנה חדש

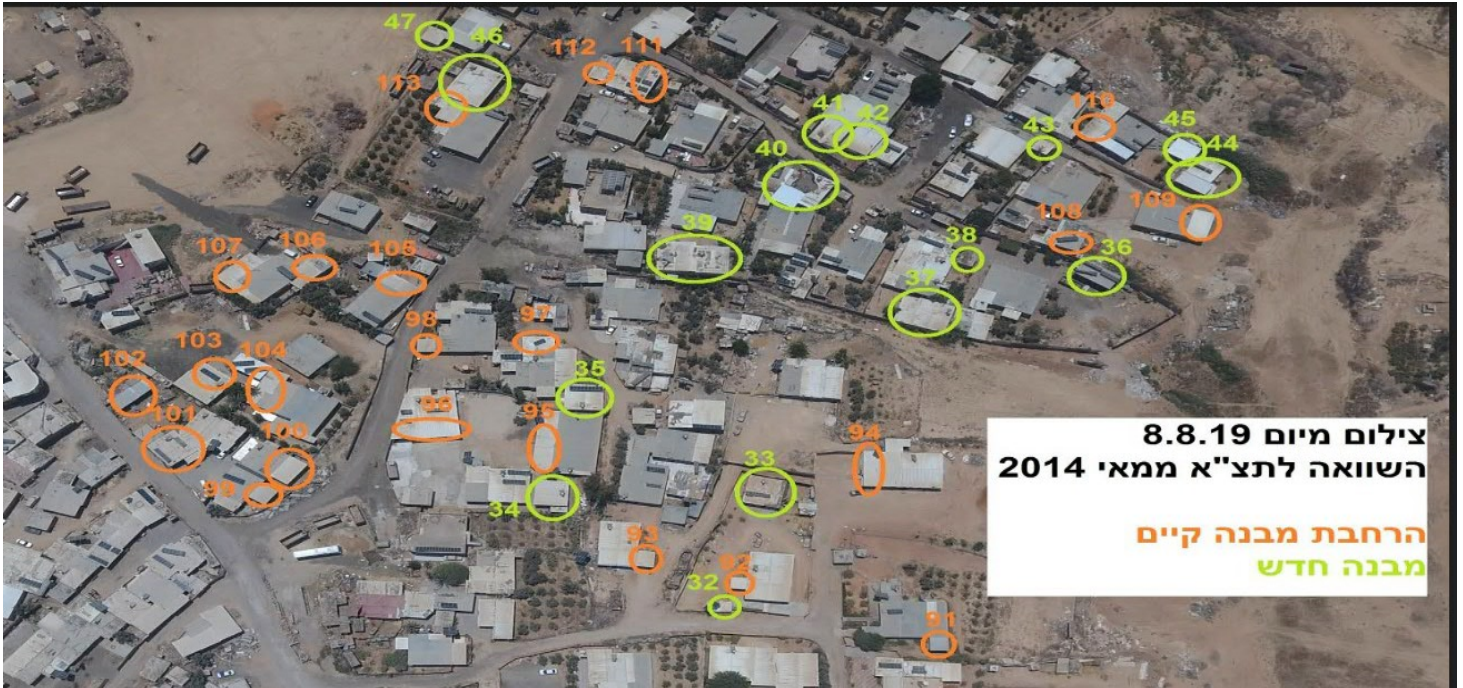

עזר 3: מבנים 23-30

עזר 4: מבנים 34-40

צילום מיום 8.8.19
השוואה לתצ"א ממאי 2014

הרחבת מבנה קיים
מבנה חדש

נספח ע/21

תגובת המשיבים מיום 9.1.20

21/ע

תאריך: יב' בטבת תש"פ
9 בינואר 2020

לכבוד:

מר עמיר פישר, עו"ד
בראונר, גלפרין, פישר- עורכי דין
רח' המלך דוד 8
ירושלים 94101
בפקס: 02-3288824

שלום רב,

הנדון: פנייתך מיום 25.11.19 באשר למקרקעין המצויים בסמוך ליישוב נבטים

סימוכין: מכתבינו מיום 31.10.18, מיום 14.3.19 ומיום 26.9.19

במענה לפנייתך בעניין זה, נשיבך כדלקמן:

1. פסקי הדין של בית המשפט העליון לא נעלמו מעיני המדינה, המדינה ממשיכה לפעול לבלימת בניה חדשה על הקרקע ומטפלת באכיפת עבירות בנייה בפזורה הבדואית.
2. לגופה של טענתך בעניין פעילות אכיפה במתחם אבו קוידר, נשיבך כי בשנים האחרונות בוצעו במתחם פעולות אכיפה רבות כנגד מבנים לא חוקיים שהוקמו במתחם, לרבות הוצאת צווי הריסה מנהליים.
3. מעבר לפעילויות האכיפה שפורטו במכתבינו שבסימוכין, נעדכן כי מאז 26.9.19 עד 30.12.19 פתחה היחידה הארצית לאכיפת דיני התכנון והבניה במשרד האוצר 2 תיקים נוספים, הנמצאים בהליך הוצאת צווי הריסה מנהליים.
- עוד נבקש לעדכן ביחס לשלושת התיקים שאוזכרו בסעיף 6 למכתבנו מיום 26.9.19, כי באחד מהם הוצא צו הריסה מנהלי, התיק קבוע לדיון בבית משפט השלום בבאר שבע בימים הקרובים בעקבות בקשה שהוגשה לעיכוב ביצוע הצו, בשני ניתן קנס מנהלי ע"ס 300,000 ₪ ובשלישי- הנוגע לבית הספר, ניתן היתר זמני מהוועדה המחוזית לתקופה של 3 שנים בלבד.
- יוטעם כי מתחילת שנת 2019 ועד לכתיבת מכתבנו זה, נפתחו 12 תיקים על ידי היחידה הארצית.
4. בהתייחס לתמונות המצורפות למכתבך מיום 25.11.19, נשיב כי בהיעדר נקודות ציון מדויקות ביחס למבנים החדשים שנבנו לטענתכם, קיים קושי להתייחסות פרטנית האם מדובר בבנייה חדשה או שמא תוספת למבנה קיים. זאת ועוד יטען כי התצלומים שצורפו לפנייתך, כוללים מידע

מהשנים 2014 ו-2019 במעורב – ללא הצגת תצלומים משווה: תצ"א משנת 2014 ולצידה תצ"א משנת 2019 - ומכאן גם לא ברורה דיה טענתך בדבר בנייה חדשה, שכן בכל התצלומים שצירפת מופיעים המבנים שלטענתך קיימים כיום במקרקעין.

5. למען הסר ספק, המדינה, באמצעות היחידה הארצית לפיקוח על הבניה, תמשיך בעבודת הפיקוח בהתאם לסמכויותיה ותנקוט הליכי אכיפה במקרים המתאימים ובהתאם לסדרי העדיפויות ולמדיניות האכיפה.

6. המדינה פועלת באופן שוטף, במסגרת מגבלות כוח האדם והאמצעים העומדים לרשותה, כנגד בנייה בלתי חוקית חדשה במתחם, ובמקביל פועלת כל העת למימוש התכנית שעתידה להסדיר את מעבר בני המשפחה ליישוב רהט.

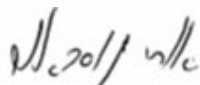
7. בהתייחס לטענותיך בדבר פתרון ההסדרה למשפחת אבו קוידר אשיבך כי המדינה פועלת ללא לאות לקידום פתרון הסדרה לבני משפחת אבו קוידר בכל המישורים. כידוע, מלאכת הסדרת ההתיישבות של תושבי הפזורה בכלל ותושבי המקבץ נשוא מכתב זה בפרט, טומנת בחובה אתגרים רבים, הנובעים בין היתר מהתנגדות עיריית רהט לפתרון ההסדרתי שהוצע.

הרינו לעדכן כי על החלטת בית המשפט לעניינים מינהליים מיום 10.6.19, בעת"מ 19-03-42576, הוגש ערעור לבג"ץ. יצוין כי דיון בתיק קבוע לחודש יולי 2020. במקביל הרשות לפיתוח והתיישבות הבדואים בנגב (להן: הרשות) ממשיכה לפעול במתווה פתרון מגורי משפחת אבו קוידר בשכונה 11 ברהט.

8. בהמשך לס' 4 למכתבנו מיום 26.9.19, נעדכן כי תכנון מפורט למערכות תת קרקעיות הסתיים, בימים אלה החברה המנהלת מטעם הרשות, מכינה את המכרז לביצוע עבודות העפר במתחם 11, בתקווה שבתוך כ-3 חודשים יחלו עבודות העפר לפיתוח השכונה ומגרשי המגורים.

9. לא ברורה טענתך בדבר "עבודה בטור", במקום ב"מקביל". יודגש כי במקביל לפעולות התכנון והפיתוח במתחם 11 ברהט, פועלת הרשות להסדרת ההתיישבות של תושבי אבו קוידר, ובתוך כך, עד כה בוצעו סקרי מחוברים לכ-250 משפחות וכ-150 תיקי פינוי עתידים לעלון לדיון בפני ועדת פשרות ברשות כבר בזמן הקרוב.

בכבוד רב,

אורי נוסבאום, עו"ד
היועץ המשפטי

הרשות לפיתוח והתיישבות הבדואים בנגב

שי שנהר, עו"ד
היועץ המשפטי

היחידה הארצית לאכיפת דיני התכנון והבניה

נספח ע/22

פניית העותרים מיום 6.2.20

Amir Fisher, Adv, LL.B
Felix Galperin, Adv, LL.M
Roei Brauner, Adv, LL.B8 King David St.
Jerusalem, 94101
Tel: 02 - 6223676
Fax: 02 - 6288824
amir@fisher-law.co.ilעמיר פישר, עו"ד
פליקס גלפרין, עו"ד
רועי בראונר, עו"דרחוב דוד המלך 8
יחולים, מיקוד 94101
טלפון: 02-6223676
פקס: 02-6288824
amir@fisher-law.co.il

6 פברואר, 2020

לכבוד

שר החקלאות, מר צחי הנגבי

שר האוצר, מר משה כחלון

מנהל היחידה הארצית לפיקוח על הבניה, מר אבי כהן

מר יאיר מעיין, מנהל רשות ההסדרה

שלום רב,

הנדון: המשך בניה תוך פלישה לחלקה פרטית בסמוך לנבטים – קדם עתירהסימוכין: פנייה מיום 20.8.18 ומיום 15.10.18, תגובה מיום 30.10.18
פנייה מיום 8.11.18 ומיום 28.1.19, תגובה מיום 14.3.19
פניה מיום 18.8.19, תגובה מיום 26.9.19
פניה מיום 25.11.19, תגובה מיום 9.1.20

בשם מרשיי, ה"ה מארק איסמעילוף, שושנה בן דוד, רות לוי ושלמה שמואלי, ובהמשך לתגובת היועמ"שים של רשות ההסדרה ויחידת הפיקוח מיום 9.1.20 (להלן: "התגובה"), הריני מתכבד לשוב ולפנות אליכם כדלקמן:

1. בפניותי שבסמך ניסו מרשיי, שוב ושוב, להסביר את האבסורד באשר להתנהלות המדינה ביחס לטיפול בפלישה הנרחבת לחלקה שבבעלותם בסמוך ליישוב נבטים.

2. מהתגובה עולה בצורה ברורה, כי המדינה החליטה לדחות את מרשיי בקש, להתעלם מהתחייבויותיה לבית המשפט ומהחלטותיו ולמנוע ממרשיי כל אפשרות לממש את זכויותיהם הקנייניות בחלקה שבבעלותם הפרטית בטאבו.

BRAUNER, GALPERIN, FISHER – LAW OFFICE
בראונר, גלפרין, פישר - משרד עורכי דין

3. בנסיבות אלה לא נותרה בידי מרשיי הברירה, אלא לשוב ולעתור לבית המשפט.

4. היות ומרשיי אינם צעירים, בשים לב לעתירה שהוגשה בעבר ולמשאבים הנדרשים לשם הגשת עתירה חדשה, ביקשוני מרשיי לשוב ולפנות אליכם בפעם האחרונה תוך התייחסות תמציתית לתגובה האחרונה ובתקווה שהמדינה תתעשת ברגע האחרון ותחליט למלא את חובתה היסודית לשמור על זכויות הקניין שלהם אותם עיגנה המדינה בחוק יסוד.

נקיטת הליכי אכיפה למניעת בניה חדשה במתחם

5. במכתבי האחרון התייחסו מרשיי לאבסורד במסגרתו המדינה מאפשרת הקמת מאות מבנים חדשים ותוספות למבנים קיימים בשטח החלקה הפרטית וזאת למרות התחייבותה לביהמ"ש (במסגרת עת"מ 35692-05-12) להרוס כל בניה חדשה בשטח החלקה הפרטית ולמרות החלטת ביהמ"ש העליון מיום 26.6.14 (עע"מ 247/13) שהורתה למדינה לנקוט בהליכי אכיפה כנגד כל בניה חדשה בחלקה הפרטית, בין אם צמודה לבינוי קיים ובין אם לאו.

6. בתגובתכם הקודמת מיום 26.9.19 נטען, כי לא הוקמו בחלקה הפרטית מבנים חדשים ונפרדים, אלא רק תוספות בניה הצמודות למבנים קיימים. בתגובה לכך העבירו מרשיי במכתבי האחרון צילומים של 53 מבנים חדשים ונפרדים שהוקמו בין מאי 2014 לאוגוסט 2019, דהיינו לאחר מועד החלטת ביהמ"ש העליון הנזכרת.

7. מעבר לכך וכפי שהוסבר במכתבי, שופטי ביהמ"ש העליון ציינו בהחלטתם מפורשות שיש לבצע אכיפה מוחלטת, לרבות על בינוי צמוד למבנה קיים. כפי שהוסבר, מטרת האכיפה במקרה זה אינה למנוע תפיסת שטח חדש (כמו באכיפה "רגילה" באדמות מדינה), אלא למנוע את סיכול האפשרות להגיע לפינוי מוסכם ע"י הוספת פולשים חדשים לשטח החלקה הפרטית. לכן, כפי שקבע ביהמ"ש בהחלטתו, אין הבדל בין בניה נפרדת לבניה צמודת דופן ואת שני סוגי הבינוי נדרשה המדינה לאכוף בצורה מוחלטת.

8. מנתוני האכיפה כפי שפורטו בתגובה עולה שבכל שנת 2019 נפתחו 12 תיקי פיקוח בחלקה והוצא צו הריסה מנהלי אחד. דהיינו, אף מבנה לא נהרס. מדובר בנתונים המצביעים על מדיניות אי אכיפה בחלקה הפרטית, שבכל שנה מוקמים בה עשרות מבנים חדשים.

9. בהתייחס לצילומי 53 המבנים החדשים שקיבלתם (ביחס לכל מבנה הועבר צילום מרחוק בפרספקטיבה + סימון המבנה וכן צילום תקריב) נטען שבהיעדר נקודות ציון אינכם יכולים לבדוק אם אכן מדובר בבניה חדשה או בתוספת למבנה קיים. עוד נטען שמרשיי לא העבירו את הצילומים מ-2014.

10. בכל הכבוד מדובר בטענות מגוחכות. אין שום קושי לאתר את המבנים המסומנים מתוך הצילומים הברורים שקיבלתם ותצ"אות עוקבות של החלקה במשך כל התקופה הרלוונטית

BRAUNER, GALPERIN, FISHER – LAW OFFICE
בראונר, גלפרין, פישר - משרד עורכי דין

מצויות בצורה זמינה ונוחה בידי היחידה הארצית. זאת בניגוד למרשיי שבהיעדר משאבי מדינה נדרשים לצלם בעצמם את כל המבנים בחלקה ולבצע עבודה סזיפית של פענוח והשוואה של הצילומים. על כל פנים, מצ״ב למכתבי זה **טבלה עם פירוט נ.צ 53 המבנים החדשים והנפרדים שצילומיהם הועברו במכתבי הקודם.**

11. עוד יצוין כי מאוגוסט 2019 ועד היום הוקמו מבנים חדשים רבים נוספים בחלקה וזאת כתוצאה ישירה של מדיניות אי האכיפה ושל בית הספר **החדש** שהקימה המדינה עבור הפולשים בצמוד לחלקה ומדבר בעד עצמו.

נקיטת הליכים משפטיים נגד פולשים שאינם מוכנים לחתום על הסכמי פינוי

12. במכתבי האחרון הדגישו מרשיי את האבסורד המשלים במסגרתו המדינה טרם התחילה נקוט בהליכי אכיפה כנגד מאות הפולשים אשר מלכתחילה מסרבים לשתף פעולה עם רשות ההסדרה ואינם מוכנים כלל להיכנס מול רשות ההסדרה למו״מ על הסכמי פינוי.

13. כידוע לכם, חלק מהפולשים המצויים בקרקע הביעו נכונות שהמדינה תממן להם את המעבר למגרשים מפותחים במרכז הארץ (רהט), אולם חלק משמעותי מהפולשים מסרבים גם לכך.

14. אם המדינה הייתה פועלת באופן מיידי להחתים את הפולשים המוכנים למעבר על הסכמי פינוי ולמצער על מסמך שבו הם מאשרים את נכונותם להתפנות במסגרת הסכם פינוי סופי ומתחילה לנקוט בהליכים משפטיים לפינוי הפולשים שאינם מוכנים לכך, היה בכך כדי להצביע על כוונה אמיתית לפנות את החלקה הפרטית, תמריץ לכלל הפולשים לחתום על הסכמי פינוי ומעל הכול – **במועד הפינוי העתידי יהיו בידי המדינה צווי הריסה שיפוטיים שיאפשרו להרוס את כלל המבנים שלא הסכימו להתפנות בהסדר.**

15. בחינה אמיתית של התנהלות המדינה מגלה, כי פעולותיה אינן מכוונות לפינוי החלקה, אלא הלכה למעשה היא מקיימת ״תוכנית כבקשתך״ במסגרתה מאפשרת המדינה למי שרצונו בכך מבין הפולשים להעתיק את מגוריהם למגרשים מפותחים אותם היא מכינה עבורם ברהט כאשר במקביל, כל פולש שיעדיף להישאר בחלקה, פשוט יישאר בה, כמו שאר עמיתיו ברחבי הפזורה, והמדינה אף הקימה עבורו בית ספר חדש בצמוד לבית.

16. האבסורד גדול שבעתיים כאשר במקביל מאפשרת המדינה למאות פולשים חדשים להיכנס לחלקה. כך לאחר השלמת הליכי הפיתוח של שכונה 11 בדרום רהט, ואף בהנחה האופטימית (שמסתמנת כבלתי ריאלית) שחלק מהפולשים יבחרו מטעמיהם לעבור לרהט וניתן יהיה לכפות את המעבר על עיריית רהט, מספר הפולשים בחלקה לאחר המעבר יהיה גבוה ממספרם בשנת 2012, מועד הגשת העתירה הראשונה (טרם החלה המדינה בפעולות הנטענות להסדרת החלקה ופינויה תוך שהיא מאפשרת במקביל למאות פולשים חדשים להקים את ביתם בחלקה).

BRAUNER, GALPERIN, FISHER – LAW OFFICE
בראונר, גלפרין, פישר - משרד עורכי דין

17. למותר לציין כי אם מתווה רהט לא יצא אל הפועל, בין אם בשל התנגדותה הנחרצת של עיריית רהט (שעתרה לבג"ץ כנגד המתווה) ובין מסיבות הקשורות באינטרסים של הפולשים עצמם, צפויים מרשיי למצוא עצמם עם מספר כפול של פולשים בחלקתם הפרטית ביחס למספר הפולשים ערב פנייתם לבית המשפט בעניין.

18. כידוע לכם היטב, **ההליכים המשפטיים להוצאת צווי פינוי משפטיים כנגד בניה ישנה אורכים שנים רבות** כך שהמשמעות המעשית של המדיניות הנוכחית היא שגם בהנחה האופטימית ביותר ייקח עוד שנים רבות מאד עד שניתן יהיה, ולו תיאורטית, לפנות את החלקה הפרטית מהפולשים.

19. במכתבכם האחרון אין שום התייחסות לטענות מרשיי בקשר לכך ולדרישתם המתבקשת להתחיל מיידית בנקיטת הליכים משפטיים נגד הפולשים המסרבים לחתום על הסכמי פינוי. **התעלמותכם בתגובה מדברת בעד עצמה ומבהירה, כי המדינה אינה מתכוונת לפנות את החלקה הפרטית מהפולשים.**

20. הקמת בית הספר עבור הפולשים בצמוד לחלקה מבהירה זאת היטב והטענה שמדובר בבית ספר זמני ולכן תוקף ההיתר עומד על 3 שנים בלבד היא טענה מגוחכת. ברור לכל שהמדינה לא הייתה מקימה בית ספר חדש, על המשאבים העצומים הכרוכים בכך, דווקא במיקום הנוכחי, אם כוונתה הייתה לפנות את הפולשים ואת מבנה בית הספר בתוך 3 שנים. רק נזכיר בקשר לכך שהעבודות להקמת בית הספר החלו ללא הוצאת היתרי בניה כלל ורק בעקבות עתירת תנועת רגבים פעלה המדינה להוצאת ההיתר הזמני.

סיכום

21. כשעתרו מרשיי כנגד המדינה בשנת 2012 בדרישה להרוס את המבנים שהוקמו בחלקתם ולקבל סעד זמני, שימנע בניה חדשה בחלקה, טענה המדינה בלהט, שהסעד הזמני אינו נדרש שכן היא מונעת בניה חדשה בחלקה ובמקביל הצהירה כי היא פועלת בהסכמה עם הפולשים להעתקתם לשכונה 11 בדרום רהט.

22. על יסוד הצהרת המדינה דחה בית המשפט את הבקשה לצו ביניים, שימנע את המשך הבניה, ובהמשך נדחתה העתירה עצמה על בסיס הצהרת המדינה כי היא פועלת לפינוי החלקה בהסכמה בתוך שנים ספורות. על יסוד הצהרות המדינה **קבע בית המשפט פרק זמן של 6 שנים כזמן סביר להשלמת הפינוי.**

23. בחלוף למעלה מ – 7 שנים ממועד פסק הדין, זוהי תמונת המצב:

א. בחלקה הפרטית הוקמו מאות רבות של מבנים חדשים ובכלל זה מבנים צמודי דופן ומבנים חדשים ונפרדים לחלוטין כך שלחלקה הצטרפו ומצטרפים כל הזמן פולשים חדשים, שעמדתם ביחס למתווה ההסדר אינה ידועה.

ב. המדינה השקיעה משאבים רבים והקימה לפולשים בית ספר חדש בצמוד לחלקה.

ג. פתרון ההסדרה המיועד בשכונה 11 בדרום רהט תקוע בבג"ץ. נוכח התנגדות התקיפה של עיריית רהט, שהמתווה קודם מעל ראשה ולמרות דרישתה לייעד את השכונה להתפתחות טבעית, הרי שגם אם המתווה יאושר משפטית, קיים ספק רב אם ניתן יהיה לממש אותו מבחינה מעשית, ולו ביחס לקבוצת הפולשים החלקית שמעוניינת במעבר.

ד. המדינה נמנעת להתחיל בהליכים משפטיים, שלוקחים שנים ארוכות, כנגד קבוצת הפולשים הנרחבת שאינה מעוניינת לעבור לרהט ואינה משתפת פעולה עם רשות ההסדרה בעניין.

24. ברור לכל מי שעניו בראשו שהמדיניות הנוכחית לא מובילה לפינוי החלקה, אלא להיפך, היא מסכלת כל אפשרות עתידית לפנות את החלקה. זאת בניגוד להצהרות המדינה לבית המשפט, בניגוד להחלטת בית המשפט העליון ובניגוד לחובתה היסודית של המדינה להגן על קניינם הפרטי של מרשיי מפני פולשים, שפלשו לחלקה בידיעה ברורה שמדובר בחלקה פרטית, בבעלות יהודית, רשומה בטאבו.

25. אשר על כן ובהיעדר הודעה על שינוי המדיניות הנוכחית בתוך 45 יום ממועד קבלת מכתבי זה, לא תיוותר למרשיי הברירה, אלא לשוב ולעתור לבית המשפט.

בכבוד רב,

 עמיר פישר, עו"ד

לוטה: טבלת נ.צ של המבנים החדשים והנפרדים + העזרים שצורפו לפנייה מיום 25.11.19

העתק:

עו"ד אורי נוסבאום, יועמ"ש הרשות לפיתוח והתיישבות הבדואים בנגב

עו"ד גילית מנטינבנד, סגן יועמ"ש היחידה הארצית לאכיפת דיני התכנון והבניה

עו"ד סופי אוטקנזי, לשכה משפטית, משרד החינוך

נספח ע/22

פניית העותרים מיום 6.2.20

23/ע

1

תאריך: ב' באייר תש"פ
26 באפריל 2020

לכבוד:

מר עמיר פישר, עו"ד
בראונר, גלפרין, פישר-עורכי דין
רח' המלך דוד 8
ירושלים 94101
בפקס: 02-3288824

שלום רב,

הנדון: פנייתך מיום 6.2.20 באשר למקרקעין המצויים בסמוך ליישוב נבטים

סימוכין: מכתבינו מיום 31.10.18, מיום 14.3.19, מיום 26.9.19 ומיום 9.1.20

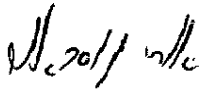
במענה לפנייתך בעניין זה, נשיבך כדלקמן

1. כאמור במכתבים שבסימוכין, פסקי הדין של בית המשפט העליון לא נעלמו מעיני המדינה, וזו ממשיכה לפעול לבלימת בנייה חדשה על הקרקע ומטפלת באכיפת עבירות בנייה בפזורה הבדואית ובמקומות אחרים רבים נוספים.
  2. לגופה של טענתך בעניין פעילות היחידה הארצית לאכיפת דיני התכנון והבניה (להלן: "היחידה הארצית"), נשיב כי בשנים האחרונות בוצעו במתחם פעולות אכיפה רבות כנגד מבנים לא חוקיים שהוקמו במתחם, לרבות הוצאת צווי הריסה מנהליים.
  3. היחידה הארצית מקיימת אכיפה בהתאם למדיניות האכיפה שלה, כאשר עיקר המאמץ הוא באכיפה מנהלית, דהיינו כאשר הבניה היא טרייה. במסגרת זו תנתן עדיפות לבניה בשטחים פתוחים בין מקבצים, בניה באזורי תשתיות לאומיות, ובאופן כללי קיים סדר עדיפות בהתאם למידת הפגיעה התכנונית והיקף העבירה, וכן ניתנת עדיפות לגבי מקבצים שקיים לגביהם פתרון הסדרתי זמין.
- המאמץ כנגד מבנים שכבר לא ניתן לטפל בהם מינהלית מתמקד במקומות בהם יש פתרון הסדרתי זמין, ובמקומות המיועדים לתשתיות.
- מובן, כי תחת מגבלות כוח אדם ומשאבים, לא ניתן להגיע לאכיפה כנגד כל מבנה ומבנה, ולצערנו חלק מהמבנים אינם מאותרים בזמן אמת.

4. בשנת 2018 ובמאמץ לשכלל את דרכי האכיפה, החלה יחידת האכיפה להיעזר בצילומי אוויר, המסופקים לה תדיר על ידי חברת סימפלס. נוסף, כי איתור מבנה בשטח אגב נסיעה בשטח, כשלעיתים נעשות פעולות להסתרת הבניה – איננו תמיד דבר קל או יעיל דיו. לשמחתנו, ההיעזרות בצילומי הסימפלס שינתה את אופי הפעילות של היחידה הארצית ואפשר לה להגיע למספר משמעותי יותר של מבנים, אשר מאותרים מן האוויר.
5. פעילות היחידה בכל הארץ, וגם במחוז דרום, והאכיפה המבוצעת על ידה, זינקה מאז החל השימוש בצילומים אלה, וכך גם במקרקעין מושא פנייתך.
6. בהמשך למכתבך, בחנו את 53 המבנים המצוינים במכתבך ואשר על פי הנטען מהווים מבנים חדשים ונפרדים שהוקמו בין מאי 2014 לאוגוסט 2019.
- פענוח תצלומי האוויר על ידי חברת סימפלס הוא נגזרת של מדיניות האכיפה של היחידה הארצית. מאחר ש-18 מבנים מתוך 53 לא עמדו במדיניות זו, הם לא נכללו בשכבת האיתורים לטיפול היחידה הארצית. יתר 35 המבנים נמצאים בגדר מדיניות האכיפה. ואולם, רוב המבנים המדוברים נבנו בשנים בהם היחידה הארצית טרם החלה להיעזר בצילומי סימפלס, ולכן לא היה ביכולתה לאתרם בתוך התקופה המאפשרת הוצאת צווי הריסה מינהליים.
7. בבדיקה נוספת שערכנו עולה כי בשנת 2019 נפתחו 13 (ולא 12 בלבד, כפי שנכתב במכתבנו מיום 9.1.2020) תיקי פיקוח. מתוכם ב- 11 תיקים הוצאו צווי הריסה מנהליים: בשמונה מהם נהרסו המבנים בהריסה עצמית, ובשלושה תיקים הוגשו בקשות לביטול הצו המנהלי ובית המשפט דחה אותן, אך קבע מועד דחוי שעד אליו יש לבצע ההריסה. תיק אחד טופל בקנס מינהלי, ונמצא בטיפול הפרקליטות לאחר שהוגשה בקשה לביטול הקנס, ובתיק אחר (בית חספר) התקבל היתר בניה מוגבל בזמן, כמפורט במכתבנו האחרון.
8. פעילות מחוז דרום של היחידה הארצית הינה ענפה (היחידה הארצית הוציאה במחוז דרום כ-600 צווי הריסה מינהליים בשנת 2018 וכ-700 צווי הריסה מינהליים בשנת 2019), ואולם קיימים מבנים שלא מגיעים אליהם בשל סדרי עדיפויות, מגבלות כח אדם, טעויות בשגגה או סיבות אחרות. בהיקף האיתורים העצום בו מדובר והטיפול על ידי היחידה הארצית, "פספוסים" בודדים הם זניחים למדי.
9. נדגיש, כי בתקופה בה נבנו אותם 53 המבנים המצוינים במכתבך, טופלו על ידי היחידה הארצית, באותו תא שטח ממש, 46 מבנים אחרים ונוספים בדרך של הוצאת צווי הריסה מינהליים, והמבנים נהרסו. כמו כן, נפתחו באותה תקופה כמעט 3,000 תיקים בכל מחוז דרום.
- יצוין בהקשר זה כי גודל תא השטח בנבטים מהווה 0.03% בלבד מכלל השטח במגזר חבדואי המטופל על ידי היחידה הארצית, וניתן לומר כי ביחס להיקף השטח בוצעה אכיפה משמעותית במתחם אבו קווידר.

10. בהתייחס לטענותיך בדבר פתרון ההסדרה למשפחת אבו קוידר, אשיבך כי המדינה פועלת ללא לאות לקידום פתרון ההסדרה למשפחת אבו קוידר בכל המישורים. כידוע, מלאכת הסדרת ההתיישבות של תושבי הפזורה בכלל ותושבי המקבץ נשוא מכתב זה, טומנת בחובה אתגרים רבים. בעניין משפחת אבו קוידר, הרי שקושי נוסף נובע מהתנגדות עיריית רהט לפתרון ההסדרתי שחרשות מקדמת.
11. באשר לעבודות העפר אשר עתידות להתקיים במתחם 11 ברהט, נעדכן כי בימים הקרובים צפוי להתפרסם מכרז לעבודות עפר במתחם ע"י החברה המנהלת את עבודות הפיתוח במקום מטעם הרשות.
12. כמו כן ובמקביל לפעולות התכנון והפיתוח, פועלת הרשות לפיתוח והתיישבות הבדואים בנגב לחסדרת ההתיישבות של תושבי אבו קוידר. כאמור במכתבנו מיום 9.1.20 בוצעו עד כה סקרי מחוברים לכ-250 משפחות. בשל משבר הקורונה חל עיכוב בהבאתם של תיקים לדיון בפני ועדת פשרות ברשות. עם חזרתה של הרשות לפעילות שוטפת יקודמו התיקים לדיונים בוועדה.

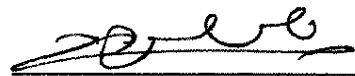
בכבוד רב,

אורי נוסבאום, עו"ד

היועץ המשפטי

הרשות לפיתוח והתיישבות הבדואים בנגב

שי שנחר, עו"ד

היועץ המשפטי

היחידה הארצית לאכיפת דיני התכנון והבניה

פמ"ד 10/00001879/19

054136/2020

נספח ע/24

קדם העתירה מיום 21.9.22

24/ע

B G F

BRAUNER, GALPERIN, FISHER – LAW OFFICE
בראונר, גלפרין, פישר – משרד עורכי דין

Amir Fisher, Adv, LL.B
Felix Galperin, Adv, LL.M
Roei Brauner, Adv, LL.B

8 King David St.
Jerusalem, 94101
Tel: 02 - 6223676
Fax: 02 - 6288824
amir@fisher-law.co.il

עמיר פישר, עו"ד
פליקס גלפרין, עו"ד
רועי בראונר, עו"ד

רחוב דוד המלך 8
יחשלים, מיקוד 94101
טלפון: 02-6223676
פקס: 02-6288824
amir@fisher-law.co.il

21 ספטמבר, 2022

לכבוד

שר האוצר, מר אביגדור ליברמן
שר הרווחה והממונה על רשות ההסדרה, מר מאיר כהן
מנהל הרשות לאכיפה במקרקעין, מר אבי כהן
מנהל רשות ההסדרה, מר יאיר מעיין

שלום רב,

הנדון: המשך בניה ואי פינוי הפולשים לחלקה פרטית בסמוך לנבטים – קדם עתירה

סימוכין: פנייה מיום 20.8.18 ומיום 15.10.18, תגובה מיום 30.10.18
פנייה מיום 8.11.18 ומיום 28.1.19, תגובה מיום 14.3.19
פניה מיום 18.8.19, תגובה מיום 26.9.19
פניה מיום 25.11.19, תגובה מיום 9.1.20
פניה מיום 6.2.20, תגובה מיום 26.4.20

בשם מרשיי, ה"ה מארק איסמעילוף, שושנה בן דוד, רות לוי ושלמה שמואלי, ובהמשך לתכתובת שבסמך, הריני מתכבד לפנות אליכם כדלקמן:

רקע עובדתי:

1. מרשיי הינם חלק מהבעלים הרשומים של מקרקעין בשטח של כ-654 דונם, המצויים בסמוך ליישוב נבטים ורשומים על שםם בלשכת רישום המקרקעין בבאר שבע, בפנקס השטרות ספר 504, דף 5 (להלן: "החלקה הפרטית").

2. במהלך השנים פלשו בני שבט אבו-קווידר לחלקה הפרטית והקימו עליהם מבנים ללא היתר.

3. בעקבות עתירת מרשיי לביהמ"ש לעניינים מנהליים בבאר שבע בדרישה לממש את צווי ההריסה כנגד המבנים המצויים בחלקה (עת"מ 35692-05-12), הצהירה המדינה בפני ביהמ"ש ביום 1.7.12, **כי המדינה אינה מאפשרת לבצע בניה חדשה בשטח החלקה הפרטית**. להלן ציטוט מתוך פרוטוקול הדיון:

ד

15 לגבי בניה חדשה שמתבצעת בעת האחרונה, לפי מיטב ידיעתי היא מטופלת מיידית ולפי מיטב
 16 ידיעתי נהרסת וזאת המדיניות המוצהרת של המדינה. אין שום כוונה להסכים לבניה חדשה להפריה
 17 של חוק תכנון הבניה, לכן אנו סבורים שצו הביניים בוודאי כלפי המדינה מיותר לחלוטין
 18 מלכתחילה.

4. כן הצהירה המדינה כי היא מקדמת תוכנית להעתקת הפולשים לשכונה בדרום רהט וכי התכנון יסתיים בתוך 3 שנים.

5. על יסוד הצהרות המדינה לאכיפה נחושה משולבת בהסדרה, ניתן ביום 7.1.13 פסק דינו של ביהמ"ש לעניינים מנהליים אשר דחה את העתירה:

בהינתן האמור, לא מצאתי כל הצדקה להתערב בשיקול דעת המשיבים ולהורות למדינה לקדם פינויים לאלתר של בני השבט על דרך של הוצאת צווי הריסה לבניה הבלתי חוקית ובהתאם אכיפתם.

יחד עם זאת, מן הראוי שהמדינה תקדם, בקצב מוגבר, את הליך העתקת מקום התיישבותם של בני שבט אבו קוידר לשטח החלופי המוצע, תוך מתן עדיפות לפינוי בני השבט המחזיקים במקרקעין הפרטיים – נשוא העתירה – ולאחריה פינוי בני השבט ממקרקעין המדינה.

בהנחה שהליכי התכנון יסתיימו בתוך 3 שנים מהיום יש לעשות את כל המאמץ להשלים העתקת מקום מגורי בני השבט למקום החדש בתוך 3 שנים לאחר מכן.

אין באמור כדי לקבוע לוח זמנים נוקשה אולם, וככל שלא תעמוד המדינה בלוח הזמנים האמור וככל שיצדיקו הנסיבות יהיו העותרים רשאים לחזור ולפנות אל בית המשפט.

6. מרשיי הגישו ערעור על פסק הדין לביהמ"ש העליון (עע"מ 247/13). במסגרת הדיון בערעור שבו והדגישו השופטים, **כי על המדינה לבצע אכיפה מוחלטת כלפי כל בניה חדשה בחלקה הפרטית**. וכך נקבע בעניין זה בהחלטת בית המשפט בסיום הדיון מיום 26.6.14:

ג. נשהה הכרעתנו בערעור בשישה חודשים. עד 10.12.14 תדווח המדינה על ההתקדמות בהליכי התכנון, הראויים להאצה, וההתקדמות כועדת הגבולות. במהלך התקופה מצפים אנו כי יינקטו צעדי אכיפה ככל משפטים וחוקתם, לגבי כל בניה חדשה, בין אם צמודה ובין אם לאו, וגם לגבי זאת ידווח. המערערים ומשיב 3 יוכלו להגיב תוך 10 ימים לאחר קבלת העדכון.

ד. בעקבות זאת, ככל הנראה, יינתן פסק דינו.

BRAUNER, GALPERIN, FISHER – LAW OFFICE
בראונר, גלפרין, פישר - משרד עורכי דין

7. לאור הצהרות המדינה בדבר **בלימת המשך הבניה הבלתי חוקית בקרקע** והתקדמות הליכי התכנון וההסדרה, דחה ביהמ"ש העליון ביום 23.3.16 את הערעור על פסק דינו של ביהמ"ש לעניינים מנהליים:

סוף דבר

14. המערערים לא גילו עילה המצדיקה סטייה מהכלל המושרש לפיו בית המשפט לא יתערב בשיקול דעתן של הרשויות המוסמכות בקביעת סדרי העדיפויות במדיניות אכיפת החוק. בשלב זה, המדינה סיימה את שלב התכנון בפרק זמן של כשלוש שנים וכיום התוכנית עומדת לפני הפקדה, על פי משך הזמן המשוער כפי שצפה בית משפט קמא, כך שאין לומר כי המדינה יושבת בחיבוק ידיים. ביני לביני, וכפי שעולה מהודעות המדינה, פועלת המדינה במישור דיני התכנון והבנייה לבלימת המשך הבנייה הבלתי חוקית בקרקע.

8. דא עקא, בניגוד להצהרותיה הברורות והחד משמעיות לבית המשפט המחוזי והעליון, אפשרה המדינה לפולשים להמשיך ולבנות בתים חדשים בתוך המרחב המבונה בחלקה הפרטית באין מפריע.

9. כשנתיים וחצי לאחר מכן, ביום 20.8.18, פנו מרשיי והציגו צילומי אויר המראים כי החל ממאי 2014, המועד בו הנחה בית המשפט העליון את המדינה לעמוד במילתה ולהקפיד לקיים אכיפה נחושה כנגד כל בניה חדשה או הרחבת בניה בחלקה הפרטית, ועד ליום 5.8.18, הוקמו בחלקה הפרטית **186 מבנים חדשים**.

10. מרשיי הטעימו בפנייתם כי הנתונים שהוצגו מלמדים על הפרת התחייבותה של המדינה לבית המשפט, שאף עוגנה כאמור בפסק דין של ביהמ"ש העליון, שמחק את הערעור לאור התחייבות המדינה לבלום את המשך הבניה הבלתי חוקית בקרקע.

11. מרשיי הדגישו גם את האבסורד במדיניות המאפשרת לבנות מבנים חדשים בחלקה הפרטית בו בזמן שרשות ההסדרה מנסה, כך לפחות על פי הצהרתה, להגיע עם תושבי החלקה הפרטית להסכמי פינוי.

12. בתגובה נתקבלה תגובתם המשותפת של יועמ"ש היחידה הארצית לפיקוח ויועמ"ש רשות ההסדרה מיום 30.10.18. בתגובה מפורטים ההליכים לקידום התביעה ונטען כי רשויות האכיפה פועלות לאכיפת החוק בחלקה הפרטית בהתאם לסדרי העדיפויות ויכולותיהם המוגבלות.

13. במכתב התשובה מיום 8.11.18, הבהירו מרשיי כי תגובת היועמ"שים **נעדרת התייחסות לתורף פנייתם של מרשיי**.

BRAUNER, GALPERIN, FISHER – LAW OFFICE
בראונר, גלפרין, פישר - משרד עורכי דין

14. עוד הובהר כי התירושים הקבועים אודות מגבלות כוח אדם וסדרי עדיפויות אינם רלוונטיים במקרה זה בו מדובר בקרקע פרטית לגביה הצהירה המדינה לבית משפט כי תבלום את הבניה החדשה ובפרט שהצהרה זו עוגנה בהחלטה שיפוטית מחייבת.

15. יתרה מכך, מבלי לגרוע מחובתה של המדינה לקיים את התחייבותה בפני בית המשפט, אין גם כל היגיון לאפשר בניה חדשה ובהיקפים כה משמעותיים בחלקה הפרטית. התנהלות זו הרי חותרת כנגד האפשרות לפנות את המקבץ בהסכמה לדרום רהט, שכן הדעת נותנת כי אנשים שמצאו לנכון להשקיע בבניית בית חדש, לא יישושו להתפנות בהסכמה לשכונה ברהט מבתיים שזה עתה נבנו.

16. בהמשך לכך, הציגו מרשיי את הדרישות הבאות:

1. **למנוע לאלתר כל בניה חדשה נוספת בחלקה הפרטית.**

2. **להתחיל באופן מיידי בנקיטת פעולות תומכות הסדרה, כדלקמן:**

2.1 **לבצע מיפוי מסודר של כלל המחזיקים בכלל המבנים בחלקה הפרטית**

2.2 **להחתים כבר עתה את הפולשים בשטח החלקה הפרטית על הסכם פינוי מרצון עם סיום עבודות הפיתוח.**

2.3 **לנקוט הליכי אכיפה משפטיים כנגד כל מחזיק שיסרב לחתום על הסכם פינוי מרצון.**

17. רק כארבעה חודשים לאחר מכן, בעקבות פניית תזכורת נוספת, נתקבל מענה מאת היועצים המשפטיים של רשות ההסדרה והיחידה הארצית לפיקוח (מיום 14.3.19). במענה נטען כי רשות ההסדרה מקדמת תכנון מפורט לפיתוח המגרשים בדרום רהט ובכוונתה להמשיך בהדברות עם התושבים כדי להסדיר את פינוי המתחם בהסכמה.

18. ביחס לאדישות כלפי הבניה החדשה במתחם נטען כי רשויות האכיפה פועלות בכפוף למגבלות כוח האדם שברשותם ועפ"י סדרי עדיפויות. עוד נטען כי אין חריגה מגבולות המקבץ וכי מרבית הבניה הינה תוספת למבנים קיימים.

19. ביום 18.8.19 שלחו מרשיי פנייה נוספת במסגרתה הובהר כי היועמ"שים התעלמו בתגובתם מהטענות בדבר התחייבות המדינה לבתי המשפט שלא לאפשר כל בניה חדשה, התעלמו מהחלטת בית המשפט העליון המורה למדינה לבצע אכיפה נחושה כנגד כל בניה חדשה והסתפקו במענה הרגיל והסטנדרטי אודות בעיות משאבים וסדרי עדיפויות.

20. אך לא פחות חמור מכך, המענה שנתקבל לא כלל התייחסות כלשהי לתורף פניית מרשיי - דרישתם להתחיל בפעולות תומכות הסדרה שעיקרם חתימת הסכמי פינוי מול כלל המחזיקים בחלקה הפרטית ונקיטת הליכי פינוי משפטיים כנגד פולשים שיסרבו לחתום. כפי שהבהירו מרשיי בפנייתם מיום 14.3.19, אין כל סיבה עניינית מדוע לא להתחיל באופן מיידי בפעולות אלו כאשר ברור שמדובר בהליכים שייקחו זמן רב ובשים לב לעיכוב המתמשך בלוחות הזמנים לפינוי עליהם הצהירה המדינה בבתי המשפט.

BRAUNER, GALPERIN, FISHER – LAW OFFICE
בראונר, גלפרין, פישר – משרד עורכי דין

21. לאור האמור שבו מרשיי על דרישתם כמפורט בסעיף 17 לעיל.
22. בתגובת היועמ"שים מיום 26.9.19 נטען בהתייחס לבניה החדשה בחלקה הפרטית, כי: "אין חריגה מגבולות המקבץ וככל שקיימת בניה הרי שאין אלה מבנים חדשים אלא בעיקר תוספות למבנים קיימים".
23. במענה לדרישת מרשיי להתחיל באופן מיידי בפעולות תומכות הסדרה ובכלל זה לבצע מיפוי מסודר של כלל המחזיקים בכלל המבנים בחלקה הפרטית ובהמשך לכך לפנות לכ"א מהמחזיקים, להציע לו לחתום על הסכם פינוי מרצון המותנה בסיום עבודות הפיתוח וככל שיסרב לחתום לנקוט נגדו בהליכי פינוי משפטיים אשר ממילא צפויים לקחת שנים ארוכות, נטען בתגובה כי נציגי הרשות: "נפגשו עם נציגיהם של משפחות רבות המתגוררות באל זרנוג, ביצעו מיפוי למחוברים של חלקן והחלו בהכנת תיקי פינוי לתושבים המעוניינים במעבר".
24. ביום 25.11.19 שבו ופנו מרשיי תוך התייחסות לטענות שנכללו בתגובה.
25. לעניין הטענה כי אין חריגה מגבולות המקבץ הטעימו מרשיי, כי כשמדובר בבניה בתוך חלקה פרטית האמורה להתפנות אין משמעות לשאלה אם הבניה החדשה נבנית בצמוד לבניה הקיימת או במרחק ממנה, שכן תורף הבעיה אינה התפשטות הבניה במרחב, אלא הוספת מבנים חדשים בתא השטח תוך מתן אפשרות לאוכלוסיה נוספת להיכנס לחלקה ותוך השקעת משאבים נוספים שיסכלו כל אפשרות עתידית לפינוי מרצון.
26. לעניין הטענה כי הרשות נפגשה עם מספר משפחות והכינה תיקי פינוי למי שמעוניין במעבר, טענו מרשיי כי המטרה של פעולות תומכות הסדרה אינה "הכנת תיקי פינוי" אלא, וזאת עיקר, חתימה על הסכמי פינוי ונקיטה בהליכים משפטיים כנגד כל פולש שמסרב לחתום. מרשיי הבהירו בפנייתם כי אם המדינה תעבוד בטור, תחילה תסיים את עבודות הפיתוח, רק אז תפנה לפולשים לחתום על הסכמי פינוי ורק לאחר מכן תתחיל לנקוט בהליכי פינוי כנגד מי שיסרב לחתום – ייקח עוד שנים ארוכות מאד עד לפינוי החלקה הפרטית, אם בכלל.
27. מרשיי הזכירו כי בינואר 2013 קצב בית המשפט למדינה 6 שנים לסיום הליכי הפינוי כטווח זמן סביר בהתבסס על הצהרות המדינה בהליך לפניו. תקופה ארוכה זו הסתיימה בסוף שנת 2018. מדיניות שמשמעותה דחיית פינוי החלקה בפועל רק לעוד שנים ארוכות מאד, אם בכלל, הינה התנערות בלתי סבירה מחובת המדינה לעמוד בהצהרותיה ולאכוף את החוק.
28. בתגובת היועמ"שים מיום 9.1.20 נטען בכלליות כי המדינה ממשיכה לפעול לבלימת הבניה כאשר בשנת 2019 נפתחו 12 תיקים חדשים ע"י היחידה הארצית בכל מתחם אבו קווידר שהחלקה הפרטית כוללת רק חלק ממנו.
29. בהתייחס לדרישה הברורה והמנומקת לפעול "במקביל" ולא "בטור", דהיינו להתחיל לנקוט הליכי אכיפה משפטיים כנגד כל משפחה שמסרבת לחתום על הסכם פינוי, נטען באופן סתמי כי הדרישה "אינה ברורה".

BRAUNER, GALPERIN, FISHER – LAW OFFICE
בראונר, גלפרין, פישר - משרד עורכי דין

30. מרשיי שבו ופנו אליכם ביום 6.2.20 והבהירו כי פתיחת 12 תיקי אכיפה בשנה בכל מתחם אבו קווידר (ודוק, הנתון התייחס לפתיחת תיק ולא להריסת המבנה) כאשר רק בחלקה הפרטית נבנים כל שנה עשרות מבנים חדשים, מעידה על מדיניות אי אכיפה מוחלטת ובוודאי שלא על בלימת הבניה הבלתי חוקית כפי שהצהירה המדינה וכפי שנקבע ע"י ביהמ"ש העליון.

31. בהתייחס לדרישה לנקוט בהליכים משפטיים תומכי הסדרה הבהירו מרשיי כי אם המדינה הייתה פועלת באופן מידי להחתים את הפולשים המוכנים למעבר על הסכמי פינוי ולמצער על מסמך שבו הם מאשרים את נכונותם להתפנות במסגרת הסכם פינוי סופי ומתחילה לנקוט בהליכים משפטיים לפינוי הפולשים שאינם מוכנים לכך, היה בכך כדי להצביע על כוונה אמיתית לפנות את החלקה הפרטית, תמריץ לכלל הפולשים לחתום על הסכמי פינוי ומעל הכול – **במועד הפינוי העתידי יהיו בידי המדינה צווי הריסה שיפוטיים שיאפשרו להרוס את כלל המבנים שלא הסכימו להתפנות בהסדר.**

32. מרשיי הדגישו כי בחינה אמיתית של התנהלות המדינה מגלה, כי פעולותיה אינן מכוונות לפינוי החלקה, אלא הלכה למעשה היא מקיימת "תוכנית כבקשתך" במסגרתה מאפשרת המדינה למי שרצונו בכך מבין הפולשים להעתיק את מגוריהם למגרשים מפותחים אותם היא מכינה עבורם ברהט כאשר במקביל, כל פולש שיעדיף להישאר בחלקה, פשוט יישאר בה, כמו שאר עמיתיו ברחבי הפזורה, והמדינה אף הקימה עבורו בית ספר חדש בצמוד לבית.

33. האבסורד גדול שבעתיים כאשר במקביל מאפשרת המדינה למאות פולשים חדשים להיכנס לחלקה. כך שלאחר השלמת הליכי הפיתוח של שכונה 11 בדרום רהט, ואף בהנחה האופטימית (שמסתמנת כבלתי ריאלית) שחלק מהפולשים יבחרו מטעמיהם לעבור לרהט, מספר הפולשים בחלקה לאחר המעבר יהיה גבוה ממספרם בשנת 2012, מועד הגשת העתירה הראשונה (טרם החלה המדינה בפעולות הנטענות להסדרת החלקה ופינויה תוך שהיא מאפשרת במקביל למאות פולשים חדשים להקים את ביתם בחלקה).

34. מרשיי הוסיפו כי אם מתווה רהט לא יצא אל הפועל, בין אם בשל התנגדותה הנחרצת של עיריית רהט למעבר ובין **מסיבות הקשורות באינטרסים של הפולשים עצמם**, צפויים מרשיי למצוא עצמם עם מספר כפול של פולשים בחלקתם הפרטית ביחס למספר הפולשים ערב פנייתם לבית המשפט בעניין.

35. כן הדגישו מרשיי בפנייתם, כי **ההליכים המשפטיים להוצאת צווי הריסה שיפוטיים כנגד בניה ישנה אורכים שנים רבות** כך שהמשמעות המעשית של המדיניות הנוכחית היא שגם בהנחה האופטימית ביותר ייקח עוד שנים רבות מאד עד שניתן יהיה, ולו תיאורטית, לפנות את החלקה הפרטית מהפולשים.

36. בתגובת היועמ"שים מיום 26.4.20 נטען שוב כי היחידה הארצית פועלת לפי סדרי עדיפויות, ממקדת את פעילותה בבניה חדשה וכי בתקופה שבין מאי 2014 ועד אוגוסט 2018 במהלכה הוקמו 186 המבנים בחלקה הפרטית נהרסו 46 מבנים בצווי הריסה מנהליים. בהתייחס לדרישה לנקוט בהליכי אכיפה משפטיים כנגד המשפחות שמסרבות לחתום על הסכמי פינוי נטען באופן סתמי, כי המדינה פועלת בעניין אבו קווידר "בכל המישורים".

סיכום חלופות המכתבים במהלך 4 השנים האחרונות

37. כפי שהובהר לעיל, במהלך 4 השנים האחרונות פעלו מרשיי, שוב ושוב, מול גורמי המדינה הרלוונטיים בניסיון להביא את המדינה לקיים את התחייבותה ואת החלטת ביהמ"ש העליון ולמנוע את המשך הבניה החדשה בחלקה הפרטית.

38. במקביל דרשו מרשיי להתחיל בפעולות תומכות הסדרה, כלומר לדרוש מכ"א מהפולשים המתגוררים בחלקה הפרטית לחתום על הסכם פינוי וככל שיסרבו להתחיל לנקוט נגדם בהליכי אכיפה להוצאת צווי הריסה שיפוטיים, שהוצאתם לפועל אורכת זמן רב.

39. פניות מרשיי בנוגע לבניה החדשה נענו בטענות הרגילות על "סדרי עדיפויות" תוך התעלמות מכך שמדובר בחלקה פרטית, מהתחייבות המדינה לבית המשפט ומהחלטת ביהמ"ש העליון.

40. טענות מרשיי בדרישה להתחיל בפעולות תומכות הסדרה ולפתוח בהליכי אכיפה להוצאת צווי הריסה שיפוטיים כנגד פולשים שמסרבים לחתום על הסכם פינוי לא נענו או שנענו במילים ריקות.

תיאור המצב העובדתי העדכני:

סטטוס מתחם 11 ברהט

41. נכון להיום, עבודות העפר ברהט במתחם המיועד לאכלס את בני שבט אבו-קווידר הסתיימו והחלו עבודות הפיתוח אשר צפויות להסתיים בתוך חודשים ספורים (ובאיחור ניכר של למעלה מ-4 שנים לעומת המועד המוצהר לסיום העבודות שעוגן בפסה"ד בעת"מ 35692-05-12).

42. להלן צילום מתחם 11 ברהט מיום 9.6.22:

BRAUNER, GALPERIN, FISHER – LAW OFFICE
בראונר, גלפרין, פישר - משרד עורכי דין

43. המשמעות היא שבתוך חודשים ספורים ניתן יהיה להעתיק את כלל הפולשים לתוך המתחם.

סטטוס הבניה החדשה במתחם

44. כפי שהוסבר לעיל, במהלך 4 שנים, החל ממאי 2014 בסמוך למועד החלטת בית המשפט העליון שהורתה למדינה לבצע אכיפה נחושה כנגד כל בניה חדשה בחלקה הפרטית ועד לתחילת אוגוסט 2018, בסמוך לפני קדם העתירה ששלחו מרשיי בעניין, הוקמו בחלקה הפרטית 186 מבנים חדשים.

45. מנתונים עדכניים שאספו מרשיי באמצעות ניתוח והשוואת צילומי אוויר עולה כי במהלך התקופה של פחות משלוש השנים האחרונות (בין 8.8.19 ועד ליום 30.6.22) הוקמו בחלקה הפרטית 133 מבנים חדשים (מתוכם 83 מבנים עצמאיים ו- 50 מבנים הצמודים לבניה קיימת).

עזר הכולל תצלומי אוויר ונ.צ של כ"א מהמבנים החדשים שנבנו, מצורף כנספח א'

46. מכאן שבמהלך 8 השנים שחלפו ממועד החלטת בית המשפט העליון בשנת 2014, שהורתה למדינה לנקוט "צעדי אכיפה ככל משפטם וחוקתם כנגד כל בניה חדשה בין אם צמודה ובין אם לאו", הוקמו בחלקה הפרטית קרוב לארבע מאות מבנים חדשים (מתוכם 319 מבנים מתועדים חדשים שנבנו עד אוגוסט 2018 ומאוגוסט 2019).

47. כלומר מספר המבנים בחלקה הפרטית יותר מהוכפל.

סטטוס הסכמי הפינוי עם הפולשים לחלקה הפרטית

48. מתגובה עדכנית מיום 18.8.22, שנתקבלה מרשות ההסדרה במענה לפניית חופש מידע בעניין, עולה כי: "מרבית התושבים המתגוררים בתחום החלקה הפרטית מתנגדים למעבר לרהט ומבקשים הסדרה במקום". עוד עולה מהמענה כי עד היום נחתמו למעלה מ- 130 הסכמים עם תושבי אבו קווידר אולם רק כ 20-12 מהחוזים נחתמו עם פולשים היושבים בחלקה הפרטית.

פניית חופש המידע והמענה שנתקבל מרשות ההסדרה ביום 18.8.22, מצורף כנספח ב'

סיכום

49. המשמעות של חלופת התכתובות ושל הנתונים העדכניים, כפי שהוצגו לעיל, ברורה.

50. כפי שטענו מרשיי כבר במסגרת העתירה (עת"מ 35692-05-12) ובמהלך כל העשור האחרון – המדינה לא התכוונה לפעול והיא אינה פועלת לפינוי החלקה הפרטית, אלא לכל היותר מספקת למספר זניח של פולשים שחפצים בכך חלופת מגורים ברהט.

51. להלן ציטוט מתוך העתירה שהגישו מרשיי לפני למעלה מעשור, במאי 2012, המתייחס לחלופה של פינוי הפולשים למתחם 11 ברהט, כביכול בהסכמה עימם (ההדגשות במקור):

בחינה מושכלת של המצב מבהירה, כי מדיניות אי האכיפה הובילה לביסוס השתקעותם של חמולת אבו קווידר באדמה הפרטית, להעמקת החיבור הרגשי לקרקע, להרחבת היקף הפלישה ואופי הבניה ולשיפור משמעותי באיכות החיים במקום כתוצאה מבניית מבני הציבור. כלל הגורמים הללו הובילו את הפולשים להחלטה לבחור בחלופת הפינוי השלישית, המעורפלת, הערטילאית והבלתי מוגדרת בזמן, חלופה אשר מאפשרת להם להמשיך ליהנות עוד שנים רבות ממדיניות אי האכיפה מבלי שהם נדרשים לספק דבר בתמורה. אין צורך לומר כי גם אם יעלה בידי המדינה ביום מן הימים להביא את חלופת הפינוי לידי היתכנות ריאלית היא צפויה לגלות, כי האינטרסים של הפולשים ימנעו את מימוש ההתחייבות הערטילאית, שניתנה בידי "נציגיהם" של העבריינים במסגרת הסכם, שהמדינה מתכחשת באופן רשמי לתוקפו.

52. ואכן במהלך העשור שלקח להכין את חלופת המגורים במתחם 11 ברהט אפשרה המדינה למאות רבות של פולשים חדשים להיכנס לחלקה הפרטית ולבנות בה את ביתם ובכך הביאה להכפלת מספר המבנים ומספר הפולשים המתגוררים כיום בחלקה הפרטית.

53. התעקשות המדינה שלא למנוע את הבניה החדשה בחלקה הפרטית, למרות התחייבותה והצהרותיה כלפי בית המשפט, למרות החלטת בית המשפט העליון ולמרות שזו הפעולה ההגיונית והמתבקשת בנסיבות העניין – מבהירה כי המדינה פעלה בחוסר תום לב כבד ובמודעות ברורה לכך שהחלקה הפרטית לא תפונה.

54. העובדה שהמדינה לא התכוונה ואינה מתכוונת לפנות את החלקה הפרטית עולה בבהירות גם מהתעקשותה כיום שלא לבצע את הפעולות המשלימות המתחייבות ולפתוח בהליכי אכיפה משפטיים כנגד הפולשים המסרבים לחתום על הסכמי פינוי, גם כאשר העבודות במתחם 11 ברהט נמצאות בשלבי סיום וברור כי פינוי הפולשים מהחלקה הפרטית באמצעות צווים שיפוטיים ייקח שנים רבות נוספות (והמגרשים המפותחים כמובן שלא יישארו ריקים כשעיריית רהט נלחמת לקבל אותם לצרכי גידול טבעי).

BRAUNER, GALPERIN, FISHER – LAW OFFICE
בראונר, גלפרין, פישר - משרד עורכי דין

55. אשר על כן, וככל שהמדינה לא תודיע בתוך 45 יום מהמועד הנקוב במכתבי זה כי בכוונתה לבצע את המובן מאיליו ולקיים את החלטת בית המשפט העליון למנוע כל בניה חדשה בחלקה הפרטית, בין אם צמודה ובין אם לאו, וכן לפעול באופן מיידי להוצאת צווי פינוי שיפוטיים כנגד כל פולש בחלקה הפרטית שמסרב לחתום על הסכם פינוי למתחם 11 ברהט, ייאלצו מרשיי לעתור לבית המשפט.

בכבוד רב,

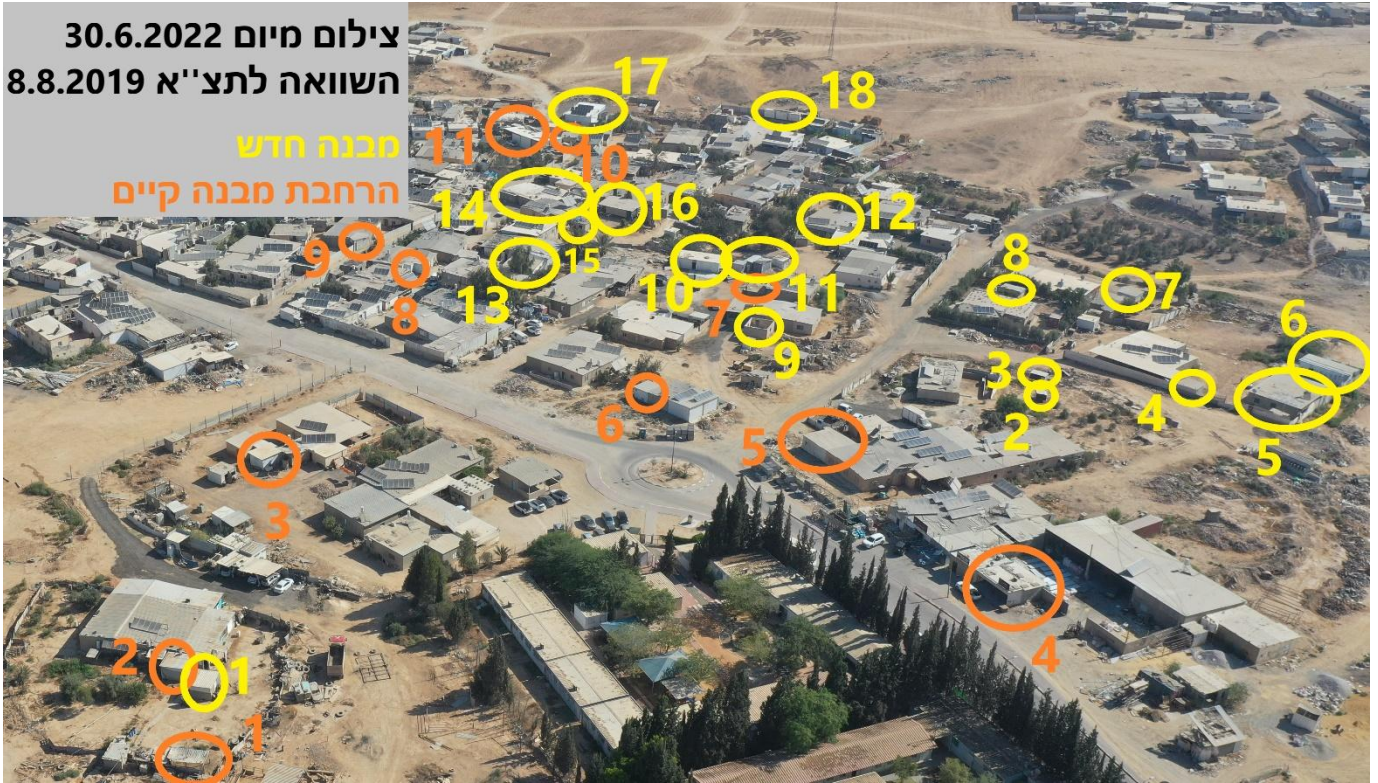
עמיר פישר, ע"ד

העתק:

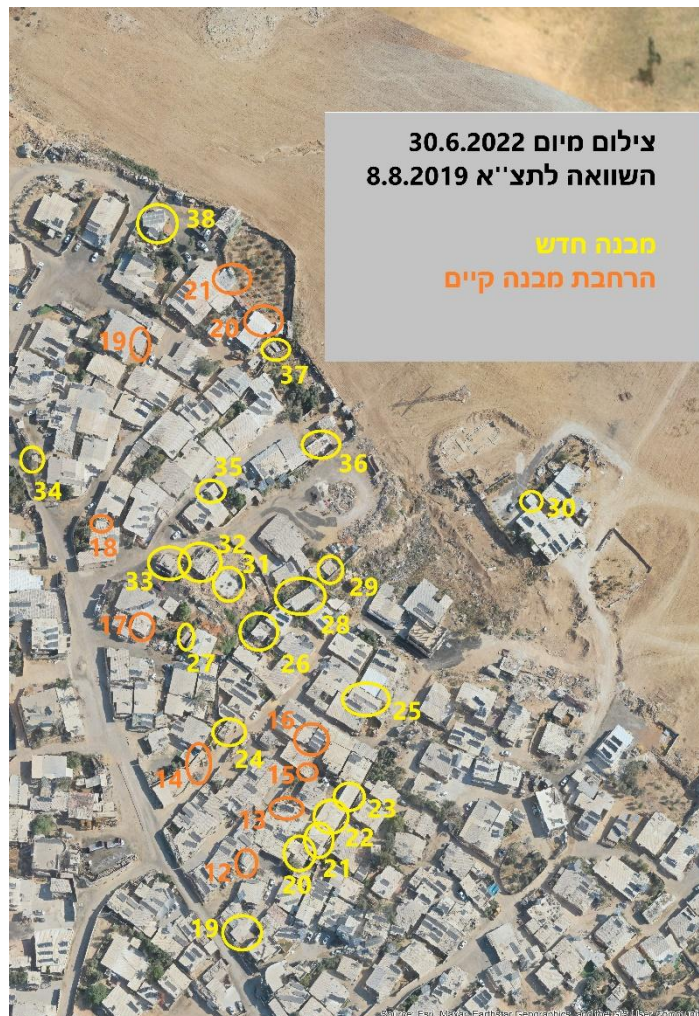
עו"ד אורי נוסבאום, יועמ"ש הרשות לפיתוח והתיישבות הבדואים בנגב
עו"ד גילית מנטינבנד, סגן יועמ"ש היחידה הארצית לאכיפת דיני התכנון והבניה

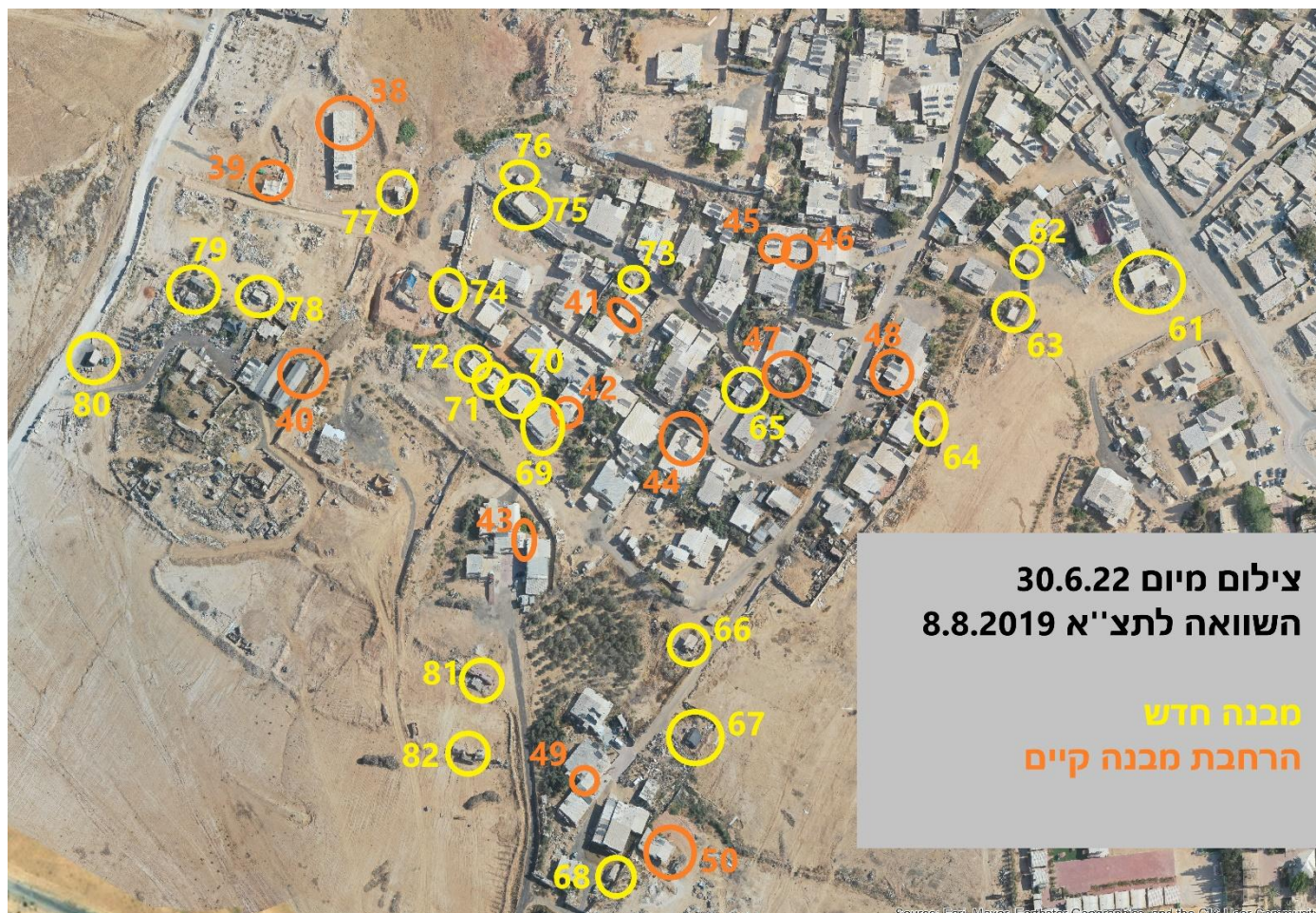
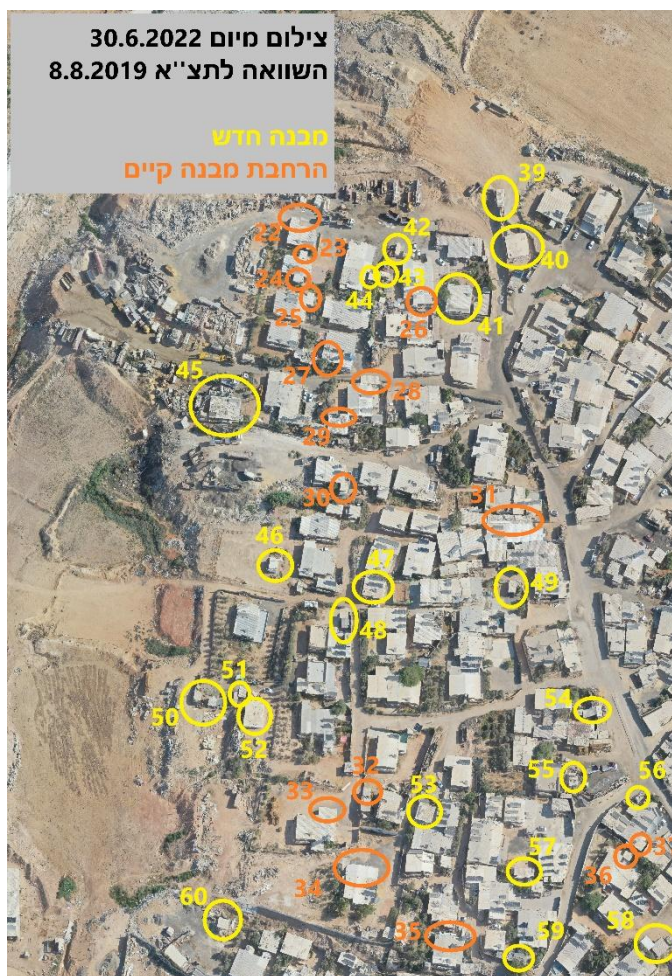
תצ"א אל זרנוג- 30.6.2022

עזר 1-

עזר 2-

נ.צ.	מס'	נ.צ.	מס'
192654/568488	21	192617/568222	1
192662/568503	22	192805/568278	2
192671/568511	23	192811/568288	3
192610/568542	24	192844/568278	4
192676/568557	25	192875/568254	5
192627/568592	26	192886/568273	6
192589/568588	27	192872/568331	7
192646/586607	28	192838/568336	8
192660/586622	29	192764/568331	9
192785/568655	30	192770/568379	10
192610/568613	31	192781/568371	11
192598/568624	32	192821/568398	12
192583/568624	33	192722/568386	13
192517/568674	34	192746/568441	14
192604/568658	35	192751/568413	15
192655/568680	36	192766/568423	16
192634/568728	37	192797/568537	17
192577/568789	38	192863/568511	18
192500/568795	39	192617/568444	19
192510/568769	40	192646/568485	20

נ.צ.	מ'	נ.צ.	מ'
192565/568333	63	192476/568742	41
192522/568275	64	192443/568770	42
192430/568293	65	192438/568556	43
192402/568169	66	192428/568755	44
192406/568121	67	192351/568582	45
192366/568053	68	192375/568597	46
192330/568279	69	192428/568587	47
192319/568291	70	192413/568566	48
192305/568298	71	192505/568587	49
192296/568305	72	192337/568525	50
192374/568348	73	192357/568527	51
192283/568343	74	192365/568518	52
192322/568384	75	192457/568464	53
192319/568398	76	192548/568519	54
192260/568391	77	192539/568481	55
192187/568340	78	192573/568472	56
192156/568344	79	192510/568423	57
192105/568309	80	192584/568391	58
192296/568149	81	192508/568384	59
192294/568111	82	192348/568403	60
191871/568301	83	192632/568349	61
		192572/568357	62

נ.צ.	מ'	נ.צ.	מ'
192628/568741	20	192613/568205	1
192611/568761	21	192613/568229	2
192387/568783	22	192641/568298	3
192390/568767	23	192753/568214	4
192386/568752	24	192749/568271	5
192394/568742	25	192725/568303	6
192454/568743	26	192777/568356	7
192405/568712	27	192689/568383	8
192427/568698	28	192687/568417	9
192410/568676	29	192782/568509	10
192413/568639	30	192766/568277	11
192509/568622	31	192621/568481	12
192426/568479	32	192639/568505	13
192404/568462	33	192596/568528	14
192423/568430	34	192649/568524	15
192470/568393	35	192653/568536	16
192567/568439	36	192570/568594	17
192573/568446	37	192549/568643	18

192232/568429	38	192569/568730	19
192444/568364	45	192196/568395	39
192457/568362	46	192206/568301	40
192452/568304	47	192371/568329	41
192504/568304	48	192340/568283	42
192351/568094	49	192317/568218	43
192390/568064	50	192400/568270	44

רגבים - המחלקה המשפטית

ו' באב תשפ"ב

3.8.2022

לכבוד

רשות ההסדרה

הממונה על חופש המידע

במייל Rb-H_hameyda@moag.gov.il

שלום רב,

הנדון: הליכים לפינוי הכפר הבלתי חוקי אלזרנוג

פניה לפי חוק חופש המידע, תשנ"ח - 1998

בשם מרשתי, תנועת רגבים, ועל יסוד הוראות החוק שבנדון, אני מתכבד לפנות אליך כדלקמן:

1. ביום 8.6.22 ניתן פסה"ד בבג"ץ 1053/21 עיריית רהט נגד רמי ואח' ובו נדחו טענות המתנגדים לכוונת רשויות ההסדרה לשווק המגרשים במתחם 11 ברהט לתושבי השבט שבנדון והסרו המכשולים להמשך קידום הליך פינוי הכפר והסדרת תושביו. העתק פסק הדין מצ"ב פניה זו.

2. בהמשך לאמור בסעיף 8 לפסה"ד, לפיו בוצעה פניה לתושבי הכפר לשם קבלת פרטי המעוניינים להסדרת התיישבותם במתחם 11 הנ"ל נבקש לקבל את המידע, כדלקמן:

- א. כמה בתי אב באלזרנוג נענו לפניית הרשות מיום 3.12.20 והודיעו על רצונם לעבור למתחם 11 ברהט?
- ב. כמה מתוכם הם תושבי החלקה הפרטית?
- ג. עם כמה בתי אב מאלזרנוג נחתמו חוזים, נכון למועד פנייתנו זו?
- ד. כמה מתוך בתי האב עימם נחתמו חוזים הם תושבי החלקה הפרטית?

3. מרשתי הינה עמותה רשומה כחוק הפועלת לקידום מטרה ציבורית. מצ"ב אישור על ניהול תקין לשנת 2022. לאור האמור ובהתאם לסעיף 6(ב) לתקנות חופש המידע (אגרות) תשנ"ט 1999, פטורה מרשתי מתשלום אגרת בקשה.

בכבוד רב,

בועז ארזי, עו"ד

מזכירות רגבים

מאת: אילת אלון בוקר <EilatE@moag.gov.il> [Eilat Elon Boker] <Rb- בשם Rb-H_hameyda <H_hameyda@moag.gov.il>
נשלח: יום חמישי 18 אוגוסט 2022 13:59
אל: תנועת רגבים; Rb-H_hameyda
נושא: RE: הליכים לפינוי הכפר הבלתי חוקי אלזרנוג פניה לפי חוק חופש המידע, תשנ"ח - 1998

היי שולה,

ראי נא המענה של מנהל המרחב הרלוונטי למדע שהתבקש על ידכם (התשובות בהתאמה לשאלות שהועברו):

- א. נרשמו כ-830 תושבים שהביעו עניין בהסדרה ברהט, כ-800 מהם רלוונטיים (למעט קטינים ואחרים שנרשמו).
- ב. לא קיים בידי פילוח שכזה. עם זאת, יכול לומר שמרבית המתפנים אינם מתחום החלקה הפרטית. מרבית התושבים המתגוררים בתחום החלקה הפרטית מתנגדים למעבר לרהט ומבקשים הסדרה במקום.
- ג. עד כה נחתמו למעלה מ-130 הסכמים וישנם עוד כ-100 המצויים בהליך החתמה לאחר שאושרו בוועדת פשרות ברשות.
- ד. לא קיים פילוח שכזה, להערכתי כ-20-12 הסכמים מתוך כלל ההסכמים החתומים.

בברכה,

אילת אלון-בוקר, עו"ד

לשכה משפטית

הממונה על חופש המידע

הרשות לפיתוח והתיישבות הבדואים בנגב

טל: 08-6268795 נייד: 052-4757055

From: <regavim2014@gmail.com> תנועת רגבים

Sent: Wednesday, August 3, 2022 11:01 AM

To: Rb-H_hameyda <Rb-H_hameyda@moag.gov.il>

Subject: הליכים לפינוי הכפר הבלתי חוקי אלזרנוג פניה לפי חוק חופש המידע, תשנ"ח - 1998

לכבוד
רשות ההסדרה
הממונה על חופש המידע
שלום רב,

מצ"ב מכתב בנושא שבכותרת,
אנא עיוןך ותגובתך בהקדם.

נספח ע/25

תגובת רשות הבדואים מיום 24.12.22

ל' כסלו תשפ"ג
 24 דצמבר 2022

לכבוד

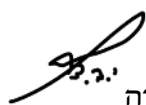
עמיר פישר, עו"ד- השם בעלי הקרקעות הפרטיות.

הנדון : המשך בניה ואי פינוי הפולשים לחלקה פרטית בסמוך לנבטים

סימוכין: פנייתך מיום 21/9/22.

בהמשך למכתבך שבסימוכין, נבקש להשיבך כדלקמן:

- ראשית יובהר כי נשיב במכתב זה רק בנוגע להליכי ההתיישבות וההסדרה. אין ביכולתנו להשיב בנושאים הקשורים להליכי האכיפה. מענה בנוגע להליכי האכיפה בוודאי יתקבל מהגורמים הרלוונטיים.
- כידוע, רשות הבדואים עושה ככל שביכולתה על מנת לעודד הסדרת התיישבות בכל המרחב הבדואי בנגב, לרבות בתחומי אבו קווידר ובוודאי של מי שמתגוררים בתחומי המקרקעין הפרטיים.
- זאת ועוד, הרי שהרשות גם עושה ככל שיש בידה על מנת להכשיר את פתרונות ההסדרה בתחומי מתחם 11 ברהט, ובהקדם האפשרי.
- עד כה אושרו בוועדת פשרות ברשות 297 בקשות לפינוי מתחומי אבו קווידר והסדרה במתחם 11 ברהט. מתוך אלה, ל-110 בקשות כבר אושרה עסקה ברמ"י.
- אנו מקווים כי במהלך הזמן נצליח לעודד תושבים נוספים לחתום על הסכמי הסדרה ולבצע מעבר.
- בברכה.

יגאל בוסקילה
 מ"מ סמנכ"ל הסדרה

הרשות לפיתוח והתיישבות הבדואים בנגב

עותקים:

- יאיר מעין – מנכ"ל רשות הבדואים.
 אורי נוסבאום – יועמ"ש רשות הבדואים.